Barnabas-İncili Turkce

Barnabas İncili
-Tam Metni-

Mesih Denilen, Allah'ın Dünyaya Gönderdiği Yeni
Peygamber İsa'nın Gerçek Kitabı: Havarisi
Barnabas'ın Anlatımına Göre
Mesih denilen Nasıralı İsa'nın havarisi Barnabas, yeryüzünde oturan herkese barış, huzur ve teselli diler.
Pek sevgili, yüce ve ulu Allah, büyük öğretme ve mucizeler merhametinden şu son günlerde peygamberi İsa Mesih aracılığıyla bizi ziyaret etmiştir; şeytan tarafından aldatılan pek çokları, dindarlık maskesi altında en dinsiz akideyi va'z ederek, Isa'ya
Allah'ın oğlu demekte, Allah'ın sonsuza değin emrettiği sünnet olmayı red etmekte ve her türlü kirli etin yenmesine izin vermekte olduğundan, — bunlar arasında bulunan, kendinden üzüntü duymadan söz edemediğim Pavlus da aldatılmıştır— kurtulasınız,
şeytan tarafından aldatılmayasınız ve Allah'ın hükmü önünde hüsrana uğramayasınız diye
İsa ile yaptığım konuşma ve görüşmelerde gördüğüm ve duyduğum gerçeği yazıyorum.
Bu nedenle, sana yazdığımın aksine yeni akideyi va'z edecek herkese dikkat et ki, ebedi kurtuluşa eresin.
Yüce Allah seninle olsun, seni şeytan'dan ve her şerden korusun. Amin.
1. Bu ilk bölümde, melek Cebrail'in Bakire Meryem'e İsa'nın doğuşunu bildirmesi yer alır.
Bu son yıllarda, Yahudi (-İsrail oğulları-) kavmi'nin Davud soyundan Meryem adında bir bakire, Allah'ın gönderdiği melek Cebrail tarafından ziyaret edildi. Günahsız, ayıpsız, namazı kılıp oruç tutarak tam kutsal bir hayat süren bu bakire bir gün yalnızken odasına melek Cebrail girdi ve «Allah seninle olsun, ey Meryem» diye onu selamladı.
Bakire, meleği görünce ürktü; fakat, melek şöyle diyerek onu rahatlattı; «Korkma
Meryem; çünkü sen, seni kalp gerçeğiyle kanunlarına göre yürüsünler diye İsrail halkına göndereceği bir peygamberin annesi seçen Allah'ın rızasına erdin.» Meryem cevap verdi:
«Şimdi ben, hiç bir erkek bilmediğimi görüp dururken, nasıl oğlan dünyaya

getireceğim?» Melek cevap verdi: «Ey Meryem; insan yokken insan yaratan Allah, senden de erkek olmadan insan meydana getirmeye kadirdir. Çünkü O'nun için hiç bir
şey imkan haricinde değildir.» Meryem cevap verdi: «Allah'ın her şeye kadir olduğunu biliyorum; öyleyse iradesi yerine gelecektir.» Melek cevap verdi: «Şimdi peygambere yüklü oldun; Adını îsa koyacak ve onu şaraptan, kuvvetli içkiden ve bütün temiz olmayan etlerden koruyacaksın, çünkü çocuk Allah'ın kutsal bir (-kuludur.-) Meryem, tevazuyla başını eğerek şöyle dedi: «Allah'ın hizmetçi kuluna bak, dediğin gibi olsun.» Melek gitti ve bakire Allah'ı tesbih ve ta'zim etti: «Ey kalbim, Allah'ın büyüklüğünü bil ve ey ruhum,
Kurtancı'm Allah'ı çok sev; çünkü, O kız hizmetçisinin alçak gönüllülüğünü öylesine saydı ki, bütün milletlerce kutsanacağım; çünkü Kadir Olan beni yüceltti, O'nun kutsal

adını tesbih ederim. Çünkü, O'nun rahmeti, nesilden nesile Kendisi'nden korkanlar için yayılır. O Kadir Olan elini güçlü kıldı ve kalbinin tasavvurunda gururu dağıttı. Güçlü olanı oturduğu yerden indirdi ve aşağıda olanı yükseltti. Aç olanı güzel şeylerle doyurdu ve zenginleri eli boş gönderdi. Çünkü, O, İbrahim ve oğluna verilmiş sözleri sonsuza değin tutar.»

2.Cebrail'in Bakire Meryem'in hamileliğiyle ilgili olarak Yusuf'a yaptığı hatırlatma.

Allah'ın iradesini öğrenen Meryem, yüklü olduğundan kendine saldırırlar ve zina suçlusu sayarak taşlarlar diye insanlardan korkup, dindar, takva sahibi, namaz ve oruçla Allah'a ibadet eden ve bir marangoz olarak ellerinin yaptığı ile geçinen bir adam olduğundan, ayıpsız yaşantılı Yusuf adında kendi soyundan bir yoldaş seçti.

Bakire, bildiği böyle bir adamı yoldaşı olarak seçti ve îlâhî teklifi ona açtı. Dindar bir adam olan Yusuf Meryem'in hamile olduğunu anlayınca, Allah'tan korkup, ondan ayrılmayı düşündü. Bak ki, uyurken, «ey Yusuf, neden kadının Meryem'i bırakmayı düşünüyorsun?» diye Allah'ın meleği tarafından uyarıldı (ve şöyle denildi.) :

«Bil ki, ona ne olmuşsa, hepsi Allah'ın iradesiyle olmuştur. Bakire, bir çocuk dünyaya getirecek, adını îsa koyacaksın; şaraptan, kuvvetli içkiden ve her türlü temiz olmayan etten onu uzak tutacaksın, çünkü o, annesinin rahminden Allah'ın kutsal bir (kuludur). O,

- Juda'yı (Yehuda) kalbine döndürsün İsrail kavmi Musa'nın Kanunu'nda yazılı olduğu gibi, Rabb'in kanunu yolunda yürüsün diye İsrail halkına gönderilen Allah'ın bir peygamberidir. O, Allah'ın kendine vereceği büyük güçle gelecek, büyük mucizeler gösterecek ve bu sayede pek çok insanlar kurtulacaktır.»

Uykudan uyanan Yusuf Allah'a şükretti ve bütün içtenliğiyle Allah'a ibadet ederek, ömrü boyunca Meryem'in yanında kaldı.

3.İsa'nın harika doğuşu ve Allah'ı Öven meleklerin görünüşü

Bu sıralar, Kayser Avgustos'un buyruğuyla, Yahudiye'de Hirodes hüküm sürüyor ve

Arma ve Sayfa şehirlerinde de Pilotus vali bulunuyordu. Bütün dünya kütüklere kayıt yaptırmakta olduğundan, herkes kendi memleketine gidiyor ve kayıt için kendi kabileleriyle kendilerini takdim ediyorlardı. Bu nedenle Yusuf Sezar'ın buyruğuna göre kayıt yaptırmak için, Beytlehem'e (burası, Davut soyundan gelme olduğundan kendi kentiydi) gitmek üzere kadını hamile Meryem'le birlikte Galile'nin bir kenti olan

Nasıra'dan ayrıldı. Beytlehem'e varan Yusuf burası çok küçük ve yabancılarla dolu bir kent olduğundan, kalacak yer bulamayıp, kent dışında bir çobanın sığınağı olarak yapılan bir odayı tuttu. Yusuf burada kalırken, Meryem'in de doğum günleri gelmişti. Bakire oldukça parlak bir nurla kuşatıldı ve hiç sancısız çocuğunu doğurdu, kucağına alıp kundağına sardı ve yemliğe yatırdı; çünkü odada hiç yer yoktu. Bir çok melek, Allah'ı takdis edip, Allah'tan korkanlara salât ve selam getirerek sevinç içinde odaya geldiler.

Meryem ve Yusuf Rabb'e İsa'nın doğumundan dolayı hamd ve senada bulundular ve sonsuz bir neşe ile çocuğu doyurdular.

4.Meleklerin İsa'nın doğuşunu çobanlara bildirmesi ve çobanların da çocuğu gördükten sonra bunu ilân etmeleri.

Bu sırada, adetleri üzere çobanlar sürülerine bakıyorlardı. Ve dikkat et ki, içinden Allah'ı takdis eden bir meleğin göründüğü oldukça parlak bir nur sardı onları da. Çobanlar, bu ani nur ve meleğin görülmesi nedeni ile korkuya kapıldılar; bunun üzerine Rabb'in meleği şöyle diyerek onları rahatlattı: «Bakın, size büyük bir müjde veriyorum, çünkü,

Davud'un kentinde Rabb'in peygamberi olan bir çocuk doğdu; İsrail'in ailesine büyük kurtuluş getirir. Çocuğu Allah'ı ta'zim eden annesi ile birlikte yemlikte bulacaksınız.» Ve, o bunları söyleyince, hayırlı istekleri

olanlara selâm ederek, Allah'ı ta'zim eden pek çok melekler geldiler. Melekler gidince, çobanlar birbirlerine şöyle dediler:. «Beytlehem'e kadar gidelim ve Allah'ın meleğin aracılığıyla bize bildirdiği kelimeyi görelim.» Beytlehem'e yeni doğan bebeği aramaya pek çok çobanlar geldi ve kent dışında, meleğin sözlerine göre, yemlikte yatan yeni doğmuş çocuğu buldular. Ona saygı gösterip, annesine gördüklerini ve duyduklarını bildirerek ellerinde olanı verdiler. Meryem bütün bunları kalbinde tuttu ve Yusuf da (aynı şekilde) Allah'a şükretti. Çobanlar sürülerinin başına döndüler ve ne büyük bir şey görmüş olduklarını herkese söylediler. Ve, böylece tüm Yahudiye tepeleri haşyetle doldu ve herkes içinden söyle diyordu: «Bu çocuk acaba ne olacak?»

5. İsa'nın sünnet olması

Musa'nın kitabında yazıldığı gibi, Rabb'ın kanununa göre, sekiz gün dolduğu zaman,

çocuğu alıp, sünnet etmesi için mabede götürdüler. Çocuğu sünnet ettiler ve Rabb'in meleğinin çocuk ana rahmine düşmeden önce söylediği gibi, İsa adını verdiler. Meryem ve Yusuf, çocuğun pek çoklarının kurtuluşuna ve pek çoklarının da helakine neden olacağını seziyorlardı. Bundan dolayı, Allah'tan korkuyorlar ve çocuğu Allah korkusuyla koruyorlardı.

6.   Yahudiye'nin doğusundaki bir yıldızın yol göstermesiyle gelip, İsa'yı bularak, saygı ve hediyeler sunan üç müneccim.

Yahudiye kralı Hirodes'in egemenlik günlerinde, İsa'nın doğumu sırası doğu bölgelerinde

üç müneccim gökteki yıldızlan gözlüyorlardı. Nihayet kendilerine çok parlak bir yıldız göründü; bunun üzerine, aralarında karar vererek önlerinden giden yıldızın kılavuzluğunda Yahudiye'ye geldiler ve Kudüs'e varıp Yahudilerin kralının nerede olduğunu sordular. Hirodes bunu işitince korktu ve bütün kenti tedirginlik kapladı. Bunun

üzerine, Hirodes kâhinleri ve yazıcılar (kahinler-yazıcılar:yahudi din adamları) toplayarak, «Mesih nerede doğması gerekir?» diye sordu. «Beytlehem'de doğması gerekir. Çünkü, Peygamber tarafından şöyle yazılmıştır: «Ve, sen Beytlehem, Yehuda reisleri arasında küçük değilsin, çünkü senden kavmim İsrail'e

önder olacak bir lider gelecektir» diye cevap verdiler.

Hirodes bunun üzerine müneccimleri toplayarak, gelişlerini sordu. Doğuda kendilerini bu tarafa getiren bir yıldız gördüklerini ve hediyelerle gelip, yıldızın bildirdiği bu yeni Kral'a tapınmak istediklerini söylediler.

Ardından Hirodes şöyle dedi: Beytlehem'e gidin ve bütün dikkatinizle çocuğu araştırın; bulduğunuz zaman gelin ve bana söyleyin, çünkü, ben de seve seve gelecek ve ona secde edeceğim. Ve o yalandan böyle konuştu.

7. Müneccimlerin İsa'yı ziyareti ve İsa'nın rüyalarında yaptığı uyarıyla kendi memleketlerine dönüşleri.

Müneccimler Kudüs'ten ayrıldılar ve bir de ne görürsün, kendilerine doğrudan görünen yıldız önleri sıra gitmiyor mu? Yıldızı gören müneccimleri sevinç kapladı. Ve böylece

Beytlehem'e gelip, şehir dışında, yıldızın İsa'nın doğmuş olduğu hanın üstünde durduğunu gördüler. Bunun üzerine müneccimler o tarafa yönelip, içeri girerek çocuğu annesi ile birlikte buldular ve önünde eğilip saygı gösterdiler. Ve müneccimler üzerine altm ve gümüşle baharat saçarak gördükleri her şeyi Bakire'ye anlattılar.

Sonra uykularında çocuk tarafından Hirodes'e gitmemeleri için ikaz edildiler. Bu nedenle, müneccimler bir başka yoldan kendi memleketlerine dönüp, Yahudiye'de ne gördülerse hepsini yaydılar.

8. İsa Mısır'a götürülüyor Ve Hirodes suçsuz çocukları katliamdan geçiriyor.

Müneccimlerin dönmediğini gören Hirodes kendisi ile alay edildiğini sanarak doğan

çocukları öldürmeye karar verdi. Ama bak ki, uykusunda Yusuf'a Rabb'in meleği göründü ve «Çabuk kalk ve çocuğu annesi ile birlikte alıp Mısır'a git, çünkü Hirodes onu

öldürmek istiyor» dedi. Yusuf büyük bir korkuyla uyanıp, Meryem ve çocuğu alarak

Mısır'a vardı ve müneccimlerin kendisi ile alay ettiklerini sanarak, Beytlehem'de bütün yeni doğan çocukları öldürmek için askerlerini gönderen Hirodes ölünceye kadar orada kaldı. Askerler Beytlehem'e gelip Hirodes'in emri üzerine orada bulunan tüm çocukları boğazladılar. Böylece, peygamberin şu sözleri yerine gelmiş oldu: «Roma'da figan ve büyük ağlamalar var Rahel oğullan için yas tutar, fakat ona teselli verilmez, çünkü onlar yoktur.»

9. Yahuda'ya dönen İsa, oniki yaşına gelmiş olup, muallimlerle harikulade tartışmaya giriyor.

Hirodes ölünce bak ki, Rabb'in meleği rüyada Yusuf'a göründü ve şöyle dedi:

«Yahudiye'ye geri dön, çünkü, çocuğun ölmesini isteyenler ölmüş bulunuyor.» Yusuf,
Meryem'le (yedi yaşma girmiş olan) çocuğu alarak Yahudiye'ye geldi; bu kez, Hirodes'in oğlu Arhedous'un Yahudiye'de egemen olduğunu duyup, Yahudiye'de kalmaktan korkarak Galile'ye gitti; ve Nasira'da yerleşmek üzere ayrıldılar.
Çocuk insanlar önünde ve Allah'ın önünde kerem ve hikmet içinde büyüdü. Oniki yaşına gelen İsa, Musa'nın kitabında yazılı bulunan Rabb'in kanununa göre ibadet etmek için Meryem ve Yusuf ile Kudüs'e geldi. İbadetleri bitince İsa'yı kaybederek ayrıldılar, çünkü, yakınlarıyla eve döneceğini sanıyorlardı. Bu nedenle
Meryem, yakınları ve bildikleri arasında İsa'yı aramak için Yusuf ile Kudüs'e geri geldi.
Üçüncü gün, çocuğu mabedde muallimler arasında, kanunla ilgili tartışma yaparken buldular. Herkes sorduğu sorulara ve verdiği cevaplara şaşırmıştı ve şöyle diyorlardı: «Bu kadar küçük olduğu ve okuma bilmediği halde, bunda böyle bir akide nasıl bulunabilir?»
Meryem onu azarlayarak şöyle dedi: «Oğul, bize yaptığını görüyor musun? Bak, baban ve ben seni üç gündür yana yakıla arıyoruz.» İsa şöyle cevap verdi: «Allah'a hizmetin baba ve anneden önde gelmesi gerektiğini bilmiyor musunuz?» Sonra İsa annesi ve Yusuf ile birlikte Nasıra'ya gelip, tevazu ve saygı ile onlara tabi oldu.

10. İsa otuz yaşında iken Zeytinlik dağında, mucize olarak melek Cebrail'den İncil'i alıyor.
Otuz yaşına gelmiş olan İsa, kendisinin bana söylediğine göre, annesi ile zeytin toplamak için Zeytinlik Dağı'na çıktı. Sonra öğleyin dua ederken, «Rabb, rahmetle...» sözlerine geldiğinde, çevresini oldukça aydınlık bir nur ve sonsuz sayıda, «Allah'ı tesbih ve ta'zim ederiz» diyen melekler sardı. Melek Cebrail ona, ışıldayan bir aynaymış gibi bir kitap sundu. İnsanın kalbine inen bu kitapta, Allah'ın neler yaptığının, neler dediğinin ve neler irade buyurduğunun bilgisini aldi; öyle ki, «İnan Barnabas, her peygamberlikte her peygamberi öylesine biliyorum ki, söylediğim herşey şu kitaptan geliyor» şeklinde bana anlattığı gibi herşey açık ve çıplak önüne kondu.
Bu vahyi alan ve İsrail Oğullan'na gönderilen bir peygamber olduğunu anlayan Isa herşeyi annesi Meryem'e anlattı ve Allah'ın şanı için büyük

eziyetlere katlanması gerektiğini ve kendisine hizmet için daha fazla yanında kalamayacağını söyledi. Bunun
üzerine Meryem şöyle karşılık serdi: «Oğul, sen doğmadan önce herşey bana anlatıldı,
Allah'ın yüce adını tesbih ve tazim ederim.» İsa hemen o gün peygamberlik görevini yapmak üzere annesinden ayrıldı.
11. İsa, mucizevi bir şekilde bir cüzzamlıyı iyileştiriyor ve Kudüs'e gidiyor.
Kudüs'e gitmek için dağdan inen îsa, ilâhi ilhamla kendisinin peygamber olduğunu bilen bir cüzzamlıya rastladı. Gözyaşlarıyla kendisine, «îsa, sen Davud oğlu, bana merhamet et» diye yalvaran cüzzamlıya İsa (şöyle) cevap verdi: *Sana ne yapıvermemi istersin, kardeş?»
Cüzzamlı cevap verdi: «Rabb(Rabb=Efendim anlamında kullanılıyor), bana sıhhat ver.»
İsa azarlayarak şöyle dedi: «Aptalsın sen; seni yaratan Allah'a dua et, o sana sıhhat verecektir; çünkü ben de senin gibi bir insanım.» Cüzzamlı cevap verdi: «Rabb, senin bir insan olduğunu biliyorum, fakat, Rabb'ın kutlu bir insanı. Dolayısıyla, Allah'a sen dua et ve O bana sıhhat versin.» Sonra İsa, iç çekerek (şöyle) dedi: «Rabbim, Kadir olan Allah, kutsal peygamberlerinin aşkı için, bu hasta adama sıhhat ver.» Ardından, bunları söyledikten sonra, hasta adama Allah adına elleriyle dokunarak (şöyle) dedi: «Ey kardeş, sıhhat bul.» Ve, bunu deyince cüzzam kayboldu, öyle ki, cüzzamlının derisi bir
çocuğunki gibi oldu. lyileştiğini gören cüzzamlı yüksek sesle bağırdı: «Allah'ın üzerinize gönderdiği peygamberi almak için, ey İsrail kavmi, bu yana gelin!» İsa ona rica ederek,
(şöyle) dedi: «Kardeş, sus bir şey söyleme.» Fakat, İsa rica ettikçe o daha çok bağırıyordu
: «Peygamberi görün! Allah'ın kutsal (kulu)'nu görün. Bu sözler üzerine, Kudüs'ten
çıkanların çoğu koşarak geri döndüler ve İsa ile birlikte Kudüs'e girerek, Allah'ın îsa aracılığıyla cüzzamlıya yaptığını anlattılar.
12. İsa'nın Allah'ın adı konusunda halka ilk verdiği akideyle ilgili harika va'zı.
Tüm Kudüs şehiri bu sözlerle çalkalandı ve hep birden, İsa'yı görmek üzere ibadet için girdiği mabede koşuştular ve sıkışık bir biçimde oturdular. Bunun üzerine kâhinler Isa'ya ricada bulundular: «Bu insanlar seni görmek ve işitmek isterler; bu nedenle şu en yukarı

çık ve Allah'ın sana verdiği kelimeleri Rabb adına konuş!»
Sonra îsa yazıcıların şimdiye kadar konuşageldikleri yere çıktı. Ve susulması için bir

işaret yapıp, konuşmaya başladı: «Rahmet ve iyiliğinden, yarattıklarını kendisini yüceltsinler diye yaratmak dileyen Allah'ın kutsal adını tesbih ederim. Kulu Davud'a
«velilerin parlaklığı içinde Zühre yıldızından önce seni yarattım» diyerek konuştuğu gibi, dünyanın kurtuluşu için göndermek üzere her şeyden önce tüm velilerin ve peygamberlerin ihtişamını yaratan Allah'ın Kutsal adını tesbih ederim. Kendisine hizmet etsinler diye melekleri yaratan Allah'ın kutsal adını tesbih ederim. Ve, Allah'ın saygı duyulmasını irade ettiğine saygı duymayan şeytanı ve peşinden gidenleri cezalandıran ve yoksunluğa iten Allah'ı tesbih ederim, insanı yeryüzünün çamurundan yaratan ve işlerinin başına gönderen Allah'ın kutsal adını tesbih ederim. Koyduğu kutsal kuralı çiğnediği için insanı cennetten çıkaran Allah'ın kutsal adını tesbih ederim. Merhametiyle, insan soyunun ilk anne, babası olan Adem ve Havva'nın göz yaşlarına bakan Allah'ın kutsal adını tesbih ederim. Adaleti ile kardeş katili Kabil'i cezalandıran, yeryüzüne tufan gönderen, üç şerli kenti yakıp yıkan, Mısır'a azap eden Firavun'u Kızıl Deniz'de boğan, kendi kullarının düşmanlarını dağıtan, kafirleri azapla cezalandıran ve tövbe edip doğru yola girmeyenlerin cezasını veren Allah'ın kutsal adını tesbih ederim. Yarattıklarına rahmetiyle bakan ve bu nedenle önünde doğruluk ve takva ile yürüsünler diye kutsal peygamberlerini gönderen; kullarını her kötülükten koruyup, kurtaran ve babamız
İbrahim ile oğluna sonsuza değin söz verdiği gibi, bu toprağı kullarına veren Allah'ın kutsal adını tesbih ederim. Sonra, kulu Musa aracılığıyla, şeytanın bizi aldatmaması için bize kutsal kanununu verdi ve bizi bütün diğer kavimlerin üstüne çıkardı.
«Fakat, kardeşler, bugün, günahlarımızdan ötürü ceza görmememiz için ne yapıyoruz?»
Ve ardından Isa Allah'ın sözünü unuttuklarından ve kendilerini boş şeylere verdiklerinden dolayı halkı şiddetli azarladı; Allah'a hizmeti bırakıp, dünyalık hırsları için
(çalışan) kâhinleri azarladı; Allah'ın kanununu bırakıp, boş akideler va'z ettiklerinden dolayi yazıcıları azarladı; kendi gelenekleri ve yaptıklarıyla Allah'ın kanununu bir hiç duruma düşürdüklerinden dolayı muallimleri azarladı. Ve, insanlara karşı öyle hikmetli sözler söyledi ki, en küçüğünden en büyüğüne kadar herkes, merhamet için haykırarak ve
Isa'ya kendileri adına dua etmesi için yalvararak ağladı; yalnız, o gün,

kâhinlere, yazıcılara ve muallimlere karşı bu şekilde konuştuğu için Isa'ya karşı nefret duyan kâhinler ye reisler (ağlamadı). Ve, onu öldürmeyi düşündüler, fakat, onu Allah'ın bir peygamberi olarak kabul etmiş bulunan halktan korkarak hiç bir söz söylemediler.
Isa ellerini Rabb Allah'a açarak dua etti ve halk ağlayarak «amin, amin» dedi. Dua bitince
Isa kürsüden indi ve o gün ardından gelen pek çok kişi ile birlikte Kudüs'ten ayrıldı.
Ve, kâhinler İsa hakkında aralarında kötü kötü söyleştiler.
13. İsa'nın dikkat çekici korkusu, duası ve melek Cebrail'in harika biçimde onu rahatlatması.
Birkaç gün sonra, ruhunda kâhinlerin arzularını sezen İsa, dua etmek için Zeytinlik
Daği'na çıktı. Ve, bütün geceyi ibadetle geçirerek, sabah olunca şöyle dua etti: «Ey
Rabb'im, biliyorum ki, yazıcılar benden nefret ediyor ve Ferisîler, beni, senin kulunu
öldürmeyi düşünüyorlar; bu bakımdan Rabb'im, Kadir ve Rahim Allah, merhamet et ve bu kulun dualarını duy ve beni onların tuzaklarından kurtar, çünkü benim kurtuluşum
Sende'dir. Ey Rabb'im, sözünü söyle, çünkü Senin sözün sonsuza değin sürecek olan gerçektir.»
Isa bu sözleri söyleyince, bak ki, onu melek Cebrail gelip dedi: «Korkma ey îsa, çünkü

senin giysilerini koruyan bir milyon (melek) vardı. Gökler üstünde ve sen her şey yerini buluncaya ve dünya sonuna yaklaşıncaya kadar ölmeyeceksin.»
îsa yere kapanıp, «Ey Rabb'im Allah, Senin bana olan merhametin ne büyüktür; senin bana bahşettiğin bütün bu şeyler karşısında ben Sana ne vereceğim Rabb'im?» dedi.
Melek Cebrail cevap verdi: «Kalk îsa ve Allah'a bir tanecik oğlu İsmail'i Allah'ın sözünü yerine getirmek için kurban etmek isteyen İbrahim'i ve oğlunu bıçak kesmeyince bir koyun kurban etmesini bildiren benim sözümü hatırla. Sen de böyle yapacaksın Ey
Allah'ın kulu İsa.»
îsa cevap verdi: «Başım üstüne, fakat kuzuyu nerede bulacağım?

Görüyorum ki, param yok ve çalmak da meşru değil.»
Bunun üzerine, Cebrail kendisine bir koyun gösterdi ve îsa her zaman şanı Yüce Allah'ı hamd ve tesbih ederek onu kurban etti.

14. Kırk günlük oruçtan sonra İsa Oniki Havari'-yi seçiyor.

İsa dağdan inip, yalnız başına geceleyin Erden'in karşı yakasına geçti ve kırk gün, kırk gece hiç bir şey yemeden, sürekli Rabb'e Allah'ın kendilerine göndermiş olduğu halkının kurtuluşu için niyazda bulunarak oruç tuttu. Ve kırk günün sonunda aç bir insandı. Sonra,
şeytan göründü ve pek çok sözlerle onu iğfal etmeye çalıştı. Fakat îsa, Allah'ın sözlerinin gücü ile onu def etti. şeytan çekilip gittikten sonra melekler gelip, İsa'nın ihtiyaç duyduğu
şeyleri kendisine verdiler.
Kudüs bölgesine dönen İsa'yı halk yine coşkun bir sevinçle karşıladı ve ona kendileri ile kalması için ricada bulundular; çünkü onun sözleri yazıcılarınki gibi değildi; bir güç taşıyor ve kalbe dokunuyordu.
îsa, Allah'ın kanunu üzerinde yürümek için kendilerine dönen insanların çokluğunu görünce dağa çıktı ve bütün gece orada kalıp dua ve ibadette bulundu; gün başlayınca dağdan inip, Havariler diye adlandırdığı, aralarında çarmıha gerilip öldürülen Yahuda'- nın da bulunduğu oniki kişi seçti. Adları budur: Balıkçı iki kardeş Andreas ve Simun
(Petrus), vergi mültezimi Matta ve bu kitabı yazan Barnabas, Zebedi'nin oğulları
Yuhanna ve Yakup, Tomas (Taddeus) ve Yahuda, Bartolomeus ve Filipus, Yakup ve hain
Yahuda îskariyot. Bunlara her zaman ilâhî sırlan açıklardı; fakat, zekatları (toplayıp) dağıtmakla görevlendirdiği Yahuda îskariyot her şeyin onda birini çalardı.

15. İsa'nın bir evlenme töreninde suyu şarap yapan mucizesi.

Gül bayramı yaklaştığında, bilinen zengin bir adam îsa'yı ve şakirtlerini annesi ile birlikte bir evlenme törenine davet etti. îsa da davete gitti ve ziyafet sırasındalarken şarap yetmedi. Annesi Isa'ya usulcâ seslendi: «Şarapları kalmadı.» İsa cevap verdi: «Bana ne bundan, anneciğim?»
Annesi, hizmetçilere İsa ne buyurursa itaat etmelerini emretti.
Orada, İsrail kavmi adetine göre, ibadet için temizlikte kullanılmak üzere altı su küpü bulunuyordu. îsa, «Bu küpleri suyla doldurun» dedi. Hizmetçiler de dediğini yerine getirdiler, İsa onlara, «Allah'ın adıyla, yemek yiyenlere içmeleri için verin» dedi.

Hizmetçiler, bunun üzerine tören sahibine (küpleri) götürdüler ve azar duydular: «Ey işe yaramaz hizmetçiler, neden şarabın daha iyisini şimdiye kadar bekletirsiniz?» Çünkü, onun, İsa'nın yaptıklarından hiç haberi yoktu.

Hizmetçiler cevap verdiler.- «Ey efendimiz, burada Allah'ın kutlu bir kişisi var, o suyu

şarap yaptı.» Törenin sahibi, hizmetçilerin sarhoş olduklarını sandı Fakat, İsa'nın yanında oturanlar tüm olan biteni gördüklerinden, sofradan kalkarak saygılarını sundular:
«Kuşkusuz sen Allah'ın bir mukaddesisin, Allah'tan bize gönderilen gerçek bir peygambersin.»
Ardından şakirtleri ona inandılar ve çokları kendinden geçerek şöyle dediler: «İsrail kavmine rahmeti ile davranan ve Yahuda'nın ailesini sevgiyle ziyaret eden Allah'a hamd olsun, onun kutsal adını tesbih ederiz.»
16. İsa'nın havarilerine kötü yaşantıdan kurtulmakla ilgili olarak verdiği harika ders.
Bir gün îsa şakîrdlerini çağırarak dağa çıktı ve orada oturunca, şakirdleri yanına geldiler ve ağzını açıp onlara şunları öğretti: «Allah'ın bize bahşettiği nimetleri büyüktür. Bu nedenle, gerçek bir kalple ona hizmet etmemiz gerekir. Ve madem ki yeni şarap yeni kaplara konuyor ve öyle de, eğer benim ağzımdan çıkan yeni akideyi alacaksanız, sizin de yeni adamlar olmanız gerekmektedir. Hemen size söylüyorum ki, nasıl bir kişi gözleri ile göğü ve yeri bir arada göremezse, Allah'ı ve dünyayı sevmek de işte böyle imkansızdır.
«Ne kadar akıllı olursa olsun, hiç kimse, birbirine düşman iki efendiye hizmet edemez;
çünkü, biri seni severse, diğeri senden nefret edecektir. İşte, ben size gerçekten söylüyorum ki, Allah'a ve dünyaya (bir anda) hizmet edemezsiniz, çünkü dünya yalancılık, aç gözlülük ve eza ile cefa doludur. Bu bakımdan, dünyada rahat edemez, ancak zulüm ve yenilgi görürsünüz. Dolayısıyla, Allah'a hizmet edin ve dünyayı hakir görün. Benden ruhlarınız için sekinet elde edeceksiniz; sözlerime kulak verin, çünkü size doğruyu söylüyorum.»
«Gerçekten, bu dünya hayatına ağlayanlara ne mutlu, çünkü onlar rahata ereceklerdir.»
«Dünyanın zevklerinden gerçekten nefret eden yoksullara ne mutlu, çünkü

onlar Allah'ın hükümdarı olduğu ülkenin zevklerini bol bol tadacaklardır.»
«Gerçekten, Allah'ın sofrasından yiyenlere ne mutlu, çünkü onlara melekler hizmet edecektir.»
«Siz hacılar gibi yolculuk ediyorsunuz. Bir hacı, yolu üzerindeki saraylar, tarlalar ve başka dünyalık şeylerle eğler mi kendini? Emin olun ki, hayır! Ama o, yolu üzerinde kullanışlı ve işe yarar olan hafif ve para eder şeyleri taşır. Bu, şimdi size bir örnek olmalıdır; ve eğer bir başka örnek daha isterseniz, anlattıklarımın hepsini yapasınız diye onu da vereyim.»
«Dünyalık arzulan kalbinize ağırlık etmeyin. (Şöyle) diyerek:»
«Bizi kim giydirecek?» Veya «Bize kim yemek verecek?» Rabbımız Allah'ın,
Süleyman'ın tüm ihtişamından daha büyük bir ihtişamla giydirip beslediği çiçeklere, ağaçlara ve kuşlara bakın ve O sizi yaratıp kendi hizmetine çağıran, kadınlar ve çocuklar dışında sayıları altıyüzkırkbine varan kulları îsrailoğulları'na çölde kırk yıl gökten kudret helvası indiren ve giysilerini eskiyip yok olmaktan koruyan Allah, sizi beslemeye de kadirdir. Size söylüyorum, gök ve yer tükenecek; yine de O'nun Kendi'nden korkanlara olan rahmeti tükenmiyecektir. Fakat, dünyanın zenginleri, zenginlikleri içinde aç ve sonludurlar. Geliri artıp duran bir zengin vardı ve (şöyle) derdi: «Ne yapayım ey ruhum? Çiftliklerimi yıkacağım, çünkü onlar küçüktür; yeni ve daha büyüklerini yapacağım, böylece sen zafer kazanacaksın ey ruhum!» Vah zavallı adam! O gece

ölüverdi. Yoksulları düşünmeliydi. Ve bu dünyanın haksız zenginliklerinin sadakasını alanlarla (sadakalarıyla!) arkadaş olmalıydı; çünkü, onlar gök sultanlığında hazineler getirirler.
«Söyleyin bana lütfen, paranızı bankaya, bir bankere, verseniz, o da size verdiğinizin on katını, yirmi katını verse, böyle bir adama her şeyinizi vermez misiniz? Fakat, size söylüyorum, Allah sevgisi uğruna ne verir ve ne harcarsanız, geri yüz katını ve sonsuz bir hayatı alacaksınız. Allah'a hizmet etmekle ne kadar sevinmeniz gerektiğini görün işte.»
17. Bu bölümde mü'minin gerçek inancı açıkça algılanıyor.
İsa bunu deyince, Filipus cevap verdi: «Allah'a hizmet etmeye razıyız, ama Allah'ı bilmek de istiyoruz.» Çünkü İşaya peygamber «Cidden sen gizli bir Allah'sın» demiş ve
Allah kulu Musa'ya «Ben neysem oyum» demişti.
îsa cevap verdi: «Filipus; Allah, kendisi olmadan hiçbir hakkın olmadığı bir

Hakk'tır;
Allah Kendisi olmadan hiçbir şeyin olmadığı Varlık'tır; Allah Kendisi olmadan yaşayan hiçbir şeyin olmadığı bir Hayat'tır. Öylesine büyüktür ki, her şeyi doldurur ve her yerdedir. Tektir, O'nun hiç bir dengi yoktur. Ne başlangıcı vardır, ne de sonu olacaktır.
Fakat her şeye bir başlangıç vermiş ve her şeye bir de son verecektir. Ne babası vardır, ne de annesi; ne oğlu vardır, ne kardeşi; ne de yoldaşı. Ve, Allah'ın hiç bir bedeni yoktur. Bu bakımdan yemez, uyumaz, ölmez, yürümez, kımıldamaz, fakat, insandaki gibi olmayan sonsuz bir hayatı vardır. Çünkü, cismanî değildir, bileşik değildir, maddî değildir, en sâde özdendir. O kadar iyidir ki, iyiliği sever yalnızca; öylesine âdildir ki, cezalandırdığı ve bağışladığı zaman, «Bu neden böyle?» denemez. Kısaca, sana diyorum ki Filipus, burada yeryüzünde O'nu göremez ve tam olarak bilemezsin de; fakat melekûtunda O'nu ebedî göreceksin, orada tüm mutluluğumuz ve ihtişamımız bulunur.».
Filipus cevap verdi: «Üstad, siz ne söylüyorsunuz? İyi biliyorum ki, İşaya'da Allah'ın babamız olduğu yazılıdır; bu durumda, nasıl olur da, O'nun hiç bir oğlu bulunmaz?»
İsa cevap verdi: «Peygamberler için yazılmış pek çok kıssalar vardır, bu nedenle, harflere değil, manâya bakmalısın. Allah'ın dünyaya gönderdiği (sayıları) yüzyirmidört bine varan tüm peygamberler kapalı konuşmuşlardır. Fakat, benden sonra bütün peygamberlerin ve kutsal kişilerin ULUSU gelecek ve peygamberlerin söyledikleri tüm şeylerin karanlığı
üstüne ışık dökecektir, çünkü O, Allah'ın Elçisi'dir.» Ve İsa bunu söyledikten sonra iç
çekerek, (şöyle) dedi: «Ey Rabb(ım) Allah, İsrail kavmine merhamet et ve sana gerçek bir kalble hizmet edebilmeleri için İbrahim'e ve zürriyetine acıyarak bak.»
Şakirdleri cevap verdiler: «Amin, ya Rabb, (Ey) Allah'ımız!»
İsa dedi: "Size ciddî olarak söylüyorum ki, yazıcılar ve muallimler, Allah'ın kanununu,
Allah'ın gerçek peygamberlerinin aksine sahte kehanetleriyle boş (ve anlamsız) yaptılar; bu nedenle, Allah, İsrail kavmine ve bu imansız nesle gazap etti. Şakirdleri bu sözler
üzerine ağlayarak, şöyle dediler: «Merhamet et ey Allah (ımız), mabed üzerine ve kutsal

şehir üzerine merhamet et ve Senin kutsal ahdini hakir görmeyen milletleri ondan nefret ettirme.» İsa cevap verdi: «Amin, (ey) babalarımızın Allah'ı Rabb(ımız).»
18. Burada, Allah'ın kullarına dünyanın zulmettiği ve Allah'ın korumasının onları kurtardığı anlatılıyor.

İsa bundan sonra (da şöyle) dedi: «Siz beni seçmediniz, fakat, benim havarilerim olasınız diye ben sizi seçtim. Eğer, dünya sizden nefret ederse, o zaman benim gerçek havarilerim olacaksınız; çünkü, dünya her zaman Allah'ın kullarının düşmanı olmuştur. Dünyanın boğazladığı kutsal peygamberleri hatırlayın; İlya zamanında bile Cizebel tarafından onbin peygamber katledilmiş, o kadar ki, yoksul îlya güç belâ gizlenerek kurtulabilmiştir. Ve, yedi bin peygamber oğlu da Ahab tarafından katledildi. Ah, Allah'ı tanımayan şerli dünya! Sen korkma, çünkü başındaki saçlar o kadar çok ki, bitmeyecektir. Dikkat et, tek bir tüyleri bile Allah'ın iradesi olmadan düşmeyen serçelere ve diğer kuşlara bak. Hem sonra Allah, kuşlara, uğruna her şeyi yarattığı insandan daha mı çok dikkat edecektir?
Hiç mümkün müdür ki, kendi oğlundan daha çok ayakkabılarına bakan bir insan bulunsun? Kuşkusuz ki, hayır. Şimdi, kuşlara (bile) bakarken, Allah'ın seni terkedeceğini ne kadar da az düşünmen (hiç düşünmemen) gerekiyor. Ve, ben neden kuşlardan söz ediyorum? Bir ağacın yaprağı (bile) Allah'ın iradesi olmadan düşmez.
«Bana inanın, çünkü size gerçeği söylüyorum, ki eğer sözlerime kulak verirseniz, dünya sizden çok korkacaktır. Çünkü, eğer o, kötülüklerinin açığa çıkmasından korkmuyorsa, (o zaman) sizden nefret etmiyecektir; fakat, açığa çıkmasından korkuyor, bu nedenle de, sizden nefret edecek ve size zulüm edecektir. Eğer, sözlerinizden dünyanın hiç hoşlanmadığını görürseniz, onu kalbte tutmayın, fakat, Allah'ın sizden daha büyük olduğunu göz önünde tutun; kim dünyanın sevmediği ve hakir gördüğü böylesi bir akla sahipse, onun akıllılığı delilik kabul edilir. Eğer Allah sabırla dünyaya katlanıyorsa, o zaman sen de onu kalbine mi yerleştireceksin? Ey yeryüzünün tozu ve çamuru!.. Sen sabrınla ruhuna sahip olacaksın. Bu bakımdan, eğer bir kimse, yüzünün bir tarafına bir yumruk vuracak olsa, ona vurması için öbür yanını teklif et. Kötülüğe karşılık verme,
çünkü, en kötü hayvanlar böyle yapar; fakat, kötülüğe iyilikle karşılık ver

ve senden nefret edenler için Allah'a yalvar. Ateş ateşle söndürülmez, ama suyla söndürülür: îşte böyle, size diyorum ki, kötülüğün üstesinden kötülükle değil, aksine iyilikle geleceksiniz.
Güneşi iyilerin ve kötülerin (birlikte) üzerine doğuran ve yağmuru da aynı şekilde
(yağdıran) Allah'a bakın. Evet, işte herkese iyilik yapmanız gerekiyor; çünkü kanunda
(öyle) yazılıdır : «Kutsal ol, çünkü senin Allah'ın (olan) Ben kutsalım; temiz (ve pak) ol,
çünkü Ben temiz (ve pak) im; ve kâmil ol, çünkü Ben kâmilim.» Size cidden söylüyorum ki, bir hizmetçi efendisini memnun etmek için çalışır ve efendisini memnun etmeyecek herhangi bir giysi de giymez, sizin, giysileriniz iradeniz ve sevginizdir. Bakın, Allah'ı,
Rabbımızı razı etmeyecek bir şeyi istememeye ve sevmemeye dikkat edin. Emin olun ki,
Allah dünyanın debdebesinden ve şehvetlerinden nefret eder, bu bakımdan siz de dünyadan nefret edin.
19. İsa, ihanete uğrayacağını haber veriyor ve dağdan inerken on cüzzamliyi iyileştiriyor.
îsa, bunları söyledikten sonra Petrus (Simon) cevap verdi: «Ey muallim bak ki, biz senin arkandan gelen her şeyi terkettik, (şimdi) bize ne olacak?»
İsa cevap verdi: «Kuşkusuz Hüküm Günü'nde yanıma oturacak (ve) oniki îsrail kabilesine karşı şahitlik edeceksiniz.»
Ve, bundan sonra İsa iç çekerek (şöyle) dedi: «Ey Rabb(ım), nasıl şeydir bu? Ben oniki tane (havari) seçtim ve içlerinden biri bir şeytandır.»
Bu söz üzerine havariler üzüntülerinden sapsarı kesildiler: ve gizlice yazan (not alan) göz

yaşlarıyla Isa'ya sordu: «Ey muallim, şeytan beni aldatacak ve sonra ben tart mı edileceğim?»
îsa cevap verdi: «Bu kadar üzülme, Barnabas, çünkü, Allah'ın dünyayı yaratmadan önce seçtikleri helak olmayacaktır. Sevin, çünkü senin adın hayat kitabında yazılıdır.»
İsa (şöyle) diyerek havarilerini rahatlattı: «Korkmayın, çünkü, benim kötülüğümü isteyecek olan benim sözüme üzülmez, çünkü onun içinde îlâhî duygu yoktur.
Bu sözleri üzerine, seçilenler rahatladılar. îsa dualarda bulundu ve şakirdleri de, «amin, amin, kadir ve rahim olan Rabb (miz) Allah» dediler.
Duasını bitirdikten sonra İsa, havarileriyle birlikte dağdan indi ve, uzaklardan «îsa,
Davud'un oğlu, bize merhamet et!» diye bağıran on tane cüzzamlıya rastladı.
İsa onları yanına çağırdı ve şöyle dedi: «Benden ne diliyorsunuz, ey kardeşler?»
Hep birden bağırdılar: «Bize sıhhat ver!»
îsa cevap verdi: «Ah, ne kadar zavallısınız siz, aklınızı öylesine yitirmişsiniz ki, «bize sıhhat ver!» diyorsunuz. Benim de sizin gibi bir insan olduğumu görmüyorsunuz. Sizi yaratan Allah'ımıza seslenin: ve kadir ve rahim olan O sizi iyileştirecektir.»
Cüzzamlılar gözyaşlarıyla cevap verdiler: «Senin de bizim gibi insan olduğunu biliyoruz, fakat yine de, Allah'ın kutsal bir (insan)ı ve Rabb'ın bir peygamberi; bu nedenle, Allah'a sen dua et kî, O bizi iyileştirsin.»
Bunun üzerine, havariler Isa'ya rica ettiler: «Rab, onlara merhamet et.»
Sonra, İsa derin bir iç geçirdi ve Allah'a yalvardı: «Kadir ve rahim olan Rabb (im) Allah, kuluna merhamet et ve sözlerini duy: ve babamız İbrahim aşkına ve senin kutsal vadin için bu adamların isteklerine rahmetinle davran ve onlara sıhhat bahşet.» Ardından İsa bunları söyleyince cüzzamlılara döndü ve (şöyle) dedi: Gidin ve Allah'ın kanununa göre kâhinlere görünün.
Cüzzamlılar ayrıldılar ve yolda giderken temizlendiler. Bunun üzerine, içlerinden biri iyi olduğunu görünce İsa'yı bulmak için geri döndü; kendisi bir îsmailî idi. İsa'yı bulunca
önünde eğilip saygı gösterisinde bulunarak (şöyle) dedi: «Bildim ki, sen Allah'ın bir mukaddesisin» ve teşekkür ederek kendini hizmetçi edinmesi

için yalvardı. İsa cevap verdi: «On kişi temizlenmişti; dokuzu nerede?» Ve temizlenene dedi:
«Ben kendime hizmet edilsin diye değil, hizmet etmek için geldim. Haydi evine git ve
(evdekilerin de) İbrahim'e ve oğluna verilmiş sözlerin Allah'ın sultanlığı ile birlikte yaklaşmakta olduğunu öğrenmeleri için, Allah'ın sende neler yaptığım anlat.»
Temizlenen cüzzamlı ayrıldı ve kendi oturduğu bölgeye gelince Allah'ın İsa aracılığıyla kendinde neler yaptığını anlattı.
20. İsa'nın denizde gösterdiği mucize ve İsa, bir peygamberin nerede kabul gördüğünü bildiriyor.
îsa Galile denizine gitti ve bir gemiye binerek Nasıra'ya doğru yola çıktı. Bu sırada denizde büyük bir fırtına başladı. O kadar ki, gemi nerede ise batacaktı. Ve îsa geminin pruvasında uyuyordu. Havariler yanına yaklaşarak uyardılar. «Ey muallim, kurtar kendini, helak oluyoruz!» Ters taraftan esen kuvvetli rüzgâr ve denizin kükremesi nedeniyle büyük bir korkuya kapılmışlardı. îsa uyandı ve gözlerini gök yüzüne dikerek dedi:
«Ey Elohim Sabao (Çoğul kipi, orjinal dilde saygı ifadesi olarak kullanılmaktadır, türkçedeki 'Siz' gibi), kullarına merhamet et.» İsa bunu demişti ki, birden rüzgâr durdu ve deniz sakinleşti. Bunun üzerine denizciler korkuya kapılarak dediler: «Kimdir bu, deniz

ve rüzgâr kendisine itaat ediyor?» Nasıra kentine gelince denizciler, İsa ne yaptıysa hepsini yaydılar. Bunun üzerine İsa'nın kaldığı evin çevresine şehirde oturanların hemen hemen hepsi yığıldı. Ve yazıcılarla fakihler kendilerini O'na takdim ederek dediler:
«Denizde ve Yahudiye'de yaptıklarını işittik; bu nedenle burada kendi memleketinde de bize bazı işaretler (ayetler) göster.» İsa cevap verdi: «Bu imansız nesil bir işaret ister, fakat bu onlara gösterilmeyecek. Çünkü hiç bir peygamber kendi memleketinde kabul görmez. îlya zamanında Yahudiye'de pek çok dullar vardı. Fakat emzirilmesi için hiç birine gönderilmedi. Saydalı bir dula (gönderildi). Elişa zamanında ise Yahudiye'de pek
çok cüzzalı vardı. Ama, yalnız Suriyeli Naaman temizlendi.»
Bunun üzerine şehir halkı kızarak O'nu yakaladılar ve aşağıya atmak için bir uçurumun tepesine götürdüler, fakat îsa aralarından geçip giderek onlardan ayrıldı.

21, İsa bir deliyi (cin çarpmış) iyileştiriyor ve domuzlar denize atılıyor. Ardından
Kenânîler'in kızını iyileştiriyor.
İsa Kefernahum'a gitti ve şehire yaklaştığında, bak ki kabirlerden cinlere tutulmuş birinin
çıkıp geldiğini ve ne yapılırsa yapılsın hiç bir zincirin kendisini zaptedemediğini ve adama büyük zarar verdiğini gördü. Cinler ağzıyla bağırdılar: «Ey Allah'ın mukaddesi, vaktinden önce bizi incitmek için neden gelirsin?» ve kendilerini fırlatıp atmaması için yalvardılar.
îsa, kaç tane olduklarını sordu : Cevap verdiler: «Altıbinaltıyüzaltmışaltı.» Havariler bunu duyunca korktular. Ve Isa'ya gitmesi için ricada bulundular. Sonra Isa dedi: «Sizin
îmanınız nerede? Cinlerin gitmesi gerekir, benim değil. Cinler, bunun üzerine bağırıştılar
: «Çıkacağız fakat bize izin ver de şu domuzların içine girelim. Deniz kenarında
Kenanîler'e ait onbin kadar domuz otluyordu. îsa dedi: «Çıkın ve domuzların içine girin.»
- Büyük bir gürültüyle cinler domuzların içine girerek, onları baş aşağı denize düşürdüler.
Bunun üzerine domuzlara bakanlar şehre kaçarak, îsa'nın yaptığı her şeyi anlattılar.
Bunun üzerine, kent halkı hemen ileri çıkıp, İsa'yı ve iyileştirilen adamı buldu. Halk korkuya kapıldı ve Isa'ya sınırlarının dışına çıkmasını rica ettiler. îsa, buna uyarak onlardan ayrıldı ve Sur ve Sayda bölgelerine gitti.
Ve, işe bakın, İsa'yı bulmak için memleketinden ayrılan Kenanî bir kadın iki oğluyla birlikte gelmiyor mu! İsa'nın havarileriyle birlikte karşıdan geldiğini görünce, bağırdı:
«îsa, Davud'un oğlu, kızıma merhamet et, cinler kendisine işkence ediyor!»
îsa, bir kelimeyle olsun cevap vermedi: çünkü onlar sünnet olmayan insanlardandı.
Havarilerin acıma duyguları harekete geçip, dediler: «Ey muallim, onlara acı! Bak, nasıl da ağlayıp çığrışıyorlar!»
İsa cevap verdi: «Ben ancak İsrail kavmine gönderildim.» Bunun üzerine, kadın iki oğluyla birlikte İsa'nın önüne gelip, ağlayarak dedi: «Ey Davud'un oğlu, bize merhamet et.» îsa cevap verdi; «Ekmeği çocukların ellerinden alıp, köpeklere vermek doğru değildir.» Ve, îsa bunu, onların

temiz olmaması nedeniyle söyledi. Çünkü onlar, sünnet olmayan insanlardandı.
Kadın cevap verdi: «Ey Rab, köpekler, sahiplerinin sofralarından düşen kırıntıları yerler.» İsa, kadının sözüne hayran kalarak, dedi: «Ey kadın, senin İmanın çok hoş.» Ve, ellerini gök yüzüne kaldırıp, Allah'a dua etti ve ardından dedi: «Ey kadın, kızın kurtulmuştur, var, huzurla yoluna git.» Kadın ayrıldı ve eve döndüğünde, kızını Allah'ı tesbih ederken buldu. Bunun üzerine (şöyle) dedi:'«Bildim ki, İsrail kavminin

Tanrı'sından başka Tanrı yoktur.» Ardından, tüm yakınları, Musa'nın kitabında yazılan kanuna göre (Allah)'ın kanununa teslim oldular.
22. Sünnet olmayanların zavallı hali.
Havariler, o gün Isa'ya şunu sordular: «Ey muallim, neden o kadına, onların köpek olduğu şeklinde cevap verdin?»
İsa cevap verdi: «Bakın, size diyorum ki, bir köpek, şünnetsiz bir adamdan daha iyidir.»
Buna havariler üzülerek, dediler: «Bu sözler ağır, onları kim kabul edebilecek?»
İsa cevap verdi: «Eğer siz, ey budalalar, aklı olmayan bir köpeğin sahibi için neler yaptığını düşünürseniz, benim dediklerimin doğru olduğunu göreceksiniz. Söyleyin bana, köpek sahibinin evini koruyup, soyguncuya karşı hayatını ortaya koymaz mı? Kesinlikle, böyle. Fakat, ne görür (karşılığında)? Dayak, incinme, azıcık ekmek ve (yine de) sahibine daima neşeli bir yüz gösterir. Doğru değil mi?»
«Evet muallim, doğru» diye cevap verdi havariler.
Ardından İsa dedi: -Şimdi düşünün, Allah insana neler veriyor ve Allah'ın, kulu İbrahim'e verdiği söze itibar etmemekte, onun ne kadar haksız olduğunu görün. Filistinli Calut karşısında İsrail kralı Saul'e Davud'un dediklerini hatırlayın «Rabbım! Senin kulun Senin kulunun sürüsüne bakarken, kurt, ayı ve arslanlar gelip, kulunun koyunlarını yakaladı; bunun üzerine, kulun gidip onları öldürerek, koyunları kurtardı. Ve işte onlara (ayı, arslan, kurt) benzemekten başka nedir bu sünnetsiz adam? Bu bakımdan kulun, İsrail'in
Tanrısı Rabb adına gidecek ve Allah'ın kutsal milletine küfreden bu necisi öldürecek.»
Sonra havariler dediler: «Söyle bize ey muallim, ne sebeple insanın sünnet olması gerekir?»

İsa cevap verdi: «Allah'ın İbrahim'e olan şu emri yetsin: «İbrahim, kendinin ve evinde, bulunanların ön derisini al (sünnet et); bu seninle Benim aramda ebedî bir ahiddir.»
23. Sünnetin menşei, Allah'ın İbrahim'le ahidleşmesi ve sünnetsizlerin lanetlenmesi.
Ve bunu dedikten sonra, Isa seyretmekte oldukları dağın yanına oturdu. Ve, havarileri sözlerini dinlemek için yanına geldi. Sonra İsa dedi: «îlk insan Adem, şeytanın kandırması ile Allah'ın yasakladığı yemeği Cennet'te yeyince, derisi ruhuna isyan etti; bunun üzerine yemin edip dedi: «Vallahi seni keseceğim!» Ve bir kaya parçası bulup, taşın keskin kenarıyla kesmek için derisini ele aldı; bunun üzerine Cebrail tarafından azarlandı. Ve, cevap verdi: «Onu keseceğim diye Allah'a yemin ettim: Asla bir yalancı olmayacağım!»
«Ardından, Melek ona derisinin fazla kısmını gösterdi ve o da bunu kesti. İşte, bundan böyle nasıl herkes derisini Adem'in derisinden aldı ise, öyle de Adem'in bir yeminle söz verdiği şeyi yerine getirmekle yükümlüdür. Adem bunu oğullarına uyguladı ve bu sünnet zorunluluğu nesilden nesile süregeldi. Fakat İbrahim'in zamanında yeryüzünde yalnızca birkaç kişi vardı sünnetli. Çünkü, şu putatapıcılık yeryüzünde pek yaygındı. Bunun üzerine, Allah İbrahim'e sünnetle ilgili gerçeği söyledi ve bu ahdi yaptı. «Derisini sünnet ettirmeyecek kişiyi, ebediyyen kullarım arasından atacağım.»
Havariler İsa'nın bu sözleri üzerine konuşmasının ciddiyet ve ateşinden dolayı korkuyla titrediler. Sonra İsa dedi: «Korkuyu, ön derisini sünnet ettirmeyene bırakın, çünkü o,
Cennet'ten mahrumdur.» Ve îsa bunu deyip ardından da şöyle konuştu: «Pek çoklarının

ruhu Allah'ın hizmetine hazırdır, fakat beden zayıftır. Bu bakımdan Allah'tan korkan insan bedenin ne olduğuna, nereden geldiğine ve neyde yok olacağına bakmalıdır.
Yeryüzünün çamurundan Allah bedeni yarattı. Ve ona bir iç üflemeyle hayat nefesini
üfledi. Ve bu nedenle, beden Allah'ın hizmetinden geri kaldığı zaman, bu dünyada ruhundan nefret ettiği kadar, sonsuz hayatta onunla birlikte olacağı düşünülerek çamur gibi atmalı ve çiğnenmelidir.
«Şimdiki halde bedeni, arzuları ortaya koyuyor —bütün iyiliklerin amansız

düşmanıdır o—, çünkü tek başına günahı arzulayan odur.
«İnsan, bir düşmanını tatmin etmek uğruna, Allah'ın, Yaratıcı'sının rızasını bir kenara mı atmalıdır? Buna dikkat edin, bütün veliler ve peygamberler, Allah'a hizmet için bedenlerinin düşmanı olmuşlardır. Bu nedenle de, Allah'ın kulu Musa'ya verilen kanuna karşı gelmemek ve gidip sahte ve yalancı tanrılara hizmet etmemek için, tereddüt etmeden ve severek ölüme gitmelidir.
«Dağların çöllük yerlerine kaçıp, yalnızca ot yiyen ve keçi derisi giyen îlya'yı hatırlayın.
Ah, kaç gün ağzına yiyecek, içecek bir şey almadı! Ah, ne kadar da dayandı, sabretti! Ah, ne yağmurlar ıslattı onu ve yedi yıl necis îzabel'in acımasız zulümlerine tahammül etti!
«Arpa ekmeği yiyen ve kaba giysileri giyen Elisa'-yı hatırlayın. İşte size söylüyorum ki, bedeni terketmekten korkmayan bu zatlardan krallar ve prensler şiddetle korkuyorlardı.
Bedenin terkedilmesi için bu kadarı yetmelidir size ey insanlar. Taş türbelere bakarsanız, bedenin ne olduğunu bilirsiniz.»
24. Bir İnsanın ziyafet ve çok yemekten nasıl kaçması gerektiğine dair ilgi çekici
örnek.
Bunu söyledikten sonra İsa ağladı ve dedi: «Bedenlerinin hizmetçisi olanlara yazıklar olsun, çünkü onlar, öbür hayatta günahlarının azabından başka kesinlikle hiç bir iyilik görmezler. Size anlatıyorum ki, yiyip içmekten başka hiç bir şey düşünmeyen zengin bir obur vardı ve her gün görkemli, ziyafetler verirdi. Lazarus adında yoksul bir adam dururdu kapısında; yaralarla kaplıydı (bedeni) ve oburun sofrasından düşen ekmek kırıntılarını seve seve almaya (razıydı). Fakat, bunları (bile) vermiyordu kimse ona; tersine herkes alay ediyordu kendisiyle. Ona yalnızca köpekler acıyordu da, yaralarını yalıyorlardı. Gün geldi, yoksul adam öldü ve melekler onu babamız İbrahim'in kucağına taşıdılar. Zengin adam da öldü, onu da cinler şeytanın kucağına taşıdılar. Evet şimdi azabın en büyüğüne maruz kalan (bu adam) gözlerini kaldırınca uzaktan Lazarus'u
İbrahim'in kucağında gördü. Gördü de bağırdı: «Ey baba İbrahim, bana merhamet et de
Lazarus'u gönder. O bana bu alev içinde azap gören dilimi serinletmek için bir damla su getirebilir belki.»
»İbrahim cevap verdi: «Oğul, hatırla ki sen öbür hayatın tadını aldın,

Lazarus ise kötülüklerini tattı; bu bakımdan şimdi sen azapta olacaksın, Lazarus nimetler içinde.
«Zengin, adam yeniden bağırdı: «Ey baba İbrahim, evimde üç kardeşim var. Lazarus'u gönder de onlara benim ne kadar işkence çektiğimi anlatsın, belki tevbe ederler de buraya gelmezler.»
İbrahim cevap verdi: «Onların Musa'sı ve peygamberleri var, onlan dinlesinler.»
Zengin adam cevap verdi: «Hayır baba İbrahim; ama bir ölü kalkar varırsa inanırlar.»
İbrahim cevap verdi: «Musa'ya ve peygamberlere inanmayan, kalkıp gitseler bile, ölülere de inanmazlar.»

«Görün işte,» dedi İsa, «sabreden ve gerekli tek arzusu bedenden nefret etmek olan yoksulların kutsanıp kutsanmadığını! Başkalarını, bedenleri solucanlara yem olsun diye mezara götürenler ve gerçeği öğrenmiyenler ne kötüdür! Gerçekten öylesine uzaktalar ki, büyük büyük evler yapıp, büyük akarlar satın alırlar ve böbürlene böbürlene ömür sürerek, ölmiyecekler gibi yaşarlar burada.»
25. Kişi bedeni nasıl hakir görmeli ve dünyada nasıl yaşamalı.
Sonra, (bunları) yazan dedi: «Ey muallim, sözlerin doğru; bunun için biz peşinden gelmek uğruna her şeyden geçtik. Ama, bedenimizden nasıl nefret etmemiz gerektiğini bize söyle; çünkü, kişinin kendini öldürmesi meşru değil, yaşamak için de, bedene yiyeceğini vermemiz gerekiyor.»
İsa cevap verdi: «Bedenini bir at gibi tut; o zaman güven içinde yaşarsın. Şöyle ki, bir ata yemek ölçüyle verilir ve ölçüsüz çalıştırılır, istediğiniz gibi yürümesi için gemlenir, herhangi birini incitmesin diye bağlanır, kötü bir yerde tutulur ve itaat etmediği zaman dövülür;, ve sen de Barnabas, işte böyle ol ve o zaman daima Allah'la yaşarsın.
«Ve, benim sözlerime alınmayın, Davud peygamber de, itirafta bulunurken aynı şeyi yapmış ve (şöyle) demişti: «Ben sizin önünüzde bir atım ve daima sizinle beraberim.»
«Şimdi söyleyin bana, az ile yetinen mi daha yoksuldur, yoksa, çok şeyi arzulayan mı?
Bakın, size diyorum ki, dünyanın sağlam bir aklından başka hiç bir şeyi olmasa, kimse kendisi için bir şey biriktirmez, her şey ortak olurdu. Fakat, bu durumda onun deliliği biliniyor, ne kadar çok biriktirirse, o kadar çok arzu duyuyor. Ve, biriktirdikçe biriktiriyor, çünkü, başkalarının bedeni

rahatı aynı şekilde biriktirmeyi gerekli kılıyor. Bu bakımdan, bırakın, tek bir ip size yetsin, kesenizi fırlatıp atın, hiç bir cüzdan taşımayın, ayağınızda sandal olmasın; ve, «bize ne olacak» diye düşünmeyin, aksine, Allah'ın iradesini yerine getirme düşüncesi içinde olun; O, hiç bir eksiğiniz olmayacak şekilde ihtiyaçlarınızı karşılayacaktır.
«Bakın, size söylüyorum, bu hayatta biriktirdikçe biriktirmek, öbüründe hiç bir şey bulamamanın kesin kanıtıdır. Kudüs'ü vatan edinen, Samiriye'de evler yapmaz, çünkü, bu
şehirler arasında düşmanlık vardır. Anlıyorsunuz değil mi?»
«Evet» diye cevap verdi havariler.
26. Kişi Allah'ı nasıl sevmeli. Ve bu bölümde, İbrahim'in babasıyla harika mücadelesi yer alıyor.
Sonra İsa dedi: «Seyahat etmekte olan bir adam vardı ve giderken, beş paraya satılacak olan bir tarlada bir hazine buldu. Bunun üzerine hemen bu tarlayı satın almak için pelerinini sattı. İnanır mısınız buna?
«Havariler cevap verdiler: «Buna inanmayacak olan delidir.»
Bunun üzerine İsa dedi: «İçinde sevgi hazinesinin yattığı ruhunuzu satın almak için, duyularınızı Allah'a vermezseniz deli olursunuz; çünkü sevgi, hiç bir şeyle mukayese edilemez bir hazinedir. Allah'ı seven içindir Allah; ve kimin Allah'ı varsa her şeyi vardır.»
Petrus cevap verdi: *Ey Rab(Ey Saygıdeğer Efendim anlamında), kişi, gerçek bir sevgiyle Allah'ı nasıl sevmelidir? Siz bize söyleyin,»
Isa cevap verdi: «Bakın, size söylüyorum ki, kim, Allah sevgisi uğruna babasından ve

annesinden ve kendi hayatından ve çocuklarından ve karısından nefret etmezse, böyle bir kişi, Allah tarafından sevilmeye değer bulunmaz.»
Petrus cevap verdi: «Ey Rab, Musa'nın kitabındaki Allah'ın kanununda (şöyle) yazılıdır:
«Babana çok saygı göster ki, yeryüzünde fazla yaşayabilesin.» Ve şöyle devam eder:
«Babasına ve annesine itaat etmeyen oğula lanet olsun.» Bu bakımdan Allah, böyle itaatsiz bir oğulun, halkın gazabıyla şehir kapısı önünde taşlanmasını emretmiştir.
Böyleyken, şimdi siz bize nasıl baba ve anneden nefret etmeği emrediyorsunuz?» Isa cevap verdi:. «Benim her sözüm doğrudur, çünkü benim değil, beni îsrail kavmine gönderen Allah'ın sözüdür. Bu bakımdan size diyorum ki, sahip olduğunuz ne varsa, hepsini size bahşeden Allah'tır; o halde, -hediye mi daha kıymetlidir, yoksa hediyeyi veren mi? Başka şeylerle birlikte, baban ve annen Allah'a hizmette önünde engel oluyorlarsa, bırak o düşmanları. Allah, ibrahim'e «Babanın ve yakınlarının evinden uzaklaş, sana ve soyuna verdiğim ülkeye gel ve yerleş» demedi mi? Allah bunu neden dedi; yalnızca, İbrahim'in babası sahte tanrılar yapıp tapınan bir put yapıcı olduğu için değil mi? Bu nedenle, aralarında, babanın oğlunu yakmayı isteyecek kadar düşmanlık vardı.»
Petrus cevap verdi: «Dediklerin doğrudur; şimdi sizden, ibrahim'in babasıyla nasıl alay ettiğini bize anlatmanıza rica ediyorum.»
Isa cevap verdi: «ibrahim, Allah'ı aramaya başladığında yedi yaşındaydı. Bir gün babasına, «baba, insanı kim meydana getirdi?» diye sordu.
Aptal baba cevap verdi: «insan; ben seni meydana getirdim, beni de babam meydana getirdi.» .
İbrahim cevap verdi: «Öyle değil, baba; çünkü, ben yaşlı bir adamın ağlanarak, «Ey
Allah'ım, neden bana çocuk vermedin?» dediğini duydum.»
Babası cevapladı: «Doğrudur oğlum, Allah, insana insan meydana getirmesi için yardım eder, fakat, başka türlü müdahalesi olmaz; insanın sadece Allah'a dua etmesi ve O'na kuzu ve koyun vermesi gerekir, o zaman Allah da kendisine yardım eder.»
İbrahim cevap verdi: «Kaç tane Allah vardır, baba?»
Yaşlı adam cevapladı: «Sonsuz sayıda, oğlum.»

Sonra İbrahim dedi: «Ey baba, eğer ben bir tanrının dediklerini yapar ve diğeri de, kendisinin dediklerini yapmadığım için benim kötülüğümü isterse, o zaman ben ne yapacağım? Her ne durumda olursa olsun, aralarında anlaşmazhk çıkacak ve tanrılar birbirleriyle savaşacaklardır. Ya, benim kötülüğümü isteyen tanrı, benim kendi tanrımı
öldürüverirse, ben o zaman ne yapacağım? Belli ki, beni de öldürecektir o.»
Yaşlı adam gülerek cevap verdi: «Ey oğul, korkma, çünkü hiç bir tanrı, bir diğer tanrı
üzerine savaş açmaz; mabette büyük tanrı Baal'ın yanısıra bin tanrı daha var; ve yetmiş şu yaşıma geldim, bir tanrının diğerine vurduğunu görmüş değilim. Hem, herkes aynı tannya ibadet etmez ki, biri birine, diğeri diğerine ibadet eder.»
İbrahim cevap verdi: «O zaman, aralarında barış var herhalde?»
Babası dedi: «Evet var.»
Ardından ibrahim dedi: «Ey baba, tanrılar neye benzerler?»
Yaşlı adam cevap verdi: «Budala, her gün bir tanrı yapıyor ve ekmek almak için başkalarına satıyorum; sen ise, halâ tanrıların neye benzediğini bilmiyorsun!» O sırada bir put yapmaktaydı. "Bu" dedi, «palmiye odunundan, şu zeytin ağacından, şu küçük olan ise fildişinden; bak, ne kadar da güzel! Canlıymış gibi görünmüyor mu? Mutlaka
(görünüyor), sadece nefesi eksik!»

ibrahim cevap verdi: «Yani, tanrıların nefesi yok mu, baba? Öyle de, nasıl nefes veriyorlar? Ve kendileri cansızken, nasıl can veriyorlar? Belli baba, bunlar tanrı değil.»
Yaşlı adam bu sözlere kızarak, (şöyle) dedi: «Eğer anlayacak yaşta olsaydın, kafanı bu baltayla kırardım. Ama, rahat ol, çünkü anlayacağın yok!»
İbrahim cevap verdi: «Baba, eğer tanrılar insanlara yardım ediyorsa, o zaman, nasıl olur da insan tanrı yapabilir? Ve, eğer tanrılar odundansa, o zaman, odun yakmak büyük bir günahtır. Fakat, söyle bana baba, sen nasıl bu kadar çok tanrı yapmış bulunuyorsun da, dünyanın en güçlü insanı olasın diye, pek çok çocuk meydana getirmen için neden tanrılar sana yardım etmedi?»
Oğlunun konuştuklarını dinlerken, babanın sabrı taşma noktasına gelmişti. Oğul (yine) devam etti: «Baba, dünyada hiç insanın bulunmadığı zaman oldu mu?»

«Evet» diye cevap verdi yaşlı adam, «Neden soruyorsun?»
«Çünkü» dedi ibrahim, «îlk tanrıyı kimin yaptığını öğrenmek istiyorum da.»
«Şimdi evimden defol!» dedi yaşlı adam, «Beni bırak da, şu tanrıyı çabucak yapayım; ve bana bir şey söyleme; çünkü, acıkınca ekmek istiyorsun, lâf değil.»
îbrahim dedi: «Güzel bir tanrı gerçekten, onu istediğin gibi kesiyorsun da, kendisini korumuyor!»
Sonunda yaşlı adam kızarak dedi: «Bütün dünya onun bir tanrı olduğunu söylüyor, sen, deli herif ise, değil diyorsun. Tanrılarıma yemin ederim ki, bir adam olmuş olsaydın, seni
öldürebilirdim!» Böyle deyip, yumruk ve tekmelerle ibrahim'e girişti ve onu evden kovaladı.»
27. Bu bölümde, insandaki gülmenin ne kadar uygunsuz olduğu açıkça görülür: Ve,
İbrahim'in fetaneti:
Havariler yaşlı adamın deliliğine güldüler ve ibrahim'in fetanetine şaşıp kaldılar. Fakat,
İsa onları susturarak, dedi: «Şu andaki gülme, gelecekteki ağlamanın bir habercisidir» diyen ve «Gülmenin olduğu yere gitmeyecek, fakat ağlanılan yerde oturacaksınız, çünkü, bu hayat acı ve ızdırap içinde geçer» şeklinde devam eden peygamberi unuttunuz.»
Sonra, (şöyle) dedi İsa: «Musa'nın zamanında, Allah'ın Mısır'da pek çok kişiyi, başkalarına gülüp eğlendiklerinden dolayı, çirkin hayvanlar haline getirdiğini bilmiyor musunuz? Ne olursa olsun, sakın kimseye gülmeyin, çünkü, hiç kuşkusuz karşılığında ağlarsınız.»
Havariler cevap verdi:

«Yaşlı adamın deliliğine gülmüştük.» Bunun üzerine Isa dedi: «Bakın, size diyorum ki, herkes kendi gibi olanı sever ve ondan zevk alır. Bu nedenle, eğer deli değilseniz, deliliğe gülmezsiniz.»
Cevap verdiler: «Allah bize merhamet etsin.»
İsa dedi: «Amin.»
Ardından Filipus dedi: «Ey Rab, nasıl oldu da, İbrahim'in babası oğlunu yakmak istedi?»
Isa cevap verdi: «Bir gün, İbrahim oniki yaşındayken, babası kendisine dedi; «Yarın bütün tanrıların bayramıdır; bu nedenle, büyük mabede

gidecek ve tanrım büyük Baal'e bir hediye götüreceğiz. Ve, sen de kendin için bir tanrı seçeceksin, çünkü, bir tanrı edinecek yaştasın artık.»
İbrahim kurnazca cevap verdi: «Hay hay, ey benim babam.» Ve, sabahleyin erkenden,

herkesten önce mabede gittiler. Fakat, ibrahim eteğinin altında gizlice bir balta taşıyordu.
Gelip, mabede girdiler; kalabalık arttığından, İbrahim mabedin karanlık bir bölümünde bir putun arkasına gizlendi. Babası, mabedden çıktığında, İbrahim'in kendinden önce eve gittiğine inanıyordu. Bu nedenle onu aramak için geride kalmadı.
28.
«Herkes mabedden ayrılınca, din adamları mabedi kapatıp gittiler. Sonra, İbrahim baltayı alarak, büyük put Baal'ın dışında bütün putların ayaklarını kesti. Eski ve parçalı olduklarından, düşüp parçalanan heykellerin meydana getirdiği harabeliğin ortasında kalan Baal'ın ayaklarına baltayı koydu. Bundan sonra mabedden çıkan ibrahim'i bir takım kimseler gördüler ve mabedden bir şeyler çalmaya gitmiş olabileceği kuşkusuna kapıldılar. Önüne engel koyup, mabede vardılar ve tanrılarının parça parça edilmiş olduğunu görünce, yas ederek bağırdılar! «Çabuk gelin ey ahali, tanrılarımızı öldüreni
öldürelim!» Birden, din adamlarıyla birlikte oraya onbin kişi üşüştü ve İbrahim'e, tanrılarını niye kırıp parçaladığım sordular.
İbrahim cevap verdi: «Aptalsınız siz! Bir insan tanrı mı öldürürmüş? Onları öldüren büyük tanrıdır. Ayaklarının yanındaki baltayı görmüyor musunuz? Belli ki, hiç arkadaş istemiyor.»
«Sonra, İbrahim'in babası geldi, oğlunun tanrılarına karşı söylediği sözleri düşünüyordu ve İbrahim'in putları parçaladığı baltayı tanıyarak, bağırdı: «Tanrılarımızı öldürmüş olan bu hain benim oğlumdur, çünkü, bu balta benimdir!» Ve, oğluyla aralarında olup geçen her şeyi oradakilere anlattı.
Hemen, bir odun toplayıp yığdılar; ibrahim'in ellerini ve ayaklarını bağlayıp, odunların
üzerine koydular ve altmdaki odunları ateşlediler.
«Ama, hayır; Allah, melekleri aracılığıyla ateşe, kulu ibrahim'i yakmamasını emretti.
Ateş şiddetle parladı ve ibrahim'i ölüme mahkûm edenlerden ikibin kişiyi yaktı, ibrahim

Allah'ın meleği tarafından, kendini taşıyanı görmeyen babasının evinin yakınına götürülüp, serbest olduğunu gördü; ve böylece ölümden kurtuldu.»

29.

Sonra, Filupus dedi: -Allah'ın kendisini sevenler üzerine rahmeti büyüktür. Anlat bize
Rab, ibrahim Allah'ın bilgisine nasıl vardı?»

İsa cevap verdi: «İbrahim, babasının evine yaklaşınca, eve girmekten korktu; evden biraz uzağa gidip, bir palmiye ağacının altına oturdu ve burada kendi kendine dedi: «Hayat sahibi ve insandan daha güçlü bir tanrı var olmalı, çünkü, insanı o meydana getiriyor ve insan, tanrı olmadan insan meydana getiremez.» Sonra, çevresine yıldızlara, aya ve güneşe baktı ve onların tanrı olduklarını düşündü. Fakat, onların hareketlerinde değişken olduklarını görünce, (şöyle) dedi: «Bu tanrı hareket etmemeli ve bulutlar onu gizlememeli; yoksa, insanlar hiç olacak.» Bu şekilde kararsız dururken, «İbrahim!» diye
çağırıldığını işitti, çevresine bakındı ve dört bir yanda kimseyi göremeyip, (şöyle) dedi:
*Adım İbrahim'le çağırıldığıma eminim, (ama)!.» Ardından, aynı şekilde iki defa daha
«İbrahim» ismiyle çağırıldığını duydu.

Cevap verdi: «Beni kim çağırıyor?»

Sonra, şöyle dendiğini duydu: «Ben, Allah'ın meleği Cebrail'im.»

Bunun üzerine, İbrahim korkuya kapıldı; fakat melek onu rahatlatarak, dedi: «Korkma,
İbrahim, çünkü, sen Allah'ın dostusun; bu nedenle, insanların tanrılarını parçaladığın zaman, meleklerin ve peygamberlerin Tanrı'sını seçmiştin; öyle ki, adın hayat kitabında yazılıdır.»

Ardından, îbrahim dedi: *Ben meleklerin ve kutsal peygamberlerin Tanrı'sına hizmet etmek için ne yapmalıyım?»

Melek cevap verdi: «Şu çeşmeye git ve yıkan, çünkü Allah seninle konuşmayı irade ediyor.»

İbrahim cevap verdi: «Şimdi, nasıl yıkanmam gerekiyor?»

Bunun üzerine melek, güzel bir genç suretinde geldi, ona ve çeşmede yıkanıp, dedi: «Sen de, sırayla böyle yap, ey İbrahim.» İbrahim yıkanınca, melek dedi : «Şu dağa çık, çünkü,

Allah seninle orada konuşmayı irade eder.»
«Melek böyle deyince, İbrahim dağa çıktı ve dizleri üstüne oturup, kendi kendine dedi:
«Meleklerin Tanrısı benimle ne zaman konuşacak?»
Yumuşak bir sesle çağınîdığını duydu: «îbrahim!» îbrahim cevap verdi: «Beni kim
çağırıyor?» Ses cevap verdi: «Ben senin Tanrınım ey İbrahim.» îbrahim korkuya kapılarak, yüzünü toprağa sürdü ve dedi: «Toz ve kül olan senin kulun, seni nasıl duyabilir?»
Sonra, Allah dedi: «Korkma, kalk, ben seni kullarım için seçtim ve seni kutsamak, seni büyük bir ümmet haline getirmek istiyorum. Bu nedenle, babanın ve yakınlarının evinden ayrıl ve sana ve soyuna vereceğim ülkeye gelip, yerleş.» ibrahim cevap verdi: .«Her istediğini yaparım, Rabb(ım); fakat, başka bir tanrının beni incitmemesi için beni koru.»
Sonra, Allah şöyle konuştu: «Ben tek olan Tann'yım ve benden başka tann yoktur. Yıkan da benim, yapan da; ben öldürürüm ve ben hayat veririm; Cehennem'e atarım, oradan çıkarırım da ve kimse benim elimden kurtulamaz.» Ardından, Allah ona sünnet ahdini verdi; ve, işte böyle babamız İbrahim Allah'ı tanıdı.»
Isa bunlan söyleyip, ellerini kaldırdı ve dedi: «Yücelik, şan ve şeref sanadır, ey Allah.
Sana olsun!»
30.
îsa, kavmimizin bir bayramı olan Gül Bayramı'na yakın Kudüs'e gitti. Yazıcılar Ferisî'ler bunu duyunca, onu konuşmasında yakalamak için müşavere ettiler. Bunun üzerine, ona bir fakih gelerek, dedi: «Muallim, sonsuz hayatı elde etmek için ne yapmalıyım?» İsa cevap verdi: «Kanunda ne şekilde yazılıdır?» Kışkırtıcı şöyle cevap verdi: «Allah'ın
Rabb'ı ve komşunu sev. Allah'ı her şeyin üstünde, bütün kalbinle ve düşüncenle, komşunu da kendin gibi seveceksin.» îsa cevap verdi: «Güzel cevapladın. Bu nedenle git ve böyle yap, derim, ve (o zaman) sonsuz hayatı elde edersin.»
Adam dedi: «Benim komşum kimdir?» îsa, gözlerini kaldırarak, cevap verdi: «Bir adam
Kudüs'ten çıkmış, lanetle yeniden yapılan bir şehre, Eriha'ya gidiyordu. Bu adam yolda eşkıya tarafından yakalandı, yaralandı ve soyuldu, bundan sonra, şakiler onu yarı ölü bir durumda bırakarak çekip gittiler. Yolu bu

yere düşen bir kâhin yaralı adamı görüp, selâm vermeden geçip gitti. Aynı şekilde, hiç bir şey demeden bir Levili de geçip gitti. Aynı yere bir Samiriyelinin yolu düştü; yaralı adamı görünce merhamete geldi ve atından inip,

yaralı adamı yanına aldı ve yaralarını şarapla yıkadı, üzerlerine merhem sürdü, yaralarını sarıp, rahatlattı ve kendi atına bindirdi. Sonra, akşamleyin hana vardıklarında, onu han sahibine emanet etti. Ertesi gün, uyandığında (han sahibine) şöyle dedi: «Bu adama bak, ne tutarsa sana ödeyeceğim.»
Ve hasta adama han sahibi için dört altın vererek, (şöyle) dedi: «Geçmiş olsun, üzülme; ben hemen dönüp, seni kendi evime götüreceğim.»
«(Şimdi) söyle bana» dedi îsa, «bunlardan hangisi komşuydu?»
Fakih cevap verdi: «Merhamet gösteren.»
Ardından, Isa dedi: «Doğru cevap verdin; işte, sen de git ve böyle yap.»
.
Fakih şaşırmış bir halde çekip gitti.
31. "Kayser'in Olanı Kayser'e, Allah'ın Olanı Allah'a Verin!"
Sonra, Isa'ya Ferisîler yaklaşarak dediler: «Muallim, Kayser'e vergi vermek caiz midir?»
îsa, Yahuda'ya dönerek, dedi: «Para yar mı yanında?» Ve, eline bir kuruş alarak,
Ferisîler'e döndü ve dedi; «Bu parada bir resim var; söyleyin bana, kimin resmidir o?»
Cevap verdiler: «Kayser'in.»
«Öyleyse verin» dedi İsa, Kayser'in olanı Kayser'e, Allah'ın olanı Allah'a verin.»
Şaşkınlık içinde çekip gittiler.
Ve bak ki, bir yüzbaşı yaklaşıp, dedi: «Rab, oğlum hastadır; yaşlılığıma acı!»
îsa cevap verdi: «İsrail'in Allah'ı Rabb sana acır!»
Adam gidiyordu; Isa (ardından) seslendi: «Beni bekle, evine gelip, oğlun için dua edeceğim.»
Yüzbaşı cevap verdi: «Rab, sen, Allah'ın bir peygamberi evime gelecek kadar değerli biri değilim ben, oğlumun iyileşmesi için söylediğin söz yeter bana; çünkü, senin Tanrın, meleğinin uykumda bana söylediği gibi, seni her hastalığın hekimi yapmıştır.»
Isa hayrete düştü ve kalabalığa dönerek, dedi: *Şu yabancıya bakın, onun

imanı, İsrail kavminde gördüğüm imanların hepsinden daha fazla.» Ve, yüzbaşıya dönerek, dedi:
«Selâmetle git, çünkü Allah, sana verdiği büyük imandan dolayı oğluna sıhhat bahsetmiştir.»
Yüzbaşı yoluna gitti ve yolda, oğlunun nasıl iyileştiğini bildiren hizmetçileriyle karşılaştı.
Adam karşılık verdi: «Hangi saatte ateş kendisini terketti?»
Dediler: «Dün, altıncı saatte ateş kendisinden ayrıldı.»
Adam, İsa'nın, «israil'in Alah'ı Rabb sana acır» dediği zaman oğlunun sıhhatine kavuştuğunu anladı. Bunun üzerine, adam bizim Allah'ımıza inandı ve evine girip,
«Yalnızca İsrail'in Allah'ı, gerçek ve yaşayan Allah vardır» diyerek, bütün kendi tanrılarını parça parça etti. Bundan sonra da, dedi: «İsrail'in Allah'ına ibadet etmeyen kimse benim ekmeğimden yemiyecek.»
32.
Kanunda uzmanlaşmış biri, İsa'yı, denemek için akşam yemeğine çağırdı. İsa havarileriyle birlikte geldi; onu denemek için pek çok yazıcı da evde bekliyordu.
Havariler, ellerini yıkamadan sofraya oturdular. Yazıcılar, bunun üzerine Isa'ya seslendiler: «Neden havarilerin ekmek yemeden önce ellerini yıkamamakla, büyüklerinin geleneklerine dikkat etmiyorlar?»

«Siz yazıcılar ve Ferisîler, başkalarının omuzlarına taşınamaz yükleri yükler, fakat kendiniz, bu esnada tek parmağınızla olsun, onları kımıldatmak istemezsiniz. «Size söylüyorum, size, her şer dünyaya, sözde büyükler sebep gösterilerek girmiştir. Söyleyin bana, büyüklerin kullanmasıyla değil de, kim sokmuştur puta tapıcılığı dünyaya? Bir kral vardı, Baal adındaki babasını aşırı derecede seven. Ve, babası ölünce, oğlu, kendini teselli etmek için, babasına benzeyen bir heykel yaptırıp, şehrin pazar yerine diktirtti. Ve, bu heykele onbeş gez(bir uzunluk birimi)yaklaşanın güven içinde olacağı ve her ne olursa olsun, onun incitilmeyeceğine dair bir emir çıkardı. Bundan böyle bütün kötüler ve suçlular, oradan gördükleri yarar nedeniyle, heykele güller ve çiçekler sunmaya başladılar ve kısa bir zaman sonra, sunulan bu şeyler paraya ve yiyeceğe dönüştü. O kadar ki, onurlandırmak için ona tanrı dediler. Adetten kanuna dönüşen şu şeye bakın, o kadar ki,
Baal putu dünyanın her tarafına yayıldı; ve Allah buna ne kadar üzüldüğünü peygamber
îşaya'ya bildirdi: «Gerçekten benim kullarım bana boşuna tapınıyor, çünkü onlar, kulum
Musa aracılığıyla kendilerine verilen benim kanunumu hükümsüz kılıp, büyüklerinin geleneklerine uymaktadırlar.»
«Size diyorum, temiz olmayan ellerle ekmek yemek, bir insanı kirletmez, çünkü, insanın içine giren insanı kirletmez, insanı insandan çıkan şeyler kirletir..
Bunun üzerine, yazıcılardan biri dedi: «Eğer ben domuz eti veya bir başka temiz olmayan et yersem, benim vicdanımı kirletmezler mi?»
îsa cevap verdi: «İtaatsizlik insanın içine girmez, insandan, kalbinden dışarı çıkar; ve bu nedenle, yasaklanmış yemeği yerse, kirlenmiş olur.»
Ardından, fakihîerden biri dedi: «Muallim sanki îsrail kavminin putları varmış gibi, verdin putatapıcıhk aleyhinde konuştun, ve bize haksızlık etmiş oldun.»
İsa cevap verdi: «Bugün îsrail halkmda odundan heykeller olmadığını ben de pek ala biliyorum; fakat, etten heykeller var.»
Bütün yazıcılar buna kızarak cevap verdi : «O halde, biz de puta tapıcılardan(mı) oluyoruz?»
İsa cevapladı: «Size diyorum ki, hükümde, «tapınacaksınız» demiyor, «Allah'ınız Rabb(ı) bütün ruhunuzla, bütün kalbinizle ve bütün

düşüncenizle seveceksiniz» diyor. Doğru değil mi bu?»
«Doğru» dediler hepsi birden.
33.
Sonra, îsa dedi: «Şüpheniz olmasın ki, kişinin seveceği ve uğruna her şeyden geçeceği tek şey Allah' -dır. Ve, bundandır ki, zanînin hayalinde zina, pis bogaz ve sarhoşun hayalinde kendi bedenî ve dünyaperestin hayalinde altın ve gümüş ve bunun gibi, her bir diğer günahkârın hayalinde kendi günah düşüncesi yatar.»
Ardından, kendini davet etmiş olan dedi: «Muallim, en büyük günah nedir?»
İsa cevap verdi: «Bir evi, en kötü şekilde harabe haline getiren nedir?»
Herkes sustu ve İsa parmağıyla temele işaret ederek, dedi: «Eğer yıkıma temel yol açarsa, bu durumda evi yeniden yapmak gerekir; fakat, her bir bölüm yıkıma yol açarsa, o zaman onarmak imkansızlaşır. İşte, size diyorum ki, putatapıcılık en büyük günahtır. Çünkü, kişiyi tümüyle inançtan ve sonunda Allah'tan yoksun hale getirir; böylece, kişide hiç bir manevî duygu görülemez olur. Bunun dışında her günah, merhamet olunma ümidi bırakabilir insanda; ve, bundan.dolayı diyorum ki, putatapıcılık en büyük günahtır.»

Herkes, İsa'nın sözlerine şaşakaldı, çünkü, hiç bir şekilde karşı çıkamıyacaklarmı anlamışlardı.
Sonra İsa devam etti: «Allah'ın sözlerini ve Musa ile Yuşa'nm kanunda neler yazdıklarını hatırlayın, o zaman, bu günahın ne kadar ağır olduğunu göreceksiniz. Allah, İsrail kavmine (şöyle) demişti: «Gökte olanlardan ve göğün altında olan şeylerden kendinize putlar yapmayacaksınız, yerin üstünde olan şeylerden ve yerin altmdakilerden de yapmayacaksınız; suyun üstünde olanlardan ve suyun altındaki şeylerden de yapmayacaksınız. Çünkü, sizin Tanrınız benim, güçlü ve gayyûrum, bu günahın öcünü babalardan ve dördüncü batma varıncaya kadar çocuklarından bile alırım.» Kavminiz buzağıyı yaptığı ve ona tapındığı zaman, Yuşa ve Levi kabilesinin kılıcı çekip, Allah'tan merhamet dilenmeyenlerden yüzyirmidörtbin kişiyi nasıl öldürdüğünü hatırlayın. Ah, puta tapıcılar üzerine Allah'ın korkunç, ne korkunç cezası!»
34.
Kapıda, sağ eli, kullanılamayacak biçimde büzülmüş biri dikildi. Bunun üzerine, İsa kalbini Allah'a vererek dua etti ve ardından dedi: «Sözlerimin

doğru olduğunu öğrenmen için diyorum ki: Allah'ın adıyla, ey adam, sakat olan elini aç ve uzat!» Adam, elini, sanki hiç sakatlık görmemiş gibi tümüyle açtı.
Sonra, Allah korkusuyla yemeye başladılar. Ve, bir miktar yedikten sonra, İsa yine dedi:
«Bakın, size söylüyorum; bir şehri yakmak, orada kötü bir adet bırakmaktan daha iyidir.
Çünkü, böyle bir şey olursa, Allah, kötülükleri yok edici, kılıcı ellerine teslim ettiği yeryüzünün hükümdarlarına ve krallarına gazap eder.»
Ardından îsa dedi: «Bir yere çağırıldığınızda, en yüksek yerde oturmamak aklınızda olsun ki, ev sahibinin daha büyük bir dostu geldiğinde size, «Kalk ve aşağı otur!» deyip utandırmasın. Bunun yerine, gidip, en altta, oturun ki, sizi davet eden gelip, «Kalk arkadaş, gel şuraya, yukarı otur!» desin. Böyle, büyük onur kazanırsın; çünkü, kendini yükselten kim olursa olsun, alçaltılır ve kendini alçaltan da, yükseltilir.
«Bakın, size söylüyorum, şeytan başka bir günahından dolayı değil, gururu yüzünden lanete uğradı. İşaya Peygamber de onu şu sözleriyle azarlar: «Meleklerin güzeli olup,
şafak gibi parlarken, nasıl oldu da gökten atıldın, ey îblis? Seni yere gönderen, gururundan başkası değildir!»
«Bakın, size söylüyorum, eğer insan acınacak hallerini bilse, burada, yerde daima ağlar ve kendisini en düşük, her şeyin gerisinde görür. İlk insanı karısıyla birlikte, Allah'tan merhamet dilenerek, yüz yıl durup dinlenmeden ağlatan başka bir neden yoktu. Çünkü, gururları yüzünden nereye düştüklerini gerçekten biliyorlardı.»
Isa bunları deyip, Allah'a şükretti; ve o gün, gösterdiği mucizelerle birlikte, İsa'nın ne yüce sözler söylediği Kudüs'ün her tarafında öylesine yayıldı ki, halk kutsal adını tesbih ederek, Allah'a şükretti.
Fakat, O'nun büyüklerin gelenekleri aleyhinde konuştuğunu anlayan yazıcılar ve kâhinler daha büyük bir kinle yanip tutuştular. Ve, Firavun gibi kalplerini sertleştirdiler; bu nedenle, O'nu öldürmek için fırsat aradılarsa da bulamadılar.
35.

Isa Kudüs'ten ayrılıp, Erden'in ötesindeki çöle gitti; ve çevresinde oturan havarileri Isa'ya dedi: «Ey muallim, bize şeytan'ın nasıl gurura kapıldığını anlat, çünkü, biz onun itaatsizliği dolayısıyla düştüğünü ve insanı daima

kötülüğe ittiğini anlamış bulunuyoruz.»
îsa cevap verdi: «Allah, bir yeryüzü kütlesi yaratıp, başka bir şey yapmadan onu yirmi beş bin yıl bekletince, meleklerin başı ve bir hoca olan şeytan sahip olduğu büyük anlayışla, bu yer yüzü kütlesinin Tanrısı'nın, peygamberlikle işaretlenmiş yüz kırk dört bin (insan) ve ruhunu öteki her şeyden altmış bin yıl önce yaratmış olduğu Allah'ın Elçisi
(ni yeryüzüne) getireceğini biliyordu. Bu. nedenle kızıp, «Bakın, bir gün Allah bu yeryüzüne bizim saygı göstermemizi irade edecek. Bu bakımdan, bizim ruh olduğumuzu ve dolayısıyla böyle bir şeyin uygun olmayacağını düşünün» diyerek melekleri kışkırttı.
«Bu şekilde, pek çoğu Allah'ı bıraktı, Bunun üzerine, bütün meleklerin toplandığı bir gün
Allah dedi: «Beni Rabb kabul eden her biriniz, hemen bu yeryüzüne saygı göstersin.»
«Allah'ı sevenler baş eğdiler, fakat şeytan, kendi düşüncesinde olanlarla birlikte dedi:
«Ey Rabb; biz ruhuz, ve bu nedenle, bizim bu çamura saygı göstermemiz adilâne (hak) değildir.» şeytan böyle deyince, çirkin ve korkunç görünüşlü oldu, ve ardından gidenler de çirkinleşti; isyanlarından dolayı, Allah kendilerinden yaratırken verdiği güzelliği çekip aldı. Bunun üzerine, kutsal melekler başlarını kaldırınca, şeytan'ın ve takipçilerinin ne korkunç birer canavar olduklarını görüp, korkuyla yüzlerini yere attılar.
«Sonra şeytan dedi: «Ey Rabb, beni haksız olarak çirkinleştirdin, ama ben buna razıyım,
çünkü, ben senin yapacağın her şeyi hükümsüz kılmak istiyorum.» Ve, diğer şeytanlar da dediler: «O'na Rabb deme ey İblis, çünkü Rabb sensin.»

«Bundan sonra Allah, şeytan'ın peşinden gidenlere dedi: *Tevbe edin ve beni Rabb (iniz),
Yaratıcınız olarak tanıyın.»
Cevap verdiler: «Biz Sana saygı gösterdiğimiz için tevbe ediyoruz, çünkü sen adil değilsin; ama şeytan adil ve suçsuzdu ve bizim Rabb (imizdir.)
Buna karşı Allah dedi: «Ayrılan benden ey lânetliler, artık sizin üzerinize hiç rahmetim, yok.»
«Ve, ayrılırken şeytan yeryüzü kütlesine tükürdü ve bu tükrüğü melek Cebrail bir kısım toprakla birlikte kaldırdı ve işte bundan insanın karnındaki göbeği meydana geldi.»

36.
Havariler, meleklerin baş kaldırışına şaşıp kaldılar.
Sonra Isa dedi: «Bakın, size söylüyorum ki, ibadet etmeyen şeytan'dan daha kötüdür ve daha büyük eziyet çekecektir. Çünkü, şeytan'ın önünde kovulmadan önce hiç bir korkma
örneği yoktu ve Allah onu tevbeye çağıracak hiç bir peygamber de göndermiş değildi; ve insan —şimdi, Allah böyle dediği için, benden sonra gelecek ve belki de benim yolunu hazırladığım Allah'ın Elçisi dışında bütün peygamberler gelmiş bulunuyor.— ve insan, diyorum ki, Allah'ın adaletinin sonsuz örneklerini görmüş olmasına rağmen, hiç Allah yokmuş gibi korkusuz, keyfince yaşar. Davud Peygamber'in şu sözü (ne güzel örnek) :
«Aptal olan içinden 'Allah yoktur' der. Bu nedenle o sefil ve iğrençtir, hiç bir iyiliği yoktur.»
«Durmadan ibadet edin ey havarilerim ki, kazanasınız. Çünkü, arayan bulur, kendine açana (kapı) açılır ve isteyen alır. Ve ibadetinize çok konuşmaya bakmayın, çünkü Allah,
Süleyman'a, «Ey kulum, bana kalbini ver» dediği gibi, kalplere bakar. Bakın, size söylüyorum, münafıklar, halk kendilerini görsün ve veli sansın diye şehrin her yanında

ibadet üstüne ibadet ederler; fakat kalbleri kötülük doludur; bu nedenle de, içlerinde olan dillerinde değildir. İbadetinizi, Allah'ın kabul etmesini istiyorsamz (kalpten) yapmanız gerekir. Şimdi söyleyin bana: İlk önce, kime gideceğine ve ne yapacağına karar vermiş olandan başka kim gidip, Romalı valiyle veya Hirodes'le konuşur? Emin olun ki, hiç kimse ve eğer insan insanla konuşmak için böyle davranırsa, Allah'la konuşmak, kendisine verdiği her şey için şükredip, günahları için merhamet istediğinde ne yapmalıdır?
«Size söylüyorum ki, pek az kişi gerçekten ibadet eder ve bu nedenle şeytan diğerleri
üzerinde güç sahibidir. Çünkü Allah, kendisini dudaklarıyla yüceltenleri istemez; mabette dudaklarıyla merhamet isterken, kalplerinden adalet diye haykıranları (istemez). İşaya peygambere dediği gibi: «Beni gücendiren şu insanları benden uzaklaştır, çünkü onlar dudaklarıyla beni yüceltir, ama kalpleri benden uzaktır.» Bakın, diyorum ki, düşünmeden kayıtsızca ibadet etmeye kalkan Allah'la alay eder.

Şimdi, kim sırtını dönerek Hirodes'le konuşmaya gider ve onun önünde, ölesiye nefret ettiği vali Pilatus'u övebilir? Kuşkusuz, hiç kimse. Hiç hazırlıksız ibadet etmeye kalkanın hali de bundan hiç aşağı değildir: Sırtını Allah'a döner ve yüzünü şeytan'a vererek, onu
över de över. Çünkü, kalbinde kötülük aşkı yatar ve bundan tevbe de etmez. «Eğer, sizi inciten biri, dudaklarıyla «bağışlayın» derken, elleriyle size bir yumruk atarsa, onu nasıl bağışlayabilirsiniz? İşte böyle de, dudaklarıyla «Rabb, bize merhamet et» derken, kalblerinde kötülük aşkı taşıyanlara ve yeni yeni günahlar işlemeyi düşünenlere
Allah merhamet mi edecek?»
37.
Havariler, İsa'nın sözleri üzerine ağlayarak, ona yalvardılar: «Rab, bize dua etmeyi
öğret.»
İsa cevap verdi: «Romalı vali sizi öldürmek niyetiyle yakalarsa, ne yaparsınız düşünün de, duaya kalktığınızda aynen böyle davranın. Ve, sözleriniz şöyle olsun: «Ey Allah'ımız
Rabb, kutsal ismin yücelsin; melekûtun gelsin; iraden her zaman yerine gelsin; gökte yerine geldiği gibi, yerde de gelsin; bize her gün için ekmek (rızık) ver; bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, sen de günahlarımızı bize bağışla ve bizi iğvalara kapılıp azap çektirme; bizi her şerden koru, çünkü yalnızca Sen, ebede kadar izzet, azamet ve kudret sahibi, bizim Allah'ımızsın.»
38.
Sonra, Yuhanna cevap verdi: «Muallim, Allah'ın Musa aracılığıyla emrettiği şekilde biz de yıkanalım.»
İsa dedi: «Benim kanunu ve peygamberleri yok etmek için geldiğimi mi sanıyorsunuz?
Bakın, size diyorum ki, Allah'ın varlığına inandığınız gibi inanın, ben bunları yıkmak için değil, gözetmek için geldim. Çünkü, her peygamber, Allah'ın kanununu ve Allah'ın diğer peygamberler aracılığıyla söylemiş olduğu her şeyi gözetmiştir. Ruhumun huzurunda durduğu Allah vardır ve diridir ki, en küçük bir hükmü yerine getirmeyen, kim olursa olsun, Allah'ı razı etmek şöyle dursun, O'nun melekûtunda en küçük bir şey olur. Çünkü, orada hiç bir payı yoktur. Hattâ, size söylüyorum ki, Allah'ın kanununun tek bir hecesi, en ağır günahı göze almadan çiğnenemez. Fakat ben, Allah'ın İşaya peygamber

aracılığıyla bildirdiği şu sözlere uymanızın gerekli olduğunu aklınıza havale ediyorum :
«Yıkan ve temiz ol, düşüncelerini benim gözlerimden uzaklaştır.»
«Bakın, size söylüyorum ki, kalbi kötülükleri seven insanı deniz(ler)in tüm suyu yıkamayacaktır. Ve, yine size söylüyorum ki, yıkanmayan(abdest) kimse ibadetiyle
Allah'ı razı etmek şöyle dursun, ruhuna putatapıcılığa benzer günah yükleyecektir.»
-Bana gerçekten inanın; eğer insan Allah'a gerektiği gibi ibadet edecek olsa, istediği her
şeyi elde eder. İbadetiyle Mısır'a gazap eden (kamçı vuran) Allah'ın kulu Musa'yı hatırlayın; Kızıl Deniz'i yardı da, Firavun ve ordusu orada boğuldu.- Güneşi durduran
Yuşa'yı hatırlayın, sayısız Filistin askerini korkudan titretmişti; gökten ateş yağdıran
îlya'yı, ölü bir adamı (mezarından) kaldıran Elişa'yı ve ibadet ve dua ile istedikleri her
şeyi elde eden daha başka pek çok kutsal peygamberleri hatırlayın. Fakat, bunlar kendi kişisel amaçları için değil, yalnız Allah ve Allah'ın şanı için çalıştılar.»

39. Adem'in Yaratılışı Ve İlk Sorusu ve Duası

Sonra Yuhanna dedi: «Güzel konuştun ey muallim, fakat insan gururuyla nasıl günah işledi, tam bilemiyoruz.»
İsa cevapladı: «Allah şeytan'ı kovup, melek Cebrail de şeytan'ın tükürdüğü yeryüzü kütlesini temizleyince, Allah yaşayan her şeyi, hem uçan ve hem yürüyen ve hem de yüzen hayvanları yarattı ve dünyayı içinde bulunan her şeyle süsledi. Birgün şeytan cennetin kapılarına yaklaşıp, otlayan atları gördü ve onlara, eğer yeryüzü kütlesi bir ruh olacak olursa, kendilerine eziyet verici bir iş düşeceğini bildirdi; bu nedenle de, bu yeryüzü parçasının hiçbir şeye yaramayacak şekilde çiğnemeleri faydalarına olacaktı.
Atlar ayaklandılar ve hemen zambaklarla güller arasında uzanan o yeryüzü parçasını
çiğnemeye giriştiler. Bunun üzerine Allah, Cebrail'in kütle üzerinden almış olduğu
şeytan'ın tükrüğünün bulunduğu kirli yeryüzü parçasına ruh verdi; ve havlayan köpekler ortaya çıkınca korkuya kapılan atlar kaçtılar. Bundan

sonra Allah, tüm kutsal melekler
«Senin kutsal adını tesbih ederiz ey Rabb (muz) Allah» diye söyleşirken, insana ruhunu verdi.
«Ayağı üstüne kalkan Adem, havada güneş gibi parlayan bir yazı gördü: «Allah'tan başka ilâh yoktur ve Muhammed Allah'ın Rasulû'dür.» Bunun üzerine Adem ağzını açarak, dedi: «Şükür sana ey Allahım Rabb, bana hayat nimeti verdin; fakat (senden) bana söylemeni diliyorum: Bu, «Muhammed Allah'ın elçisidir» sözlerinin mesajı ne anlama geliyor? Benden önce (yaratılmış) başka insanlar mı vardı?»
«Bundan sonra Allah dedi: «Tabii, ey kulum Adem. Sana diyorum ki: îlk yarattığım insan sensin. Ve senin görmüş olduğun, yıllar sonra dünyaya gelecek, benim rasulûm olacak ve her şeyi kendisi için yarattığım oğlundur. Geldiği zaman dünyaya ışık verecektir; ruhu, ben herhangi bir şey yaratmadan altmışbin yıl önce semavî bir nur içine konmuştur.»
Adem Allah'a şöyle yalvardı: «Rabb(im), bu yazıyı el parmaklarımın tırnakları üzerinde bana bahşet.» Sonra Allah, ilk insana baş parmakları üzerinde bu yazıyı verdi. Sağ elin baş parmak tırnağı üzerinde, «Allah'tan başka ilâh yoktur*, sol elin baş parmak tırnağı
üzerinde de, «Muhammed Allah'ın Rasulû'dür.» Sonra, babaca bir sevgiyle ilk insan bu sözleri öptü ve gözlerini ovarak dedi: «Senin dünyaya geleceğin gün mübarek olsun.»
Allah insanı yalnız görünce dedi: «Onun yalnız kalması iyi değildir.» Bu nedenle onu uyuttu ve kalbinin yakınından bir kaburga kemiği alarak, yerini etle doldurdu. Bu kaburga kemiğinden Havva'yı yaratıp, onu Adem'e eş olarak verdi. Bu ikisini Cennetin

efendileri olarak yerleştirdi. Ve kendilerine (şöyle) dedi: «Bakın, size yemek için her meyveyi veriyorum, yalnız elmalar ve mısır hariç»; ve bunlarla ilgili olarak dedi: «Ne olursa olsun, bu meyvelerden yememeye dikkat edin, yerseniz kirlenirsiniz ve öyle ki, sizi burada tutarak azap etmem; buradan sürer çıkarının ve büyük eziyetler çekersiniz.»
40.
Bunları öğrenen şeytan, kızgınlığından deli oldu Ve Cennet'in kapısına yaklaştı. Orada, deve gibi ayakları ve her yanında bir ustura gibi kesilmiş ayak tırnaklan olan korkunç bir yılan nöbet bekliyordu. Düşman ona dedi: ««Bi zahmet et, beni Cennet'e koyuver!»
Yılan cevap verdi: «Allah bana seni çıkarmamı emretmişken, ben nasıl seni içeri almak zahmetine katlanırım?»
şeytan karşılık verdi: «Allah'ın seni ne kadar çok sevdiğini görüyorsun, ki seni insan denilen bir okka çamurun başında nöbet tutman için Cennet'in dışına koydu. Bu bakımdan, eğer beni Cennet'e alırsan, seni öyle korkunç yaparım ki, herkes senden kaçar ve arzu ettiğin yerde gider kalırsın.»
Sonra yılan dedi: «Seni içeri nasıl koyacağım ben?»
şeytan dedi: «Sen büyüksün; ağzını,aç, ben karnına gireceğim ve sen Cennet'e girince, şu sıralarda yer üzerinde yürümekte olan iki okka çamurun yanında beni bırakacaksın.»
Sonra, yılan böyle yaptı ve şeytan'ı kocası Adem uyumakta olduğundan Havva'nın yanında bıraktı. şeytan, güzel bir melek gibi kadının önünde durdu ve ona dedi: «Neden
şu elmalardan ve mısırdan yemiyorsunuz?»
Havva cevap verdi: «Rabb(ımız) bize, bunlardan yersek kirleneceğimizi ve kendisinin de bizi Cennet'-ten çıkaracağını söyledi.»
şeytan karşılık verdi: «O, gerçeği söylemez. Allah'ın kötü ve kıskanç olduğunu, bu nedenle de hiç bir dengine katlanamayıp, herkesi köle tuttuğunu bilmelisiniz ve kendisine eşit olmayasınız diye size böyle demiştir. Fakat, sen ve yoldaşın benim tavsiyeme göre hareket ederseniz, diğerlerinden olduğu gibi şu meyvelerden de yiyecek ve başkalarına tabî olarak kalmayıp, Allah gibi iyi ve kötüyü bilecek ve istediğinizi yapacaksınız.
Çünkü, Allah'a denk olacaksınız.» Sonra, Havva o (meyve) lerden alıp yedi ve kocası uyandığında, şeytan'ın tüm dediklerini ona anlattı ve o da karısının sunduğu (meyve) leri alıp yedi. Bunun üzerine, yenilenler aşağı

doğru inerken Allah'ın sözlerini hatırladı; bu sebepten, yemeği durdurmak isteğiyle elini, her insanın işareti bulunan boğazına götürdü.»
41.
Sonra, her ikisi de çıplak olduklarını anladılar; dolayısıyla utanıp, incir yaprakları alarak gizli yerleri için bir elbise yaptılar. Öğle vakti geçince, bak ki, Allah kendilerine göründü ve Adem'e seslenip dedi: *Adem, neredesin?»
O cevap verdi: «Rabb(ım), huzurundan kendimi gizliyorum, çünkü,, ben ve karım
çıplağız. Bu nedenle de, senin huzurunda bulunmaktan utanıyoruz.»
Sonra Allah dedi: «Yediğiniz takdirde kirleneceğiniz ve cennette daha fazla kalamayacağınız meyveyi yemedikçe, sizi kim masumluğunuzdan soyup çıkarmıştır ki?»
Adem cevap verdi: «Ey Rabb(ım), bana vermiş olduğun eş (zevce) yemem için yalvardı,

ben de ondan yedim.»
Sonra Allah kadına dedi: «Neden dolayı böyle (bir) yemeği kocana verdin?»
Havva cevap verdi: «şeytan beni aldattı ve ben de yedim.»
«Ama, bu mel'un nasıl girdi buraya?» dedi Allah.
Havva cevap verdi: «Kuzey kapıda duran bir yılan onu benim yanıma getirdi.»
Sonra Allah Adem'e dedi: «Madem ki sen karının sözünü dinledin ve meyveyi yedin, yeryüzü senin işlerinle lanetlensin, belâ bulsun; senin için iğnelikler ve dikenler bitirecektir o; ve yüzünün teriyle ekmek yiyeceksin. Ve toprak olduğunu hatırla ve yine toprağa döneceksin.» Ve Havva'ya da şöyle konuştu: «Ve şeytan'a kulak asıp, kocana yemeği veren sen, seni köle tutacak olan erkeğin egemenliği altmda yaşayacak ve doğum
çekip, çocuklar dünyaya getireceksin.»
Ve yılanı da çağıran Allah, Allah'ın kılıcını tutan meiek Mikâil'e seslenip dedi: «Önce
Cennet'ten bu kötü yılanı çıkar ve dışarıda bacaklarını kes; ki yürümek isterse, yerde vücudunu sürüsün.» Ardından Allah, gülerek gelen şeytan'a seslendi ve ona dedi:
«Madem sen meî'un, bunları aldattın ve kendilerini kirlettin, öyle ise ben de diliyorum ki, onların ve bana gerçekten tevbe edip kulluk yapacak

çocuklarının tüm kirlilikleri bedenlerinden çıktıkta senin ağzından girsin ve böylece sen kirliliklerle doyasın.»
şeytan sonra korkunç bir şekilde kükredi ve dedi : «Madem sen benim daha da kötü olmamı dilersin, ben de o zaman, elimden geleni arkama koymayacağım.»
Sonra Allah dedi: «Defol mel'un, benim huzurumdan!» Sonra şeytan gitti; bunun üzerine
Allah ağlamakta olan Adem'le Havva'ya dedi: «Siz de Cennet'ten çıkın ve cezanızı çekin ve ümidiniz de yok olmasın, çünkü ben, soyun şeytan'ın egemenliğini insan cinsinin
üzerinden kaldıracak şekilde oğlunu göndereceğim. Çünkü o gelecek olan, kendisine her
şeyi vereceğim benim elçimdir.»
Allah gizlendi ve Melek Mikâil onlan Cennet'ten çıkardı. Bunun üzerine Adem, çevresine bakınarak kapının üstünde yazılı olan «Allah'tan başka ilâh yoktur ve Muhammed
Allah'ın elçisidir» sözünü gördü. Bu nedenle, ağlayarak dedi: «Allah'ı razı edici olsun ki ey oğlum, çabucak gelesin ve bizi perişanlıktan kurtarasın.»
42.
Sonra bu konuşmanın ardından havariler ağladılar ve Isa da ağlıyordu. O sırada onu bulmaya gelen pek çok kişi gördüler; kâhinler onu konuşurken yakalamak için aralarında müşavere yapmış ve bu nedenle de, Levililerle yazıcıların bazılarını ona, «sen kimsin?» diye sormaya göndermişlerdi.
Isa itirafta bulunup, gerçeği söyledi: «Ben mesih değilim.»
Dediler: «îlya mısın? Yeremya mısın, yoksa eski peygamberlerden biri misin?»
Isa cevap verdi: «Hayır.»
Sonra dediler: «Kimsin sen? Bizi yollayanlara doğru şahitlikte bulunabilmemiz için bize söyle.»
Sonra Isa dedi: «Ben bütün Yahudiye'de haykıran ve îşaya'da da yazılı olduğu gibi,
«Rabb (in) Elçisi için yol açın» diye haykıran sesim.»
Dediler: «Eğer sen Mesih veya îlya veyahut da herhangi bir peygamber değilsen, neden yeni akide vaz'eder ve kendini Mesih'ten daha çok saydırırsın?»
İsa cevap verdi: «Allah'ın benim elimde meydana getirdiği mucizeler,

benim Allah'ın dilediği şeyleri konuştuğumu gösteriyor, ben, hiç bir zaman, sözünü ettiğiniz kişiden

kendimi daha çok saydırmıyorum da Çünkü ben, sizin «Mesih» dediğiniz, benden önce yaratılmış ve benden sonra gelecek ve inancı (dini) son bulmasın diye gerçeğin sözlerini getirecek olan Allah'ın Elçisi'nin ayakkabılarının iplerini veya çoraplarının bağlarını
çözecek değerde değilim.» Levililer şaşkınlık içinde ayrılıp gittiler ve ileri gelen kâhinlere her şeyi anlattılar da, (bunlar) dediler: «Onun sırtında her şeyi kendine anlatan cini var»
Sonra îsa havarilere dedi: «Bakın, size diyorum, reisler ve halkımızın büyükleri bana karşı fırsat kolluyorlar.»
Sonra Petrus dedi: «Öyleyse, bir daha Kudüs'e gitmeyin.»
Bunun üzerine îsa ona dedi: «Sen budalasın ve ne söylediğini bilmiyorsun. Pek çok eziyetler çekmem gerek, çünkü, bütün peygamberler ve Allah'ın kutsal (kullar)'ı
çekmişlerdir. Ama korkmayın, bizimle birlikte olanlar da vardır, bize karşı olanlar da.»
Ve İsa böyle deyip ayrılarak Tabur dağına gitti ve oraya yanında Petrus, Yakub ve kardeşi Yuhanna'yla bunu yazan da çıktı. Bunun üzerine üstünde büyük bir nur parladı, elbiseleri beyaz kar gibi oldu ve yüce güneş gibi ışıldadı ve bir de ne görelim! Oraya cinsimiz ve kutsal şehir üzerine gelmesi gereken tüm şeylerle ilgili olarak îsa ile konuşan
Musa ve llya gelmesinler mi?
Petrus şöyle konuştu: «Rab, burada bulunmakla iyi ettik. Bu bakımdan, eğer dilerseniz, burada biri sizin için, biri Musa ve diğeri de îlya için üç çardak kuralım. Ve, o konuşurken, beyaz bir buîut üzerlerini örttü ve «Kendinden çok hoşnut olduğum kuluma bakın; onu dinleyin» diyen bir ses duydular. Havariler korkuya kapılarak, ölü (gibi) yüz üstü yere düştüler. îsa geldi ve havarilerini kaldırıp dedi: «Korkmayın, çünkü Allah sizi seviyor ve benim sözlerime inanmanız için böyle yapmıştır.»
43. "Allah Herşeyden Önce Hz. Muhammedin Ruhunu Yarattı"
İsa, aşağıda kendisini bekleyen sekiz havarisinin yanlarına vardı ve dört tanesi bu sekiz taneye bütün gördüklerini anlattılar; o gün hepsinin kalbinden îsa ile ilgili tüm kuşkular silindi, yalnız hiç bir şeye inanmayan Yehuda îskariyot hariç. îsa, dağın eteğinde bir yere oturdu ve ekmekleri olmadığından, hepsi dağ meyveleri yediler.

Sonra Andreas dedi: «Bize Mesih hakkında çok şeyler söylediniz, bu nedenle, lütfen bize her şeyi açıkça anlatın.» Ve aynı şekilde diğer havariler de kendisine rica ettiler.
Bunun üzerine İsa dedi: «Çalışan herkes, tatmin olacağı bir gaye için çakşır. Bu bakımdan size söylüyorum ki, Allah, kendinde hiç bir noksanlık olmadığı için tatmin olma ihtiyacı duymaz. Zaten O'nun kendinde kemal vardır. Ve işte, çalışmak dileğiyle O, her şeyden önce, yaratıklar Allah'ta rıza ve doygunluk bulsunlar diye, kendisi için tüm
(kâinatı) yaratmaya karar verdiği Elçisi'nin ruhunu yarattı; ki, kulları olarak tayin ettiği tüm yaratıklarından elçisi haz ve sevinç duysun. Ve bu nedenle işte her şey bilip gördüğünüz gibi oldu. Ama O neden böyle olmasını diledi?
«Bakın, size diyorum ki; her peygamber geldiği zaman, yalnızca bir kavme Allah'ın rahmetinin işaretini götürmüştür. Ve sözleri de gönderildikleri insanların ötesine uzanmamıştır. Fakat, Allah'ın Elçisi geleceği zaman, Allah O'na kudret ve rahmetinin sonuymuş gibi verecek, o kadar ki, akidesini alacak olan tüm dünya kavimlerine rahmet ve selâmet götürecektir. Dinsizler üzerine güçle gidecek ve putatapıcılığı ezecek, o kadar ki, şeytan'ı kahredecektir; çünkü, Allah İbrahim'e böyle va'd etmiştir: «Dikkat et, senin

soyunla yeryüzünün tüm kabilelerini kutsayacağım. Ve sen, Ey İbrahim, nasıl putları parça parça etmişsen, senin soyun da böyle yapacaktır.»
Sonra şöyle soruldu: «Ey muallim, bu va'd kime verilmiştir, söyle bize; çünkü, Yahudiler
«îshak'a» diyorlar, îsmaililer ise, «İsmail'e.»
îsa cevap verdi: «Davud kimin oğluydu ve hangi soydandı?»
Cevap verildi: «îshak'ın; çünkü, îshak Yakub'un babasıydı, Yakub da soyu Davud'a varan
Yahuda'nın babasıydı.»
Sonra îsa dedi: «Öyleyse, Allah'ın elçisi geleceği zaman, hangi soydan olacaktır?»
Havariler cevap yerdiler: «Davud'un (soyundan).» Bunun üzerine Isa dedi: «Siz kendinizi aldatıyorsunuz; çünkü Davud, şöyle söyleyerek, ona ruhundan rab (efendi) der: Allah rabbına, «Ben düşmanlarına senin ayak taburen yapıncaya kadar sağ yanımda otur» dedi.
Allah düşmanlarının ortasında rablık kazanacak olan asanı gönderecektir.

«Eğer, sizin
Mesih dediğiniz Allah 'in Elçisi Davud'un oğlu ise, Davud O'na nasıl «rab» der? Bana inanın, size söylüyorum ki, va'd İsmail'e yapılmıştır, İshak'a değil.»

44. "Allahın Elçisi Muhammed Yaratılan Hemen Her Şeye Mutluluk Getirecek Bir Nurdur"

Bunun üzerine havariler dediler: «Ey muallim, Musa'nın kitabında böyle, yani va'dın
îshak'a yapılmış olduğu yazılıdır.»

îsa, ah ederek cevap verdi: «Öyledir, ama onu Musa yazmadı, Yuşa da yazmadı onu
Allah'tan korkmayan hahamlarınız yazdı. Bakın, size söylüyorum ki; melek Cebrail'in sözlerine baktığınızda yazıcılarınızın ve fakihlerinizin mel'anetini anlayacaksınız. Çünkü,
Cebrail demiştir ki: «İbrahim, tüm dünya Allah'ın seni ne kadar sevdiğini biliyor; fakat, senin Allah'a oîan sevgini dünya nasıl bilecek? Mutlaka Allah sevgisi için bir şey yapman gerekiyor.» ibrahim cevap verdi: «Bak, Allah'ın kulu Allah'ın dileyeceği her şeyi yapmaya hazırdır.»

«Sonra Allah İbrahim'e şöyle seslendi: «Oğlunu, ilk doğan (çocuğun) İsmail'i al ve dağa
çıkıp onu kurban et.» Eğer, İshak doğduğu zaman İsmail yedi yaşında idiyse, o zaman
İshak nasıl ilk doğan (çocuk) olmuş olur?»Ardından havariler dediler: «Bizim fakihlerimizin aldattığı ortada; bu bakımdan bize gerçeği anlat, çünkü, biz senin Allah tarafından gönderildiğini biliyoruz.»

îsa cevap verdi: «Bakın, size söylüyorum ki, şeytan Allah'ın kanunlarını hükümsüz kılmak için çalışır durur; ve bu nedenle, yoldaşları olan sahte imanlı münafıklar ve yaşantıları şehvet peşinde geçen günahkârlarla birlikte, bugün hemen hemen her şeyi kirletmiş bulunmaktadır ki, pek az gerçeğe rastlanılmaktadır. Yazıklar olsun münafıklara,
çünkü bu dünyanın övgüleri, cehennemde onlar için azaba ve hakarete dönüşecektir.

«Bu nedenle size diyorum ki, Allah'ın elçisi, Allah'ın yarattığı hemen her şeye mutluluk getirecek olan bir nurdur; çünkü o, anlayış ve müşavere ruhuyla, hikmet ve kudret ruhuyla, korku ve sevgi ruhuyla, akıl ve itidal ruhuyla donatılmıştır; rahmet ve merhamet ruhuyla, adalet ve takva

ruhuyla, yumuşaklık ve sabır ruhuyla donatılmıştır ki, bunlan o Allah'tan, bütün diğer yaratıklarına verdiğinden üç kat daha fazla almıştır. Ey, O'nun dünyaya geleceği kutlu zaman! İnanın bana, O'nun ruhunu görenlere Allah peygamberlik verdiğinden, her peygamber gibi ben de O'nu gördüm ve O'na saygı gösterdim. O'nu görünce, ruhum teselli ile doldu (ve) dedim: «Ey Muhammed, Allah seninle olsun ve beni

ayakkabının bağlarını çözecek değerde kılsın. Buna ermekle ben de büyük bir peygamber ve Allah'ın kutsal bir (kul)'u olacağım.» Ve îsa böyle deyip, Allah'a şükretti.

45.

Sonra, melek Cebrail; Isa'ya geldi ve O'na, bizim sesini duyabileceğimiz bir şekilde seslendi: «Kalk ve Kudüs'e git!»

İsa, bu emre uyarak çıktı ve Kudüs'e gitti. Yedinci gün mabede girerek, halka öğretmeye başladı. Bunun üzerine insanlar akın akın mabede geldiler. İçlerinde bulunan başkâhin ve kâhinler Isa'ya yaklaşarak, dediler : «Ey muallim, hakkımızda kötü şeyler diyormuşsun; bu bakımdan dikkat et de, başına bir kötülük gelmesin.»

İsa cevap verdi: «Dikkat edin, size diyorum, ben münafıklar hakkında kötü konuşuyorum; eh, siz de münafıksanız, sizin aleyhinizde de konuşurum.»

Cevap verdiler: «Kim bir münafıktır? Bize açıkça anlat.»

İsa dedi: «Bakın, size diyorum ki, insanlar kendini görsün diye iyi bir şey yapan kişi münafıktır. Öyle ki» yaptığı iş insanların göremediği kalbe işlemez, orada ancak her türlü kötü düşünce ve her türlü kirli şehvet kalır. (Şimdi) bildiniz mi münafığın kim olduğunu?

Diliyle Allah'a kulluk ederken, kalbiyle insanlara kulluk eden kişi münafıktır. Ey zavallı adam! Ölünce, bütün kazandıklarını yitirecek. Bu konuda Davud peygamber der:

«Reislere güven bağlamayın. Kendileri için kurtuluş olmayan insan oğullarına da (güven bağlamayın). Çünkü ölürken düşündükleri yok olur. Heyhat, ölmeden önce kendilerini mükâfattan yoksun bulurlar, çünkü Allah'ın peygamberi Eyyub'-un dediği gibi: «İnsan gelici geçicidir, hiç bir zaman bir kalışta kalmaz.» Öyle ki, bugün seni övse, yarın kötüler, bugün seni ödüllendirmek istese, yarın malını elinden almak ister. Yazıklar olsun öyleyse münafıklara, çünkü onların kazandığı boşunadır. Huzurunda durduğum Allah vardır ve hayattadır ki, münafık soyguncudur ve saygısızdır, (sahtekârdır), o kadar ki, iyi görünmek için kanundan yararlanır

ve hamd, sena ve şan ebediyyen yalnızca kendine ait olan Allah'ın şanını çalar.
«Size daha da söylüyorum ki, münafığın inancı yoktur, öyle ki, eğer Allah'ın her şeyi gördüğüne ve kötülüğü korkunç bir hükümle cezalandıracağına inanmış olsa, inanmadığı için kötülüklerle doldurduğu kalbini arıtır. Bakın, size diyorum ki, münafık, dıştan beyaz (görünen), fakat içi çürük, küf ve solucanlarla dolu bir mezardır. Size gelince ey kâhinler,
Allah sizi yarattığı ve sizden istediği için Allah'a kulluğunu yerine getiriyorsanız, size lâfım yok, çünkü siz Allah'ın kullarısınız; fakat, her şeyi kazanç için yapıyor ve Allah'ın mabedinin soyguncular mağarasına çevirdiğiniz bir ticaret değil, ibadet evi olduğuna bakmadan pazarda olduğu gibi mabette de alış verişte bulunuyorsanız, her şeyi insanları memnun etmek için yapıyor ve Allah'ı aklınızdan çıkarıyorsanız, o zaman size haykırarak diyorum ki, siz Allah aşkı için babasının evini terkeden ve kendi oğlunu kesmek isteyen ibrahim'in değil, şeytan'ın çocuklarısınız. Eğer böyleyseniz, yazıklar olsun size ey kâhinler ve fakihler, çünkü Allah kâhinliği sizden alacaktır!»
46.
Isa konuşmasını şöyle sürdürdü: «Önünüze bir mesel koyuyorum. Bir aile reisi bir bağ dikmiş ve hayvanlar tarafından çiğnenip ezilmesin diye etrafını çevirmişti. Ve, orta yere de şarap çıkarmak için mengene koymuştu ve buradan çiftçilere şarap verecekti. Gel

zaman, şarabın biriktirilme vakti gelince hizmetçilerini yolladı. Bunları gören çiftçiler bazılarını taşladı, bazılarını yaktı ve diğerlerini de bıçakla delik deşik ettiler. Ve bunu defalarca yaptılar. Söyleyin bana, bağın sahibi çiftçilere ne yapsın şimdi?»
Herkes cevap verdi: «En kötü biçimde hepsini yok eder ve bağını başka çiftçilere verir.»
Bunun üzerine îsa dedi: «Bağın İsrail ailesi ve çiftçilerin ise Yahudiye ve Kudüs halkı olduğunu bilmez misiniz? Yazıklar olsun size, Allah sîze gazap etmektedir, Allah'ın bu kadar peygamberinin karnını yardınız; öyle ki, Ahab zamanında Allah'ın kutsal (kul)larını gömecek tek bir kişi bulun(a)mıyordu.!»
Ve, Isa böyle deyince, kâhinler onu yakalamak istedilerse de, kendisini yücelten halktan korktular.
Sonra Isa, doğuştan başı öne doğru eğik bir kadın görüp, dedi: «Allah'ın adıyla başını kaldır ey kadın, ki şunlar, benim doğruyu söylediğimi ve benim O'nun dilediği şeyleri bildirdiğimi anlayabilsinler.»
Sonra kadın Allah'ı ta'zim ederek, başını tümüyle kaldırdı.
Başkâhin bağırdı: -Bu adam Allah'ın göndermesi değildir, bakın, Sebt'i tanımıyor, çünkü sakat bir kişiyi iyileştiriyor bugün.»
îsa cevap verdi: «Şimdi söyleyin bana, yedinci (Sebt) günde konuşmak ve başkalarının kurtulması için dua etmek meşru değil midir? Sebt günü eşeği ve öküzü bir hendeğe kaçtığında, onu Sebt günü- (kaçtığı yerden) çekip çıkarmayacak kim vardır içinizde?
Emînim ki, hiç kimse. Ve ben, bir İsrail kızına sıhhat kazandırmakla yedinci günü bozmuş mu oluyorum? Evet işte, burada münafıklığınız kesinkes ortaya çıkıveriyor! Ah, kendi üzerinde başını kesmek için bir pala durup dururken, başkasının gözüne bir saman
çöpü gelip de çarpacak diye korkan nice kişi vardır bugün. Ah, bir karıncadan korkarken bir fili önemsemeyen nice nice insan vardır!»
Ve İsa bunları söyleyip mabetten çıktı. Fakat, ele geçirip, babalarının Allah'ın kutsal (kul) larına yaptığı gibi, ona istediklerini yapamayan kâhinler kendi aralarında öfkeden kuduruyorlardı.
47.
îsa, peygamberlik görevinin ikinci yılında Kudüs'ten çıkıp Nain'e gitti. Şehrin kapısına yaklaştığı sırada, ahali, herkesin ölümüne ağladığı dul bir annenin tek oğlunu mezara götürüyordu. Bu sırada îsa şehre gelmiş

bulunuyordu. Ve halk, Galileli bir peygamber olan İsa'nın geldiğini anlayıp, ölüyü bir peygamber olduğundan kaldırabilir diyerek, kendisine yalvarmaya koyuldular. Isa çok korktu ve Allah'a yönelerek dedi: «Beni bu dünyadan al ey Rabb (im), çünkü dünya delirmiş, nerdeyse bana tanrı diyecekler!» Ve İsa böyle deyip ağladı.
Sonra melek Cebrail gelip dedi: «Ey İsa, korkma, çünkü Allah sana her sakat (ve noksanlık) üzerine güç vermiştir, o kadar ki, senin Allah adıyla bahşedeceğin her şey tümüyle yerine gelecektir.» Bunun üzerine îsa iç çekip, dedi: «Sen ne dilersen olur, Rabb
Allah kadir ve rahimdir.» Böyle deyip ölünün annesine yaklaştı ve ona acıyarak dedi:
«Kadın, ağlama.» Ve ölünün elini tutarak, dedi: «Sana diyorum genç, Allah'ın adıyla iyileşip kalk!»
Sonra, çocuk yeniden canlandı ve bunun üzerine herkes korkuya kapılıp, dediler: «Allah içimizden büyük bir peygamber seçip çıkardı ve halkını ziyaret etti.»

48.
Bu sırada Roma ordusu Yahudiye'de olup, memleketimiz atalarımızın günahları yüzünden onlara bağlıydı. Şimdi, Romalıların adetiydi ki, halka yararlı yeni bir şey yapan tanrıya seslenip ibadet ederlerdi. Ve, Nain'de bulunan bu askerlerin (bazıları) da bir
ötekini, bir berikini paylıyor ve, «Tanrılarınızdan biri sizi ziyaret etti ve siz buna hiç
önem vermediniz. Eğer, bizim tanrılarımızdan biri bizi ziyaret edecek olsa, biz ona elimizde olan her şeyimizi veririz. Bizim tanrılarımızdan ne kadar korktuğumuzu görüyorsunuz. Onların heykellerine (suretlerine) sahip olduğumuz şeylerin en iyisini veriyoruz.» diyorlardı. Nain halkı arasında en ufak bir fesat çıkaramayan şeytan, bu tür konuşmaları teşvik ediyordu. Ama îsa Nain'de hiç oyalanmayıp, Kefernahum'a döndü.
Nain'de anlaşmazlıklar öyle bir kerteye gelmişti ki bazıları, «Bizi ziyaret eden
Allah'ımız» derken, bazıları «Allah görünmez, öyle ki, O'nu kimse görmemiştir, kulu
Musa bile; o halde o Allah değil, ama O'nun oğludur» diyordu. Bir diğerleri de, «O Allah değil, Allah'ın oğlu da değildir, çünkü Allah'ın baba olacak bedeni de yoktur ayrıca; O, sadece Allah'ın bir peygamberidir.» diyordu.

Ve, böyle kışkırtmalarda bulunuyordu İsa'nın peygamberliğinin üçüncü yılında şeytan;
öyle ki, bu (kışkırtmalar) dan halkımızın başına büyük bir yıkım (gelecekti)
.
İsa Kefernahum'a gitti; burada ahali, (kendisinin geldiğini) öğrenince tüm hastalarını toplayıp, İsa'nın havarileriyle birlikte kaldığı (evin) sundurmasının önüne koydu. Ve
İsa'yı dışarı çağırıp, hastalara sıhhat için ricada bulundular. Sonra, îsa ellerini her birinin
üzerine koyup, dedi: «Kutsal adınla İsrail'in Rabbı, bu hastaya sıhhat ver.» Böyle böyle hepsi iyileşti.
Sebt gün İsa havraya girdi ve tüm halk konuştuğunu duymak üzere buraya koşuştu.
49.
Yazıcı o gün Davud'un mezmurunu okudu, (şöyle) diyordu Davud orada: «Bir zaman bulduğumda dosdoğru hükmedeceğim.» Ardından, peygamberleri okuduktan sonra İsa kalktı ve elleriyle sus işareti yapıp, ağzını açarak şöyle konuştu: «Kardeşler, babamız
Davud'un, bir zaman bulduğunda dosdoğru hükmedeceğini söyleyen sözlerini duydunuz.
Size gerçekten diyorum ki, pek çok hakim hükmünde, kendileri için uygun düşmeyen hüküm vermek ve kendileri için uygun düşene de zamanından önce hükmetmekten başka bir nedenle (yanılgıya) düşmez. Bu bakımdan, babalarımızın Allah'ı peygamberi Davud aracılığıyla bize şöyle7 bağırır: «Adaletle hükmedin ey insanoğullan.» Bundan dolayı, cadde köşelerinde oturup da, gelen geçen için, «Şu güzeldir, şu çirkindir, şu iyidir, bu kötüdür» demekten başka bir şey yapmayanlar zavallılardır. Yazıklar olsun onlara, çünkü onlar, «Ben şahidim ve hakimim ve şanımı kimseye vermem» diyen Allah'ın elinden hükmünün asasını kapıp alırlar. Bakın, size söylüyorum ki, bunlar görmedikleri ve gerçekten duymadıkları (şeylere) şahitlik ederler ve kendilerine yetki verilmeden hükümde bulunurlar. Bu nedenle, yerde olanlar Allah'ın gözüne iğrençtirler ve (Allah) son günde kendileri için korkunç hükmünü verecektir. Yazıklar olsun size, yazıklar olsun hayır ve şerden söz edip, hayrın yazarı olan Allah'a suç isnad ederek, şerre hayr diyenlere ve tüm şerlerin kaynağı olan şeytan'ı haklı çıkaranlara! Ne ceza göreceğinizi düşünün ve kötüyü para için haklı

çıkaran ve yetimlerle dulların davasına bakmayanlar üzerine gelecek olan Allah'ın hükmüne düşmek ne korkunçtur, (düşünün)! Size diyorum, size,

öyle korkunç olacaktır ki bu,-tüm şeytanlar bu hüküm karşısında titreyecektir. Ey sen, hüküm makamında oturan insan, hiç bir şeye bakma, ne yakına, ne dosta, ne şerefe, ne kazanca sadece, Allah korkusuyla, en büyük dikkatle araştıracağın gerçeğe bak, çünkü,
Allah'ın hükmünde seni kurtaracak olan budur. Ben seni uyarıyorum ki, merhametsiz hükmedene, (yine) merhametsizce hükmedilecektir.»
50.
«Söyle bana ey başkasını yargılayan adam, bütün insanların menşeinin aynı çamurdan olduğunu bilmez misin? Yalnızca Allah'tan başka hiç bir şeyin iyi olmadığını bilmez misin? Bu bakımdan, her insan, bir yalancı ve bir günahkârdır. înan bana ey adam, eğer sen bir hatadan dolayı başkalarını yargılıyorsan, kendi kalbinin de aynı nedenle yargılanması gerekir. Ah, ne tehlikeli bir şeydir yargılamak, ah, kaç kişi helak olmuştur yanlış yargılarından dolayı! şeytan, insanın kendinden daha değersiz olduğuna hükmetti de, yaratanı Allah'a karşı isyan etti ve kendisiyle konuşurken öğrendiğim gibi, bu davranışından dolayı da tevbekâr olmadı, ilk annebabamız şeytan'ın sözüne iyi hükmü verdiler ve bu nedenle Cennet'ten atılarak, tüm nesillerini de mahkûm ettiler. Bakın, size söylüyorum, huzurunda durduğum Allah sağ ve diridir ki, yanlış hüküm tüm günahların babasıdır. Öyle ki, kimse iradesi dışında günah işlemez ve kimse de bilmediği şeyi dilemez. Bu nedenle, günaha değerli ve sevaba değersiz hüjanü veren ve böylece sevabı reddedip günahı seçen hüküm sahibi günahkârlara yazıklar olsun! Emin olun ki, Allah'ın dünyayı yargılama zamanı geldiğinde katlanılmaz bir cezayı çekecektir o. Ah, kaç kişi helak olmuştur yanlış hüküm nedeniyle va kaç kişi daha helak olacaktır (aynı sebepten)!
Firavun, Musa ve İsrail kavmine dinsizler hükmünü verdi; Saul Davud'un ölüme lâyık olduğuna hükmetti; Ahab îlya'-yı yargıladı, Buhtunnasır ise yalancı tanrılarına tapınmayan üç çocuğu (yargıladı). îki büyükler Susanna'-yı yargıladılar ve bütün putatapıcı reisler peygamberleri yargıladılar. Ah, Allah'ın azametli hükmü! Yargılayan helak olur, yargılanan kurtulur. Ve, ey insan, aceleyle değilse, neden suçsuz aleyhinde hükmederler? iyilerin yanlış hüküm vermeleri nedeniyle nasıl helake yaklaştıklarını, kendini Mısırlılara satan Yusuf'un kardeşleri ve kardeşlerini

yargılayan Harun ve
Musa'nın kız kardeşi Miriyam gösteriyor. Eyüb'ün üç arkadaşı, suçsuz arkadaşları Eyub'u yargıladılar. Davud Mefibeset ve Uriyah'ı yargıladı. Sirus Danyal'ın arslanlara et olmasını hükmetti ve daha pek çokları aynı sebepten helak olmaya yaklaştılar. Bu nedenle size diyorum, yargılamayın ki, yargılanmayasınız.» Ve sonra, îsa bu konuşmasını bitirince, pek çokları hemen tevbeye gelip, günahlarına ağladılar; ve onunla gelmek için her şeylerinden seve seve vaz geçeceklerdi. Fakat îsa dedi: «Evlerinizde kalın ve günahı bırakıp, korkarak Allah'a kulluk edin; böylece kurtulursunuz; çünkü ben kendime hizmet edilsin diye değil, aksine, hizmet etmek için geldim.»
Ve İsa bunu deyip, havradan ve şehirden çıkarak, ibadet .etmek için çöle çekildi, çünkü o yalnızlığı (ve tenhayı) çok seviyordu.
51.
Rabb'e ibadet ettiğinde havarileri gelip dediler: «Ey muallim, bilmek (istediğimiz) iki şey var: Biri, tevbekâr değildir dediğiniz şeytan'la nasıl konuştuğunuz; diğeri de, Hüküm
Günü*nde Allah hükmetmek için nasıl gelecektir?»

İsa cevap verdi: «Bakın, söylüyorum size, düştüğünü bildiğimden şeytan'a karşı merhametim vardı ve günaha ittiği insan cinsine karşı da merhametim vardı. Bu nedenle,
Allah'ımız için namaz kılıp oruç tuttum ve O bana meleği Cebrail aracılığıyla dedi, «Ne ararsın ey Isa, istediğin nedir?» Cevap verdim: «Rabb (ım)/şeytan'ın ne serlere neden olduğunu ve onun iğvalanyla pek çoklarının helâka sürüklendiğini bilirsin; o, Sen'in yarattığın bir yaratığındır Rabb (im), bu nedenle Rabb(ım) O'na merhamet et.»
Allah cevap verdi: «îsa, bak O'nu bağışlayacağım. Yalnızca O'na, «Rabb (im) Allah, ben günah işledim, bana merhamet et» dedirt, o zaman O'nu bağışlayacak ve ilk durumuna iade edeceğim.»
«Bu barışı çoktan gerçekleştirdiğime inanarak, çok sevindim» dedi îsa. «Bu nedenle şeytan'ı çağırdım ve gelip dedi: Senin için ne yapmam gerek ey îsa?»
Cevap verdim: «Kendin için yapacaksın, ey şeytan, çünkü senin hizmetlerini sevmiyorum, ama seni iyiliğin için çağırdım.»
şeytan cevapladı: «Sen benim hizmetlerimi arzulamıyorsan, ben de seninkileri arzulamıyorum; çünkü ben senden daha soyluyum,» bu

bakımdan, sen bana hizmet edecek değerde değilsin sen çamursun, halbuki ben ruhum.»
«Bunu bırakalım» dedim, «ve söyle bana, ilk güzelliğine ve ilk durumuna dönmen iyi olmaz mı? Melek Mikâil'in Hüküm Günü'nde sana Allah'ın kılıcıyla yüz bin defa vurması gerektiğini, (vuracağını) ve her vuruşun sana on cehennem azabı vereceğini bilmelisin.»
şeytan cevapladı: «O gün kimin daha çok şey yapabileceğini göreceğiz; ben kesinlikle yanıma pek çok melek ye Allah'ı ta'ciz edecek en güçlü putatapıcıları alacağım ve O, pis bir çamur (parçası) uğruna beni sürgün etmekle ne büyük bir hata işlemiş olduğunu bilecektir.»
Sonra dedim: «Ey şeytan, sen zihnen sakatsın ve ne dediğini bilmiyorsun.»
Sonra, şeytan alay eder biçimde başını sallayarak dedi: «Gel şimdi, benimle Allah arasında bu barışı yapalım; sen madem zihnen sağlamsın, ne yapılması gerekiyor söyle ey
İsa.»
Cevap verdim: «Yalnızca iki sözün söylenmesi gerekli.»
şeytan cevapladı: «Hangi sözlerin?»
Cevap verdim: «Şunlar: Günah işledim; bana merhamet et.»
Sonra şeytan dedi: «Eğer Allah bu sözleri bana söyleyecek olursa, ben şimdi bu banşı seve seve yapacağım.»
«Şimdi defol buradan» dedim, «Ey mel'un, sen bütün zulüm ve günahların habis yazarısın, fakat Allah, adil ve günahsızdır.»
şeytan çığlık atarak ayrıldı ve dedi: «Öyle değil ey İsa, ama sen Allah'ı memnun etmek için yalan söylüyorsun.»
«Şimdi zihninizde tartın (bakalım)» dedi İsa havarilerine, «o nasıl merhamet görecek?»
Cevap verdiler: «Asla, Rab, çünkü o tevbekâr değildir. Şimdi de bize Allah'ın hükmünden söz edin.»
52. Kıyametin Kopuşu
«Allah'ın Hüküm Günü öylesine korkunç olacaktır ki, bakın size söylüyorum, günahkârlar, Allah'ın kendilerine kızgın kızgın konuşmasını, duymaktansa, hemen on cehennemi seçeceklerdir. Onlara karşı bütün yaratıklar şahitlik edecektir. Bakın, size diyorum ki, yalnızca günahkârlar korkmakla kalmayacak, Allah'ın seçilmiş (kulları) ve

velîler (korkacak), öyle ki, İbrahim takvasına güvenmeyecek, Eyüp günahsızlığına itimad etmeyecek. Ve, ne diyorum? Allah'ın Elçisi bile

korkacak, şu sebepten ki, Allah, ululuğunu bildirmek için, Allah'ın kendisine her şeyi nasıl vermiş olduğunu hatırlamasın diye Elçisini hafızadan yoksun bırakacak. Bakın, size diyorum ki, bütün kalbimle söylüyorum, dünya (dakiler) bana tanrı diyeceklerinden ve bundan dolayı açıklamada bulunmam gerekeceğinden ben titriyorum. Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, ben de diğer insanlar gibi ölümlü bir insanım; Allah beni, hastalar şifa bulsun, günahkârlar doğrulsun diye İsrail ailesi üzerine peygamber yapmışsa da, ben Allah'ın kuluyum ve siz, benim dünyadan ayrılmamdan sonra, şeytan'ın çalışmalarıyla benim kitabımdaki gerçeği iptal edecek olan şu habislere karşı nasıl konuştuğuma şahitsiniz.
Fakat, ben sonlara doğru döneceğim ve benimle birlikte Enoh'la İlya da gelecek ve sonları meş'um olacak habisler karşısında delil ve şahit olacağız.» Ve, îsa böyle deyip, göz yaşı döktü, bunun üzerine havariler hüngür hüngür ağlayıp, seslerini yükselterek dediler: «Bağışla ey Rabb(ımız) Allah ve suçsuz kuluna merhamet et.» îsa karşılık verdi: «Amin, Amin.»
53.
«Bu günden önce» dedi İsa, «dünyanın üzerine büyük bir belâ gelecektir; öylesine amansız ve acımasız bir savaş olacak ki, insanlar arasındaki ayrılık ve gruplaşmalar nedeniyle, baba oğulu öldürecek, oğul babayı öldürecektir. Bu şekilde şehirler yerle bir edilecek ve kırlar çöl olacaktır. Öylesine salgın hastalıklar baş gösterecek ki, ölüleri taşıyacak kimse bulunmayacak ve hayvanlara yem olsun diye terk edilecekler.
Yeryüzünde kalanlara Allah öylesine bir kıtlık gönderecek ki, ekmek altından daha kıymetli olacak ve her türlü pis şeyleri yiyecekler. Ey, hiç kimseden, «günah işledim, bana merhamet et ey Allah (im)» sözünün duyulmayacağı, fakat, korkunç seslerle, her zaman azametli ve Sübhan olan (Allah'a) küfredileceği zavallı çağ!»
«Bundan sonra, o gün yaklaşırken, yeryüzünün sakinleri üzerine, onbeş gün süreyle her gün korkunç bir işaret gelecek. İlk gün, güneş gökteki yörüngesinde ışıksız, fakat kumaş boyası gibi siyah olarak seyredecek; ve bir babanın ölmekte olan oğluna ah-vah ettiği gibi, ah-vah edecek. İkinci gün, ay kana dönecek ve kan yeryüzüne çığ gibi inecek.
Üçüncü gün, yıldızların düşman orduları gibi, aralarında savaştıkları görülecek.
Dördüncü gün, taşlar ve kayalar, vahşî düşmanlar gibi birbirleri üzerine

hücum edecekler.
Beşinci gün, her bitki ve ot kan ağlayacak. Altıncı gün, deniz (ler) yüzelli gez (kadar) yükselip, bütün gün öyle duvar gibi kalacaklar. Yedinci gün, tersine pek az görülebilecek kadar derine batacaklar. Sekizinci gün, kuşlarla yeryüzünün ve suların hayvanları bir araya gelip, feryat ve figan edecekler. Dokuzuncu gün, öylesine korkunç bir dolu fırtınası olacak ki, ancak canlıların onda biri kalacak şekilde her şeyi öldürecek.-Onuncu gün, öylesine korkunç yıldırımlar ve gök gürlemeleri meydana gelecek ki, dağların üçte bir parçası yarılıp kavrulacak. On birinci gün, her ırmak geriye doğru akacak ve su yerine kan akıtacak. On ikinci gün, her canlı figan edip, inleyecek. On üçüncü gün, gök kitap gibi dürülecek ve her canlının ölmesi için ateş yağdıracak. On dördüncü gün, öylesine korkunç bir deprem olacak ki, dağların tepeleri kuşlar gibi havada uçuşacak ve bütün yeryüzü bir ova haline gelecek. Onbeşinci gün, kutsal melekler ölecek ve Allah tek başına hayatta kalacak şan, şeref ve azamet O'-nundur.»
Ve Isa böyle deyip, her iki eliyle yüzünü tokatladı ve başını yere vurdu. Ve, başını

kaldırıp, dedi: «Benim sözlerime, benim Allah'ın oğlu olduğumu katanlara lanet olsun.»
Bu sözler üzerine havariler ölüler gibi yere kapandılar, bunun üzerine îsa onlan kaldırıp, dedi: «O günde korkuya kapılmak istemiyorsak, şimdi Allah'tan korkalım.»

54. Hüküm Günü

«Bu işaretler geçince, dünya üzerine kırk gün karanlık olacak, yalnızca yaşayan Allah'tır
(o gün), şan ve azamet ebediyyen O'nadır. Kırk gün geçince Allah, tekrar güneş gibi, fakat bin güneş kadar parlak kalkacak olan Elçisi'ne hayat verecek. O, oturacak ve konuşmayacak, çünkü kendinden geçmiş gibi olacak. Allah, sevdiği dört meleği yeniden diriltecek ve onlar Allah'ın elçisini arayacak. Bulunca da, kendisine göz kulak olmak için (bulunduğu yerin) dört yanına yerleşecekler. Ardından, Allah tüm meleklere hayat verecek ve Allah'ın Elçisinin çevresinde arılar gibi dönerek gelecekler. Bundan sonra,
Allah tüm peygamberlerine hayat verecek ve Adem'in ardından hepsi Allah'ın Elçisi'nin elini öpmeye gidecek ve kendilerini O'nun himayesine bırakacaklar. Sonra, Allah tüm seçkin (kullarına) hayat verecek ve (şöyle) bağıracaklar: «Ey Muhammed, bizi hatırından
çıkarma!» Bu bağırışmalar üzerine Allah'ın elçisinde acıma duygusu uyanacak ve kurtuluşları için endişelenecek, ne yapması gerektiğini düşünecek. Bunun ardından, Allah her yaratılmışa hayat verecek ve önceki varlıklanna dönecekler, fakat herkes, aynca konuşma gücüne sahip olacak. Sonra, Allah tüm günahkârlara (fasık, facir, kâfir, münafık) hayat verecek, yeniden dirildiklerinde çirkinliklerine bakarak, Allah'ın tüm yaratıkları bağıracaklar: «Rahmetin bizi bırakmasın, ey Allah'ımiz Rabb.» Bunun ardından, Allah şeytan'ı diriltecek ve onu görünce, görünümünün iğrençliğinden korkarak, her yaratık ölü gibi olacak. «Allah razı olsun ki» dedi İsa, «bu canavarı ben o gün görmem, yalnızca Allah'ın Elçisi bu tür şekillerden korkuya kapılmayacak, çünkü O sadece Allah'tan korkacak.» Sonra, surunun sesiyle herkesin dirileceği melek, suruna yeniden üfürüp, diyecek:
«Hüküme gelin ey yaratıklar, çünkü Yaratıcı'nız sizi yargılamak diliyor!» Ardından, göğün ortasında, Yehoşafat vadisi üzerinde ışıldayan bir taht belirecek ve üzerine beyaz bir bulut gelecek, bunun üzerine melekler

bağıracaklar: «Sen, bizi yaratan ve bizi
şeytan'ın kaydırmasından koruyan Allah'ımızı tesbih ve ta'zim ederiz.» Sonra, Allah'ın elçisi korkacak, şu sebepten ki, kimsenin gerektiği kadar Allah'ı sevmemiş olduğunu algılayacak. Çünkü, karşılığında bir parça altın alacak olanın altmış akçesi olmalı; öyle de, eğer bir akçeden başka bir şey yoksa, karşılığında bir şey alamıyacaktır. Ya, Allah'ın
Elçisi de korkacak olursa, kötülük ve pislik dolu dinsizler ne yapacak?»
55.
«Allah'ın Elçisi tüm peygamberleri toplamaya çıkacak, onlarla konuşup, kendilerinden mü'minler için birlikte Allah'a yalvarmaya gitmelerini rica edecek. Ve, hepsi de korkuyla
özür dileyecek; Allah sağ ve diridir ki, bildiğim şeyi bilerek ben de gitmeyeceğim. Sonra
Allah bu durumu görüp, Elçisi'ne her şeyi nasıl O'nun sevgisi için yarattığını hatırlatacak ve böylece korkusu gidecek ve melekler, «Ey Allah, Allah'ımız, Senin kutsal adını tesbih ederiz» diye söyleşirken, sevgi ve saygıyla tahta yaklaşacak.»
«Ve, tahta yaklaştığında, Allah Elçisi'ne, uzun zamandır bir araya gelmemiş bir dostun bir dosta (açtığı) gibi açacak. İlk konuşan Allah'ın elçisi olacak ve diyecek ; «Ey

Allah'ım, seni seviyor ve sana ibadet ediyorum; bütün kalbim ve ruhumla, beni kulun olarak yaratmak lûtfunda bulunduğun ve her şeyde, her şey için ve her şeyin üstünde seni seveyim diye her şeyi benim sevgim için yarattığından dolayı sana hamd ederim; bu bakımdan, bütün yaratıkların Sana sena etsinler, ey Allah'ım.» Sonra, Allah'ın yarattığı her şey diyecek: «Sana hamd ederiz ey Rabb ve kutsal adını tesbih ederiz.» Bakın, size diyorum ki, şeytan'Ia birlikte cinler ve tevbe etmeyenler o zaman öyle ağlayacaklar ki, her birinin gözlerinden akan su, Erden ırmağının suyundan daha çok olacak. Ve Allah'ı da görmeyecekler.
«Ve, Allah Elçisi'ne konuşarak, diyecek: «Hoş geldin, ey benim imanlı kulum; şimdi ne dilersen iste benden, çünkü her şeyi elde edeceksin.» Allah'ın Elçisi cevap verecek; *Ey Rabb (ım), hatırlıyorum ki, beni yarattığın zaman, benim sevgim için, ben kulun aracılığıyla Seni yüceltsinler diye dünyayı ve cenneti, melekleri ve insanları yaratmak istediğini söylemiştin. Bu bakımdan rahîm ve adil olan
Rabb (ım) Allah, sana, kuluna yapılan va'dı hatırlaman için yalvarıyorum.»

Ve Allah, dostuyla şakalaşan bir dost gibi cevap verecek ve diyecek: «Buna şahitlerin var mı dostum Muhammed?» Ve, o saygıyla diyecek: «Evet Rabb (im).» Sonra, Allah cevap verecek, «Git, çağır onları ey Cebrail.» Melek Cebrail Allah'ın Elçisi'ne gelip, diyecek :
«Efendi, şahitlerin kimdir?» Allah'ın Elçisi cevap verecek: «Adem, ibrahim, İsmail,
Musa, Davud ve Meryem oğlu İsa.»
Sonra, melek gidecek ve adı geçen şahitleri çağıracak, korkuyla oraya gidecekler. Ve, hazır olduklarında, Allah onlara diyecek; «Elçimin iddia ettiği şeyi hatırlıyor musunuz?»
Cevap verecekler; «Hangi şeyi ey Rabb (ımız)?» Allah diyecek: «Bütün şeyler kendi aracılığıyla bana sena etsinler diye, her şeyi O'nun sevgisi için yarattığımı.» Sonra, onların hepsi cevap verecekler: «Bizimle birlikte, bizden daha iyi üç şahit daha var, Rabb
(imiz).» Bunun üzerine, Allah cevaplayacak : «Kimlerdir bu üç şahit?» Sonra, Musa diyecek : «Bana verdiğin kitab ilkidir»; ve Davud diyecek: «Bana verdiğin kitab ikincisidir»; ve size konuşan diyecek : «Rabb (ım), şeytan tarafından aldatılan tüm dünya, benim senin oğlun ve yoldaşın olduğumu söyledi ve fakat, bana verdiğin kitab, gerçekte benim senin kulun olduğumu söylüyordu; ve bu kitab, «Bana verdiğin kitap da böyle der, ey Rabb (im).» Ve, Allah'ın Elçisi bunu söyleyince Allah konuşup, diyecek: «Şimdi yapmış olduğum şeylerin hepsini herkesin seni ne kadar çok sevdiğimi bilmesi için yaptım.» Ve, böyle konuştuktan sonra, Allah Elçisine, içinde bütün seçilmiş kul (ların) adı yazılan bir kitab verecek. Bunun üzerine, her yaratık Allah'a saygı gösterisinde bulunup, diyecek: «Yalnızca Sanadır, ey Allah (imiz) şan ve izzet. Çünkü bize Elçi'ni Sen gönderdin.»

56."Ey Rabb Allah, Bizi De Şu Toprağa İade Et!"

Allah, Elçisi'nin elindeki kitabı açacak ve Elçisi oradan okuyup, tüm melekleri, peygamberleri ve seçilmiş (kul)ları çağıracak ve her birinin alnında Allah'ın EÌçisi'nin işareti yazılı olacak. Ve kitapta Cennet'in ihtişamı yazılacak.
Sonra, herkes Allah'ın sağına geçecek; (Allah'ın) yanına elçisi oturacak ve peygamberler
O'nun yanına oturacaklar. Evliya peygamberlerin yanına oturacaklar. Asfiya velîlerin yanına (oturacak) ve melek sura üfürûp, şeytan'ı mahkemeye

çağıracak.
57.

Sonra, bu zavallı (yaratık) gelecek ve en büyük küfür ve hakaretlerle her yaratık tarafından suçlanacak Bu nedenle, Allah melek Mikâil'i çağıracak, o da Allah'ın kılıcıyla
(şeytan'a) yüz bin defa vuracak. Şeytan'a vuracak ve her vuruş on Cehennem ağırlığında olup, (şeytan) Cehennem çukuruna atılanların da ilki olacak. Melek, şeytan'ın yoldaşlarını
çağıracak ve onlar da aynı şekilde suçlanıp, hakarete uğrayacaklar. Bunun üzerine, melek
Mikâil, Allah'tan aldığı yetkiyle bir kısmına yüz defa, bir kısmına elli, bir kısmına yirmi, bir kısmına on, bir kısmına da beş (defa) vuracak. Ve, sonra hepsi çukura inecekler,
çünkü, Allah onlara diyecek: «Cehennem sizin mekânınızdır, ey mel'unlar.»
Bundan sonra, mahkemeye tüm kâfirler ve fasıklar çağırılacak, bunlara karşı önce insanın altındaki yaratıklar çıkacak ve Allah'ın önünde, bu insanlara nasıl hizmet ettiklerini ve bunların Allah'a ve yaratıklarına nasıl rezilce davrandıklarını (anlatıp), tanıklık edecekler.
Ve peygamberlerin hepsi kalkıp, aleyhlerinde tanıklık edecek. Bunun üzerine, Allah tarafından cehennemi alevlere mahkûm edilecekler. Bakın, size diyorum ki, bu korkunç günde hiç bir boş söz veya düşünce cezasız kalmayacak. Bakın, size söylüyorum ki, at kılından gömlek güneş gibi parlayacak ve kişinin Allah aşkıyla taşıdığı her bit inciye dönüşecek. Gerçek yoksulluk içinde Allah'a yürekten kulluk eden fakirler iki kat, üç kat daha çok kutsanır. Çünkü onlar bu dünyada dünyevî hazlardan yoksundurlar. Ve bu nedenle pek çok günahlardan da azadedirler; o günde de, dünyanın zenginliklerini nasıl harcadıklan konusunda hesap vermek zorunda kalmayacaklar, tersine, sabırları ve yoksuîlukları nedeniyle ödüllendirilecekler. Bakın, size diyorum ki, eğer dünya bunu bilse, kaftandan önce at kılından gömleği, altından önce bitleri (ve) ziyafetlerden önce oruçlan seçer.
Her şey incelendiğinde Allah, Elçisi'ne seslenerek: «Bak, ey dostum, kötülükleri ne kadar da büyük, halbuki, yaratıcıları olan Ben, tüm yaratılmış şeyleri hizmetlerine verdim ve onlar her şeyde şanımı kırmaya çalıştılar. Bu nedenle, en adaletli şey, onlara merhamet etmememdir.»

Ve o bu sözleri söyledikten sonra, tüm melekler ve peygamberler Allah'ın seçilmişleriyle birlikte —hayır, neden seçilmişler diyorum?— bakın, size söylüyorum ki, örümcekler ve sinekler, taşlar ve kumlar dinsizlere karşı haykıracak ve adalet isteyecekler.
Sonra, Allah insanın altındaki tüm canlı ruhlan yeniden toprak edecek ve dinsizleri de cehenneme gönderecek. Giderlerken, köpeklerin, atların ve diğer çirkin hayvanların katılacakları toprağı tekrar görecekler. Bunun üzerine, diyecekler: «Ey Rabb Allah, bizi de şu toprağa iade et.» Fakat bu istekleri kendilerine bahşedilmeyecek.»
58.
îsa konuşurken havariler acı acı ağlıyorlardı. Ve, Isa da pek çok gözyaşı döktü.
Yuhanna ağlamasını bitirip sordu: «Ey muallim» öğrenmek istediğimiz iki şey var. Biri, merhamet ve acıma dolu olan Allah'ın Elçisi'nin kendisi gibi aynı çamurdan olduklarını bildiği halde, o gün tevbesizlere acımaması nasıl mümkün oluyor? Diğeri, Mikâil'in kılıcının on cehennem ağırlığında olmasını nasıl anlayacağız; sonra, birden fazla cehennem var mıdır? îsa cevap verdi: «Davud Peygamber'in, günahkârların helakine adaletli olanların nasıl güleceği ve, «ümidini gücüne ve zenginliğine bağlayıp Allah'ı unutan insanı gördüm» diyerek alay edeceğiyle ilgili sözlerini duymadınız mı? Bu bakımdan, bakın size diyorum ki, İbrahim babasıyla ve Adem tüm tevbesiz günahkârlarla

alay edecek; ve bu olacak, çünkü, seçilmişler yeniden öylesine tam ve Allah'a müttefik olarak doğacaklar ki, zihinlerinde Allah'ın adaletine karşı en ufak bir düşünce beslemeyecekler; bu nedenle, hepsi ve hepsinin üstünde Allah'ın Elçisi adalet isteyecek.
Huzurunda durduğum Allah sağ ve diridir ki, ben şimdi insanlığa acıyarak ağlıyorum da, o gün, sözlerimi küçümseyenlere ve hepsinden çok kitabımı kirletenlere karşı acımadan adalet isteyeceğim.»
59. Cehennemin Mahiyeti
«Cehennem birdir ey havarilerim, ve içinde melunlar ebediyyen ceza çekeceklerdir.
Böyle de, biri diğerinden daha derin yedi odası veya bölümü vardır ve en derinine giden daha büyük azap çekecektir. Yine, benim Mikâil'in kılıcıyla ilgili sözlerim de doğrudur.
Çünkü, bir günah işleyen bir cehennemi hak eder, iki günah işleyen iki

cehennemi hak eder. Bu bakımdan, bir cehennemde günahkâr mel'unlar, on, yüz veya bin cehennemde azap çekiyormuş hissi duyacaklardır; ve Kadîri Mutlak Allah, gücü ve adaleti sebebiyle,
Şeytan'a on, yüz, bin (bir milyon) cehennemdeymiş gibi ve geri kalanların her birine de kötülüklerine göre azap çektirecektir.»
Sonra Petrus karşılık verdi: «Ey muallim, gerçekten Allah'ın adaleti büyüktür ve bugün bu konuşma sizi üzdü; bu nedenle, sizden rica ediyoruz, dinlenin ve cehennemin nasıl olduğunu bize yann anlatan.»
Isa cevap verdi: «Ey Petrus, bana dinlenmemi söylersin; Ey Petrus, sen ne dediğini bilmiyorsun. Yoksa böyle konuşmazdın. Bakın, sana diyorum ki, bu dünya hayatında dinlenmek dindarlığın zehri ve her iyi işi tüketen (bir) ateştir. Hem, Allah'ın peygamberi
Süleyman'ın bütün peygamberler gibi, üşengeçliği eleştirdiğini unuttun mu? (Ne kadar) doğru söylüyor o; «Haylaz, soğuk korkusuyla toprağı işlemiyecek ve yaz gelince dilenecektir!» Bundan dolayı, dedi: «Elinden ne geliyorsa, hepsini dinlenmeden yap.»
Ve, Allah'ın en suçsuz dostu Eyüp ne diyor: «Kuşun uçmak için doğduğu gibi, insan da
çalışmak için doğmuştur.» Bakın, size diyorum ki, her şeyden çok dinlenmekten nefret ederim.»
60.
«Cehennem birdir ve kış yazın, soğuk da sıcağın zıddı olduğu gibi, o da Cennet'in zıddıdır. Bu bakımdan, Cehennem'in alçaklığını tanımlayan, Allah'ın nimetlerinin
Cennet'ini görmüş olmalıdır.

Ve, sonra îsa ağlatan bir inilti koyvererek, dedi: -«Cidden, hiç şekillenmemiş olmak, böylesine dehşetli işkencelerden daha iyi olurdu. Çünkü, vücudunun her yanında işkenceler çeken ve kendisine merhamet gösterecek olması şöyle dursun, herkes tarafından alay edilen bir insan düşünün; söyleyin bana, bu büyük bir azap olmaz mı?»
Havariler cevap verdiler: «En büyüğü.»
Sonra İsa dedi: «Şimdi bu cehenneme (oranla) bir sevinçtir. Size gerçekten diyorum ki, eğer Allah, tüm insanların bu dünyada çektikleri ve Hüküm Günü'ne kadar çekecekleri azabı bir kefeye ve cehennem azabının tek bir saatini da öbür kefeye koysa, fasık ve facirîer kuşkusuz bu dünyanın

acılarını seçerler. Çünkü, dünyanın acıları, insanlann elinden gelirken, diğer (acılar) merhamet nedir bilmeyen cinlerin (zebanilerin?) elinden

gelir (çekilir). Ne zalim (bir) ateş verecektir onlar zavallı günahkârlara! Ne acı, ama yine de alevleri hafifletmeyecek olan (bir) soğuk! Ne gıcırdayan dişler, hıçkırıklar ve ağlamalar! Öyle ki, Erden (Irmağı)ın suyu, onların gözlerinden her saniye dökülecek yaşlardan daha azdır. Ve, burada dilleri, anneleri, babaları ve ebedi Sübhan olan
Yaratıcılanyla birlikte yaratılmış her şeye lanet okuyacaktır.»
61.
İsa böyle deyip, Musa'nın kitabında yazılı olan Allah'ın kanununa göre havarileriyle birlikte yıkandı; ve sonra namaz kıldılar. Ve, onu böyle üzgün gören havariler kendisiyle o gün hiç konuşmadılar, her biri, onun sözleri üzerine dehşetten dona kalmıştı.
Sonra İsa, akşam namazının ardından ağzını açıp dedi: «Hangi aile babası bir hırsızın evine girmek niyetinde olduğunu bilirse uyuyabilir? Emin olun, hiç biri; çünkü (etrafı) gözetler ve hırsızı öldürmek için hazır bekler. Öyle de, şeytan'ın yiyebileceği kişiyi bulmak için dolaşan azgın bir arslan olduğunu bilmez misiniz? O, insana günah işletmenin yolunu arar. Bakın, size diyorum ki, eğer insan (şu) tüccar gibi davranırsa, o gün hiç bir korkusu olmaz. Çünkü, hazırlığı iyidir. Ticaret yapmaları ve kârı adil bir şekilde bölüşmeleri için komşularına para veren bir adam vardı. Ve, bir kısmının ticareti iyi gitti ve parayı iki katına çıkardılar. Fakat, bir kısmı ise parayı, onu kendilerine veren adamı kötüleyip, düşmanının hizmetinde kullandılar. Şimdi söyleyin bana, (bu) komşu borçlularını hesap vermeğe çağırdığında, ne olacaktır? İnanın, o ticareti iyi gidenleri
ödüllendirecek, fakat diğerlerine karşı kızgınlığı paylama biçiminde kendini gösterecektir. Ve, sonra onları kanuna göre cezalandıracaktır. Ruhum huzurunda duran
Allah sağ ve diridir ki, komşu, kendisi sena olunsun ve insan Cennet'in ihtişamına ersin ve dünyada iyi yaşasın diye, insana hayatla birlikte sahip olduğu her şeyi veren Allah'tır.
İyi yaşayanların örneği, paraları iki katına çıkanlardır. Çünkü, günahkârlar onların
(gösterdiği örneğe bakarak) tevbeye gelirler, böylece iyi yaşayan insanlar daha büyük bir
ödülle ödüllendirileceklerdir. Fakat, günahlarıyla (ve) Allah'ın düşmanı

şeytan'ın hizmetinde geçen hayatlarıyla Allah'ın kendilerine verdiği şeyleri yarıya indiren, Allah'a küfreden ve başkalarına saldırılarda bulunan lânetli günahkârlar, söyleyin bana, bunların cezası ne olacaktır?»
«Ölçülemez (derecede) olacaktır» dedi havariler.
62.
Sonra îsa dedi: «îyi yaşayacak olan, dükkânını kilitleyip, onu gece gündüz büyük bir dikkatle koruyan tüccardan örnek almalıdır. Ve, aldığı şeyleri satarak kâr etmek isteyecektir, çünkü bu şekilde kaybedeceğini sezerse, kendi kardeşine bile satmayacaktır.
Öyleyse sizin de böyle yapmanız gerekir. Çünkü, gerçekten ruhunuz bir tüccardır, beden ise dükkândır; bu bakımdan, duyular yoluyla dışandan aldığını, (ruhuyla) alır, satar. Ve para sevgidir. Bakın bakayım, sevginizi vererek kendisiyle kâr edemiyeceğiniz en küçük bir düşünceyi alıp satmazsınız. Ama, düşünce, söz, iş tümüyle Allah'ın sevgisi için olmalı,- çünkü, (ancak) bu şekilde o gün emniyette olursunuz. Bakın, size diyorum ki, pek çokları abdest alıp namaza gider, pek çokları oruç tutup zekât verir, pek çokları ilimle uğraşır ve başkalarına va'z verir, (ama) hepsinin sonu Allah katında kötüdür; çünkü, bedeni temizlerler, kalbi değil; ağızla ağlarlar, kalple değil; etlerden uzak dururlar,

kendilerini günahlarla doyururlar; kendilerine iyi densin diye, başkalarına kendileri için iyi olmayan şeyler verirler; işe yarasın diye değil, konuşmayı bilmek için ilimle uğraşırlar. Kendilerinin tersini yaptıklan şeyleri başkalarına öğütlerler. Ve, böylece kendi dilleriyle kendilerini mahkûm ederler. Allah, sağ ve diridir ki, bunlar Allah'ı kalpleriyle tanımazlar; çünkü, tanımış olsalardı severlerdi; ve insan madem ki sahip olduğu her şeyi
Allah'tan almıştır, Öyle de, her şeyi Allah'ın sevgisi uğrunda harcamalıdır.»
63.
Bir kaç gün sonra, îsa Samirîierin bir şehrine uğradi; (fakat) kendisini şehre almadıklan gibi, havarilerine ekmek de satmak istemediler. Bunun üzerine Yakup ve Yuhanna dediler: «Muallim, razı olur musun ki, Allah'a dua edelim de, gökten bu insanların
üzerine ateş indirsin?»
îsa cevap verdi: «Hangi ruhun sizi çektiğini bilmiyorsunuz da, böyle konuşuyorsunuz.
Hatırlayın ki,
Allah, içinde Allah'tan korkan kimse görmediğinden Ninova'yı yıkmaya karar vermişti.
Burası, öylesine kötüydü ki, Allah Yunus peygamberi bu şehre göndermek üzere çağırdı.
O da halktan korkusundan Tarsus'a kaçmak istedi. Bunun üzerine Allah O'nu denize attı ve bir balığa yakalanıp, Ninova yakınıra fırlatıldı. Ve, orada tebliğde bulundu, insanlar tevbeye geldiler ve Allah da kendilerine acıdı,»
«Öç için çağıranlara yazıklar olsun çünkü her insanın içinde Allah'ın öcünü çekecek bir neden bulunduğundan, (çağırdıkları) başlarına gelecektir. Şimdi söyleyin bana, bu şehri bu insanlarla birlikte siz mi yarattınız? Ey siz deliler, emin olun ki hayır. Çünkü tüm yaratıklar bir araya gelse, hiç yoktan yeni tek bir sinek yaratamazlar. Eğer, bu şehri yaratmış olan Sübhan ve Azim Allah şimdi onu yaşatıyorsa, siz hangi nedenle onu yıkmayı arzularsınız? Neden şöyle demediniz? «Razı olur musun ki muallim Allah'ımız
Rabb'e dua edelim de, bu insanlar tevbeye gelsinler?» Kesinlikle, benim havarimin
(yapacağı) doğru hareket budur. Kötülük yapanlar için Allah'a dua etmektir.

Habil,
Allah'ın lanetine uğrayan kardeşi Kabil kendisini öldürürken böyle yaptı. İbrahim, karısını kendisinden alan Firavun için de böyle yaptı ve bunun üzerine Allah'ın meleği
(Firavun'u) öldürmedi de, vurup sakatladı. Dinsiz kralın iradesiyle mabette öldürülürken,
Zekeriyya da böyle yaptı. Allah'ın tüm dostları ve kutsal peygamberlerle birlikte,
Yeremya îşaya, Hezekiel, Danyal ve Davud böyle yaptılar. Söyleyin bana, eğer bir kardeş
çıldırmışsa, kötü konuştu ve yanına varanlara vurdu diye onu öldürür müsünüz?
Kesinlikle, böyle yapmıyacaksınız, bilakis, sakatlığına iyi gelecek ilaçlarla onu sıhhatına kavuşturmaya çalışacaksınız.»
64.
«Ruhum huzurunda duran Allah sağ ve diridir ki, bir günahkâr herhangi bir insana eziyet ederken, sağlam bir zihne sahip değildir, çünkü, söyleyin bana, düşmanının cübbesini yırtma uğruna başını kıracak bir kimse var mıdır? Şimdi, düşmanının bedenini incitmek için kendini Allah'tan, ruhunun başından ayıran kişinin nasıl salim bir zihni olabilir?
«Söyle bana ey insan, düşman kimdir? Kesinlikle bedeniniz, ve sizi öven herkes. Bu nedenle, eğer sıhhatli bir zihne sahipseniz, sizi kötüleyenlerin ellerini öper ve size eziyet edenlere ve vurup duranlara hediyeler verirsiniz; çünkü, ey insan, çünkü, bu hayatta

günahlarınızdan dolayı ne kadar kötülenir ve eziyet çekerseniz, Hüküm Günü'nde o kadar az (kötülenip, eziyet çekeceksiniz). Fakat, söyle bana ey insan, eğer veliler ve Allah'ın peygamberleri, masum olmalarına rağmen eziyet çekmiş ve dünya tarafından lekelenmişlerse, ey günahkâr, sana yapılacak olan nedir; ve onlar kendilerine eziyet edenler için dua edip, tüm sabırlarıyla tahammül göstermişlerse, senin ne yapman gerekir, ey Cehennem'e lâyık olan insan? Söyleyin bana ey havarilerim, Şimei'nin Allah'ın kulu
Davud Peygamber'e hakaretler edip, taşladığını bilmiyor musunuz? Öyleyken, Şimei'yi seve seve öldürecek olanlara Davud ne dedi?» Sana ne oluyor ki ey Yoab, Şimei'yi
öldürmek istiyorsun? Bırak, bana hakaretler etsin o, çünkü bu, o hakaretleri

nimete
çevirecek olan Allah'ın iradesidir.» Ve, böyle oldu; Allah Davud'un sabrını gördü ve onu kendi oğlu Absalom'un zulmünden kurtardı.

İki havari cevap verdi: «Rab, biz günaha girdik, Allah bize merhamet etsin.»
Ve îsa cevap verdi: «Amin.»
65.
Fısıh bayramı yaklaştı ve îsa havarileriyle birlikte Kudüs'e gitti. Ve, «Probatika» denilen havuza vardı. Ve, her gün Allah'ın meleği havuzu bulandırdığından ve suya ilk giren
(suyun) hareketinden sonra her türlü noksanlıktan kurtulduğu için banyoya böyle denirdi.
Bu nedenle, beş çatılı bölmesi olan havuzun yanında çok sayıda hasta kalırdı. Ve, îsa orada otuzsekiz yıl bulunan, azap verici bir sakatlıkla ma'lûl güçsüz bir adam gördü.
Bunun üzerine, durumu İlâhî ilhamla bilen îsa hasta adama acıdı ve şöyle dedi: iyi olmak ister misin?»
Güçsüz adam cevap verdi: «Rab, melek suyu bulatınca beni içine itecek kimsem olmuyor, fakat ben gelirken de, bir başkası benden önce inip oraya giriyor.»
Sonra, îsa gözlerini gök yüzüne kaldırıp, dedi: «Allah'ımız Rabb, babalarımızın Allah'ı, bu güçsüz adama merhamet et.»
Ve, bunu dedikten sonra İsa (yine) dedi: «Allah'ın adıyla kardeş, bütün ol; kalk ve yatağını al.»
Sonra, güçsüz adam kalktı, Allah'a hamdederek yatağını omuzlarına koydu ve Allah'a hamd ederek evine gitti.
Onu görenler bağırdılar: «Bugün yedinci gündür; yatağını taşıma meşru değildir.»

Sonra, kendisine sordular: «Kimdir o?»
O cevap verdi: «Adını bilmiyorum.»
Bunun üzerine, aralarında söyleştiler.- «Nasıralı îsa olmalı.» Diğerleri dedi: «Hayır,
çünkü o Allah'ın kutsal bir (kul) udur, halbuki bunu yapan kötü bir adamdır, çünkü yedinci gün (ün) yasağını çiğnemiştir.»
Ve, îsa mabede girdi ve sözlerini duymak için büyük bir kalabalık yanına

yaklaştı, bu durum karşısında, Ferisiler kıskançlıktan yanıp tutuşuyorlardı.
66.
İçlerinden biri öne gelip dedi: «îyi muallim, doğru ve güzel öğretirsin; bu bakımdan söyle bana, Cennet'te Allah bize nasıl bir mükafat verecektir?»

İsa cevap verdi: «Sen bana iyi dersin ve yalnızca Allah'ın iyi olduğunu bilmezsin.
Allah'ın dostu Eyüp'-ün sözüne (bakın) : «Bir günlük çocuk temiz değildir; yaa, Allah'ın melekleri bile Allah'ın huzurunda hatasız değildirler.» Daha da dedi: «Beden günahı
çeker ve toprağın suyu emdiği gibi kötülükleri emer.»
Bunun üzerine kafası karışan Ferisi sustu. Ve îsa dedi: «Bakın, size söylüyorum ki, hiç bir şey konuşmaktan daha feci değildir. Süleyman'ın sözüne (dikkat edin) .- «Hayat ve
ölüm dilin kudreti içindedir.»
Ve, havarilerine dönüp, dedi: «Sizi kutsayanlara karşı dikkatli olun, çünkü onlar sizi aldatmaktadırlar. Dille şeytan ilk anne babamızı kutsadı, ama sözlerinin sonu kötü oldu.
Mısır'ın önde gelenleri de aynı şekilde Firavun'u kutsadılar, Caİut Filistinlileri kutsadı.
Yine, dörtyüz sahte peygamber Ahab'ı kutsadı; ama, övgüleri yalancıktandı ki, övülen
övenlerle birlikte helak olup gitti. Bu bakımdan Allah İşaya Peygamber aracılığıyla boşuna, '«İnsanlarım, sizi kutsayanlar sizi aldatırlar» dememiştir.
Yazıklar olsun size yazıcılar ve Ferisîler; yazıklar olsun size kâhinler ve Levililer çünkü siz, Kurban kesmeye gelenleri Allah'ın bir insan gibi et yediğine inandırarak, Rabb'ın kurbanını berbat ettiniz.»
67.
Çünkü, onlara dersiniz: «Koyun, sığır ve kuzularınızı Allah'ın mabedine getirin ve
(kendiniz) hiç yemeyip, bunları size vermiş olan Allah'a bir pay ayırın»; ve babamız
İbrahim'in inancı ve itaatıyla birlikte, Allah'ın kendisine yaptığı va'd ve verdiği nimetler hiç bir zaman unutulmasın diye, babamız İbrahim'in oğluna bahşedilen hayata bir şahitlik olan kurbanın menşeini onlara anlatmazsınız. Fakat, peygamber Hezekiel aracılığıyla

Allah der: «Kurbanlarınızı benden uzaklaştırın, sizin kurbanlıklarınız bana kerih geliyor.»
Allah'ın Hoşea Peygamber'e söylediği sözün olacağı vakit yaklaşıyor: «İnsanların seçmediğine seçilmişler diyeceğim.» Ve, Hezekiel Peygamber'e de der; «Allah insanlarıyla, babalarınıza verip de gözetmedikleri ahde göre olmayan yeni bir ahid yapacak ve onlardan taş yürek (lerini) alıp, yeni bir yürek verecek;- ve bütün bunlar olacaktır, çünkü siz O'nun kanununda yürümüyorsunuz. Ve, elinizde anahtar varken açmıyorsunuz; tersine üstünde yürümek isteyenler için yolu kapatıyorsunuz.»
Kâhin her şeyi mabedin yanında duran başkâhine bildirmek için gidiyordu ki, İsa dedi;
«Kal, çünkü soruna cevap vereceğim.»
68.
«Allah'ın bize Cennet'te ne vereceğini size anlatmamı istersin. Bakın, size diyorum ki,
ücretleri düşünenler patronu sevmezler. Önünde bir koyun sürüsü bulunan bir çoban kurdun geldiğini görünce onları korumaya hazırlanır; (ama) tersine, ücretli kurdu görünce koyunları ve sürüyü terkeder. Huzurunda durduğum Allah sağ ve diridir ki, eğer babalarımızın ALLAH'ı sizin Allah'ınız olmuş olsaydı, «Allah bize ne verecek» diye aklınızdan geçirmezdiniz. Tersine, Davud Peygamber'in dediği gibi derdiniz: «Bana verdiği bunca şeye karşılık ben Allah'a ne vereceğim?»
Anlayasınız diye, sözlerimi bir temsille anlatacağım. Kralın biri, yol kenarında hırsızlar tarafından soyulup, ölme derecesinde yaralanan bir adam gördü. Ve, ona acıyıp, bu adamı
şehre götürerek (gerekli) bakımını yapmalarını kölelerine emretti ve onlar da bunu tüm

dikkatleriyle yerine getirdiler. Ve, kral hasta adama karşı büyük bir sevgi duyup, kızını ona verdi ve varisi yaptı. Şimdi, bu kral mutlaka en merhametli (bir kraldı); fakat, adam köleleri dövdü, ilâçları küçümsedi, karısına kötü davrandı, kral hakkında ileri geri konuştu ve sipahilerini ona karşı ayaklandırdı. Ve, kral herhangi bir hizmet istediğinde,
«Kral bana ödül olarak ne verecek» der dururdu. Şimdi, kral bunu işitince, böylesine dinsiz bir adama ne yapsın?»
Hepsi (birden) cevap verdiler. «Yazıklar olsun ona, kral onu her şeyden yoksun bırakır ve

şiddetli , bir biçimde cezalandırır.» O zaman îsa dedi: «Ey kâhinler, yazıcılar, Farisîler ve siz, benim sözümü dinleyen başkâhin: «Size Allah'ın, peygamberi îşaya aracılığıyla söylediğini bildiriyorum: «Ben köleleri besledim ve yücelttim, fakat onlar beni küçümsediler.»
Kral, İsrail kavmini bu dünyada acılarla dolu bularak, onlara kulları Yusuf, Musa ve
Harun'u verip, bakımlarını yaptıran Allah'ımızdır. Ve Allah'ımız onlara karşı öylesine bir sevgi duymuştur ki, İsrail kavmi uğruna Mısır'ı vurmuş, Firavun'u boğmuş ve Kenanîlerle
Medyenliler'in yüz yirmi kralını darmadağın etmiştir; İsrail Kavmi'ne kanununu vermiş, onları insanlarımızın oturduğu (toprakların) tümüne varis kılmıştır.
«Fakat, îsrail Kavmi'nin yaptığı nedir? Ne kadar peygamberi öldürmüş, ne kadar peygamberliği bozup lekelemiştir; nasıl da Allah'ın kanununu çiğnemiştir; bu nedenle kaç tanesi Allah'tan kopup, sizin suçlarınız yüzünden ey kâhinler, putlara kulluğa koşmuştur!
Ve, yaşama biçiminizle Allah'ın şanını nasıl da hiçe sayarsınız! Ve, (sonra da) gelip bana sorarsınız; «Allah bize Cennet'te ne verecek» diye. Bana şöyle sormalıydınız : «Allah'ın bize Cehennem'de vereceği ceza ne olacaktır?» Ve, sonra da Allah'ın kendinize merhamet etmesi amacıyla gerçek tevbe için ne yapmanız gerektiğini (sormalıydınız). Size bunu söyliyebilirim ve sizi bu hedefe yöneltiyorum.»
69.
«Huzurunda durduğum Allah sağ ve diridir ki, benden göklere çıkarma değil, gerçeği alacaksınız. Bu bakımdan size diyorum ki, babalarımızın günah işledikten sonra yaptığı gibi tevbe edip, Allah'a dönün ve kalbinizi sertleştirmeyin.»
Kâhinler bu konuşma üzerine kızgınlıktan bitip tükeniyorlardı ama, halktan korkularına tek bir ses çıkaramıyorlardı.
Ve, îsa sözlerini şöyle sürdürdü: «Ey fakihler, ey yazıcılar, ey Ferisîler, ey kâhinler, söyleyin bana, şovalyeler gibi atlar arzular, fakat savaşa gitmeği arzu etmezsiniz; kadınlar gibi güzel giysiler arzular, fakat eğirme ve çocuk beslemeği arzu etmezsiniz; tarlaların meyvelerini arzular, fakat toprağı işlemeği arzu etmezsiniz; denizin balıklarını arzular, fakat balığa gimeyi arzu etmezsiniz; şehirliler gibi şeref arzular, fakat cumhuriyetin yükünü arzu etmezsiniz; ve kâhinler olarak onda birleri (aşarı) ve ilk (toplanan) meyveleri arzular, fakat Allah'a gerçek kulluk etmeği arzu etmezsiniz.

Böyleyken, burada
şersiz - kötülüksüz her iyiliği arzuladığınızı gören Allah ne yapacaktır size? Bakın, size diyorum ki, Allah size, tüm iyiliklerden yoksun her türlü şerri bulacağınız bir yer verecektir.»
Ve, îsa bunları deyince, konuşup göremiyen ve işitme gücünden yoksun bir cin çarpmışı getirdiler kendisine. Bunun üzerine, inançlarını gören îsa gözlerini göğe kaldırdı ve dedi:
«Babalarımızın Allah'ı Rabb, bu hasta adama merhamet et ve ona sıhhat ver ki, bu insanlar beni Sen'in gönderdiğini bilsinler.»

Ve, İsa böyle söyleyip, ruha ayrılmasını emrederek, dedi: «Rabbımız Allah'ın adının gücüyle adamdan ayrıl ey şerli olan!»
Ruh ayrıldı ve dilsiz adam konuştu, gözleriyle de gördü. Bunun üzerine herkes korkuya kapıldı, fakat yazıcılar dediler: «Cinlerin reisi Beelzebu'nun gücüyle cinleri çıkarıp atıyor.»
O zaman İsa dedi: «İçinde ayrılık olan her ülke yok olur, ev ev üstüne yıkılır; eğer,
şeytan'ın gücüyle şeytan çıkarılıp atılıyorsa, bu ülke nasıl ayakta duracak? Eğer, sizin oğullarınız Süleyman Peygamber'in kendilerine verdiği kitapla şeytan'ı çıkarıp atıyorlarsa, benim şeytan'ı Allah'ın gücüyle çıkarıp attığımı doğruluyorlar (demektir).
Allah sağ ve diridir ki, Kutsal Ruh'a karşı küfür, dünya ve Ahiret'te bağışlanmayacaktır.
Çünkü, kendi kendine kötülük eden insan, günahını bile kendini günaha sokacaktır.»
Ve, İsa bunları deyip, mabetten çıktı. Ve, halk, toplayabildikleri tüm hastaları getirdikleri ve İsa da dua ederek, hepsine sıhhat verdiği için, ona ta'zimde bulundular. Bunun üzerine, o gün Kudüs'deki Romalı askerler şeytan'ın dürtmesiyle, İsa'nın, halkını ziyarete gelen
İsrail Kavmi'nin Allah'ı olduğunu söyleyerek halk arasında fitne yaymaya başladılar.
70.
îsa Bayramdan sonra Kudüs'ten ayrılıp Filipus Kayseriyesi sınırlarından içeri girdi. Bu sırada, melek Cebrail halk arasında başlayan fesadı kendisine söyleyince, havarilerine sordu: «İnsanlar benim için ne diyor?»
Dediler: «Bir kısmı senin îlya olduğunu, bir diğer kısmı Yeremya, bir diğer kısmı da eski peygamberlerden biri olduğunu söylüyor.»

îsa cevap verdi: «Ya siz; benim için siz ne diyorsunuz?»
Petrus cevap verdi: «Sen Allah'ın oğlu Mesih'sin.»
O zaman, îsa kızdı ve kızgınlıkla onu azarlayıp, dedi; «Defol, ayrıl benden, çünkü sen
şeytan'sın ve beni günaha sokmaya çalışıyorsun!»
Ve, onbir (havariyi) de tehdit edip, dedi: «Eğer böyle inanıyorsanız, yazıklar olsun size,
çünkü ben böyle inananlara karşı Allah'tan büyük bir lanet kazandım.»
Ve, Petrus'u kovup atmak istedi; bunun üzerine onbir (havari) onun için Isa'ya yalvardılar. O da onu kovmayıp, yeniden azarlıyarak dedi: «Uyanık olun da, bir daha sakın böyle bir söz söylemeyin, çünkü Allah sizi reddeder.»
Petrus ağladı ve dedi: «Rab, ben aptalca konuştum; Allah'a yalvar da beni affetsin.»
O zaman İsa dedi: «Eğer, Allah'ımız kulu Musa'ya, çok sevdiği îlya'ya veya herhangi bir peygambere görünmek dilemiş olsa, Allah'ın bu imansız nesle görünmesi gerektiğini mi düşüneceksiniz? Siz bilmez misiniz ki, Allah her şeyi hiç yoktan tek bir sözle yaratmıştır ve tüm insanların menşei bir çamur parçasıdır. Bu durumda Allah'ın nasıl olur da, insana benzeyen bir yanı bulunabilir? Yazıklar olsun, şeytan'a kanarak kendi kendilerine eziyet edenlere!»
Ve, îsa bunu deyip, Petrus için Allah'a yalvardı, on bir (havari)yle Petrus ağhyarak, dediler: «Amin, amin ey Allah'ımız Azîm ve Sübhan Rabb.»
Ardından îsa ayrıldı ve avamın kendisiyle ilgili olarak boş düşüncelerini söndürmek için
Galile'ye gitti.
71.

İsa, kendi memleketine gelince tüm Galile yöresinde, îsa Peygamberin Nasıra'ya nasıl geldiği yayıldı. Bunun üzerine, büyük bir dikkatle hastaları araştırıp, kendisine getirdiler ve onlara elleriyle dokunması için yalvardılar. Ve, kalabalık öylesine büyüktü ki, tanınmış, felçli bir zengin kapıdan geçemiyerek İsa'nın bulunduğu evin damına çıktı ve damın örtüsünü alıp, kendini İsa'nın önündeki yazgıların yanına bıraktı, îsa, bir an tereddüt edip durdu ve sonra dedi: «Korkma kardeş, çünkü günahların sana bağışlanmış bulunuyor.»
Herkes bunu duyunca incindi ve dedi: «Kimdir bu günahları bağışlayan?»
O zaman İsa dedi: «Allah sağ ve diridir ki, ben günahları bağışlayamam, bir başka kişi de
(bağışlayamaz) , ama, yalnızca Allah bağışlar. Fakat, Allah'ın kulu olarak ben, başkalarının günahlan için Allah'a yalvarabilirim; ve, işte bu hasta adam için O'na yalvardım ve eminim ki, Allah duamı işitmiştir. Bu nedenle, gerçeği bilesiniz diye, bu hasta adama diyorum: «Babalarımızın Allah'ı, İbrahim'in ve oğullarının Allah'ının adıyla, iyileşmiş olarak kalk!» Ve, İsa bunu deyince, hasta adam iyileşmiş olarak kalktı ve
Allah'ı ta'zim etti.
O zaman, halktan olanlar İsa'dan dışanda duran hastalar için Allah'a yalvarmasını rica ettiler. Bunun üzerine, îsa dışanya onların yanına çıktı ve ellerini kaldmp dedi: «Ey orduların Allah'ı, yaşayan Allah, gerçek Allah, hiç ölmeyecek olan kutsal Allah Rabb, onlara merhamet et!» Bunun üzerine, herkes cevap verdi: «Amin.» ve, böyle dedikten sonra hasta halkın üzerine ellerini koydu ve hepsi sıhhatlerine kavuştular.
Bundan dolayı Allah'ı ta'zim ettiler: «Allah bizi peygamberi aracılığıyla ziyaret etmiştir ve Allah, büyük bir peygamber göndermiştir bize.»

72. Allah'ın Elçisiyle İlgili İşaretler

îsa geceleyin havarileriyle gizlice konuşup, dedi: «Bakın, size diyorum ki, şeytan sizi buğday gibi elemek arzu eder. Fakat ben sizin için Allah'a yalvardım ve benim için tuzaklar kurandan başka sizin için helak olmak yoktur.» Ve, bunu Yehuda hakkında dedi,
çünkü, melek Cebrail ona Yehuda'nın kâhinlerle nasıl el birliği içinde olduğunu ve îsa'nın konuştuğu her şeyi onlara bildirdiğini söylemişti.
Bunu yazan göz yaşlarıyla Isa'ya yaklaşıp, dedi: «Ey muallim, bana söyle, sana ihanet edecek olan kimdir?»
İsa cevap verip, dedi.- «Ey Barnabas, şimdi senin için onu bilmenin zamanı

değildir.
Fakat, yakında kötü olan kendini ortaya koyacaktır. Çünkü, ben dünyadan ayrılacağım.»
O zaman, havariler ağlıyarak dediler: «Ey muallim, demek bizi bırakacaksınız? Sen bizi bırakmaktansa, biz ölelim, çok daha iyi!»
İsa cevap verdi: «Kalbiniz üzüntü çekmesin, korkmayın da; çünkü sizi ben yaratmadım, fakat sizi yaratmış olan yaratıcımız Allah sizi koruyacaktır. Bana gelince, ben şimdi, dünyaya selâmet getirecek olan Allah'ın Elçisi'nin yolunu hazırlamak için dünyaya gelmiş bulunuyorum. Fakat, sakın ola ki, aldatılmayasınız, çünkü, benim sözlerimi alıp, benim kitabımı kirletecek pek çok sahte peygamber gelecektir.»
O zaman, Arıdreâs dedi: «Muallim, bize bazı işaretler söyle ki, onu bilelim.»
İsa cevap verdi: .«Sizin zamanınızda gelmeyecek, fakat, sizden birkaç yıl sonra, kitabımın hükümsüz ki, kılınacağı, o kadar ki, ancak otuz kadar mü'minin kalacağı bir zamanda gelecektir. Bu zamanda Allah dünya(dakilere) acıyacak ve bu bakımdan
Elçisi'ni gönderecektir; (Elçisi'nin) üzerinde bir bulut duracak, buradan onun Allah'ın

seçilmiş bir (kul)u olduğu bilinecek ve O'nunla tanınacaktır. Dinsizlere karşı büyük bir güçle gelecek ve yeryüzünde putatapıcılığı yıkacaktır. Ve, ben de seviniyorum ki, onunla
Allah tanınıp, ta'zim edilecek ve ben de gerçek olarak tanınacağım; ve, benim insandan
öte olduğumu söyleyenlerden öç alacaktır. Bakın, size diyorum ki, ay çocukluğunda ona uyku verecek ve büyüdüğünde o (ayı) ellerine alacaktır. Bırakın, dünya onu çıkarıp attığını fark etsin, çünkü o, putatapıcıları öldürecek; Allah'ın kulu Musa ve yaktıkları
şehirleri ve çocuklarını öldürdükleri şehirleri bağışlamayan Yuşa çok daha fazlasını
öldürmüştü; çünkü eski bir yaraya kişi ateş tatbik eder.
«O, bütün peygamberlerinkinden daha açık bir gerçekle gelecek ve dünyayı yanlış yere kullananı azarlayacaktır. Babamızın şehrinin kuleleri neş'eyle birbirlerini selamlayacaklardır; ve işte, putatapıcılığın (yüz üstü) yere kapaklandığının görüleceği ve benim de başkaları gibi bir insan olduğumu itiraf edeceği zaman, bakın, size söylüyorum ki, Allah'ın Elçisi gelmiş

olacaktır.»
73.
«Bakın, size diyorum ki, eğer şeytan sizin Allah'ın dostları olup olmamanız (konusunda) uğraşacak olursa —çünkü, kimse kendi şehirlerine saldırmaz, — eğer şeytan dileğini
üzerinize korsa, size kendi zevklerinize kaydırmakla işkence eder; fakat, sizin kendisine düşman olduğunuzu bildiğinden, sizi helak etmek için her şiddete baş vuracaktır. Ama, korkmayın, çünkü, o size karşı zincire vurulmuş bir köpek gibi duracaktır. Çünkü, Allah benim duamı işitmiştir.»
Yuhanna cevap verdi: «Ey muallim, yalnız kendimiz için değil, fakat kitaba inanacaklar için de anlat; eski iğvacı insana nasıl tuzak kurar?»
İsa cevap verdi: «Bu mel'un dört yolla iğva eder. İlki, kendisi düşüncelerle iğva ettiği zamandır İkincisi, kulları aracılığıyla söz ve işlerle iğva ettiği zamandır. Üçüncüsü, sahte akideyle iğva ettiği zamandır. Dördüncüsü (de), sahte görüşlerle iğva ettiği zamandır.
Şimdi, ateşi olanın suyu sevdiği gibi, günahı seven insan bedeni her şeyiyle onun yanındayken, insan nasıl tedbirli olmalıdır? Bakın, size diyorum ki, eğer bir insan
Allah'tan korkarsa, (Allah) her şeye karşı ona zafer verir, ki Davud peygamber (şöyle) der: «Allah üzerinizde melekler görevlendirecek, (ve onlar) şeytan sizi yanıltmasın diye yollarınızı tutacaklardır. Bin (tanesi) sol kolunuz üzerine düşecek, bir on bin tanesi de sağ kolunuz üzerine düşecek ki, (şeytanlar) yanınıza yaklaşmasın.»
«Hattâ, Allah'ımız büyük sevgisinden, aynı Davud aracılığıyla bizi koruyacağını va'd etmiştir. «Öğretmenlik edecek anlayış veriyorum sana; ve yürüyeceğin yollannda kendi gözümü senin üzerine dikeceğim.»
Ama, ne diyeyim ben? O, İşaya aracılığıyla dedi: «Bir anne kendi rahminin çocuğunu unutabilir mi? Fakat, size diyorum,ki, o unuttuğu zaman, ben sizi unutmayacağım.»
«Öyleyse, söyleyin bana, gözetici olarak melekleri ve koruyucu olarak daim sağ olan
Allah'ı varken Şeytan'dan kim korkar? Bununla birlikte, Süleyman Peygamber'ın dediği gibi, .(şu da) gereklidir: «Sen Rabb'-dan korkmak için gelen oğlum, iğvalara karşı ruhunu hazır et.. Bakın, size diyorum ki, insan paraları muayene eden bir banker gibi yapıp, düşüncelerini muayene etmeli ki, yaratıcısı Allah'a karşı günah işlemesin.»
74.

«Dünyada günah için(hiç) kaygı çekmeyen insanlar var olagelmiştir ve vardır; bunlar en büyük yanılgı içindedirler. Söyleyin bana, şeytan nasıl günah işledi? Onun insandan daha değerli olduğu düşüncesiyle günah işlediği ortada. Süleyman, bir ziyafete Allah'ın tüm yaratıklarını davet etmeği düşünerek günah(zelle) işledi de, bir balık hazırladığı her şeyi yiyerek onu doğrulttu. Bu bakımdan, babamız Davud'un sözü sebepsiz değildir: «Bir kimsenin kalbinde yükselmek için kişi gözyaşları vadisinde oturur.» Ve, bu nedenle
Allah, peygamberi îşaya aracılığıyla bağırmaz mi: «Gözlerinden kötü düşüncelerinizi
çekip, ayırın.» Ve, bu amaçla Süleyman der: «Tüm tutuşunla kalbini tut.» Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, düşünmeden günah işlemek mümkün olmadığından, her şey günaha götüren kötü düşünceler için söylenir. Şimdi, deyin bana,
çiftçi bağ diktiği zaman, diktiklerini derine koymaz mı? Kesinlikle kor. İşte böyle de,
şeytan günahı dikerken gözde veya kulakta durmayıp, Allah'ın mekânı olan kalbe geçer.
Allah'ın kulu Musa aracılığıyla dediği gibi; «Benim kanunumda yürüsünler diye, ben içlerinde yerleşeceğim.»
«Şimdi söyleyin bana, eğer kral Hirodes içinde oturmak arzu ettiği bir evi korumanız için size verecek olsa, düşmanı Pilatus'un oraya girmesine veya içine eşyalarını koymasına katlanır mısınız? Emin olun ki, hayır. Öyle de, Allah'ın, mekânı olan kalbinizi korumanız için size verdiğini göre göre, Şeytan'ın oraya girmesine veya içine düşüncelerini yerleştirmesine hiç katlanmamanız gerekir. Bu bakımdan, nasıl banker, Kayser'in resmi doğru mudur, değil midir, gümüş sağlam mıdır, sahte midir ve gereken ağırlıkta mıdır diye paraya dikkat ediyor ve bu nedenle onu elinde evirip çeviriyorsa, siz de öylece dikkat edin. Ah, deli dünya! Kuşkusuz, kendi kulların Allah'ın kullarından daha ölçülü ve sakıngan olduğu için, son günde Allah'ın kullarını ihmal ve dikkatsizlikleri nedeniyle azarlayasın ve yargılayasın diye, kendi işlerinde ne kadar da akıllısındır. Söyleyin bana şimdi, kim bir düşünceyi, bankerin gümüş bir parayı (muayene ettiği) gibi muayene ediyor? Emin olun ki, hiç kimse.»
75.
Sonra, Yakup dedi: «Ey muallim, bir düşüncenin bir para gibi muayenesi nasıl olur?»

İsa cevap verdi: «Düşüncedeki sağlam gümüş dindarlıktır. Çünkü dine aykırı her düşünce
şeytan'dan gelir. Doğru resim, peşlerinden gitmemiz gereken kutsal (kul)ları ve peygamberleri örnek (almak) tır; düşüncenin ağırlığı ise, her şeyin kendisine göre yapılması gereken Allah sevgisidir. Böyle oldu mu, düşman, komşuna karşı araya din dışı düşünceler getirecektir, bedeni bozmak için dünyaya uygun (düşünceler); Allah sevgisini bozmak için dünya sevgisiyle (ilgili düşünceler).»
Bartalemus cevap verdi: «Ey muallim, iğvaya kapılmayalım diye az düşünmemiz için ne yapmamız gerekiyor?»
İsa cevap verdi: «îki şey gereklidir sizin için. îlki, kendinizi çok eğitmeniz, ikincisi de, az konuşmanızdır; çünkü, tenbellik her türlü kirli düşüncenin toplandığı bir bataktır. Çok fazla konuşmak ise, kötülükleri biriktiren bir süngerdir. Bu bakımdan yalnızca
çalışmanızın vücudu meşgul etmesi değil, aynı zamanda ruhunun da ibadetle meşgul olması gerekmektedir. Çünkü, (ruh) ibadetten hiç bir zaman uzak durmamak ihtiyacındadır.»
Temsil olsun diye anlatıyorum: «(Çalıştırdıklarının) hakkını vermeyen bir adam vardı, bu nedenle de, onu tanıyan kimse tarlalarını sürmeye gitmezdi. Bunun üzerine, lânetli bir

adam gibi dedi: «Pazar yerine gidip, hiç bir şey yapmayan boş adamları bulacağım, onlar da boş olduklarından bağlıklarımı işlemeye gelecekler.» Bu adam evinden çıktı ve boş boş oturup, hiç paraları olmayan pek çok yabancı buldu. Kendileriyle konuşup, onları bağlığına şevketti. Fakat, onu tanıyan ve eli iş tutan hiç kimse o tarafa gitmedi.
«(Çalıştırdıklarının) hakkını vermeyen şeytan'dır, çünkü o iş verir ve insan bunun karşılığında hizmetine sonsuz ateşler alır. Bu nedenle, Cennet'ten sürülmüş ve işçiler aramaya çıkmıştır. O, işlerine mutlaka, boş boş oturanları, en çok da kendisini tanımayanları koşar. Her ne durumda olursa olsun, kötülüğü bilmek, ondan kurtulmak
İçin yeterli değildir. Fakat, onu altetmek için iyiliklerle uğraşmak da gerekir.»
«Size bir temsil (daha) anlatıyorum. Üç bağ tarlası olan ve bunları üç çiftçiye icara veren bir adam vardı. Birinci adam bağları nasıl işleyeceğini bilmediğinden, bağlar yalnızca yaprak verdi, ikincisi üçüncüye, bağlara nasıl bakılması gerektiğini öğretti; o da onun sözlerini en iyi şekilde dinledi

ve kendisine anlatıldığı şekilde kendininkini işledi; o kadar ki, üçüncünün bağı çok (meyve) verdi. Fakat, ikinci zamanını yalnızca konuşmakla geçirerek, bağını işlemeden bıraktı. İcarları ödeme zamanı gelince, bağ tarlalarının sahibine birinci (adam) dedi:. «Efendi, bağ tarlalarının nasıl işleneceğini bilmiyorum, bu bakımdan, bu yıl hiç meyve alamadım.»

76.

Bağ sahibi cevap verdi: «Ey aptal, sen dünyada tek başına mı yaşarsın da, toprağı işlemesini çok iyi bilen ikinci bağcının fikrini sormazsın? Belli ki, bana (hiç bir şey) ödemeyeceksin.»

«Ve, böyle deyip, onu efendisine (borcunu) ödeyinceye kadar hapiste çalışmaya mahkûm etti; (fakat) sade dilliliğinden acıma (duyguları) harekete geçip onu salıverip, dedi:

«Defol, benim bağımda daha fazla çalışmanı istemiyorum, senin borcunu ödemen için bu kadarı yeter.»

İkincisi geldi (ve) ona (bağ) sahibi dedi: «Hoş geldin benim bağcım! Bana borçlu olduğun meyveler nerede? Kuşkusuz sen, bağların nasıl budanacağını en iyi bilen olduğundan, sana icara verdiğim bağım çok meyve vermiş olmalı.»

İkinci (adam) cevap verdi: «Ey efendi, senin bağın öyle duruyor, çünkü, ben ne kök ve dalları budadım, ne de toprağı işledim; bu bakımdan, bağ meyve vermedi, ben de sana (borcumu) ödeyemiyorum.»

Bunun üzerine bağ sahibi, üçüncü (adamı) çağırdı ve hayret içinde sordu: «Bana, kendine ikinci bağı icara verdiğim şu adamın, sana icara verdiğim bağın nasıl işleneceğini sana tam olarak anlattığını söyledin. Öyle de, nasıl olur da ona icara verdiğim bağ, hepsi aynı toprakken meyve vermemiş olsun?» Üçüncü (adam) cevap verdi: «Efendi, bağlıklar yalnızca konuşmakla işlenmez, fakat, bağının meyve vermesini isteyen günde bir gömlek terletmelidir. Ve, hiç bir şey yapmaz, ama vaktini konuşmakla harcarken ey efendi, senin bağcının bağı nasıl meyve versin? Emin olun ey efendi, eğer o kendi sözlerini uygulamaya koymuş olsaydı, bu kadar çok konuşamayan ben sana iki yıllık icarı öderken, o beş yıllık bağ kirasını verirdi.»

«Efendi kızdı ve bağcıya sertçe çıkıştı: «Ve sen, kesilecek dalları kesmeyip, tarlayı düzlememekle büyük bir iş yaptın. Bu nedenle de, sana verilecek büyük bir ödül var!»

Ve, hizmetçilerini çağırıp, onu acımadan dövdürdü. Ve sonra da, onu her gün döven

zalim bir hizmetçinin gözetiminde hapse koydu. Ve arkadaşlarının ricalarına bakıp da, hiç bir zaman serbest bırakmak da İstemedi.»
77.
Bakın, size diyorum ki, Hüküm Günü'nde pek çokları Allah'a diyecek: «Rabb, biz senin kanununu va!z ettik ve öğrettik.» Bunlara karşı kuşlar bile haykırıp, diyecekler: «Siz başkalarına va'z ederken, kendi dilinizle kendinizi mahkûm ediyordunuz, ey günah işçileri!»
«Allah sağ ve diridir ki» dedi Isa, «gerçeği bilip de aksini yapan, öylesine feci bir ceza ile cezalandırılacak ki, hani neredeyse şeytan bile ona acır duruma gelecek. Şimdi söyleyin bana, Allah bize kanununu bilmek için mi verdi, uygulamak için mi? Bakın, size diyorum ki, tüm ilmin amacı, bildiğini yapan bir akıla sahip olmaktır.»
«Söyleyin bana, eğer bir kişi sofrada oturup, gözleriyle nefis etlere baksa, ama elleriyle kirli şeyleri seçse ve bunları yese bu bir deli değil midir?»
«Kesinlikle öyle» dedi havariler. O zaman, İsa dedi: «Ey bütün delilerden de deli, sen ey adam, anlayışınla göğü bilir, ellerinle yeri seçersin; anlayışınla Allah'ı tanır, içinden dünyayı seçersin; anlayışınla Cennet'in zevklerini bilir, yaptıklarınla Cehennemin bayağılıklarını seçersin. Kılıcı
Bırakıp da, savaşa kınıyla giden cesur asker! Şimdi, bilmezmisiniz ki, geceleyin yürüyen yalnızca ışığı görmek için değil, gerçekte, hana salimen varabilsin diye doğru yolu görmek için ışığı arzular? Ey, bin defa hakir görülüp, iğrenilmesi gereken dünya,
çünkü, Allah'ımız kutsal peygamberleriyle hep kendi ülkesine ve dinlenme yerine giden yolu bildirmek istedi, fakat, sen şerli (yaratık), yalnızca gitmek istememekle kalmaz, daha kötüsü, ışığı hakir görürsün! Şu deveyle ilgili atasözü (ne) doğrudur: «Deve, kendi
çirkin yüzünü görmek istemediğinden içmek için duru suyu beğenmezmiş.» îşte, kötülük yapan dinsizler de böyledir; kötü işleri bilinmesin diye ışıktan nefret ederler. Fakat, âklı olup da, iyi işler yapmamakla kalmayıp, daha kötüsü, (aklını) şerlerde kullanan, hediyeleri, (onları) vereni öldürmek için alet olarak kullanan gibidir.»
78.
«Bakın, size diyorum ki, Allah şeytan'ın düşüşüne acımadı, ama, yine de

Adem'in düşüşüne (acıdı). Bırakın, artık bu, iyiliği bilip de kötülük yapanın mutsuz durumunu bilmeniz için yetsin.»
O zaman, Andreas dedi: «Ey muallim, böyle bir duruma düşmemek için, bilgiyi bir yana koymak iyi bir şey (o halde)!»
İsa cevap verdi: «Eğer, dünya güneşsiz, insan gözsüz ve ruh da anlayışsız iyiyse o zaman bilmemek de iyidir. Bakın, size diyorum ki, bilginin ebedi hayat için olduğu kadar, ekmek geçici hayat için iyi değildir. Öğrenmenin Allah'ın bir emri olduğunu bilmez misiniz? Şöyle diyor Allah: «Büyüklerinize sorun ve onlar size öğretsinler.» Ve, kanun hakkında Allah der: «Görün ki, hükmüm gözlerinizin önündedir; oturacağınız zaman, yürüyeceğiniz zaman ve her zaman onun üzerinde düşünün.» Öyleyse, öğrenmenin iyi olup olmadığını şimdi biliyorsunuzdur herhalde. Ah, mutsuzdur bilgeliği hakir gören.
Çünkü o, ebedî hayatı kesinlikle yitirecektir.»
Yakup, karşılık verdi: «Ey muallim, Eyüb'ün bir hocadan ders almadığını biliyoruz,
İbrahim de (aynı); öyleyken, Allah'ın kutsal (kulları) ve peygamber oldular.»

İsa cevap verdi: «Bakın, size diyorum ki, güveyin evinden olanın evlenme (törenine)
çağırılmasına gerek yoktur, çünkü o, törenin yapıldığı evde oturmaktadır. Fakat, evden uzakta olanlar (çağırılır). Şimdi, bilmez misiniz ki, Allah'ın peygamberleri Allah'ın rahmet ve bereket evindedirler ve Allah'ın kanunlarını açık olarak içlerinde bulurlar.
Babamız Davud bu konuda (bakın) ne der: «Allah'ımın kanunu kalbimdedir; bu nedenle,
O'nun yolu kazmakla yapılmayacaktır.» Bakın, size diyorum ki, Allah'ımız insanı yaratırken, onu yalnızca doğru olarak yaratmakla kalmadı. aynı zamanda kalbine, Allah'a kulluk etmeye uygun olanı kendine göstermesi için bir ışık yerleştirdi. Bu bakımdan, bu
ışık günahlar nedeniyle kararsa bile, yine de sönmez, Çünkü, her kavimde, Allah'ı yitirmiş olup, sahte ve yalancı tanrılara kulluk etseler bile, Allah'a kulluk etme arzusu vardır. Dolayısıyla, bir insanın Allah'ın peygamberlerinden ders alması gereklidir, çünkü onlar, Allah'a iyi kulluk ederek Cennet'e, vatanımıza giden yolu öğretmek için ışığı yakarlar; tıpkı, gözleri hasta olanlara yardım ve kılavuzluk edilmesinin gerekli olduğu gibi.»

79.

Yakup karşılık verdi: «Peygamberler ölüyse bize nasıl öğretecekler; ve peygamberler hakkında bilgisi olmayana da nasıl öğretilecektir?»
Isa cevap verdi: «Onların akidesi, incelenebilsin diye yazılır, çünkü (yazılanlar) peygamberden size (kalandır). Bakın, bakın size diyorum ki, peygamberliği hakir gören, yalnızca peygamberi hakir görmekle kalmaz, peygamberi gönderen Allah'ı da hakir görmüş olur., Fakat, (bazı) kavimler gibi peygamberliği bilmeyenlere gelince, size söylüyorum: Eğer, böyle yörelerde bir insan kalbinin kendine gösterdiği biçimde, başkalarından görmediğini başkalarına yapmadan ve başkalarından aldığını komşusuna vererek yaşayacak olursa, evet böyle bir insan Allah'ın rahmetinden uzak kalmayacaktır.
Ölürken, daha önce olmazsa Allah kendisine öğretecek ve rahmetle kanununu verecektir.
Belki de, Allah'ın kanun sevgisi için kanun verdiğini düşünüyorsunuz. Kesinlikle böyle değil, ama, gerçekte Allah kanununu, insan Allah sevgisi için iyilik yapsın diye verir. Ve,

Allah Kendi sevgisi için iyilik yapan bir insan bulsa sanki onu hakir mi görecektir?
Hayır, asla, ama daha da, onu kendilerine kanun verdiklerinden çok sevecektir. Bir örnek olarak anlatıyorum : «Büyük mal varlığı olan bir adam vardı; ve bölgesinde yalnızca meyve vermeyen çöl topraklar bulunuyordu, îşte, bir gün böyle bir çöl araziden geçerken, meyvesiz bitkiler arasında güzel meyveler yeren bir bitki buldu. Bunun üzerine, bu adam dedi: «Bu bitki nasıl olur da, böylesine güzel meyveleri verir? Onu kesinlikle kesmiyecek ve diğerleriyle birlikte ateşe vermeyeceğim.» Ve, hizmetçilerini çağırıp, o bitkiyi söktürerek bahçesine diktirdi. îşte böyle de size diyorum ki, Allah'ımız nerede olurlarsa olsunlar, salih amel işleyenleri Cehennem'in alevlerinden koruyacaktır.»
80.
«Söyleyin bana, putatapıcılar arasında Eyub Uz'-dan başka nerede kaldı? Ve, tufan zamanında Musa nasıl yazıyor? Bana söyleyin, O der: «Nuh gerçekten, Allah'ın önünde rahmet buldu.» Babamız İbrahim'in sahte putlar yapıp tapınan inançsız bir babası vardı.
Lût, yeryüzünün en rezil insanları arasında yaşadı. Danyal, bir çocukken Hananya,
Azarya ve Mişael'le birlikte Buhtunnasır tarafından öyle bir şekilde tutsak alındılar ki, o

zaman daha sadece iki yaşında idiler; ve puta tapıcı hizmetçiler kalabalığı içinde yetiştirildiler. Allah sağ ve diridir ki, nasıl ateş zeytin, servi veya palmiye demeden kuru
şeyleri yakar ve onları ateşe çevirir, öyle de Allah'ımız, Yahudi, Sisian, Yunan veya
Ismaili demeden, salih amellerde bulunan herkese merhamet eder. Fakat, kalbin orada durmasın ey Yakup. Çünkü, Allah'ın peygamber gönderdiği yerde kendi hükmünü tümüyle reddedip peygamberi izlemek, «O neden böyle diyor?», «Neden böyle yasaklıyor ve emrediyor?» demeden, «Allah böyle istiyor», «Allah böyle emrediyor» demek gerekir. Şimdi, İsrail kavmi Musa'yı hakir gördüğünde, Allah Musa'ya ne demişti? «Onlar seni hakir görmediler, fakat onlar Beni hakir gördüler.»
81.
«Bakın size diyorum ki, insan tüm ömrünü konuşup yazmayı öğrenmeye değil, salih amel işlemeyi öğrenmeye de harcamalıdır. Şimdi söyleyin bana,

tüm dikkatiyle hizmet ederek, kendini memnun etmeye çalışmayan Hirodes'in şu kulu kimdir? (Var mıdır böyle biri?)
Yalnızca çamur ve gübre olan bir bedeni memnun etmeye çalışıp da, tüm şeyleri yaratan ve ebedi Sübhan ve Kuddüs olan Allah'a kulluk etmeye çalışmayıp unutan dünya(dakiler)e yazıklar olsun.» «Söyleyin bana, eğer kâhinler Allah'ın ahd sandığını taşırken bırakıp yere düşürmüşlerse, bu onların büyük bir günahı değil midir?»
Havariler bunu duyunca titrediler, çünkü, Allah'ın sandığına yanlış dokunduğu için
Allah'ın Uzza'yı öldürdüğünü biliyorlardı. Ve dediler: «Böyle bir günah en feci olanıdır.»
O zaman İsa dedi: «Allah sağ ve diridir ki, Allah'ın onunla her şeyi yarattığı ve ona uymakla size sonsuz hayat sunduğu sözünü unutmak daha büyük bir günahtır.»
Ve Isa böyle deyip dua etti. Duasından sonra dedi : «Yarın Samiriye'ye varmamız gerekiyor, çünkü, Allah'ın kutsal meleği bana böyle dedi.»
Belli bir günün sabahında erkenden Isa, Yakub'un yaptığı ve oğlu Yusuf'a verdiği kuyuya yaklaştı. Seyahat nedeniyle yorgun düşen Isa havarilerini yiyecek satın almaları için şehre gönderdi. Kendi de kuyunun yanına, bir kuyu taşının üstüne oturdu. Ve, bir de ne görsün,
Samiriyeli bir kadın su çekmek için kuyuya gelmiyor mu!
İsa kadına dedi: «İçmek için bana (su) ver!» Kadın cevapladı: «Şimdi, sen bir İbrani olarak, ben Samiriyeli bir kadından içecek istemeye utanmıyor musun?»
İsa cevap verdi: «Ey kadın, senden içecek isteyenin kim olduğunu bilsen, belki de sen ondan içecek isterdin.»
Kadın karşılık verdi: «Şimdi, kuyu derinken ve senin de su çekecek ne kovan, ne de ipin olmadığını görüp dururken, bana nasıl içmek için (su) verecekmişsin?»
Isa cevap verdi: «Ey kadın, kim bu kuyunun suyundan içerse, susuzluk ona yine gelir, fakat, kim benim verdiğim sudan içerse, artık bir daha susamaz; ama (bunu) susuz olanlara içmek için verirler, o kadar ki, sonsuz hayata ererler.»
O zaman, kadın dedi: «Ey Rab, bana bu suyundan ver.»
îsa cevap verdi: «Git, kocanı çağır, ikinize de içmeniz için vereceğim.»
Kadın dedi: «Benim kocam yok.»
îsa karşılık verdi: «Peki, doğruyu söyledin, çünkü senin beş kocan oldu,

şimdiki ise kocan değildir.»
Kadın bunu duyunca şaşırdı ve dedi: «Rab, anlıyorum ki, sen bir peygambersin; bu nedenle söyle bana, yalvarırım : îbraniler, Kudüs'te Siyon dağı üzerinde, Süleyman'ın yaptırdığı mabette ibadet ederler ve derler ki, bir başka yerde değil (ancak) orada

(insanlar) Allah'ın rahmet ve bereketini bulurlar. Ve, halkımız (ise) bu dağlar üzerinde ibadet eder ve derler ki, ibadet yalnızca Samiriye dağlarında yapılmalıdır. (Bu durumda) gerçek ibadet edenler kimler olmuş oluyor?»

82.

O zaman İsa iç çekti ve ağlayıp, dedi: «Yazıklar olsun sana Yahudiye, çünkü, sen
«Rabb'ın mabedi, Rabb'ın mabedi» diye büyüklenir ve sanki hiç Allah yokmuş gibi ömür sürer, kendini tümden dünyanın zevklerine ve kazançlarına verirsin; (işte) bu kadın
Hüküm Günü'nde seni Cehennem'e mahkûm edecek; çünkü, bu kadın Allah önünde rahmet ve bereketin nasıl bulunacağını öğrenmeye çalışıyor.»
Ve, kadına dönerek dedi: *Ey kadın, siz Samiriyeliler bilmediğiniz şeye ibadet eder, fakat biz İbranîler bildiğimiz şeye ibadet ederiz. Bak, sana diyorum ki, Allah ruhtur ve gerçektir, ve öyle de, ona ruhtan ve gerçekten ibadet edilmelidir. Çünkü, Allah'ın va'di
Kudüs'te, Süleyman mabedinde yapılmıştır, başka yerde değil. Ama, inan bana, bir gün gelecek ve Allah rahmetini bir başka şehre gönderecek ve her yerde O'na gerçekten ibadet etmek mümkün olacaktır. Ve, Allah her yerde gerçek ibadeti rahmet(iy)le kabul edecektir.
Kadın karşılık verdi: «Biz Mesih'e bakıyoruz; o geldiğinde bize öğretecek.»
İsa cevap verdi: «Biliyor musun sen kadın, Mesih'in geleceğini?»
Kadın cevap verdi: «Evet ya, Rab.»
O zaman İsa sevindi ve dedi: «Gördüğüm kadarıyla ey kadın, sen mü'minsin; bu bakımdan bil ki, Mesih'in inancıyla Allah'ın seçtiği herkes kurtulacaktır; dolayısıyla,
Mesih'in gelişini bilmen gerekmektedir.»
Kadın dedi: «Ey Rab, belki de sen Mesih'sin.» İsa cevap verdi: «Ben, kuşkusuz İsrail ailesine bir kurtuluş peygamberi olarak gönderilmiş bulunuyorum; fakat, benden sonra
Allah'ın tüm dünyaya gönderdiği Mesih gelecek; onun için yaratmıştır

Allah dünyayı. Ve, o zaman tüm dünyada Allah'a ibadet edilecek ve rahmete erilecek, o kadar ki, şimdi yüz yılda bir gelen sevinç yılı Mesih'le her yerde her (bir) yıla inecek.»
Sonra, kadın su kabını bırakıp, İsa'dan duyduğu her şeyi bildirmek üzere şehre koştu.
83.
Kadın İsa ile konuşurken, havarileri gelmiş ye İsa'nın bir kadınla bu şekilde konuşmasına
şaşıp kalmışlardı. Yine de kimse ona, «Samiriyeli bir kadınla böyle niye konuşursun?» demedi.
Sonra, kadın ayrılıp gidince dediler: «Muallim, yemeğe gelin.»
İsa karşılık verdi: «Ben öbür yemeği yemeliyim.» O zaman, havariler birbirlerine dediler:
«Belki, bir yolcu İsa ile konuşup ona yiyecek bulmak için gitmiştir.» Ve, bu (satırları) yazana sorup dediler: «Buraya muallime yemek getirebilecek kimse geldi mi ey
Barnabas?»
O zaman (bu satırları) yazan cevap verdi: Gördüğünüz, şu boş kovayı suyla doldurmak için getiren kadından başka kimse gelmedi.».O zaman, havariler İsa'nın sözlerinin anlamını bekliyerek, şaşırıp kaldılar. Bunun üzerine îsa dedi: «Bilmez misiniz ki, gerçek yiyecek Allah'ın istediğini yapmaktır,- çünkü, insanı yaşatan ve ona hayat veren ekmek değil, daha çok, iradesiyle (gelen) Allah'ın sözüdür. Ve, işte bu nedenle kutsal melekler

yemezler. Ama, yalnızca Allah'ın iradesiyle beslenerek yaşarlar. Ve, bu şekilde biz, Musa ve İlya ve yine bir başkası kırk gün kırk gece hiç yiyeceksiz (dururuz).
Ve, İsa gözlerini kaldırıp dedi: «Hasat (vaktine) ne kadar var?»
Havariler cevap verdiler; «Üç ay.»
İsa dedi: «Öyleyse bakın, nasıl dağ mısırlarla ağarmışsa, ben de size diyorum ki, bugün toplanması gereken büyük bir hasat vardır.» Ve, sonra kendisini görmeye gelen kalabalığa işaret etti. Şehre varan kadın, «Ey insanlar, gelin ve Allah'ın İsrail ailesine gönderdiği yeni bir peygamber görün» diyerek, tüm şehri ayağa kaldırmış ve İsa'dan duyduğu şeylerin hepsini anlatmıştı. (îsa'nın bulunduğu) yere gelip, kendileriyle kalması için ona yalvardılar; ve (İsa) şehre girip onlarla iki gün kaldı; hastaları iyileştirdi ve

Allah'ın melekûtuyla ilgili dersler verdi.
O zaman, şehirliler kadına dediler: «Senin söylediğin zamankinden daha çok onun mucizelerine ve sözlerine inanıyoruz; çünkü, o kuşkusuz Allah'ın kutsal bir (kulu), kendine inananların kurtuluşu için gönderilmiş bir peygamberdir.
Gece yarısı namazından sonra havariler İsa'nın yanına vardılar ve (îsa) onlara dedi: «Bu gece Allah'ın elçisi Mesih zamanında —Şimdi yüz yılda bir gelirken her yıl gelen sevinç
(gecesi) olacak. Bu bakımdan, istiyorum ki uyumayalım, ibadet edelim, yüz kez rükûya varıp, her zaman hamde lâyık Kadir ve Rahim olan Allah'ımızı ta'zim edelim ve her seferinde (şöyle) diyelim: «Sen yegâne Allah'ımız, kabul ve itiraf ederiz ki, Sen'in başlangıcın olmadı, sonun da olmayacak; çünkü Sen rahmetinle her şeye başlangıç verdin ve adaletinle de hepsine bir son vereceksin; Sen'in insanlar arasında hiç bir benzerin yoktur. Çünkü, sonsuz iyiliğin içinde Sen ne kımıldarsın, ne de herhangi bir arızaya uğrarsın.. Bize merhamet et, çünkü, bizi Sen yarattın ve biz Sen'in Ellerinin eseriyiz.»
84.
îbadet edildikten sonra îsa dedi: «Allah'a şükredelim, çünkü, bize bu gece büyük rahmet indirdi; çünkü, bu gece geçecek olan zamanı geri getirdi. Ve biz Allah'ın Elçisi'yîe birlikte ibadet ettik. Ve, ben onun sesini duydum.»
Havariler bunu duyunca çok sevindiler ve dediler: «Muallim, bize bu gece bazı hükümler
öğret.»
O zaman İsa dedi: «Hiç balla karışık gübre gördünüz mü?»
Cevap verdiler: «Hayır Rab, çünkü, kimse bunu yapacak kadar deli değildir.»
«(Madem öyle), ben de size diyorum ki, dünyada daha deli insanlar vardır.» dedi îsa,
«Çünkü, Allah'a kullukla onlar dünyaya kulluğu karıştırırlar. O kadar ki, lekesiz hayat yaşayanların pek çoğunu şeytan aldatmış ve ibadet ederlerken, ibadetleriyle dünya işlerini kanştirmışlar, bu nedenle de, bu zamanda Allah'ın gözünde çirkinleşmişlerdir. Söyleyin bana, ibadet için yıkanırken, hiç bir pis şeyin kendinize dokunmamasına dikkat ediyor musunuz? Evet, mutlaka. Ya ibadet ederken ne yapıyorsunuz? Ruhunuzu Allah'ın rahmetiyle günahlardan temizliyorsunuz. Öyleyse, ibadet ederken, dünyalık şeylerden söz etmek ister misiniz? (Aman) böyle yapmamaya

dikkat edin, çünkü, her dünyalık kelime, konuşanın ruhu üzerinde şeytan'ın bir gübresidir.»
O zaman, havariler titrediler, çünkü, (İsa) ateşli bir ruhla konuşmuştu, ve dediler: «Ey muallim, eğer, biz ibadet ederken bir arkadaş bizimle konuşmaya gelirse ne yapalım?»
Isa cevap verdi: «Bekletin ve ibadeti tamamlayın.» Bartalemus dedi: «Ama, alınır da, kendisiyle konuşmadığımızı görünce çeker giderse?»

İsa cevap verdi: «Eğer alınırsa, bana inanın ki, o sizin bir arkadaşınız veya bir mü'min değil, gerçekte inanmayanın biri ve şeytan'ın yoldaşıdır. Söyleyin bana, eğer Hirodes'in bir seyis yamağıyla konuşmaya gitseniz ve onu Hirodes'in kulağına söz anlatırken bulsanız, sizi bekletti diye alınır mısınız?» Kesinlikle hayır; aksine, arkadaşınızı kralın sevdiğini görerek rahat edersiniz. Doğru değil mi?» dedi Isa.
Havariler cevap verdiler; «Doğruların doğrusu.» O zaman İsa dedi: «Bakın, size diyorum ki, herkes ibadet ederken Allah'la konuşur. Öyleyse, insanla konuşacağız diye, Allah'la konuşmayı bırakmanız doğru olur mu? Bundan dolayı, Allah'a kendinden çok saygı gösterdiğiniz için arkadaşınızın alınması doğru olur mu? İnanın bana, eğer beklettiğimiz zaman alınırsa, şeytan'ın iyi bir kulu (demektir) o. Çünkü, Allah'ın insan için bırakılması şeytan'ın arzusudur. Allah sağ ve diridir ki, her iyi işte, Allah'tan korkan kendini dünyanın işlerinden ayırmalı ki, iyi ameli bozulmasın.»
85.
«Bir adam kötü işte bulunduğu veya kötü sözler söylediği zaman, biri onu düzeltmeye gidip, bu tip işlerden men etse, bu adamın yaptığı nedir?» dedi İsa.
Havariler cevap verdiler: «İyi eder, çünkü, güneşin daima karanlığı sürüp çıkarmaya
çalışması gibi, her zaman kötülüklerin men edilmesini isteyen Allah'a hizmet eder.»
İsa dedi: «Ben de size diyorum ki, aksine, bir insan iyilik yapar ve iyi (şeyler) konuşurken, kim onu daha iyi olmayan herhangi bir şeyi bahane ederek engellemeye
çalışırsa şeytan'a hizmet eder. Hayır, hayır, onun yoldaşı (bile) olur. Çünkü şeytan, her iyi
şeyi engellemekten başka bir işe bakmaz.»
«Şimdi ben size ne diyeyim? Allah'ın dostu ve mukaddesi Süleyman

Peygamber'in dediği gibi diyeyim size: «Tanıdığınız bin kişiden biri arkadaşınızdır.»

O zaman Matta dedi: «Öyleyse, kimseyi sevemiyeceğiz.»

Isa cevap verdi: «Bakın, size diyorum ki, sizin için günah dışında herhangi bir şeyden nefret etmek meşru değildir; o kadar ki, şeytan'dan bile Allah'ın yaratığı olarak nefret edemez, ancak Allah'ın düşmanı olarak (nefret edebilirsiniz). Bu, neden böyle biliyor musunuz? Söyleyeyim size: Çünkü, o, Allah'ın bir yaratığı olup, Allah'ın yarattığı her şey iyi ve tamdır. Bu bakımdan, kim yaratılandan nefret ederse Yaratan'-dan da nefret eder. Fakat, arkadaş tek bir şeydir, kolayca bulunmaz, ama kolayca yitirilir. Çünkü, arkadaş sonsuz derecede sevdiğiyle zıtlaşmaya katlanamaz. Dikkat edin, tedbirli olun ve arkadaş olarak sevdiğinizi sevmeyeni seçmeyin. Arkadaşın ne demek olduğunu biliyor musunuz?

Arkadaş; şu bu değil, yalnızca ruh doktoru demektir. Ve böyle de, nasıl kişi, hastalığı bilip de, ilâcını vermekten anlayan iyi bir doktoru çok seyrek bulursa, aynı şekilde, hataları bilip, doğruya yöneltmekten anlayan arkadaşlar da (çok seyrek bulunur.) Fakat, burada bir şer vardır; şöyle ki, arkadaşlarının hatalarını görmezlikten gelen arkadaşlara sahiptir pek çokları; diğerleri vardır, onları mazur görür; bir diğerleri onları dünyevî bahanelerle savunur; ve en kötüsü de, arkadaşını yanlışlara çağırıp yardım eden ve sonunu kendi kötü sonuna benzetendir. Dikkat edin ki, böylelerini arkadaş edinmeyesiniz, çünkü, gerçekten onlar düşmandırlar ve ruh katilleridirler.»

86.

«Arkadaşınız şöyle olsun: Sizi doğrultmak isterken bile, kendisi doğrulsun; sizin Allah sevgisi için her şeyden geçmenizi isterken bile, Allah'a hizmet için kendini bile feda etmeniz onu memnun etsin.
«Ama söyleyin bana, eğer bir kişi Allah'ı nasıl seveceğini bilmezse, kendini ne şekilde seveceğini nasıl bilir; kendini sevmeği bilmezken, başkalarını ne şekilde seveceğini nasıl bilir? Kesinlikle imkânsızdır bu. Bu bakımdan, kendinize arkadaş seçeceğiniz zaman
(çünkü, hiç arkadaşı olmayan, oldukça yoksul olandır) , önce, onun güzel soyuna, güzel ailesine, güzel evine, güzel giysisine, güzel şekline ve güzel sözlerine bakmayın.
Çünkü; kolayca aldanırsınız. Fakat, Allah'tan nasıl korktuğuna, dünyalık şeyleri nasıl hakir gördüğüne, salih amelleri nasıl sevdiğine ve hepsinin üstünde kendi bedeninden nasıl nefret ettiğine bakın ki, gerçek arkadaşı kolayca bulasınız; eğer o her şeyin üstünde
Allah'tan korkuyor ve dünyanın fani şeylerini hakir görüyorsa; her zaman salih amellerle meşgul oluyor ve kendi vücudundan zalim bir düşman gibi nefret ediyorsa. Yine de, böyle bir arkadaşı, sevgin onda kalacak şekilde sevmeyeceksiniz. Çünkü, (bu şekilde) bir puta tapıcı olursunuz. Ama, onu Allah'ın size verdiği bir hediye olarak sevin, çünkü, bu
şekilde Allah (onu) daha büyük sevgiyle süsleyecektir. Bakın, size diyorum ki, gerçek bir arkadaş bulan Cennet'in zevklerinden birini bulmuştur; hayır, hayır, böylesi Cennet'in anahtarıdır.
Teddeus karşılık verdi: «Ya, bir adamın şans eseri, sizin anlattığınız gibi olmayan bir arkadaşı olacak olursa, ey muallim? Ne yapsın o? Ondan vaz mı geçsin?»
İsa cevap verdi: «Gemisini kârlı olduğu sürece kullanan, zararlı hale geldiğini gördüğü zaman da bırakan denizcinin yaptığı gibi yapsın. Senden daha kötü olan arkadaşını böyle yaparsın, senin için bir tehlike olduğu şeylerde eğer Allah'ın rahmetinden ayrı düşmeyeceksen onu terk et.»
87.
«Vay haline tökezlerden dolayı dünyanın. Tökezlerin gelmemesi olmaz, tüm dünya kötülükler içinde yüzüyor çünkü. Ama yine de, vay o adama ki, tökezler onun vasıtasıyla gelir. Eğer bu adam boynunda bir el değirmeni taşıyıp, denizin derinliklerine dalsaydı, komşusuna karşı suç işlemesinden daha iyi olurdu. Eğer, gözünüz sizin bir günah nedeniyse, onu çıkarıp atın; çünkü, tek bir gözle Cennet'e gitmek, ikisiyle birlikte

Cehennem'e gitmekten daha iyidir. Eğer, eliniz veya ayağınız sizi günaha itiyorsa, (yine) aynı şekilde yapın; çünkü, göklerin melekûtuna bir ayak veya bir elle girmek, iki el veya iki ayakla Cehennem'e gitmekten daha iyidir.»
Petrus seslendi: «Rab, ben bunu ne yapayım? Muhakkak, kısa zamanda parça parça olacağım.»
İsa cevap verdi: «Ey Petrus, bedeni aklı bırak ve doğruca gerçeği bul. Çünkü, sana
öğreten senin gözündür, sana işlerinde yardım eden ayağındır, sana bir~şeyler alıp veren de elindir. Bu bakımdan, bunlar senin için günah nedeni olursa, onları bırak; çünkü,
Cennet'e bilgisiz, bir kaç amelle ve yoksul gitmek, Cehennem'e akıllı, büyük amellerle ve zengin gitmekten daha iyidir. Seni Allah'a kulluktan alıkoyan her şeyi, bir kişinin görmesini engelleyen her şeyi fırlatıp attığı gibi, kendinden çıkar at.»
Ve, îsa böyle söyleyip, Petrus'u yanına çağırdı ve ona dedi: «Eğer, kardeşin sana karşı günah işlerse, git ve onu düzelt. Eğer düzelirse sevin; çünkü, kardeşini kazanmış olursun.
Ama, düzelmezse, yeniden git ve iki tanık çağırıp, onu yeniden düzelt; ve düzelmeyecek

olursa git ve durumu kiliseye anlat; yine de düzelmeyecek olursa, onu kâfir yerine koy, bu bakımdan, onunla aynı çatı altında durmaz, onun oturduğu masada yemek yemez ve onunla konuşmazsın; o kadar ki, yürürken ayağını koyduğu yeri bilirsen, oraya kendi ayağını koymazsın.»
88.
Ama, aklında olsun ki, kendini daha iyi görmeyesin; bunun, yerine şöyle diyesin: «Petrus, petrus, eğer Allah nimetiyle sana yardım etmese, ondan daha kötü olursun.»
Petrus karşılık verdi: «Onu nasıl düzeltmeliyim?»
îsa cevap verdi: «Kendinin nasıl düzeltilmesini istiyorsan öyle. Başkalarının sana nasıl katlanmalarını istiyorsan, sen de başkalarına öyle katlan. înan bana Petrus, çünkü sana söylüyorum ki, merhametle kardeşini düzelttiğin her vakit Allah'ın merhametini çekersin ve sözlerin meyvesini verir; fakat, sert ve haşin olursan, Allah'ın adaleti tarafından sertçe cezalandırılırsın ve sözlerin hiç meyve vermez. Söyle bana Petrus: Şu, yoksulların içinde yemeklerini pişirdikleri toprak kaplar var ya, bunları onlar denk geldiğince

taşlarla ve demir çekiçlerle mi yıkıyorlar? Emin ol ki hayır; ama, bunların yerine sıcak suyla
(yıkamıyorlar mı?) Kaplar, demirle parça parça olur, yemek eşyası ateşte yanar; fakat, insan merhametle düzelir. Dolayısıyla, kardeşini düzelteceğin zaman kendi kendine şöyle diyesin: «Eğer Allah bana yardım etmezse, onun bugün yaptıklarının, ben daha kötüsünü yaparım yarın.»
Petrus karşılık verdi: «Kardeşimi kaç kez bağışlamalıyım, ey muallim?»
İsa cevap verdi: «Onun seni kaç kez bağışlamasını istiyorsan, o kadar.»
Petrus dedi: «Günde yedi kez mi?»
îsa cevap verdi: «Yalnızca yedi kez değil, onu her gün yetmiş çarpı yedi kez bağışlayacaksın; çünkü.-bağışiayan bağışlanacak, cezaya çarptıran ise cezaya
çarptırılacaktır.»
O zaman bu (satırlar) ı yazan dedi: «Yanıklar olsun reislere! Çünkü, Cehennem'e gidecektir onlar.»
îsa, onu azarlıyarak dedi: «Böyle demekle aptallaşıyorsun, ey Barnabas! Bak, sana diyorum ki, reisin devlet için gerekli olduğu kadar, banyo vücut için, gem at için ve dümen gemi için önemli değildir. Ve, hangi nedenle Allah Musa'ya, Yuşa'ya, Samuel'e,
Davud ve Süleyman'a ve gelip geçen daha pek çoklarına hüküm verdi? Bunlara Allah, kötülüklerin kökünden kazınması için kılıç vermiştir.»
O zaman, bu (satırları) yazan dedi: «Şimdi, cezaya çarptırma ve bağışlama hükümleri nasıl verilmeli?»
îsa cevap verdi: «Herkes hüküm verici değildir: -Çünkü, başkalarını cezaya çarptırma hak ve yetkisi yalnızca hakimlere aittir, ey Barnabas. Ve, nasıl baba, tüm beden çürümesin diye, çürümüş bir azanın oğlundan kesilip atılmasını emrederse, hakim de suçluları cezaya çarptırmalıdır.»
89.
Petrus dedi: «Kardeşimin tevbe etmesi için ne kadar beklemem gerek?»
İsa cevap verdi: «Seni ne kadar beklemelerini istiyorsan o kadar.»
Petrus karşılık verdi: «Herkes bunu anlamaz; bu bakımdan, bize daha açık konuşun.»

îsa cevap verdi: «Allah'ın seni beklediği kadar, sen de kardeşini bekle.»
«Bunu da anlamazlar» dedi Petrus. îsa cevap verdi: «Tevbe etmek için vakti olduğu sürece bekle.»
O zaman, Petrus üzüldü ve diğerleri de (üzüldüler) , çünkü, söylemek

istenileni anlamadılar. Bunun üzerine, îsa cevap verdi: «Eğer sağlam anlayış sahibiyseniz ve kendinizin günahkâr olduğunuzu biliyorsanız, kalbinizi günahkâra karşı merhametten kesmeyi hiç bir zaman düşünmezsiniz. Ve, ben böyle açık açık söylüyorum size, ki günahkâr, dişlerinin altında nefes alıp verecek bir ruhu oldukça tevbe etsin diye beklenmelidir. Çünkü, Kadir ve Rahim olan Allah'ımız onu böyle bekler. Allah demedi ki, «Şu saatte günahkâr oruç tutacak, zekât verecek, namaz kılacak ve hacca gidecek ve ben de onu affedeceğim.» Pek çokları bunu yerine getirdiler de, ebediyen lanete uğradılar. Fakat, O dedi: «Şu saatte günahkâr günahlarına ağlasın, ben de, kendi payıma onun kötülüklerini daha fazla hatırlamam.» Anlıyor musunuz?» dedi îsa.

Havariler cevap verdiler: «Kısmen anladık, kısmen de anlamadık.»

îsa dedi: «Neresini anlamadınız?» Cevapladılar: «Oruçla birlikte namaz da kılan pek çok kişinin lanete uğramasını.»

O zaman, îsa dedi: «Bakın, size diyorum ki, münafıklar ve goyimler Allah'ın dostlarından daha çok namaz kılar, daha çok zekât verir ve daha çok oruç tutarlar. Ama, inançları olmadığından, Allah sevgisi için tevbe edemezler ve böylece lanete uğrarlar.»

O zaman Yuhanna dedi: «Bize, Allah aşkına imanı öğret.»

îsa cevap verdi: «Şimdi, sabah namazını kılma vakti.» Bunun üzerine kalkıp yıkandılar ve her zaman Sübhan ve Azîm Allah'ımıza ibadet ettiler.

90.

Namaz bitince, havarileri yeniden İsa'nın yanına geldiler, o da ağzını açtı ve dedi:

«Yaklaş Yuhanna, çünkü bu gün, sorduğun her şeyi sana anlatacağım. İman, Allah'ın seçtiklerini mühürlediği bir mühürdür: mühür ki, Elçisi'ne vermiş ve O'nun ellerinden seçilmiş olan herkes imanı almıştır. Çünkü, nasıl Allah birdir, öyle de, iman da birdir. Bu nedenle, her şeyden önce Elçisi'ni yaratmış olan Allah, O'na her şeyden önce, sanki
Allah'ın benzeriymiş (resmiymiş) ve Allah'ın yaptığı ve söylediği şeylerin hepsiymiş gibi imanı vermiştir. Ve, işte, mü'min imanla her şeyi birinin gözleriyle gördüğünden daha iyi görür; çünkü, gözler yanılabilir; hatta, hemen hemen her zaman yanılır; ama iman asla yanılmaz, çünkü, kaynak olarak Allah ve sözüne sahiptir. Bana inan, imanla Allah'ın tüm seçtikleri kurtulur. Ve, herhangi bir kimsenin iman olmadan Allah'ı memnun etmesinin imkânsız olduğu da kesindir. Bu nedenle şeytan, orucu ve namazı, zekâtı ve haccı hiçe indirmek için çalışmaz; inanmayanları daha bu

işleri yapmaya iter, çünkü, insanın karşılığını almadan çalıştığını görmekten zevk alır. Fakat, tüm gayretiyle imanı hiçe indirmek için sancılanır durur. Bu bakımdan iman özenle bilhassa korunmalıdır; ve en emin yol da, «Neden?» sorusunun insanları Cennet'ten çıkardığını ve şeytan'ı en güzel bir melekten çirkin bir cine çevirdiğini görerek, «Neden'i bırakmak olacaktır.»
O zaman Yuhanna dedi: «Şimdi biz, ilmin kapısı olduğunu göre göre, «Neden» i nasıl bırakalım?»
İsa cevap verdi: «Öyle değil, «Neden» Cehennem'-in kapısıdır.»
Bunun üzerine Yuhanna sustu, Isa devam etti : «Allah bir şey söylediği zaman ey insan, sen kimsin ki, kuşkun kalmasın diye, «Neden böyle dedin ey Allah; neden böyle yaptın?

diyecekmişsin? Toprak kap, olur ya, yapıcısına diyecek mi ki, «beni neden su tutmak için yaptın da, almak için yapmadın?» Bak, sana diyorum ki, her iğvaya karşı şu sözle kendini güçlendirmen gerekir: «Allah böyle dedi», -Böyle yaptı Allah»; «Allah böyle diledi»;
çünkü, böyle yapmakla emniyet içinde yaşarsın.»
91.
Bu zamanda Yahudiye'nin her yanında, İsa hakkında büyük bir dedikodu vardı: Romalı askerler şeytan'ın çalışmalarıyla, İsa'nın kendilerini ziyaret etmeye gelen Allah olduğunu söyleyerek, İbranîler'i karıştırıyorlardı. Bunun üzerine, öylesine büyük bir fitne doğdu ki, kırk gün demeden tüm Yahudiye silahlandı; o kadar ki, oğul babasına, kardeş kardeşine karşı durdu. Çünkü, bazıları İsa'nın dünyaya gelen Allah olduğunu söylerken, diğerleri,
«Hayır, O Allah'ın oğludur» diyor; bir diğerleri de, «Hayır, çünkü Allah insana benzemez, bu nedenle de, oğul edinmez; Nasıralı İsa ise Allah'ın bir peygamberidir» diyorlardı.»
Ve, bu (fitne) İsa'nın gösterdiği büyük mucizeler nedeniyle doğmuştu.
Bunun üzerine, halkı susturmak için, başkâhinin alnında Allah'ın kutsal adı, Teta
Gramaton (aslından aynen alındı) olduğu halde kâhinlik cübbesini giyip at üzerinde merasimde görünmesi gerekti. Ve, benzer şekilde vali Pilatus ve Hirodes de ata bindiler.
Bu olaylar nedeniyle, Mizpeh'de, her biri kılıçlı ikiyüzbin kişiden oluşan üç ordu toplandı. Onlara karşı Hirodes konuştu, fakat susmadılar. Sonra, vali

ve başkahin konuşup dediler: «Kardeşler, bu savaş şeytan'ın çalışmasıyla doğuyor, çünkü îsa hayattadır ve ona baş vurup, kendisi hakkında ifade vermesini istememiz gerekir. Sonra da ne derse ona inanırız.»
Bunun üzerine herkes sustu; silahlarını bırakıp, birbirlerini kucakladılar ve birbirlerine
şöyle dediler: -«Beni affet, kardeş!»
O gün, kararlaştırıldığı biçimde herkes söyleyeceği şeye göre Isa'ya inanmayı kalbine koydu. Ve, vali ile başkâhin tarafından, İsa'nın bulunduğu yeri bildirecek olana büyük
ödüller verileceği ilân edildi.
92.
Bu sırada biz, kutsal meleğin sözü üzerine Sina Dağı'na gitmiştik. Ve, îsa orada havarileriyle birlikte kırk gün kaldı. Bu (süre) geçince, Kudüs'e gitmek üzere îsa Erden
ırmağına vardı. Ve, İsa'nın Allah olduğuna inananlardan biri tarafından görüldü. Bunun
üzerine sevinçlerin en büyüğüyle, -«Allah'ımız geliyor» diye bağırıp, şehre varınca da,
«Allah'ımız geliyor ey Kudüs, onu almaya hazırlan!» diyerek tüm şehri ayaklandırdı. Ve,
İsa'yı Erden yakınında görmüş olduğuna tanıklık etti.
O zaman, küçük büyük herkes İsa'yı görmek için şehirden çıktı, o kadar ki, şehir boşaldı;
çünkü kadınlar, çocuklarını kucaklarına almışlar, yemek için yiyecek almayı bile unutmuşlardı.
Bu durumu anladıkları zaman vali ve başkâhin atla çıkıp, halk arasındaki fitnenin yatışması için, aynı şekilde İsa'yı bulmak için atla çıkan Hirodes'e bir elçi gönderdiler.
Bunun üzerine, iki gün Erden yakınındaki görülen yerlerde İsa'yı aradılar ve üçüncü gün
öğleye doğru, havarileriyle birlikte Musa'nın kitabına göre ibadet için temizlenirken buldular.

îsa, yeri insanlarla dolduran kalabalığı görünce çok şaşırdı ve havarilerine dedi: «Belki de
şeytan Yahudiye'de fitne uyandırmıştır. şeytan'dan günahkârlar üzerindeki egemenliğini

Allah inşallah alır.»
Ve, bunu dediğinde kalabalık yaklaşıyordu ve kendisini tanıdıkları zaman, «Hoş geldinler sana ey Allah'ınız!» diye bağırmaya ve Allah'a yapıyorlarmış gibi saygı gösterilerinde bulunmaya başladılar. Bunun üzerine İsa büyük bir aah çekti ve dedi: «Gidin benim
önümden ey deliler, çünkü, ben yerin açılıp da iğrenç sözlerinizden dolayı sizinle birlikte beni yemesinden korkuyorum!» Bunun üzerine insanlar dehşete kapılarak, ağlamaya başladılar.
93.
O zaman, İsa sus işareti olarak elini kaldırdı ve dedi: «Siz var ya siz, ey İsrailîler, bir insan olan bana Allah'ımız demekle büyük hata işlediniz. Ve, korkarım ki, Allah bundan dolayı kutsal şehir üzerine, onu yabancılara köle ederek ağır bir belâ indirir Ey, sizi buna iten bin kez lanetli şeytan!»
Ve bunu deyip, İsa iki elleriyle yüzünü tokatladı, bunun üzerine öylesine bir yas yükseldi ki, kimse îsa'nın ne dediğini duyamıyordu. Bu durum karşısında, Isa bir kez daha sus işareti olarak elini kaldırdı. Ve, halk ağlamayı bırakınca, bir kez daha konuştu: «Göğün huzurunda itiraf ediyor ve yer üzerinde oturan her şeyi tanıklığa çağırıyorum ki, ben sizin dediğiniz, şeylerin tümüne yabancıyım; görüyor (sunuz) ki, ben, ölümcül (bir) kadından doğmuş, Allah'ın hükmüne tabi, diğer insanlar gibi yeme ve uyuma, soğuk ve sıcak dertlerini çeken bir insanım. Bu bakımdan, Allah hükmünü vereceği zaman; sözlerim benim insandan öte olduğuma inananların her birini bir kılıç gibi delip geçecektir.»
Ve, böyle dedik (ten sonra) îsa, çok büyük bir atlı kalabalığı gördü ve bundan Hirodes ve başkâhinle birlikte valinin gelmekte olduklarını anladı.
O zaman İsa dedi: «Ne belli, belki onlar da delirmiştir.»
Vali, Hirodes ve başkâhinle birlikte oraya varınca, herkes atından inip, İsa'nın çevresinde bir çember oluşturdular, o kadar ki, askerler İsa'nın başkâhinle konuşmasını dinlemek isteyen halkı tutamıyorlardı.
îsa saygıyla kâhine yaklaştı, ama o İsa'nın önünde rükûya vanp, tapınmak istiyordu ki, İsa bağırdı; «Yaptığına dikkat et, ey yaşayan Allah'ın kâhini! Allah'ımıza karşı günah işleme!»
Kâhin karşılık verdi: «Şimdi, Yahudiye senin alâmetlerin ve öğretinle öylesine kaynıyor ki, senin Allah olduğunu haykırıyorlar; bu nedenle, halk sıkıştığından, Roma valisi ve kral Hirodes'le buraya gelmiş bulunuyorum. Bu bakımdan, sana yürekten rica ediyorum ki, senin yüzünden ortaya çıkan fitneyi kaldırmaya razı olasın. Çünkü, bazıları Allah olduğunu söylüyor,

bazıları Allah'ın oğlu olduğunu, bazıları da bir peygamber olduğunu söylüyor.»
îsa cevap verdi: «Ve sen, ey Allah'ın başkâhini, neden sen bu fitneyi yatıştırmadın? Sen de mi yoksa aklını yitirdin? Allah'ın kanunu ile birlikte peygamberlikler öylesine nisyana(unutulmaya) terkedilmiş ki, ey şeytan'ın aldattığı lanetli Yahudiye!»
94.

Ve, îsa bunu söyleyip, yeniden dedi: «Göğün huzurunda itiraf ediyor ve yer üzerinde oturan herkesi tanıklığa çağırıyorum ki, insanların hakkımda dedikleri, yani, benim insandan öte olduğum (şeklinde söyledikleri) şeylerin tümüne yabancıyım ben. Çünkü, bir kadından doğma, Allah'ın hükmüne tabi, burada diğer insanlar gibi yaşayan, ve herkesin çektiği dertlere maruz bir insanım ben. Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, dediğin şeyi söylemekle büyük günah işledin, ey başkâhin. Bu günah nedeniyle kutsal şehir üzerine büyük intikam gelmez inşallah.»
O zaman, kâhin dedi: «Allah bizi bağışlasın ve sen bizim için dua et.»
Sonra, vali ve Hirodes dediler: «Efendi, insanın senin yaptığını yapması imkânsızdır; bu bakımdan, ne dediğini anlamıyoruz.»
îsa cevap verdi: «Dediğiniz doğru, çünkü, Allah insanda iyi şeyler yapar. Nasıl ki, şeytan kötü şeyler yapıyor. Çünkü, insan bir dükkân gibidir. Oraya rızasıyla giren çalışır ve orada satıcılık yapar. Fakat, söyleyin bana ey vali ve sen ey kral, siz böyle dersiniz,
çünkü bizim kanunumuza yabancısınız. Eğer, Allah'ımızın ahdini ve va'dini okursanız,
Musa'nın bir asayla suyu kana, tozu pireye, çiği fırtınaya ve ışığı karanlığa çevirdiğini görürsünüz. Yerleri kaplayan kurbağa ve fareleri Mısır'a getirdi, ilk doğanları öldürdü ve denizi yardı da, orada Firavun'u boğdu. Ben, bunlardan hiç birini yapmış değilim. Ve,
Musa'ya gelince, herkes itiraf eder ki, o, şu anda ölmüş bir adamdır. Yuşa, güneşi yerinde durdurdu ve Erden (ırmağını) yardı, ben bunları da henüz yapmadım. Ve, Yuşa'ya gelince, herkes itiraf eder ki o şu anda ölmüş bir adamdır. îlya gökten görüne görüne ateş ve yağmur indirdi, ben, bunları da yapmış değilim. Ve, îlya'ya gelince, herkes itiraf eder ki, o bir insandır. Ve, (aynı şekilde) Allah'ın kudretiyle, Kadir ve Rahîm, her zaman
Sübhan ve Kuddüs Allah'ımızı bilmeyenlerin akıllarının kavrayamayacağı şeyler yapan daha pek çok peygamberler, kutsal insanlar, Allah'ın dostları.»
95.
Ardından, vali, başkâhin ve kral, İsa'dan halkı susturması için, yüksek bir yere çıkıp halka konuşmasını rica ettiler. O zaman İsa, tüm İsrailîler kuru ayakkabılarla geçerlerken
Yuşa'nın Ürdün'ün orta yerinden on iki kabileye aldırttığı oniki taştan birinin üzerine çıktı ve yüksek sesle dedi: «Kâhinimiz yüksek bir yere çıksın da, oradan benim sözlerimi tasdik etsin.» Bunun üzerine, kâhin

oraya çıktı; İsa, herkes duysun diye, ona ayrıca dedi:
«Yaşayan Allah'ın va'dinde ve ahdinde, Allah'ımızın başlangıcı olmadığı ve hiç bir zaman sonunun da olmayacağı yazılıdır.»
Kâhin, karşılık verdi: «Aynen böyle yazılıdır orada.»
İsa dedi: «Allah'ımızın yalnızca Kendi Sözü'yle her şeyi yaratmış olduğu yazılıdır.»
«Aynen öyledir» dedi kâhin.
îsa dedi: «Allah'ın değişmeyen cisimsiz ve hiç bir şeyden oluşmaması nedeniyle görünmez ve insan zihninden gizli olduğu yazılıdır.»
«Öyledir, gerçekten» dedi kâhin.
îsa dedi: «Allah'ımız sınırsız ve sonsuz olduğundan, gökler göğünün onu ihata edemiyeceği yazılıdır.»
«Süleyman Peygamber de böyle söyledi ey îsa» dedi kâhin.
İsa dedi «Allah'ın yemediğinden, uyumadığından ve her hangi bir eksiklikle ma'lûl olmadığından, hiç bir şeye ihtiyaç duymadığı yazılıdır.
«Öyledir» dedi kâhin.

îsa dedi: «Allah'ımızın her yerde olduğu ve vurup düşüren ve bütünleştiren ve razı olduğu her şeyi yapan O'ndan başka hiç bir ilâh olmadığı yazılıdır.»
«Öyle yazılıdır» diye karşılık verdi kâhin.
O zaman îsa ellerini yukarı kaldırarak dedi: «Allah'ımız Rabb, tersine inanacak herkese karşı şahit olarak, senin hükmüne getireceğim inancım budur.» Ve, halka dönerek dedi:
«Kâhinin, Allah'ın ebediyete kadar ahdi olan Musa'nın kitabında yazılıdır dediği şeylere bakarak tevbe edin, ki günahınızı idrak edebilesiniz; çünkü ben görünen bir insan ve yeryüzünde yürüyen diğer insanlar gibi ölümlü bir çiğnem çamurum. Ve, benim bir başlangıcım oldu, sonum da olacak ve (ben) bir sineği (bile) yeniden yaratamayan biri(yim).»
Bunun üzerine, halk sesli sesli ağlayıp dedi: «Günah işledik sana karşı Allah'ımız Rabb; bize merhamet et.» Ve, kutsal şehrin güvenliği, Allah'ın kızarak onu milletlerin ayaklarının altına teslim etmemesi için Isa'ya dua et diye hepsi de yalvardı. Bu durum karşısında, îsa ellerini kaldırarak, kutsal şehir ve Allah'ın insanları için dua etti. Herkes bağrışıyordu: «Amin, amin!»
96.
Dua bitince kâhin yüksek bir sesle dedi: «Dur îsa, çünkü, milletimizi sakinleştirmek için senin kim olduğunu bilmemiz gerekiyor.»

İsa karşılık verdi: «Ben, Davud soyundan Meryem oğlu îsa, ölümlü ve Allah'tan korkan bir insanım ve şan, şeref ve azametin Allah'a verilmesine çalışıyorum.»
Kâhin cevap verdi: «Musa'nın kitabında, Allah'ın ne dilediğini bize ilân edecek ve dünyaya Allah'ın rahmetini getirecek olan Mesih'i Allah'ın bize herhalde göndereceği yazılıdır. Bu bakımdan, senden rica ediyorum, bize gerçeği söyle, sen beklediğimiz
Allah'ın Mesihi misin?»
İsa cevap verdi: «Allah'ın böyle va'd ettiği doğrudur. Fakat ben kuşkusuz o değilim,
çünkü o benden önce yaratılmıştır ve benden sonra gelecektir.»
Kâhin karşılık verdi: «Sözlerinden ve alâmetlerinden, biz ne olursa olsun inanıyoruz ki, sen Allah'ın bir peygamberi ve bir mukaddesisin. Bu nedenle, tüm Yahudiye ve İsrail adına senden rica ediyorum ki, Allah aşkına bize Mesih'in ne şekilde geleceğini anlatasın.»
îsa cevap verdi: «Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, Allah, babamız
İbrahim'e, «Senin soyundan yeryüzünün tüm kabilelerini kutsayacağım» diye va'd etmişse de, ben yeryüzünün tüm kabilelerinin beklediği Mesih değilim. Fakat, Allah beni dünyadan çekip alınca, şeytan dinsizleri benim Allah ve Allah'ın oğlu olduğuma inandırarak, bu lânetli fitneyi yeniden çıkaracak, bu şekilde sözlerim ve akidem öylesine tahrif edilecek ki, ortada otuz mü'min ya kalacak, ya kalmayacak. Bunun üzerine Allah dünyaya acıyacak ve herşeyi kendisi için yaratmış olduğu Elçisi'ni gönderecek; O güneyden kuvvetle gelecek ve putatapıcılarla birlikte putları yok edecek; şeytan'-dan insanlar üzerindeki egemenliği (ni) alacak. Yanında, kendisine inanacak olanların kurtuluşu için Allah'ın merhametini getirecektir. Onun sözlerine inanacak olanlara (ne) mutlu.»
97. "MUHAMMED O'nun kutlu adıdır"

«O'nun ayakkabı bağlarını çözecek değerde değilsem de, Allah'tan O'nu görme rahmet ve bereketini aldım.»
O zaman, vali ve kralla birlikte kâhin cevap verip, dedi: «Üzme kendini ey îsa, Allah'ın mukaddesi, çünkü, bizim zamanımızda bu fitne bir daha olmaz, şundan ki, kutlu Roma senatosuna o şekilde yazacağız ki, împaratorluk iradesiyle kimse sana bundan böyle
Allah veya Allah'ın oğlu demeyecektir.»

O zaman, İsa dedi: «Sözlerinizden teselli bulmuyorum, çünkü sizin ışık umduğunuz yere karanlık gelecektir; fakat benim tesellim, hakkımdaki her batıl düşünceyi yok edecek ve dini tüm dünyaya yayılıp, (tüm dünyayı) kontrolüne alacak olan Elçi'nin gelmesindedir,
çünkü böyle va'd etmiştir Allah, babamız İbrahim'e. Ve, bana teselli veren, onun dininin sona ermeyecek ve Allah tarafından el değmeden korunacak olmasıdır.»
Kahin karşılık verdi: «Allah'ın Elçisi geldikten sonra, (daha) başka peygamberler gelecek mi?»
İsa cevap verdi: «Ondan sonra Allah tarafından gönderilen gerçek peygamberler gelmeyecek ama, pek çok yalancı peygamber gelecek; ki ben buna üzülüyorum. Çünkü,
şeytan Allah'ın adaletli hükmüyle onları yerlerinden kaldıracak da, kendilerini, benim kitabımı bahane edinip gizleyecekler.»
Hirodes karşılık verdi: «Bu tür dinsizlerin huzuruna geleceği Allah'ın adaletli hükmü nasıl bir şeydir?»
İsa cevap verdi: «Ne adalettir ki, kurtuluşa götüren gerçeğe inanmayan, lanete götüren bir yalana inanır. Bu nedenle size diyorum ki, Mika ve Yeremya zamanında da görülebileceği üzere, dünya hep gerçek peygamberleri horlamış ve yalancıları sevmiştir.
Çünkü, her benzer kendi benzerini sever.»
O zaman, kâhin dedi: «Mesih'e ne ad verilecek ve hangi işaret (ler) onun gelişini ortaya koyacaktır?»
İsa cevap verdi: «Mesih'in adı hayranlık uyandırır, çünkü Allah ruhunu yaratıp da, göksel bir nur içine koyduğu zaman ona (bu) adı kendisi vermiştir. Allah dedi: «Bekle
Muhammed; çünkü senin uğruna Cennet'i, dünyayı ve yığınlarca yaratığı yaratacağım, içlerinden seni bir elçi yapacağım, öyle ki, kim seni kutsarsa kutsanacak, kim seni lanetlerse lânetlenecektir. Seni, dünyaya göndereceğim zaman, kurtuluşa elçim olarak göndereceğim ve senin sözün gerçek olacak. O kadar ki, gök ve yer düşecek. Fakat senin dinin düşmeyecek. MUHAMMED O'nun kutlu adıdır.»
O zaman, kalabalık seslerini yükseltip, dediler: «Ey Allah, bize elçini gönder! Ey
Muhammed, dünyanın kurtuluşu için çabuk gel!»
98.
Ve, kalabalık böyle deyip, İsa ile ilgili ve akidesi ile ilgili büyük görüşmeler

yapmış olarak, kâhin, vali ve Hirodes'le birlikte ayrıldılar. Bundan sonra kâhin, Roma'ya,
Senato'ya tüm meseleyi yazmasını validen rica etti; vali bunu yerine getirdi. Bunun
üzerine, Senato İsraililere acıyıp, Yahudilerin peygamberi Nasıralı Isa'ya 'Allah' veya
'Allah'ın oğlu' diyenin öldürüleceği hükmünü verdi. Bu hüküm, bakır üzerine kazınıp mabede kondu.
Kalabalığın büyük bölümü ayrıldığı zaman, kadın ve çocuk olmayan beşbin kadar kişi kaldı; yolculuktan yorgun düşmüş, Isa'ya olan özlemleri nedeniyle yanlarına almayı unuttuklarından iki gün ekmeksiz kalan ve bundan dolayı çiğ ot yiyen (kişilerdi) bunlar

bu bakımdan, diğerleri gibi ayrılıp gidememişlerdi.
O zaman İsa, bu (durum)u sezince onlara acıdı ve Filipus'a dedi: «Açlıktan helak olmamaları için bunlara nereden ekmek bulacağız?»
Filipus cevap verdi: «Rab, her birinin birazcık tatması için bile, ikiyüz altın bu kadar ekmeği satın alma (ya yetmez)» O zaman Andreas dedi: «Burada beş somunu ve iki balığı olan bir çocuk ,var, fakat bu kadar (kişi) için nedir ki bu?»
İsa cevap verdi: «Kalabalığı oturtun.» Ellişer kırkar otlar üzerine oturdular. O zaman İsa dedi: «Allah'ın adıyla! (Bismillah)» ve, ekmeği alıp, Allah'a dua etti. Ve sonra ekmeği bölüp havarilere verdi, havariler (de) kalabalığa verdiler; ve balıkları da böyle yaptılar.
Herkes yedi ve herkes doydu. O zaman İsa dedi: «Artanları toplayın.» Havariler parçaları toplayıp on iki sepet doldurdular. Bunun üzerine herkes elini gözlerine koyup, dedi:
«Uyanık mıyım, yoksa düş mü görüyorum?» Ve, büyük mucize nedeniyle kendilerinden geçmiş gibi bir saat öyle kalakaldılar.
Ardından İsa, Allah'a şükredip, onları dağıttı, fakat ayrılmak istemeyen yetmiş iki kişi vardı; bu durum karşısında îsa, inançlarını anlayıp, onlan şakirdi olarak seçti.
99.
Erden yakınındaki Tire'de çölün boş bir parçasına çekilen İsa, yetmiş iki (kişi) yi, on ikiyle birlikte çağırdı ve kendisi bir taşın üzerine oturup, onlan da yanına oturttu. Ve, bir ah çekişle ağzını açtı ve dedi: «Bu gün Yahudiye'de ve İsrail'de büyük bir kötülük gördük, ve öyle bir (kötülük ki),

göğsümün içinde kalbim Allah korkusuyla titreyip duruyor. Bakın, size diyorum ki, Allah kendi şanını kıskanır ve İsrail'i bir sevgili gibi sever. Bir genç bir hanımı sevdiğinde, o kendisini sevmez de, başkasını (severse), kızar ve rakibini öldürür, biliyorsunuz. Allah da böyle yapar, diyorum size: çünkü, İsrail herhangi bir şeyi sevip, bu nedenle de Allah'ı unutur, Allah da böyle bir şeyi hiçe indirir.
Şimdi, hangi şey burada, yeryüzünde, Allah için din adamlığı ve kutsal mabetten daha kıymetlidir? Bununla birlikte, Yeremya peygamber zamanında insanlar Allah'ı unutmuşlardı ve tüm dünyada bir benzeri yok diye yalnızca mabetle öğünüyorlardi; o zaman Allah gazaba gelip, bir orduyla Babil kralı Buhtunnasır'a kutsal şehri aldırdı ve kutlu mabetle birlikte yaktırdı. O kadar ki, Allah'ın peygamberlerinin dokunmak (korkusuyla) titrediği tüm kutsal şeyler kötülük dolu kafirlerin ayakları altında ezildi
İbrahim, oğlu İsmail'i hak olandan biraz daha fazla sevdi; bunun üzerine Allah İbrahim'in kalbindeki bu şerli sevgiyi öldürmek için, ona oğlunu boğazlamasını emretti; bıçak kesmiş olsaydı, bunu yapacaktı.
Davud Abşelom'u şiddetle sevdi ve bu nedenle Allah, oğulun babasına isyan etmesine hükmetti ve (oğul) saçından asılıp, Yoab tarafından öldürüldü- Ey Allah'ın korkunç hükmü, Abşelom saçını her şeyden çok severdi de, bu (saç) kendisinin asıldığı bir ipe döndü!
Suçsuz Eyüp, yedi oğlu ve üç kızını (gereğinden fazla) sevecekti ki, Allah kendisini
şeytan'ın eline verdi. (şeytan da) onu bir günde yalnızca oğullarından ve zenginliğinden yoksun bırakmakla kalmadı, Aynı zamanda onu acı bir hastalıkla çarptı. O kadar ki, yedi yıl süreyle bedeninden kurtlar çıktı.
Babamız Yakup Yusuf'u öteki oğullarından daha çok sevdi: bunun üzerine Allah onu sattırdı ve bu aynı oğullara Yakub'u aldattırdı; o kadar ki, kurtların oğlunu yediğine inandı ve böylece ağlaya ağlaya on yıl geçirdi.

100
«Allah sağ ve diridir ki kardeşler, Allah bana kızar diye korkuyorum. Bu bakımdan,
Yahudiye ve İsrail'e varıp, on iki İsrail kabilesine aldanmamaları için va'zlarda bulunmalısınız.»
Havariler korku içinde ağlayarak cevap verdiler: «Bize ne emredersen yaparız.»

O zaman îsa dedi: «Üç gün namaz kılıp oruç tutalım, bundan sonra da her akşam ilk yıldız görünüp, namaz bittiğinde, üç kez daha namaz kılıp, üç kez O'ndan merhamet isteyelim, çünkü; Israililer'in günahı başka günahlardan üç kez daha ağırdır.»
Öyle yapalım» diye karşılık verdi havariler.
Üçüncü günün bitiminde dördüncü günün sabahı, îsa tüm şakirtlerini ve havarilerini
çağırıp, kendilerine dedi: «Barnabas ve Yühanna benimle kalsın yeter; siz diğerleri tüm
Samiriye, Yahudiye ve İsrail yörelerine gidip, tevbeyi anlatın; çünkü, balta, kesip devirmek için ağaca inmek üzeredir. Ve, hastalar için de dua edin, çünkü Allah bana her hastalık üzerinde yetki vermiştir.»
O zaman, bu (satırlar)ı yazan dedi: «Ey muallim, eğer havarilerine tevbe etme şekli sorulursa, ne cevap versinler?»
İsa karşılık verdi: «Bir adam cüzdanını yitirdiğinde, onu görmek için yalnızca gözünü mü, veya almak için yalnızca elini mi, ya da sormak için yalnızca dilini mi öne sürer?
Kesinlikle hayır, ama, tüm bedenini öne sürüp, onu bulmak için ruhunun tüm gücünü kullanır. Doğru değil mi?»
O zaman, bu (satırları yazan) cevap verdi: «Doğruların doğrusu.»
101. Günahkar Nasıl Tevbe Etmelidir?
Sonra İsa dedi: «Tevbe, kötü yaşantının ters yüzüdür; çünkü, her duyu günah işlerken yaptığının tam tersine dönmelidir. Sevinç yerine keder konmalı, gülme yerine ağlama, gülüp eğlenme yerine oruç, uyuma yerine gece ibadetleri, boş vaktin yerine faaliyette bulunma, şehvetin yerine arılık, masal söyleme ibadete, hırs ve tamah da sadaka vermeye dönüşsün.»
O zaman, bu (satırlar)ı yazan karşılık verdi: «Ama, kendilerine nasıl kederleneceğimiz, nasıl ağlayacağımız, nasıl oruç tutacağımız, nasıl faaliyet göstereceğimiz, nasıl arı-duru kalacağımız, nasıl namaz kılacağımız ve infakta bulunacağımız sorulursa ne cevap verecekler? Ve, nasıl tevbe edileceğini bilmiyorlarsa, doğru olarak nasıl keffarette bulunacaklar?»
İsa cevap verdi: «îyi sordun ey Barnabas, İnşallah her şeye tam olarak cevap vermek arzusundayım. Bu bakımdan, size bu gün genel olarak tevbeden söz edeceğim ve bir(iniz)e söylediğimi hep(iniz)e söylüyorum (demektir).»
«Öyleyse bil ki, tevbe bir başka şeyden daha fazla olarak salt Allah sevgisi

için yapılmalıdır. Aksi halde tevbe etmek boşuna olacaktır. (Durumu) size bir benzetmeyle anlatayım.
«Her bina, temeli çekip alındığında yıkılıp, enkaz haline gelir; doğru mudur bu?»
«Doğrudur» diye karşılık verdi havariler.
O zaman İsa dedi: «Bizim kurtuluşumuzun temeli Allah'tır. O'nsuz kurtuluş olmaz. İnsan günah işlediği zaman, kurtuluşunun temelini yitirmiş olur; bu bakımdan, (işe) temelden başlamak gerekir.»

«Söyle bana, köleleriniz size karşı suç işleseler ve siz de, onların size karşı işledikleri suçtan dolayı değil de, ödüllerini yitirdiklerinden dolayı üzüldüklerini bilseniz, kendilerini bağışlar mısınız? Kesinlikle, hayır. (Öyle de,) size diyorum ki, Allah, Cennet'i yitirdiklerinden dolayı pişman olanlara işte böyle yapacaktır. Bütün iyiliklerin düşmanı olan şeytan, Cennet'i yitirip, Cehennem'i kazandığı için büyük pişmanlık gösterdi. Ama, hiç merhamet (yüzü) görmeyecek artık o, neden biliyormusun? Çünkü, onda Allah sevgisi yoktur; bırakın bunu, Yaratıcı'sından nefret eder o.»
102.
«Bakın, size diyorum ki, her hayvan tabiatı gereği, arzu ettiği şeyi yitirirse yitirilmiş olan
(bu) iyilik için kederlenir. Bunun gibi, gerçekten tevbe edecek olan günahkâr da, içinde
Yaratıcı'sına karşı yaptığı şeyi cezalandırma arzusu duymalıdır. O şekilde ki, ibadet ettiği zaman, Allah'tan Cennet dilenmeye veya Cehennem'den kurtulmayı (istemeye) kalkışmaz. Bunun yerine utanarak Allah önünde secdeye varır, der: «Ey Rabb, sana kulluk etmesi gereken zamanda, hiç yoktan sana karşı aşırı giden suçluya bak. Bu nedenle burada, yaptığının düşmanın olan şeytan'ın eliyle değil, Senin elinle cezalandırılmasını diliyor; şundan ki, dinsizler Senin yaratıkların karşısında sevinmesinler. İstediğin biçimde cezalandır, ceza ver ey Rabb, çünkü Sen bana hiç bir zaman bu hayırsızın hak ettiği kadar çok azap etmezsin.»
«Böylece, bu tevbe biçimine sarılan günahkâr, adalet isteğine oranla Allah'tan daha çok merhamet görecektir.»
«Emin olun ki, iğrenç bir saygısızlıktır günahkârın gülmesi; o kadar ki, bu dünya, babamız Davud'un haklı olarak söylediği gibi, bir göz yaşları vadisidir.»
«Kölelerinden birini oğul edinen ve mülkündeki her şey üzerine efendi yapan bir kral vardı. Şimdi, öyle oldu ki, şerli bir adamın kandırmasryla zavallı kralın gözünden düştü; yalnızca içten içe değil, aynı zamanda hakir görülüp, gün be gün çalışarak kazandığı her
şeyden yoksun bırakılarak büyük acılar çekti. Siz sanır mısınız ki, bu adam şu veya bu vakit güle (bili) r?»
«Kesinlikle hayır» (diye) cevap verdi havariler, «çünkü, eğer kral bunu bilmiş olsa, gözünden düştügünü görüp onu köleleştirir. Ama, her halde o, gece gündüz (demeden) ağlar.»

O zaman İsa ağlayarak dedi: «Yazıklar olsun dünyaya, çünkü sonsuz azap kesindir onun için. Ey zavallı insanlık, Allah seni bir oğul(hikayecikteki mecaz anlamında) olarak seçip, sana Cennet'i bahşetti, ama sen orada, ey zavallı, şeytan'ın etkisiyle Allah'ın gözünden düştün ve Cennet'-ten atılıp, pis dünyaya mahkûm edildin; burada tüm şeyleri zahmetle elde edersin ve her iyi çalışma sürekli günah işlemekle senden, alınır. Ve, dünya sadece güler, ve daha kötüsü, en büyük günahkâr olan herkesten daha çok güler. Bu bakımdan dediğiniz gibi olacak, yani Allah, günahlarına gülen ve onlar için ağlamayan günahkarı ebedi ölüme çarptıracaktır.»
103.
«Günahkârın ağlaması, bir babanın ölmek üzere bulunan oğluna ağlaması gibi olmalıdır.
Ah (şu) insanın deliliği (ah), kendinden ruh(u) ayrılan bedene ağlar da, günah nedeniyle
Allah'ın merhametinden ayrılan ruha ağlamaz.

«Söyleyin bana, denizci, gemisi fırtınaya tutulup parçalandığı zaman yitirdiği şeyleri ağlamakla geri getirebilecek olsa ne yapar? Belli ki, (oturup) acı acı ağlar.. Ama, size diyorum ki size, insan ağladığı her şeyde günaha girer de, yalnızca günahına ağladığı zaman (girmez). Çünkü, insana gelen her belâ kurtuluşu için Allah'tan gelir ki, (daha) buna sevinmesi gerekir. Fakat, günah, insanın helaki için şeytan'dan gelir de, insan buna üzülmez. Mutlaka buradan fark ediyorsunuz ki, insan kayıp peşindedir, kâr değil.»
Bartalemus dedi: «Rab, kalbi ağlamaya yabancı olduğu için ağlayamayan kimse ne yapsın?»
İsa cevap verdi: «Gözyaşı dökenlerin hepsi ağlamıyor, ey Bartalemus. Allah sağ ve diridir ki, gözlerinden hiç yaş düşmeyen, (ama yine de) göz yaşı döken bin kişiden daha
çok ağlayan insanlar bulunur. Bir günahkârın ağlaması, üzüntünün ağırlığı nedeniyle dünyevî sevginin tüketilmesidir. O kadar ki, nasıl güneş ışığı en üste konanı bozulup
çürümekten korursa, aynen öyle de, bu tükeniş ruhu günahtan korur. Eğer Allah, gerçekten tevbe edene denizin suları kadar göz yaşı verecek olsa, o, çok daha fazlasını arzular; ve böylece bu arzu, yanan bir ocağın bir damla suyu tükettiği gibi, seve seve dökeceği bu küçücük damlayı da tüketir. Fakat, hemen hıçkırıklarını koyuverenler, yükü azaldıkça daha hızlı giden

at gibidirler.»
104.
«Mutlaka, hem içte sevgisi, dışta göz yaşı olan insanlar da vardır. Fakat, bu şekilde o, bir
Yeremya gibi olacaktır. Allah, ağlamada göz yaşından çok üzüntüye bakar.»
O zaman Yuhanna dedi: «Ey muallim, insan günahtan başka şeyler üzerine ağlamakla nasıl kaybeder?»
îsa cevap verdi; «Eğer, Hirodes sana tutman için bir gömlek verse ve ardından onu senden çekip alsa, bu senin için bir ağlama nedeni olur mu?»
«Hayır» dedi Yuhanna» O zaman, îsa dedi: «Şimdi, insan hiçbir şey yitirmediği zaman, ağlamasına neden yoktur, yitirdiği zaman da yoktur; çünkü, herşey Allah'ın elinden gelir.
Öyleyse, Allah'ın istediği zaman eîindekini çıkarma kudreti olmasın mı, ey aptal adam?
Madem senin olan senin, günah kendinin, öyleyse sen bunun için ağlayacaksın, bir başka
şey için değil.»
Matta dedi: «Ey muallim, tüm Yahudiye önünde Allah'ın insana hiç benzemediğini itiraf ettin, şimdi de, insanın (herşeyi) Allah'ın elinden aldığını söylüyorsun; o halde, Allah'ın eli olduğuna göre, insana benzeyen bir yanı var (demektir).»
îsa cevap verdi «Yanılgı içindesin ey Matta, ve kelimelerin anlamını bilmeyen pek
çokları da bu şekilde yanılmışlardır. însan, kelimelerin dış (biçim) ini değil, insan konuşmasını bizimle Allah arasında bir yorumcuymuş gibi görerek, anlamı göz önüne almalıdır. Bilmez misiniz ki, Allah babalarımıza Sina dağında konuşmak dilediği zaman, babalarımız, «Bize sen konuş ey Musa, Allah bize konuşmasın, yoksa ölürüz» diye haykırmışlardı? Ve, Allah İşaya peygamber aracılığıyla ne dedi (bilmez misiniz) ki, gök yerden ne kadar uzaksa, Allah'ın yol ve yöntemleri insanların yol ve yönteminden o kadar uzaktır.»
105.

«Allah Öylesine ölçümlenemezdir ki, O'nu anlatmaktan titriyorum. Ama, sizin için bir girişimde bulunmam gerekiyor. Size diyorum ki, gökler dokuz (tanedir) ve birbirlerine olan uzaklığı, birinci göğün yerle olan uzaklığı kadardır. Bu da yerden beşyüz yıllık bir yolculuk uzaklığındadır. Bu

bakımdan, yer en yüksek gökten dörtbinbeşyüz yıllık bir yolculuk uzaklığında (olmakta) dır. Size diyorum ki, yine (yer) birince göğe oranla bir iğnenin ucu gibidir. Birinci gök aynı şekilde İkinciye oranla bir nokta gibidir ve bunun gibi tüm gökler bir sonrakinden daha küçüktür Fakat tüm göklerle birlikte yerin tüm büyüklüğü, Cennet'e oranla bir nokta gibidir, olmadı, bir kum taneciği gibidir. Bu büyüklük ölçülemez değil midir?»
Havariler cevap verdiler: «Evet, mutlaka.»
O zaman, îsa dedi: «Ruhumun huzurunda durduğu Alah sağ ve diridir ki, Allah'ın (Arşı?)
önünde Kâinat bir kum taneciği kadar küçüktür. Ve Allah('ın Arşı?) Kâinat'tan, tüm gökleri, Cennet'i ve daha başka şeyleri doldurmak için gidecek kum taneleri sayısınca büyüktür. Şimdi, bakın bakalım; Allah, yeryüzü üzerinde küçük bir çamur parçası olan insanla herhangi bir şekilde oranlanabilir mi? öyleyse, dikkat edin de eğer ebedî hayatı elde etmek istiyorsanız, çıplak kelimelere değil, anlama bakın.»
Havariler karşılık verdiler: «Yalnızca Allah bilebilir kendini ve (durum) gerçekte İşaya peygamberin dediği gibidir: «O, insan duyularından gizlidir.»
İsa cevap verdi: «Evet, böylesi doğrudur; bu bakımdan, Cennet'te olduğumuzda, burada kişinin bir damla tuzlu sudan denizi tanıdığı gibi, biz de Allah'ı tanıyacağız.»
«Dersime dönecek olursam, size diyorum ki, insan yalnızca günahı için ağlamalıdır.
Çünkü, günah işlemekle insan Yaratıcı'sını bir yana iter. Ya, eğlencelere ve ziyafetlere gidip duran insan nasıl ağlayacaktır? Bu ateş çıkaracakmış gibi ağlayacaktır o! Eğer nefisleriniz üzerinde hakimiyetiniz varsa, ziyafetleri oruca çevirmelisiniz. Çünkü böyle bir hakimiyete sahiptir Allah'ımız.»
Teddeus dedi: «Öyleyse madem, Allah'ın üzerinde hakimiyeti bulunan nefsi vardır.» îsa cevap verdi: «Yine mi geriye dönüp, «Allah'ın bunu vardır», «Allah böyledir» gibi
(sözler) söylemek? Deyin bana, insanın nefsi var mıdır?»
«Evet» (diye) cevap verdi havariler.
îsa dedi: «Bir insan bulunabilir mi ki, içinde hayat olsun da nefsi çalışmasın?»
«Hayır» dedi havariler.
«Siz kendinizi aldatıyorsunuz» dedi İsa, «çünkü, kör, sağır, dilsiz ve kötürüm insan için nefis nerdedir? Ya, bir insan bayıldığı zaman?»

O zaman havariler şaşırdılar; îsa yine dedi: «İnsanı meydana getiren üç şey vardır; her biri kendi başına ayrı üç şey: Ruh, nefis ve ceset. Allah'ımız ruhu ve bedeni duyduğunuz gibi yaratmıştır, ama nefsi nasıl yarattığını henüz işitmediniz. Bu bakımdan, yarın inşallah size hepsini anlatacağım.» Ve, îsa böyle deyip Allah'a şükretti ve halkımızın kurtuluşu için dua etti, hepimiz de
«Amin» dedik.
106.
Sabah namazını bitirince İsa bir palmiye ağacının altına oturdu ve havarileri orada kendisine yaklaştılar. O zaman îsa dedi: «Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, hayatımız konusunda pek çokları aldanıyor. Ruh ve nefis birbirine öylesine bitişiktir ki, insanların büyük bölümü ruh ve nefsi bir ve aynı şey olarak görür ve onu

özde değil de, yaptığı işe göre kısımlara ayırıp, duygusal, bitkisel ve zihinsel ruh diye adlar takar. Ama bakınn, size diyorum ki, ruh birdir, düşünür ve yaşar. Ey aptallar, hayat olmadan zihinsel ruhu nereden bulacaklar? Emin olun ki, hiç (bulamayacaklar) ama, duyular olmadan hayat, nefis kendisini terkettiği zaman bayılanda görüldüğü gibi hemen bulunabilir.»
Teddeus karşılık verdi: «Ey muallim, nefis hayatı terk ettiği zaman insanın hayatı olmaz.»
İsa cevap verdi: «Bu doğru değil, çünkü insan, ruh ayrıldığı zaman hayattan yoksun olur;
çünkü ruh, mucize dışında bir daha bedene dönmez, fakat nefis duyduğu korku nedeniyle veya ruhun duyduğu üzüntü nedeniyle ayrılır. Çünkü, nefsi Allah zevk için yaratmıştır; ve nasıl beden yemekle yaşıyor ve ruh da bilgi ve aşkla yaşıyorsa, o da yalnızca bununla
(zevkle) yaşar. Bu nefis şimdi, günah nedeniyle Cennet'in zevkinden yoksun bırakılmasının kızgınlığıyla ruha karşı isyan halindedir. Bu bakımdan, onun bedenî zevk
(ler) -le yaşamasını istemeyen için, onu manevî zevk (ler) le beslemeye çok büyük ihtiyaç vardır. Anlıyor musunuz? Bakın, size diyorum ki, onu yaratan Allah, onu cehenneme ve acımasız kar (lar) a ve buz (lar) a mahkûm etti; çünkü, o kendisinin Allah olduğunu söyledi; fakat, Allah onu, yiyeceğini alıp da besininden yoksun bırakınca, Allah'ın bir kölesi ve O'nun ellerinin işi olduğunu itiraf etti Ve, şimdi söyleyin bana, nefis

dinsizlerde nasıl çalışır? Emin olun ki, onlarda Allah gibidir o, Allah'ın kanununu bırakarak nefsin peşinden gittiklerini görüyorsunuz. Bu bakımdan, onlar iğrençleşirler ve hiçbir salih amelde bulunmazlar.»

107.

«Ve, günaha üzülmenin peşinden gelen ilk şey oruç tutmaktır. Belli bir yemeğin kendisini hasta ettiğini gören, ölmekten korkarak, yediğine üzüldükten sonra, hastalanmamak için bu yemeği bırakır. Günahkâr da böyle yapmalıdır. Zevkin kendisini, dünyanın bu iyi şeylerinde nefse uyarak yaratıcısı Allah'a karşı günaha sürüklediğini görür, bırakın böyle yaptığına üzülsün, çünkü, bu kendisini Allah'tan, hayatından yoksun bırakmakta ve sonsuz Cehennem ölümü vermektedir. Ama, insan yaşarken dünyanın bu güzel şeylerine ihtiyaç duyduğundan, burada oruç gereklidir. Öyleyse, bırakın da nefsi kırsın ve Rabb'ı olan Allah'ı bilsin. Ve, nefsin oruçtan nefret ettiğini görünce de, bırakın, sonsuz üzüntüden başka hiçbir zevkin olmadığı Cehennem'in durumunu koysun önüne; bir tek zerresi tüm dünyanın zevklerinden daha büyük olan Cennet'in zevklerini koysun önüne.

Bu şekilde kolaylıkla durgunlaşacaktır o; çünkü, çoğu elde etmek için azla yetinmek, azın içinde tepinip, bütünden yoksun kalmaktan ve azap içinde kalmaktan daha iyidir.

«İyi oruç tutmak için zengin ağırlayıcıyı hatırlamanız gerek. Çünkü, burada yeryüzünde her günü zevk sefa içinde geçirmek isteyen, tek bir damla sudan ebediyyen yoksun kaldı;
öte yandan, burada, yeryüzünde kırıntılarla yetinen Lazarus Cennet'in dopdolu nimetleri içinde ebediyyen yaşayacaktır. Ama, pişman olan tedbirli olsun; çünkü şeytan her iyi işi, daha çok, başkalarından da öte, kendisine karşı inançlı bir köleden asî bir düşmana dönüştüğü için pişman olanın (iyi işlerini) yok etmenin yollarını arar. Bu bakımdan, şeytan, hastalık bahanesiyle ne olursa olsun ona oruç tutturmamaya çalışacak ve bundan bir yarar sağlayamadığı zaman da, hasta düşüp, ardından zevk sefa içinde yaşaması için onu aşırı derecede oruç tutmaya çağıracaktır. Ve, bunda da başarılı olamazsa, hiç yemek yemeyen, fakat daima günah işleyen kendisine benzemesi için, orucunu yalnızca bedensel yemeğe dayandırtmanın çaresini arayacaktır.»

«Allah sağ ve diridir ki, oruç tutmayanları hakir görüp, kendini onlardan daha üstün tutarak bedeni yemekten yoksun bırakmak ve ruhu gururla

doldurmak iğrenç bir şeydir.
Söyleyin bana, hasta olan adam, doktorun kendisine verdiği perhizden dolayı böbürlenip, perhizsiz olanlara deli mi diyecektir? Kesinlikle hayır. Aksine, kendisine, perhiz verilmesini gerektiren hastalıktan dolayı üzülecektir. Böyle de, size diyorum ki, pişman olan orucundan dolayı övünmemeli ve oruç tutmayanları hakir görmemelidir; bunun yerine, oruç tutmasına neden olan günahı için üzülmelidir. Pişman olup oruç tutan, lezzetli yemekler de yememelidir, kaba yemeklerle yetinmelidir. Şimdi, bir insan ısıran köpeğe ve tepen ata lezzetli yemek verir mi? Hayır, kesinlikle, ama tam tersini yapar. Ve, oruçla ilgili olarak bu (kadar) size yetsin.»
108.
«Bakın, (şimdi de) uyanık olmakla ilgili size söyleyeceklerime kulak verin. Nasıl, vücudun uyuması ve ruhun uyuması diye iki tür uyuma varsa, böyle de, uyanık olmakta, vücut uyurken ruhun uyumamasına dikkat etmelisiniz. Çünkü, bu en ağır bir hatadır.
Deyin bana, benzetme olsun diye (söylüyorum) : Yürürken kendini kayaya çarpan ve ayağını kayaya vurmamak için kaçındıkça başını vuran bir adam var. Nedir böylesi bir adamın durumu?»
«Zavallı» diye cevap verdi havariler, «çünkü, böyle bir adam kendinde değildir.»
O zaman, Isa dedi: «îyi cevap verdiniz, çünkü, bakın size diyorum ki, vücuduyla uyanık olup, ruhuyla uyuyan kendinde değildir. Manevî kötürümlük maddî olandan daha çok ağırsa, iyileşmesi de daha zor olur. Bu bakımdan, böylesi bir zavallı, yaşamanın başı olan ruhuyla uyuma bedbahtlığının farkına varmayıp da, yaşamanın ayağı olan vücuduyla uyumadığı için övünecek midir? Ruhun uyuması, Allah'ı ve korkunç hükmünü unutmaktır. Öyleyse, uyanık olan ruh, her yerde ve her şeyde Allah'ı duyan ve daima her an Allah'tan rahmet ve bereket gördüğünü bilerek, her şeyde her şey kanalıyla ve her
şeyin üstünde O'nun celal ve azametine şükür eden (ruh) tur. Bu bakımdan, O'nun celal ve azametinden korkan ruhun kulağında ~şu melekî söz yankılanır durur: «Yaratıklar, hükme gelin, çünkü Yaratıcı'nız sizi yargılamak diliyor.» Çünkü, o hep Allah'a kulluk eder durur. Söyleyin bana, daha fazlasını, bir yıldızın ışığıyla veya güneşin ışığıyla görmek istemez misiniz?
Andreas cevap verdi: «Güneşin ışığıyla; çünkü, yıldızınkiyle yakındaki dağları (bile) göremeyiz, ama günesin ışığıyla en minnacık bir kum

tanesini görürüz. Bu nedenle de, yıldızın ışığında korkarak yürürken, güneşin ışığında güvenle yürürüz.»

109.

İsa karşılık verdi.- «Aynen öyle de, size diyorum ki, ruhla Allah'ımız (olan) adalet güneşiyle bakmalı, vücudun gördükleriyle övünmemelisiniz. Bu bakımdan, en doğru olan, vücudun uyumasından mümkün olduğu kadar kaçınmaktır, ama; (bundan kaçınmak da), nefis ve beden yiyecekle, zihin de işle ağırlaştığından hemen hemen imkânsızdır.

Bundan dolayı, bırakın, çok fazla iş ve çok fazla yemekten kaçınmak için birazcık uyusun.»

«Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, her gece bir miktar uyumak

meşrudur, fakat Allah'ı ve korkunç hükmünü unutmak asla meşru değildir; ve ruhun uyuması böylesi bir unutmadır.»
O zaman, bu (satırlar) ı yazan karşılık verdi: «Ey muallim, Allah'ı her zaman hatırda nasıl tutabiliriz? Emin olun, bize bu imkânsız görünüyor.»
îsa, iç çekerek dedi: «İnsanın çekebileceği en büyük ızdıraptır bu, ey Barnabas. Çünkü insan burada yeryüzünde yaratıcısı Allah'ı her zaman hatırda tutamaz; ancak kutsal olanlar bunun dışındadır. Çünkü onlar, Allah'ı unutamasınlar diye içlerinde Allah'ın bereketinin nurunu taşıdıklarından Allah'ı her zaman hatırda tutarlar. Ama, söyleyin bana, taş ocağında çalışanları gördünüz mü? (Bir yandan) başkalarıyla konuşurken, (öte yandan) yapa yapa demire bakmadan taşı işleyen demir aletle devamlı vurmayı, ama yine de ellerine vurmamayı nasıl da öğrenmişler! Şimdi, siz de bu şekilde yapın. Unutma hastalığını tümüyle yenmek istiyorsanız, kutsal olmayı arzulayın. Bakın ki, su uzun bir süre vura vura en sert kayaları tek bir damlayla yarar geçer.
«Bu hastalığı neden yenemediğinizi biliyor musunuz? Çünkü, bunun bir günah olduğunun farkına varmadınız. Öyleyse size diyorum ki, bir reis sana bir hediye verse ey insan, senin gözlerini kapayıp ona sırtını dönmen bir hatadır. Allah'ı unutanlar da işte böyle hata yaparlar. Çünkü, her vakit insan Allah'tan rahmet ve hediyeler alır.
«Şimdi söyleyin bana, Allah'ımız her vakitte size nimet (in) i bahşetmiyor mu? Kesinlikle evet; çünkü hiç durmadan, sayesinde yaşadığınız nefesi veriyor size. Bakın, bakın size diyorum ki, vücudunuzun nefes aldığı her an kalbiniz, «Allah'a şükürler olsun» demelidir.»
110.
O zaman Yuhanna dedi: «Dediklerin doğruların doğrusu ey muallim; bu bakımdan bu kutlu duruma ulaşmanın yolunu öğret bize.»
İsa cevap verdi: «Bakın, size diyorum ki, kişi böyle bir duruma, Rabb'ımız Allah'ın rahmeti olmadan insanî güçlerle erişemez. İnsanın, Allah'ın kendisine vermesi için iyiliği istemesi gerektiği doğrudur. Söyleyin bana, sofraya oturduğunuz zaman, görmek istemediğiniz etleri alır mısınız? Emin olun ki, hayır. Böyle de size diyorum ki, arzu etmediğiniz şeyi almayacaksınız. Eğer kutsallık arzu ederseniz, Allah göz açıp kapamadan daha az bir zaman içinde sizi kutsal yapmaya kadirdir, fakat, insan hediye ve
(hediyeyi) vereni anlasın diye, Allah'ımız beklememizi ve istememizi diler.

«Bir hedefe atışta bulunanları gördünüz mü? Mutlaka pek çok kez boşa atarlar. Buna rağmen, hiç bir zaman boşa atmak istemezler, daima da hedefi vurma ümidindedirler.
Şimdi, siz (de) böyle yapın. Allah'ımızı her zaman hatırda tutmak isteyen ve unuttuğunuzda kederlenen sizler; çünkü Allah, söylediğim şeylerin hepsini elde etmeniz için size bereket verecektir.
«Oruç tutmak ve ruhen uyanık bulunmak birbiriyle öylesine bir aradadır ki, eğer kişi uyanıklığı bozarsa, oruç da hemen bozulur. Çünkü, bir insan, günah işlemekle ruhun orucunu bozar ve Allah'ı unutur. İşte, uyanık olmak ve oruç tutmak ruh bakımından biz ve bütün insanlar için her zaman gereklidir. Çünkü, günah işlemek kimse için meşru değildir. Ama, vücudun oruç tutması ve uyanık kalması, inanın bana, her zaman ve herkes için mümkün değildir. Çünkü, hastalar ve yaşlılar, çocuklu kadınlar, perhiz yapan insanlar, çocuklar ve zayıf yapıda daha başka kişiler vardır. Kuşkusuz herkes, normal
ölçülerine göre giyinmiş olsalar bile, kendi oruç tutma (biçimini) tesbit etmelidir. Nasıl,

bir çocuğun elbiseleri otuz yaşlarında bir insan için uygun değildir, aynen öyle de, bir kişinin uyanıklığı ve orucu da bir diğeri için uygun değildir.»
«Ama, dikkat edin ki, geceleyin uyanık kalıp, ardından Allah'ın emri üzere namaz kılmanız ve Allah'ın sözünü dinlemeniz gerektiği zaman, uyuyasınız diye şeytan tüm gücünü kullanacaktır.»
111.
«Söyleyin bana, bir arkadaşınız eti yiyip de, kemikleri size verse razı olur musunuz?»
Petrus cevap verdi: «Hayır muallim, çünkü böylesine arkadaş değil, sahtekâr denmesi gerekir.»
îsa iç çekerek cevap verdi: «Tam gerçeği söyledin ey Petrus, çünkü kişi vücuduyla gereğinden fazla uyanık kalıp, ibadet edeceği veya Allah'ın sözlerini dinleyeceği zaman uyur veya uyuklayıp başı aşağı düşerse, böylesi bir bedbaht, Yaratıcısı Allah'la alay etmektedir ve böyle bir günah dolayısıyla da suçludur. Hatta, Allah'a vermesi gereken zamanı çalıp, istediği zaman ve istediği kadar harcadığı için de bir soyguncudur.»
«Bir insan, içinde en iyi şarap bulunan bir kâseyi, şarabın en iyi miktarı bitinceye kadar içmeleri için düşmanlarına, şarabın tortuları kalınca da, içmesi için efendisine verdi.

Efendinin her şeyi öğrendiği zaman hizmetçisine ne yapacağını ve hizmetçinin onun
önünde ne hale geleceğini düşünürsünüz? Mutlaka onu dövecek ve yerinde bir kızmayla dünyanın kanunlarına göre kendisini öldürecektir. Şimdi, zamanının en iyisini işlerinde ve en kötüsünü de ibadet ve kanunu incelemede geçiren bir adama Allah ne yapacaktır?
Yazıklar olsun dünyaya, çünkü, bununla ve daha büyük günah (lar) la kalbi ağırlaşmıştır!
Bu yüzden, size gülmek ağlamaya, ziyafetler oruca ve uyku uyanıklığa dönüşmeli dediğim zaman, duyduğunuz şeylerin tümünü üç kelimeye sıkıştırdım. Burada, yeryüzünde kişi her zaman ağlamalı ve bu ağlama yürekten olmalı, çünkü Yaratıcı'mız
Allah'a karşı geliniyor; nefis üzerinde hakimiyet kurmak için oruç tutmalı ve günah işlememek için uyanık olmalısınız; ve bedenen ağlama, bedenen oruç tutma ve uyanık olma her bir kişinin bünyesine göre yapılmalıdır.»
112.
îsa böyle söyleyip, (sonra) dedi: «Hayatımızı sürdürmemiz için tarlanın meyvelerinden aramaya çıkmalısınız, çünkü sekiz gündür hiç ekmek yemiyoruz. Bu bakımdan,
Allah'ımıza dua edecek ve Barnabas ile birlikte sizi bekliyeceğim.
Bunun üzerine, tüm şakirtler ve havariler, İsa'nın sözüne göre dörder altışar yola koyuldular. İsa'nın yanında bu (satırlar)ı yazan kaldı; o zaman İsa ağlayarak dedi: «Ey
Barnabas, sana büyük sırlar açıklamam gerekiyor, bundan sonra ben dünyadan ayrılacağım ve sen de onlan anlatacaksın.»
O zaman, bu (satırlar) ı yazan ağlıyarak dedi; «Beni ağlat ey muallim, başkalarını da
(ağlat). Çünkü biz günahkârlarız. Ve, Allah'ın bir mukaddesi ve peygamberi olan sen, senin için bu kadar ağlamak uygun değildir.»
İsa karşılık verdi: «İnan bana Barnabas, ben (ağlamam) gerektiği kadar ağlayamıyorum.
Çünkü, eğer insanlar bana Allah dememiş olsaydı, ben Allah'ı burada, Cennet'te görüleceği biçimde görecek ve Hüküm Günü'nden korkmama emniyetine erişecektim.
Ama, Allah biliyor ki, ben suçsuzum, çünkü hiç bir zaman bir köleden öte tutulma

düşüncesi beslemedim. Hem, sana diyorum ki, eğer Allah diye çağırılmamış olsaydım, dünyadan ayrılınca Cennet'e götürülecektim, ama şimdi Hüküm (Günü'ne) kadar oraya gitmeyeceğim. Şimdi, benim ağlamama neden olup olmadığını görüyorsun. Bil ki ey
Barnabas, bu yüzden her halde büyük zulme uğrayacak ve havarilerimden biri tarafından otuz paraya satılacağım. Bu bakımdan, eminim ki, beni satacak olan benim adıma
öldürülecek, çünkü Allah beni yeryüzünden çekecek ve herkes onun ben olduğuma inansın diye hainin görünümünü değiştirecek; yine de, o, şerli bir ölümle öldüğü zaman, ben uzun bir süre bu lekeyle dünyada kalacağım. Fakat, Allah'ın kutlu Elçi'si Muhammed gelince, bu rezalet silinip gidecek. Ve, Allah bunu yapacak, çünkü, bana bu canlı bilinme ve şu rezil ölüme yabancı olma ödülünü verecek olan Mesih gerçeğini itiraf etmiş bulunuyorum.»
O zaman, bu (satırlar)ı yazan karşılık verdi: «Ey muallim, söyle bana, kimdir bu alçak!
Çünkü, seve seve boğar öldürürüm onu.»
«Sus, bir şey söyleme» diye cevap verdi îsa, «çünkü Allah böyle diliyor ve o(hain) başka türlüsünü de yapamaz. Fakat, gör ki, annem böyle bir olaya üzüldüğünde, rahatlaması için ona gerçeği anlatırsın.»
O zaman, bu (satırlar)ı yazan karşılık verdi: «înşallah bütün bunları yapacağım ey muallim.»
113.
Şakirtler dönüşlerinde, çam kozalakları getirdiler ve Allah'ın iradesiyle bir hayli de hurma bulmuşlar. Öğle namazından sonra îsa ile birlikte yediler. Bu sırada (bu satırları) yazanın üzgün yüzünü gören şakirtler ve havariler, İsa'nın hemen dünyadan ayrılması gerektiğinden korkuya kapıldılar. Bunun üzerine, îsa onları teselli ederek dedi:
«Korkmayın, çünkü sizden ayrılma saatim henüz gelmiş değil. Yanınızda kısa bir süre daha kalacağım. Bu bakımdan, dediğim gibi, Allah'ın îsrailîler üzerine merhamet etmesi için, tüm İsrail'e varıp, pişman olmayı anlatmayı size öğretmeliyim. Öyle ki, herkes tenbelliğin farkına varsın ve çok daha fazla günahının kefaretini ödesin; çünkü, iyi meyve vermeyen her ağaç kesilecek ve ateşe atılacaktır.
«Bağ tarlası olan bir vatandaş vardı ve tarlanın ortasında, içinde güzel bir incir ağacı olan bir bahçe bulunuyordu. Üç yıldır mal sahibi ağaca geliyor ve üzerinde hiç meyve bulamıyordu; ve tüm öbür ağaçların meyve

verdiğini görünce, bağcısına dedi: «Bu kötü ağacı kes, çünkü araziye yük oluyor.»
Bağcı karşılık verdi: «Değil efendim; çünkü, güzel bir ağaçtır o.»
«Ses etme» dedi mal sahibi, «çünkü, yararsız güzelliklere önem vermem ben. Palmiye ve pelesenk ağacının incirden daha soylu olduğunu bilmen gerek. Ama, evimin avlusuna bir palmiye ve bir de pelesenk ağacı fidanı dikmiş ve çevresine hayli para harcayarak duvar
çevirmiştim. Fakat, bunlar meyve yerine yığılıp kalan yaprak verip, evimin önündeki araziyi de verimsizleştirince, ikisini de ortadan kaldırdım. Şimdi, diğer bütün ağaçların meyve verdiği bağ tarlama ve bahçeme yük olan evimin uzağındaki bir incir ağacını nasıl bağışlayayım? Emin ol ki, ona daha fazla katlanmayacağım.»
O zaman bağcı dedi: «Efendi, toprak oldukça zengin. Bu bakımdan, bir yıl daha bekle.
Ben incir fidanının dallarını budayıp, kendinden toprağın verdiği tüm fazlalıkları alayım ve taşlı kuru bir araziye koyayım; böyle yapıca meyve verecektir o.»
-Mal sahibi karşılık verdi: «Şimdi git ve öyle yap; bekleyeceğim ve incir fidanı da meyve

verecek.» Bu temsilî hikâyeyi anlıyorsunuz değil mi?»
Havariler cevap verdiler: «Hayır Rab, bu nedenle onu bize açıklayın.»
114.
îsa karşılık verdi: «Bakın, size diyorum ki, mal sahibi Allah'tır, bağcı da O'nun kanunu.
Allah'ın Cennette palmiye ve pelesenk ağaçları vardı; şeytan palmiye ağacı, ilk insan da pelesenk ağacıdır. Allah, bunları çıkarıp attı. Çünkü, salih ameller meyvesi vermiyorlar, bunun yerine pek çok melekleri ve pek çok insanları ayıplayan dinsizce sözler sarf ediyorlardı. Şimdi, Allah insanı dünyaya, tüm emir ve yasaklarına göre Allah'a kulluk eden yaratıklarının arasına indirmiştir. Allah'ın meleği ve ilk insanı bağışlamayıp, meleği ebedi, insanı da bir süre için cezalandırdığını görerek diyorum ki, meyve vermeyen insanı
Allah kesip, Cehennem'e mahkûm eder. Bu konuda Allah'ın kanunu der ki, bu hayatta insan için pek çok iyi şeyler vardır ve bu nedenle salih ameller işleyebilmesi için sıkıntılar çekmesi Ve dünyevî iyiliklerden yoksun kalması gerekmektedir. Dolayısıyla,

Allah'ımız insanın Pişman olmasını bekler. Bakın, size diyorum ki, Allahımız insanı
çalışmaya mahkûm etmiştir ki, Allah'ın dostu ve peygamberi Eyüp der: «Kuşun uçmak için, balığın da yüzmek için doğduğu gibi, insan da çalışmak için doğar.»
Allah'ın bir peygamberi olan Davud da şöyle der: «Elimizin emeğini yiyerek kutsanacağız ve bu bizim için iyidir.»
Bu nedenle, herkes niteliğine göre çalışsın. Şimdi söyleyin bana, babamız Davud ve oğlu
Süleyman elleriyle çalışmışlarsa, günahkârın ne yapması gerekir?
Yuhanna dedi: «Muallim, çalışmak yerinde olan bir şey, ama bunu yoksullar yapmalı.»
İsa karşılık verdi: «Yaa, çünkü onlar başka türlü yapamaz. Ama, bilmez misin ki, iyilik iyi olmak için gereklilikten azade olmalıdır? Böyle de, güneş ve diğer gezegenler, başka türlüsünü yapamasınlar diye Allah'ın hükümleriyle güçlendirilmişlerdir ve bu nedenle de, herhangi bir liyakatleri yoktur. Söyleyin bana, Allah çalışma hükmünü koyduğu zaman, «Yoksul insan yüzünün teriyle yaşayacaktır» mı dedi? Ve, Eyüp, «Kuş uçmak için doğar, yoksul insan da çalışmak için doğar» mı dedi? Hayır, Allah insana, «Ekmeğini yüzünün teriyle yiyeceksin» ve Eyüp de «İnsan çalışmak için doğmuştur» demiştir. Bu bakımdan, (yalnızca) insan olmayan bu hükmün dışındadır. Emin olun ki, her şeyin pahalı olmasının nedeni, pek çok haylaz insanın bulunmasıdır. Eğer, bunlar çalışacak olsalar, bazısı toprağı sürse, bazısı da sularda balıkçılık yapsa, dünyada bolluk üstü bolluk olur. Ve, yokluklar nedeniyle, korkunç Hüküm Günü'nde hesap vermek gerekecektir.»
115.
«Bırakın, insan bana bir şeyler desin. Dünyaya ne getirdi ki, bu nedenle haylaz haylaz yaşasın? Çıplak ve hiç bir şey yapamıyâcak biçimde doğduğu ortada. Bundan dolayı da, bulduğu şeylerin tümünün sahibi değil, dağıtıcısıdır o. Ve, o korkunç günde bunların hesabını verecektir. İnsanı vahşi hayvanlar gibi yapan iğrenç şehvetten çok korkmak gerekir; çünkü, düşman kişinin kendi evi içindedir. Bu bakımdan, düşmanın gelemiyeceği herhangi bir yere gitmen mümkün değildir. Ah, niceleri şehvet yüzünden helak olup gittiler! Şehvet yüzünden tufan oldu, o kadar ki, dünya Allah'ın merhameti önünde silinip gitti de, yalnızca Nuh ve seksen üç insan kurtuldu.

Şehvet yüzünden Allah üç lânetli şehri yerle bir etti (ve) içlerinden yalnızca Lût ve iki oğlu kurtuldu. «Şehvet yüzünden Bünyamin'in kabilesi tümüyle sönüp yok oldu. Ve, bakın size diyorum ki, şehvet yüzünden ne kadar insanın helak olduğunu size anlatacak olsam, beş günlük süre yetmez.»
Yakup karşılık verdi: «Ey üstad, şehveti simgeleyen nedir?»
İsa cevap verdi: «Şehvet, gem vurulmamış bir aşk arzusudur; akıl tarafından yönlendirilmezse, insan zihin ve duygularının sınırlarını aşar,- öyle ki, insan kendini bilmeden, nefret etmesi gereken şeyi sever. İnanın bana, insan, böyle bir şeyi Allah kendisine verdi diye değil de, sahibi olarak bir şeyi severse, bir zani olur; çünkü,
Yaratıcı'sı Allah'la birlikte olması geieken ruhu yaratıkla birleştirmiştir. Ve, işte Allah
Işaya peygamber aracılığıyla ağlayarak der: «Sen pek çok aşıklarla zina ettin; buna rağmen bana dön, seni kabul edeceğim.»
«Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, eğer insanın kalbinde içten bir
şehvet olmazsa, dışta (kötülüklere) düşmez; çünkü, kök giderse ağaç hemen ölür.»
«Bu nedenle insan, Yaratıcı'sının kendisine verdiği hanımla yetinsin ve başka bir kadını unutsun.»
Andreas karşılık verdi: «însan, yaşadığı şehirde o kadar çok varken, kadınları nasıl unutur?»
«Ey Andreas, şehirde yaşayan insana, şehrin zarar vereceği ortada; görülüyor ki, şehir her kötülüğü emen bir süngerdir.»

116. Göze Gem Vurmak

«Nasıl asker, kale çevresinde düşmanlar olduğu zaman, vatandaşlar adına her zaman ihanetten korkarak ve kendini her (türlü) saldırıya karşı koruyarak yaşıyorsa, insana da
şehirde yaşamak yaraşır. Aynen böyle de, diyorum ki size, insan dıştan gelen her türlü günah dürtüsünü itsin ve nefisten korksun, çünkü onun kirli şeylere karşı aşın bir arzusu vardır. Ama, her türlü şehevî günahın kaynağı olan göze gem vurmazsa, kendini nasıl korusun? Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, maddi gözleri olmayan,
üçüncü dereceye kadar olan cezaları görmekten emindir; halbuki, gözleri olan yedinci dereceye kadar cezalandırılır.
«îlya peygamber zamanında, îlya iyi yaşantısı olan kör bir adamı ağlarken görüp, ona sordu: «Niye ağlarsın, ey kardeş?» Kör adam cevap verdi:

«Ağlarım, çünkü Allah'ın mukaddesi İlya Peygamber'i göremiyorum.»
O zaman, îlya kendisini azarlayıp dedi: «Bırak ağlamayı ey adam, çünkü ağlamakla günaha giriyorsun.»
Kör adam karşılık verdi: «Söyle bana şimdi, ölüleri kaldıran ve gökten ateş indiren
Allah'ın kutsal bir peygamberini görmek günah mıdır?»
îlya cevap verdi: «Gerçeği konuşmuyorsun; çünkü îlya senin dediklerinin hiç birini yapamaz. Senin gibi bir insandır o. Dünyadaki tüm insanlar, tek bir sineği meydana getiremezler.»
Kör adam dedi: «Sen böyle dersin ey adam, çünkü, îlya herhalde bazı günahların nedeniyle seni azarladı da, bu bakımdan ondan nefret ediyorsun.»
Îlya karşılık verdi: «Înşallah gerçeği söylüyorsundur; çünkü, ey kardeş, eğer îlya'dan nefret edersem Allah'ı severim ve îlya'dan ne kadar nefret edersem, Allah'ı o kadar çok severim.»

Bunun üzerine, kör adam çok kızdı ve dedi: «Allah sağ ve diridir ki, sen dinsizin birisin!
însan Allah'ın peygamberinden nefret ederken, Allah sevilebilir mi? Defol git, seni daha fazla dinlemek istemiyorum çünkü!»
îlya karşılık verdi: «Kardeş, şimdi bedenle görmenin nasıl kötü olduğunu zekânla görebiliyorsundur. Çünkü, llya'yı görmek için göz istersin, ruhunla da îlya'dan nefret edersin.»
Kör adam karşılık verdi: «Hemen defol git, çünkü sen şeytan'sın. Allah'ın mukaddesine karşı beni günaha katacaksın.»
O zaman îlya ah çekti ve göz yaşları içinde dedi: «Gerçeği söyledin ey kardeş, çünkü, görmeği arzu ettiğin benim bedenim seni Allah'tan ayırır.»
Kör adam dedi: «Seni görmek istemiyorum; hem, gözlerim olsa, seni görmemek için kaparım.»
O zaman îlya dedi: «Bil ki kardeş, ben îlya'yım!» Kör adam karşılık verdi.: «Doğruyu söylemiyorsun.»
117.
O zaman îlya'nın havarileri dediler: «Kardeş, o Allah'ın peygamberi îlya'nın ta kendisidir.»
«Söyleyin bana» dedi kör adam, «Eğer o peygamberse, ben hangi soydanım ve nasıl kör oldum?»
îlya cevap verdi: «Sen Levî kabilesindensin; ve Allah'ın mabedine girerken, mabedin yanında bir kadına şehvetle baktığından Allah'ımız görme gücünü aldı.»
O zaman, kör adam ağlayarak dedi: «Bağışla beni ey Allah'ın kutsal peygamberi; sana dediklerimden dolayı günaha girdim; seni görmüş olsaydım, günah işlemiyecektim.»
îlya karşılık verdi: «Allah'ımız bağışlasın seni ey kardeş, çünkü benim hakkımda bana doğruyu söylediğini biliyorum; çünkü kendimden ne kadar çok nefret edersem, o kadar
çok Allah'ı severim; ve eğer beni görsen, Allah'ın razı olmadığı arzun yatışır. Çünkü senin Yaratıcın îlya değil, Allah'tır; bu bakımdan ben senin için şeytan'ım» dedi îlya ağlayarak; «çünkü, sana Yaratıcı'dan yüz çevirttim. O halde ağla kardeş, çünkü, senin hakkı batıldan ayırt ettirecek ışığın yok. Ama olsaydı, benim akidemi hor görmiyecektin.
Bu nedenle, sana diyorum ki, pek çokları beni görmek arzular ve uzaklardan beni görmeye gelirler, (ve) bunlar sözlerimi hor görürler.

Dolayısıyla onlar için, kurtuluşları için, gözlerinin olmaması daha iyi, çünkü kendileri gibi yaratılandan zevk alan ve
Allah'tan zevk almaya çalışmayan herkes kalbinde bir put yapıyor ve Allah'ı bırakıyor.»
Sonra îsa iç çekerek dedi: «îlya'nın dediklerinin hepsini anladınız mı?»
Havariler cevap verdiler: «Gerçekten anladık ve burada, yeryüzünde putatapıcı olmayan pek az kisi bulunduğunu görüp, ne diyeceğimizi bilemiyoruz.»

118. İbadet Ruhun İlacı ve Avukatıdır

O zaman îsa dedi: «Doğru söylüyorsunuz, çünkü, şimdi îsrailîler beni Allah yerine koyarak, kalblerindeki putatapıcılığı yerleştirmek arzusundaydılar; pek çokları Allah olduğumu söylersem tüm Yahudiye'ye hakim olabileceğimi ve sürekli nefis bir yaşantı içinde reisler arasında kalmayıp, çöllük, yerlerde yoksulluk içinde yaşamak istediğimden deli olduğumu söyleyerek, öğretimi hakir görmektedirler. Ey, sineklerde ve

karıncalardaki ışığa değer verip, yalnızca meleklerde, peygamberlerde ve Allah'ın mukaddeslerinde bulunan ışığı hor gören talihsiz insan!
«O halde, göz korunmayacak olursa ey Andreas diyorum ki sana, baş aşağı şehvetle düşmemek mümkün değildir. Bu konuda, Yeremya peygamber ağlaya ağlaya gerçeği söylüyordu: «Gözüm ruhumu çalan bir hırsızdır.» Böyledir, çünkü babamız Davud da
Rabb'ımız Allah'a en büyük özlemle, yararsız şeylere bakmaktan gözlerini çevirmesi için dua ediyordu. Gerçekten sonu olan her şey boşunadır. Öyleyse, söyleyin bana, bir kimsenin ekmek aİacak iki kuruşu olsa, onu duman almak için harcar mı? Kesinlikle hayır; şundan ki, duman gözleri incitir ve vücuda hiç bir gıda vermez. İşte insan da aynen böyle yapsın, çünkü o gözlerinin bakışı ve kalbinin bakışıyla (basiret) Yaratıcısı Allah'ı ve iradesinin verdiği temiz lezzeti tanımaya çalışmalı ve Yaratıcı'yı yitirmeye neden olan yaratılanı amaç edinmemelidir.»

119.

însan, bir şeye baktığı ve o şeyi insan için yaratan Allah'ı unuttuğu her vakitte günah işlemiş olur. Çünkü, eğer bir arkadaşın kendisini hatırda tutması için sana herhangi bir
şey verse ve sen de onu satıp, arkadaşını unutsan, arkadaşına karşı suç işlemiş olursun,
îşte, insan da böyle yapar; çünkü, yaratılana bakıp, onu insanın sevgisi için

yaratmış olan
Yaratıcıyı hatırda tutmadığı zaman, akılsızlığından yaratıcısı Allah'a karşı günaha girer,
«Bu bakımdan, kadınlara bakıp, kadını erkeğin iyiliği için yaratan Allah'ı unutan kişi. kadını sevecek ve arzulayacaktır. Ve, bu şehveti o dereceye zorlayıp gelecektir ki, sevilen
şeye benzeyen her şeyi sevecek, bu şekilde hatırlanması bir utanç olan bu iş (in) günahı doğacaktır. O halde, eğer insan gözlerine gem vuracak olursa, nefsinin üzerinde hakim olacak, o da kendisine sunulmayan şeyi arzulayamayacaktır. Çünkü, böylece beden ruha tabî olacaktır. Nasıl gemi rüzgârsız hareket edemezse, beden de nefs olmadan günah işleyemez.
«Sonra, pişman olanın masal söylemeyi ibadete çevirmesi gerekir. Bu Allah'ın bir hükmü olmasa bile, akıl bunu gösteriyor. Çünkü, her haylaz kelimede insan günaha girer ve
Allah'ımız günahı ibadetle siler. Çünkü, ibadet ruhun avukatıdır; ibadet ruhun ilâcıdır; ibadet kalbin savunmasıdır; ibadet inancın silâhıdır, ibadet nefsin gemidir; ibadet bedenin, günahla bozulmasını önleyen tuzudur. Size diyorum ki, ibadet hayatımızın elleridir; bununla, ibadet eden kişi hüküm gününde kendisini koruyacaktır çünkü, ruhunu burada, yeryüzünde günahtan uzak tutacak ve kalbini kötü arzuların değmesinden koruyacaktır; nefsini Allah'ın kanunu içinde tutup, istediği her şeyi Allah'tan alarak bedeni de takva yolunda yürüdüğü için şeytan'ı kızdıracaktır.
«Huzurunda durduğum Allah sağ ve diridir ki, ibadet etmeyen insan, derdini köre açan dilsiz bir adamdan; merhemsiz iyileştirilebilen fistülden, hareket etmeden kendini savunan veya silahsız olarak bir başkasına saldıran, dümensiz kürek çeken veya tuz olmadan ölü bedeni koruyan bir adamdan daha çok salih amel sahibi değildir. Çünkü, bakın, eli olmayan alamaz. Eğer insan gübreyi altına ve çamuru şekere çevirebilecek olsa, ne yapar?»
Sonra, İsa sustu, havariler cevap verdiler: «Kimse, altın ve şeker yapmaktan başka bir işe kendini koşmaz.»
O zaman îsa dedi: «Şimdi, neden insan aptalca masal anlatıcılığı ibadete dönüştürmez?
Zaman kendine Allah tarafından Allah'a karşı gelsin diye mi verilmiştir yoksa? Hangi

reis kendi üzerine savaş açsın diye bir şehri tebasına verir? Allah sağ ve diridir ki, eğer insan boş konuşmakla ruhunun ne hallere girdiğini bilmiş olsa, konuşmaktansa hemen dilini dişleriyle koparır. Ey zavallı dünya! Bugün insanlar ibadet için toplanmazlar da, mabedin verandalarında ve mabedin ta içinde şeytan boş konuşma kurbanlarını alır ve utanç duymadan sözünü edemediğim şeylerden daha kötü olan da budur.

120. Boş Konuşmanın Meyvesi

Boş konuşmanın meyvesi budur ki, zihni gerçeği anlamayacak biçimde zayıflatır; nasıl, yarım kiloluk pamuk yükünü taşımaya alışmış bir at on kiloluk taşı taşıyamazsa, aynen
öyle.

Fakat, bundan daha kötüsü, insanın zamanını şaka matrakla geçirmesidir, İbadet etmek istediği zaman, şeytan aklına şu aynı şakaları getirir, o kadar ki, Allah'ın merhametini
çekip, günahlarının afvını sağlamak için günahlarına ağlaması gerektiği zaman, gülmekle Allah'ın kızgınlığını çeker; O da kendisini cezalandıracak ve fırlatıp atacaktır.

«Öyleyse, yazıklar olsun şaka matrakla boş vakit geçirenlere! Ama, Allah'ımız şaka edip boş vakit geçirenleri iğrenerek alırsa, ya komşusuna iftira edip, mırıldanıp duranı nasıl alacak ve çok gerekli bir işle uğraşır gibi günahla uğraşanların durumu ne olacaktır? Ah murdar dünya, senin Allah'ın nasıl elem verici bir cezasına çarpılacağını tasavvur edemiyorum! Öyle de, pişman olan, diyorum ki o sözlerini altın fiyatına vermelidir.»

Havarileri karşılık verdiler: «Ama, bir insanın sözlerini altın fiatına kim alır? Kesinlikle hiç kimse ve nasıl pişman olacaktır? Mutlaka aç gözlü olacaktır o!»

îsa cevap verdi: «Öylesine ağır kalbleriniz var ki, ben on (lar) ı kaldıramıyorum. Bu, bakımdan, her sözde size anlamı da söylemem gerekiyor. Ama, size sırlarını öğrenme lûtfunda bulunan Allah'a şükredin. Pişman olan, konuştuğunu satsın demiyorum.

Konuştuğu zaman, altın çıkarıyormuş gibi düşünsün diyorum. Çünkü, kuşkusuz böyle yapmakla, nasıl altın gerekli şeyler için harcanırsa, o da (yalnızca) konuşması gerektiği zaman konuşacaktır. Ve, nasıl kimse altını vücudunu incitecek bir şey için harcamazsa, o da ruhunu incitebilecek bir şeyin sözünü etmesin.

121.

«Vali bir mahpusu yakalayıp da sorguya çekerken zabıt kâtibi de

(konuşulanları) kayda geçiyorsa, söyleyin bana, böyle bir adam nasıl konuşur?»
Havariler cevap verdiler: «Yerinde ve korkarak konuşur ki, kuşku uyandırmasın; ve valiyi sinirlendirebilecek herhangi bir şey söylememek, aksine serbest bırakılabilecek
şekilde konuşmanın yollarını aramak için dikkat eder.»
O zaman, Isa karşılık verdi: «Ruhunu yitirmemek için, pişman olanın da yapması gereken budur. Çünkü, Allah her insana zabıt kâtibi olarak, biri yaptığı iyilikleri, diğeri de kötülükleri yazan iki melek vermiştir. Öyleyse, eğer bir insan merhamet görmek istiyorsa, altını ölçtüğünden daha çok konuşmasını ölçsün.»
122. Pişmanlık Nasıl Olmalı?
«Hırs ve tamaha gelince, bu da sadaka vermeye çevrilmelidir. Bakın, size diyorum ki, nasıl çekülün(terazi) denge olarak merkezi varsa, tamahkânn da sonunda varacağı yer

olarak Cehennem vardır. Neden biliyor musunuz? Anlatacağım size: Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, tamahkâr diliyle sessiz bile olsa yaptıklarıyla der: «Benden başka Allah yoktur.» Sahip olduğu ne varsa, başını, sonunu, çıplak doğup, her şeyi (ardında) bırakarak öleceğini düşünmeden istediği gibi harcar.»
«Şimdi söyleyin bana, Hirodes size bakmanız için bir bahçe verse, siz de kendinizi hemen sahip yerine koyup, Hirodes'e hiç meyve göndermeseniz ve Hirodes size adam gönderip meyve istediğinde elçileri kovsanız, söyleyin bana, kendinizi bu bahçenin kralları yapmış olmaz mısınız? Mutlaka, öyle. Şimdi, diyorum ki size, aynen tamahkâr adam da böyle, Allah'ın kendine vermiş olduğu zenginliği üzerinde kendini ilâh yapar.
«Hırs ve tamah, zevkine göre yaşamasının günahıyla Allah'ı yitiren ve kendinden gizli olup, çevresini iyilikleri yerine koyduğu geçici şeylerle kuşatan Allah'tan memnun olmayan nefsin bir susuzluğudur; ve bu (susuzluk) arttıkça, kendini o kadar çok Allah'tan uzaklaşmış bulur.
«Ve, günahkârın doğru yolu bulması, tevbe etme lûtfunda bulunan Allah'tandır. Babamız
Davud da şöyle der: «Bu değişim Allah'ın sağ elinden gelir.»
«Pişmanlığın nasıl olması gerektiğini bilmek istiyorsanız, size insanın ne tür (bir şey) olduğunu anlatmam lâzım. Ve, bugün bize iradesini sözlerim aracılığıyla bildirme lûtfunda bulunan Allah'a şükürler edelim.»

«Bundan sonra ellerini kaldırıp dua ederek, dedi: «Merhametiyle bizi yaratan, bize Doğru
Elçi'nin diniyle kulların insanlar mertebesi veren Kadir ve Rahim Rabb Allah, tüm nimetlerin için sana şükreder, günahlarımıza hayıflanarak, namaz kılıp zekât vererek, oruç tutup Kelimen üzerinde çalışarak, iradeni bilmeyenlere öğreterek, Sen'in sevgin için dünyanın sıkıntılarını çekerek ve Sana kulluk için ölüm üzerine hayatımızdan geçerek seve seve yalnızca Sana ibadet ederiz. Sen ey Rabb, seçtiklerini koruduğun gibi,
Kendi benliğin aşkına ve bizi kendisi için yarattığın Elçin aşkına ve tüm kutsal (kul)lann ve peygamberlerin aşkına bizi şeytan'dan, bedenden ve dünyadan koru!»
Havariler karşılık verdiler: «Amin, Amin Rabb, Amin ey merhametli Allah'ımız.»
123.
Cuma günü gelince, sabah erkenden namazdan sonra îsa havarilerini topladı ve onlara dedi: «Oturalım; çünkü işte bu günde Allah insanı yeryüzünün çamurundan yarattı; ben de inşallah, insanın nasıl bir şey olduğunu size anlatacağım.»
Herkes oturunca yeniden dedi: «Allah'ımız, yaratıklarına iyiliğini, merhametini ve hoşgörülüğü ve adaletiyle birlikte kudretini de göstermek için birbirine zıt dört şeyden bir terkip meydana getirdi ve bunları, —toprak, hava, su ve ateş— her biri zıddını dengelesin diye insan denilen nihai bir nesnede birleştirdi. Ve bu dört şeyden, sinirler, damarlarla birlikte ve tüm iç parçaları ile birlikte et, kemik, kan, ilik ve deriden oluşan insan vücudu olarak bir kap yaptı; içine Allah, bu hayatın iki yönü olarak ruh ve nefsi yerleştirdi; orada yağ gibi yayıldığı için nefse yerleşim bölgesi olarak vücudun her parçasını verdi. Ve, ruha da yerleşim bölgesi olarak, nefsle birleşip tüm hayata egemen olması için kalbi verdi.
«İnsanı bu şekilde yaratan Allah, içine akıl denilen bir ışık yerleştirdi ki, deri, nefs ve ruhla tek bir hedefte —Allah'a kulluk için çalışmak— birleşsin.
«Bundan sonra, bu eseri Cennet'e koyunca, akıl, şeytan'ın dürtmesiyle nefsin iğvasına uğradı, beden rahatını yitirdi, nefs kendisiyle yaşadığı zevki yitirdi ve ruh (da) güzelliğini

yitirdi.
«Böylesi kötü bir duruma düşen insan, akıl tarafından engellenmediğinden

çalışmakta huzur bulmayıp, zevk peşinde koşan nefsle, gözlerin kendine gösterdiği ışığın peşinden gider; bundan dolayı da, gözler, boş şeylerden başka bir şey görmediğinden kendini aldatır ve böylece dünyevi şeyleri seçerek günah işler.
«İşte, Allah'ın rahmetiyle, insanın aklının iyiyi kötüden seçmek ve gerçek zevki (ayırt etmek) için yeniden aydınlatılması gerekmektedir; bunu bilmekle günahkâr tevbeye yönelir. Bu bakımdan, bakın, size diyorum ki, eğer Rabb'ımız Allah insanın kalbini aydınlatmazsa, insanın akıl yürütmelerinin hiç bir önemi yoktur.»
Yuhanna karşılık verdi: «O halde, insanların konuşması hangi, amaca hizmet etmektedir?»
İsa cevap verdi: «İnsan, insan olarak insanı tevbeye yöneltmek için hiç bir işe yaramaz; fakat insan, Allah'ın insanı doğruya çekmek için kullandığı bir araç olarak (işe yarar). İşte
Allah böyle, insanın kurtuluşu için gizli olarak insanda bir şeyler meydana getirir. Bu nedenle kişi, Allah'ın kendinde konuştuğu birini bulabilirim diye herkesi dinlemelidir.»
Yakup karşılık verdi: «Ey muallim, eğer sahte bir peygamber ve bize ders veriyormuş gibi davranan yalancı bir muallim gelecek olsa, ne yapmamız gerekir?»
124.
İsa bir temsille cevap verdi . «Bir insan ağını alıp balık tutmaya gider ve gittiği yerde pek
çok balık yakalar, ama kötü olanları çıkarıp atar.»
«Bir insan ekin ekmeye gider, ama yalnızca iyi toprağa düşen tane tohum taşır.» «Siz de aynen böyle yapmalısınız. Her şeyi dinlemeli, (ama) sadece gerçek ebedî hayata meyve taşıyacağından, yalnızca gerçek olanı almalısınız.»
O zaman, Andreas karşılık verdi: «Öyle. de, gerçek nasıl bilinecektir?»
îsa cevap verdi: «Musa'nın kitabına uyan her şeyi gerçek diye alırsınız. Biliyorsunuz,
Allah birdir, gerçek birdir; buradan giderek deriz ki, akide birdir ve akidenin anlamı birdir ve dolayısıyla din birdir. Bakın, size diyorum ki, eğer gerçek Musa'nın kitabından silinip çıkarılmamış olsaydı, Allah, babamız Davud'a ikinciyi vermeyecekti. Ve,
Davud'un kitabı tahrif edilmemiş olsaydı, Allah İncil'i bana emanet etmeyecekti; çünkü

Allah'ımız Rabb değişmez ve tüm insanlara tek bir mesajla konuşmuştur. Bu bakımdan,
Allah'ın elçisi geleceği zaman, dinsizlerin benim kitabımda yaptıkları tahrifatın tümünü temizlemek için gelecektir.»
Sonra, bu (satırlar)ı yazan karşılık verdi: «Ey muallim, kanunun tahrif edildiği ve yalancı peygamberin konuştuğu zamanlarda insan ne yapsın?»
İsa cevap verdi: «Güzel bir soru ey Barnabas. Bu nedenle sana diyorum ki, böyle bir zamanda, insanlar sonunda Allah'a varacaklarını düşünmediklerinden pek az kişi kurtulur. Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki; insanı amacından, yani,
Allah'tan yüz çevirten her akide en kötü akidedir. Onun için, akidede göz önünde bulunduracağınız üç şey vardır, Allah'a karşı sevgi, kişinin komşusuna acıması ve Allah'a karşı gelen, O'na her gün karşı gelen kendinden nefret etmesi. Öyleyse, bu üç temele zıt olan her akideden kaçın. Çünkü, o en şerli olandır.»

125. Hırs ve Tamah

«Şimdi de hırs ve tamaha dönüyorum; ve size diyorum ki, nefs bir şeyi elde etmek istediği veya onu inatla koruduğu zaman, ki, «böyle bir şeyin sonu olacak» demelidir.
Eğer onun sonu olacaksa, onu sevmenin delilik olduğu ortadadır. Bu bakımdan, kişiye yakışan, sonu gelmeyecek olanı sevmesi ve korumasıdır.»
«Öyleyse, (bir insanın) haksızca kazandığı şeyleri hakça dağıtmakla, hırs ve tamah sadakaya dönüşsün.
«Ve, sağ elin verdiğini, sol elin bilmemesine baksın. Çünkü, münafıklar infakta bulunurken görünmek ve dünya tarafından övülmek arzu ederler. Ama, boşunadır verdikleri, çünkü insan kim için çalışırsa, ücretini de ondan alır. O halde, eğer insan
Allah'tan bir şey alacaksa, onun Allah'a kulluk etmesi yaraşır.
«Ve, infakta bulunurken, (verdiğiniz) her şeyi Allah sevgisi için Allah'a verdiğinizi düşünmeye çalışın. Bu bakımdan, vermekte yavaş davranmayın ve sahip olduğunuz
şeyin, Allah sevgisi için en iyisini verin.
«Söyleyin bana, Allah'tan kötü olan bir şeyi almak ister misiniz? Ey toz toprak, kesinlikle hayır! O halde, eğer Allah sevgisi için kötü olan bir şeyi verirseniz, kendinize nasıl inanırsınız?
«Kötü bir şey vermekten hiç bir şey vermemek daha iyidir; çünkü, vermemekle dünyaya göre bazı mazeretleriniz olacaktır; ama değersiz bir şey vermek ve en iyiyi kendisi için alıkoymakta, mazeretiniz ne olacaktır?
«Pişman olmakla ilgili size söylemem gereken şeylerin tümü bu kadar.
Barnabas karşılık verdi: «Pişmanlık ne kadar sürmeli?»
İsa cevapladı: «İnsan günah içinde oldukça, daima tevbe etmeli ve pişman olmalı.
Dolayısıyle, insan hayatı boyunca her zaman günah işlediğinden, daima da pişman olmalıdır; ayakkabılarınızın patladığı her vakit onları onarıyorsunuz, ama ayakkabılarınıza ruhunuzdan daha çok dikkat etmeyeceksiniz.»
126.
îsa, havarilerini çağırıp, «Gidin ve duyduklarınızı anlatın» diyerek, onları ikişer ikişer tüm İsrail yöresine dağıttı.
(Havariler) baş eğdiler ve (îsa) elini başlarının üzerine koyarak dedi: «Allah'ın adıyla hastalara sıhhat verin, cinleri çıkarıp atın ve benim başkahinin önünde dediklerimi kendilerine anlatarak, İsrailîleri benim ne

olduğum konusunda aldatmayın.
Sonra, bu (satırlar) ı yazanla, Yakup ve Yuhanna dışında hepsi ayrıldı; ve tüm Yahudiye içine girip, İsa'nın kendilerine anlattığı gibi pişman olmayı anlattılar, her türlü hastalığı iyileştirdiler. O kadar ki, İsrail'de, İsa'nın «Allah birdir ve İsa Allah'ın peygamberidir»
şeklindeki sözleri tasdik edildi ve bir kalabalık gördüklerinde hastaları iyileştirmekle ilgili olarak İsa'nın yaptığını yaptılar.
Ama, şeytan'ın oğulları Isa'ya eza etmek için bir başka yol buldular. Bunlar kâhinlerle yazıcılardı. Ardından, İsa'nın İsrail üzerinde krallığa göz diktiğini söylemeye başladılar.
Fakat, avamdan korktukları için, Isa'ya karşı gizli gizli plânlar kurdular.
Tüm Yahudiye'yi geçtikten sonra, Havariler İsa'ya geri döndüler, o da kendilerini bir babanın oğullarını kabul ettiği gibi kabul ederek dedi: «Söyleyin bana, Allah'ımız Rabb ne işler yaptı? Emin olun ki, şeytan'ın ayaklarınızın altına düştüğünü ve onu bağcının
üzümleri ezdiği gibi ezdiğinizi gördüm!»
Havariler karşılık verdiler: «Ey muallim, sayısız hastayı iyileştirdik ve insanlara eziyet

eden pek çok cinleri çıkarıp attık.»
İsa dedi: «Allah sizi affetsin ey kardeşler, çünkü her şeyi yapan Allah olduğu halde, «biz iyileştirdik» demekle günaha girdiniz.»
O zaman dediler: «Budalaca konuştuk; bu bakımdan, ne diyeceğimizi bize öğretin.»
îsa cevap verdi: «Her,iyi işte, «Allah yaptı» deyin, her kötü işte de «günah işledim» deyin.»
«Böyle yapacağız» dedi Havariler ona.
Sonra îsa dedi: «îsrailîler, Allah'ın, benim elimle yaptıklarını şu kadar insanın elleriyle de yaptığını görünce ne diyorlar?»
Havariler cevap verdi: «Tek bir Allah'ın bulunduğunu ve senin Allah'ın peygamberi olduğunu söylüyorlar.»
îsa neş'eli bir yüzle karşılık verdi: «Ben, kulunun arzusunu hor görmiyen Allah'ın kutsal adını tesbih ve ta'zim ederim!» Ve, bunu dedikten sonra istirahata çekildiler.
127.
îsa çölden ayrılıp, Kudüs'e vardı; bunun üzerine tüm insanlar O'nu görmek için mabede koşuştular. Mezmurlan okuduktan sonra îsa, yazıcıların

çıkmak adetinde oldukları mabedin kürsüsüne çıkarak, eliyle sus işareti yapıp dedi: «Bizi alevli ruhtan değil, yeryüzünün çamurundan yaratan Allah'ın kutsal adını tesbih ve ta'zim ederim, ey kardeşler. Günah işlediğiniz zaman, Allah'ın huzurunda merhamet bulunuz ki, şeytan bunu hiç bulmayacaktır, çünkü o gururu yüzünden, alevli ruh olması nedeniyle her zaman soylu olduğunu söylediğinden bunu hiç bulmayacaktır.

«Duydunuz mu kardeşler, babamız Davud'un Allah'ımız için, toprak olduğumuzu ve ruhumuzun gidip, bir daha geri dönmeyeceğini göz önüne alarak bize merhamet etmiştir dediğini? Bu sözleri bilenler ne kadar kutsaldır, çünkü onlar, günahtan sonra tevbe ederek ve günahları sürüp gitmeyerek, Rabblerine karşı sonsuza değin günah işlemezler.

Kendilerini yüceltenlere yazıklar olsun, çünkü onlar Cehennemin yakıcı kömürleri olarak azaltılacaklardır. Söyleyin bana kardeşler, kendi kendini yüceltmenin nedeni nedir? Burada, yer üzerinde herhangi bir iyilik var mıdır acaba? Kesinlikle hayır; çünkü

Allah'ın peygamberi Süleyman'ın dediği gibi, «Güneşin altında bulunan her şey boştur.»

Eğer dünyada bulunan şeyler bize kendimizi kalbimizde yüceltme nedeni vermiyorsa, hayatımız çok daha az verir (bu) nedeni; çünkü, insanın altındaki tüm yaratıklar bize karşı savaştıklarından pek çok dert ve ızdıraplarla yüklüdür o. Yazın yakıcı sıcağından niceleri can vermiştir, niceleri kışın soğuğundan ve donundan ölmüştür; yıldırımdan ve doludan ölmüştür niceleri; niceleri de hastalıklardan ve kıtlıktan veya vahşî hayvanlara yem olarak, yılanlar tarafından ısırılarak, yemekten boğularak ölmüştür! Ey, her yerde tüm yaratıkların kendisi için tuzak kurduğu ve altında ezilecek kadar kendini yücelten talihsiz insan! Ya, yalnızca fena şeyler arzulayan beden ve nefs için, günahtan başka bir şey teklif etmeyen dünya için, şeytan'a kulluk edip, Allah'ın kanununa göre yaşayan herkese eziyet ve zulmeden lânetliler için ne diyeyim? Açıktır ki kardeşler, eğer bir insan, babamız Davud'un dediği gibi «Sonsuzluğa gözleriyle bakarsa günaha girer.»

«Kişinin kendini kalbinde yüceltmesi, bağışlanmaması için Allah'ın rahmetini ve acımasını kilitlemekten başka bir şey değildir. Çünkü, babamız Davud der ki: «Allah'ımız toprak olduğumuzu ve ruhumuzun gidip bir daha dönmeyeceğini bilir. Kim kendini

yüceltirse, toprak olduğunu inkâr etmiş olur. Bu yüzden de ihtiyacını bilmeyerek yardım istemez ve böylece yardımcısı olan Allah'ı kızdırır. Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, şeytan kendi zavallılığını bilse ve her zaman Sübhan olan Yaratıcısı'ndan merhamet isteseydi, Allah şeytan'ı bağışlardı.»

128. "Ey Duyulmamış Gurur..."

«îşte böyle kardeşler, ben yeryüzünde yürüyen ve size pişman olun ve günahlarınızı bilin diyen bir insanım. Toprağım ve çamurum. Diyorum ki kardeşler, Roma askerleri aracılığıyla şeytan, benim Allah olduğumu söylediğinizde sîzi aldattı. Bu bakımdan, sahte ve yalan ilâhlara kulluk ederek Allah'ın lanetine uğradıklarından, aman onlara inanmayın; babamız Davud bile onlara şöyle lanet okur: «Ulusların tanrıları gümüş ve altındır, kendi ellerinin eseridir; gözleri vardır, görmezler; kulakları vardır, duymazlar; burunları vardır koklamazlar, ağızlan vardır yemezler; dilleri vardır, söylemezler; elleri vardır dokunmazlar; ayakları vardır, yürümezler.» Bu nedenle babamız Davud sağ ve diri olan Allah'ımıza dua ederek dedi: «Onları yapanlar ve onlara güvenenler de onlar gibî olsunlar.» Ey duyulmamış gurur, Allah tarafından topraktan yaratıldığı halde kendi durumunu unutan ve kendi keyfine göre seve seve ilâh yaratan insanın ah bu gururu!

Burada o, sanki «Allah'a kulluk etmekte hiç bir yarar yoktur» diyerek, Allah'la sessizce alay etmektedir. Çünkü yaptıkları bunu gösteriyor. şeytan, size benim Allah olduğuma inandırarak, sizi bu duruma düşürmek istedi ey kardeşler; çünkü bir sineği bile yaratamayan ve geçici ve ölümlü olan ben her şeye kendim muhtaç olduğumdan, size yararlı hiç bir şey veremem. O halde bunu yapmak Allah'a aitken ben her şeyde nasıl yardım edebilirim?

«Öyleyse Allah'ımız olarak, sözüyle Kâinat'ı yaratan yüce Allah'ı alacak ve başka dinden olanlarla ve ilâhlanyla alay mı edeceğiz?»

«Buraya, mabede dua etmek için iki kişi geldi; biri ferisi ve diğeri de bir vergi kesenekçisiydi. Ferisi ibadet yerine yaklaşıp yüzünü yukarı tutarak şöyle dua etti:

«Şükürler olsun sana ey Allah'ımız Rabb, çünkü ben her kötülüğü yapan öteki insanlar, günahkârlar ve özellikle şu vergi kesenekçisi gibi değilim. Şundan ki, haftada iki kez oruç tutar ve varımın yoğumun onda birini veririm.»

«Vergi mültezimi uzakta durup yere doğru eğildi ve göğsüne vura vura başı eğik dedi:

«Rabb, ben ne göğe, ne de ibadet yerine bakacak değilim, çünkü pek çok günahlar işledim; bana merhamet et!»
«Bakın, size diyorum ki, vergi mültezimi mabetten ferisîden daha iyi bir durumda indi;
çünkü Allah'ımız tüm günahlarını afvedip onu temize çıkardı. Ama ferisi vergi kesenekçisinden daha kötü durumda mabetten indi; çünkü Allah'ımız yaptıklarını nefretle karşılayıp onu reddetti.»
129.
«Olur ya, bir insanın bahçe haline getirdiği ormanı kestin diye balta kendi kendiyle
öğünsün mü? Asla, çünkü her şeyi yapan insandır; baltayı da kendi elleriyle yapmıştır.
«Ve sen ey insan, Allah'ımızın seni çamurdan yarattığını ve yapılan her iyiliği sende
(O'nun) yaptığını göre göre, iyi bir şey yaptım diye kendinle öğünür müsün?
«Ve hangi nedenle komşunu hor görürsün? Bilmez misin ki, eğer Allah seni şeytan'dan

korumamış olsaydı, sen şeytan'dan daha kötü olurdun.»
«Şimdi bilmez misin ki, tek bir günah en güzel meleği en iğrenç şeytan yapar. Ve dünyaya gelen en tam insan Adem'i tüm soyuyla birlikte bizim çektiklerimizi çeken zavallı bir varlık haline getirdi. O halde hiç korkmadan kendi keyfince yaşayabileceğin faziletle ilgili hangi hükme sahipsin ki? Yazıklar olsun ey çamur, çünkü kendini seni yaratan Allah'ın üstüne çıkardığından, sana tuzak kuran şeytan'ın ayaklarının altına indirileceksin.»
Ve İsa böyle deyip ellerini Rabbe kaldırarak dua etti. Ve insanlar da «Amin, Amin.» dedi.
Duasını bitirince mabedin kürsüsünden indi. Bunun üzerine başına pek çok hasta üşüştü ve onları iyileştirerek mabetten ayrıldı. O zaman, İsa'nın hastalığını gidermiş olduğu bir cüzzamlı, Simun kendisini yemeğe davet etti.
İsa'dan nefret eden kâhinler ve bilginler, Roma askerlerine İsa'nın tanrılarına karşı söylediklerini bildirdiler. Kuşkusuz, O'nu öldürmenin yollarını aradılar, ama bulamadılar,
çünkü halktan korkuyorlardı.

İsa, Simun'un evine varıp, sofraya oturdu. Ve, yemeğini yerken gördü ki, Meryem adında bir sokak kadını eve girip kendini İsa'nın ayakları altındaki yere atarak onları gözyaşlarıyla yıkıyor, değerli bir yağ sürüyor ve başının saçlarıyla siliyor.
Simun yemeye oturan herkesle birlikte bir rezaletle karşılaştığını düşündü. Ve kalplerinden dediler: «Eğer bu adam bir peygamber olsa, bu kadının kim ye ne türden olduğunu bilir ve onu kendisine dokundurmaz.»
İsa dedi: «Simun, sana söyleyecek bir şeyim var.» Simun karşılık verdi: «Konuş ey muallim, çünkü sözlerini arzuluyorum»
130.
İsa dedi: «Bir adama iki kişinin borcu vardı. Biri alacaklısına elli kuruş, diğeri beşyüz kuruş borçluydu. Sonra, bunlardan hiç birinin ödeyecek bir şeyleri olmadığından paranın sahibi merhamete geîip borcu her ikisine de bağışladı. Bunlardan hangisi alacaklısını en
çok sever?»
Simun cevap verdi: «Kendisine daha büyük borç bağışlanmış olan.»
İsa dedi: «İyi söyledin; sana diyorum ki, öyleyse bu kadına ve kendine bak; çünkü sen
Allah'a iki kez borçlusun, biri bedeninin cüzzamından dolayı, diğeri de ruhun cüzzamından dolayı, ki bu günahtır.
«Rabbımız Allah dualarımla merhamete gelip, senin bedenini ve ruhunu iyileştirmek istedi. Sen bu bakımdan beni az seversin. Çünkü benden hediye olarak az bir şey aldın.
Ve böyle, ben evine gelince de benim ayağımı öpmedin ve başıma da yağ sürmedin.
Ama, bu kadın, bakın bakın! Senin evine girer girmez, kendini doğruca ayaklarıma atıp, onları gözyaşlarıyla yıkadı ve değerli bir yağ sürdü. Bu bakımdan, bakın size diyorum ki, ona pek çok günahları bağışlandı, çünkü beni çok sevmiştir. Ve kadına dönüp, dedi:
«Huzur içinde var yoluna git, çünkü, Allah'ımız Rabb günahlarını bağışlamıştır. Bir daha da günah işlememeye bak. İmanın seni kurtarmıştır.»
131."Gururdan Kurtulmak İçin Ne Yapılmalı?"
Havarileri gece ibadetinden sonra İsa'nın yanına varıp, dediler: «Ey muallim, gururdan kurtulmak için ne yapmalıyız?»

İsa cevap verdi: «Yemek için bir reisin evine çağırılan bir yoksul gördünüz mü (hiç)?»
Yuhanna karşılık verdi: «Ben Hirodes'in evinde yemek yedim. Şöyle ki, seni tanımadan
önce balığa gider ve Hirodes'in ailesine balık satardım. Böyle böyle, ziyafet verdiği bir gün, ben o tarafa güzel bir balık götürürken beni durdurdu ve orada yemek yedirdi.»
O zaman İsa dedi: «Şimdi, kâfirlerle nasıl yemek yedin? Allah seni bağışlasın ey
Yuhanna! Ama söyle bana, sofraya nasıl oturdun? En yüksek yeri mi aradın? En nefis yemeği mi istedin? Sofrada, kendine soru sorulmadığı zaman konuştun mu? Kendini sofrada oturan diğer kimselerden daha mı değerli saydın?»
Yuhanna cevap verdi: «Allah sağ ve diridir ki, kralın baronları arasında oturan kötü giyimli, yoksul bir balıkçı olduğumu görerek, gözlerimi kaldırmaya cesaret bile edemedim. Böyle iken, kral bana küçük bir et parçası verdiği zaman kralın bana gösterdiği teveccühün büyüklüğünden dünyanın benim olduğunu sandım. Ve, işte diyorum ki, kral eğer bizim kanunumuza uymuş olsaydı, hayatımın bütün günlerinde seve seve ona hizmet ederdim.»
İsa haykırdı: «Ses etme Yuhanna, çünkü, Allah'ın gururumuzdan dolayı Ebiram gibi bizi
Cehennem'e atmasından korkarım!»
Havariler İsa'nın sözleri üzerine korkudan titrerken, O yine dedi: «Bizi gururumuzdan dolayı Cehennem'e atmaması için Allah'tan korkalım.»
«Ey kardeşler, bir reisin evinde ne yapıldığını Yuhanna'dan duydunuz mu? Dünyaya gelen insanlara yazıklar olsun, çünkü, gurur içinde yaşarlarken zillet içinde ölecekler ve
şaşırıp kalacaklar.
«Bu dünya da, Allah'ın insanlara ziyafet verdiği ve Allah'ın tüm kutsal (kul)Ianyla peygamberlerinin yemek yediği bir evdir. Ve, size diyorum ki bakın, insan aldığı her şeyi
Allah'tan alır. Bu bakımdan, insan kendi değersizliğini ve Allah'ın bizi besleyen büyük nimetleriyle birlikte yüceliğini de tanıyarak, en derin bir alçak gönüllülük içinde olmalıdır. Öyleyse, insanın «ah, bu dünyada bu neden yapılır ve bu neden söylenir» demesi değil, gerçekten, kendini dünyada Allah'ın sofrasında duracak değerde görmemesi meşrudur.

Ruhumun huzurunda olduğu Allah sağ ye diridir ki, burada, yeryüzünde Allah
(in elinden alınan hiç bir şey küçük değildir, öyleyse insan, karşılığında tüm ömrünü
Allah sevgisi için harcamalıdır.
«Allah sağ ve diridir ki, Hirodes'le yemek yemekle günah işlemiş değilsin ey Yuhanna,
çünkü senin yaptığın bize ve Allah'tan korkan herkese bunu anlatman için Allah'ın bir takdiriydi. Böyle yapın» dedi. İsa havarilerine, «dünyada, Yuhanna'nın Hirodes'in evinde onunla yemek yerken yaşadığı gibi yaşayasınız, çünkü bu şekilde, gerçekten tüm gururlardan kurtulacaksınız.»
132. Temsiller
İsa Galile denizi boyunca yürürken, çevresini büyük bir kalabalık aldı; bunun üzerine, sahilden biraz ötede durmakta olan bir kayığa bindi. Ve, sesi işitilebilecek kadar yakınlıkta karaya demir attı. Bunun üzerine, hepsi denizin kıyısına gelerek, oturup sözlerini beklediler. O zaman ağzını açtı ve dedi:
«İşte, ekici ekmeye çıktı, ekerken ekinlerin bazısı yola düştü. Ve bunlar insanların ayakları altında çiğnenip, kuşlar tarafından yendi; bazısı taşların üstüne düştü, nem olmadığından sıçrayıp, güneşte yandılar; bazısı çitlerin içine düştü, burada büyüdüklerinden, dikenler tohumları boğdu; ve bazısı da iyi toprağa düştü, burada otuz,

altmış ve yüz katına kadar meyve verdiler. İsa yine dedi: «Bakın, bir aile babası bu tarlaya iyi tohum ekti; burada iyi adamın hizmetçileri uyurlarken efendileri olan adamın düşmanı gelip, iyi tohumların üzerine delice otları ekti. Bunun üzerine, ekinler çıkınca, aralarında bir hayli delice otları çıktığı da görüldü. Hizmetçiler efendilerine gelip, dediler: -Ey efendi, tarlana iyi tohum ekmedin miydi? Neden orada bir hayli delice otları da çıktı?»
Efendi cevap verdi, «İyi tohum ektim, fakat adamlar uyurken, adamın düşmanı geldi ve ekinler üzerine delice otları ekti.»
Hizmetçiler dediler: «Gidip, ekinler arasındaki delice otlarını söküp koparmamızı ister misin?»
Efendi cevap verdi, «Böyle yapmayın, çünkü onlarla birlikte ekinleri de koparırsınız; bunun yerine hasat zamanı gelinceye kadar bekleyin. O zaman gider ve ekinler arasındaki delice otlarını koparıp yanmaları için ateşe atar, ekinleri de anbarıma korsunuz.»
İsa yine dedi: «Pek çok adam incir satmaya gittiler. Ama, pazara vardıklarında gördüler ki, insanlar iyi incirler değil de, güzel yaprakları arıyorlar. Bunun üzerine, adamlar incirlerini satamadılar. Ve, bu durumu gören kötü bir vatandaş dedi: «Muhakkak zengin olabilirim.» Ardından, iki oğlunu çağırıp (dedi) : «Gidin ve kötü incirleri bulunan pek
çok yaprak toplayın.» Ve, bunları ağırlıklarınca altın karşılığı sattılar. «Çünkü insanlar yapraklarından pek memnun oluyorlardı. Ama yaprakları yiyenler ağır bir hastalığa tutuldular.»
İsa yine dedi: «Bakın ki, bir vatandaşın, tüm komşu vatandaşların pisliklerini yıkamak için su aldıkları bir çeşmesi vardı; fakat, bu vatandaşın kendi elbiseleri çürüyüp gidiyordu.»
İsa yine dedi: «İki adam elma satmaya gittiler. Biri, elmanın kendine bakmadan, altın karşısındaki ağırlığından dolayı, satmak için elmanın kabuğunu seçti. Diğeri, elmaları elden çıkarıp, yalnızca yolculuğunda yiyeceği ekmeği alabildi. Ama, altın karşısındaki ağırlığı nedeniyle insanlar, onları kendilerine iştahla verene bakmadan ve onu hakir görmeden elmaların kabuğunu aldılar.»
Ve, o gün İsa kalabalığa böylece temsillerle konuştu; sonra, onları dağıtıp, havarileriyle birlikte Nain'e gitti; burada (bir) dul kadının oğlunu (Allah'ın izniyle) diriltmişti; bu oğul annesiyle birlikte onu evine alıp, hizmette bulundular.

133. Temsillerin Anlamı

Havarileri İsa'nın yanına varıp, ona şöyle sordular : «Ey muallim, halka söylediğin temsillerin anlamını bize anlat.»
İsa karşılık verdi: «Namaz saati yaklaşıyor; bu bakımdan, akşam namazı bitince size temsillerin anlamını söyleyeceğim.»
Namaz bitince havariler İsa'nın yanına vardılar, o da kendilerine dedi: «Yol üstüne, taşlara, dikenlerin üstüne, iyi toprağa tohum eken, çok sayıda insanın üstüne düşen
Allah'ın Kelâmı'nı öğreten kişidir.»
«Yola düşer; yani, yaptıkları uzun yolculuklar ve ilişki içinde bulundukları kavimlerin farklılığı nedeniyle, şeytan'ın hatırlarından Allah'ın Kelâmı'nı çıkardığı denizcilerin ve tüccarların kulağına varır. Taşların üzerine düşer; bu vakit, bir reisin vücuduna karşı göstermek zorunda oldukları büyük dikkat nedeniyle, içlerine Allah'ın Kelâmı'nın işlemediği saray hizmetçilerinin kulağına varır. Şundan ki, hatırlarında bundan az bir şey varsa da, herhangi bir zorlukla karşılaşır karşılaşmaz Allah'ın Kelâmı hatırlarından çıkar

gider; çünkü, Allah'a kulluk etmediklerinden, Allah'tan yardım da umamazlar.
«Dikenlerin arasına düşer, bu kez, kendi hayatlarını sevenlerin kulağına varır. Her ne kadar bunların üzerinde Allah'ın Kelâmı biterse de, bedeni arzular büyüyünce iyi tohum olan Allah'ın Kelâmı'nı boğarlar. Çünkü bedeni arzular (insanlara) Allah'ın Kelâmı'nı bıraktırır. İyi toprağa düşer; bu kez, Allah'ın Kelâmı Allah'tan korkanın kulağına varır, burada sonsuz hayat meyvesi verir. Bakın, size diyorum ki, kişinin Allah'tan korktuğu her durumda, Allah'ın Kelâmı onun içinde meyve verir.»
«Şu aile babasına gelince, size diyorum ki bakın, o her şeyin babası olan Rabbımız
Allah'tır, şundan ki, her şeyi O yaratmıştır. Fakat, O, tabiatta görüldüğü biçimde bir baba değildir. Çünkü O hareket etmez, hareket etmeyen üremez, doğmaz, doğurmaz. O halde,
Allah'ımız bu dünyanın sahibi olandır; tohum ektiği tarla insan soyudur ve tohum da
Allah'ın Kelâmı'-dır. İşte böyle, muallimler dünyanın işlerine dalarak Allah'ın Kelâmı'nı anlatmayı ihmâl ettikleri zaman, şeytan insanların kalbine dalâlet (sapmalar-sapkınlıklar) eker, bundan da, şerli akidenin sayısız kolları türer.

Kutsal (kul)lar ve peygamberler haykırır: «Ey Rabb, sen o zaman insanlara iyi akîde vermemiş miydin? Neden o halde bu kadar çok dalâlet oluyor?»
Allah cevap verir: «İnsanlara iyi akide verdim, ama insanlar kendilerini boş şeylere kaptırıp giderken, şeytan, benim kanunumu hiçe indirgemek için dalâletler ekiyordu.»
Kutsal (kul)lar der: «Ey Rabb, insanları yokederek bu dalâletleri dağıtacağız.»
Allah cevap verir: «Böyle yapmayın, çünkü mü'-minler kâfirlere akrabalıkla öylesine bağlıdırlar ki, kâfirler içinde yok olurlar. Ama, mahkemeye kadar bekleyin, çünkü o zaman kâfirler meleklerim tarafından toplanıp, şeytanla birlikte Cehennem'e atılırken, iyi mü'min olanlar benim melekûtuma gelecek.» Emin olun ki, pek çok kâfir babanın mü'min oğulları olur, bunların uğruna da Allah dünyanın tevbe etmesini bekler.
İyi incir taşıyanlar iyi akide va'z eden muallimlerdir. Fakat yalanlardan zevk alan dünya ehli, muallimlerden güzel sözler ve koltuk kabartma yaprakları ister. Bunu gören şeytan, beden ve nefsle birleşerek, bir sürü yaprak, yani, günahları örtecek bir sürü yaprak getirir; bunları alan insan hastalanır ve sonsuz ölüme hazırlanır.
Suyunu pisliklerini yıkayıp gidermek için başkalarına veren, fakat kendi elbiselerini
çürümeye bırakan su sahibi vatandaş, başkalarına pişman olmayı öğütleyen, kendisi ise, halâ günahta devam eden muallimdir.
«Hava üzerine, kendine uygun cezayı melekler değil, kendi diliyle yazan zavallı insan!»
«Eğer bir insanın dili fil dili gibi, vücudunun geri kalan kısmı ise karınca gibi küçük olsa, bu acaip bir şey olmaz mı? Evet, mutlaka. Şimdi, size diyorum ki, bakın, başkalarına pişman olmayı öğütleyip, kendisi ise günahlarına tevbe etmeyen daha çok acaiptir.»
«Şu elma satan iki adama gelince: Biri, Allah rızası için öğütte bulunup, kimsenin koltuğunu kabartmayan, fakat, yalnızca yoksul bir insanın geçimliğini isteyip gerçekten
öğüt veren kişidir. Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, böyle bir insanı dünya ehli kabul etmez, aksine hor görür. Ama, altınla olan ağırlığı nedeniyle kabuk satan ve elmaları saçıp savuran ise, insanları memnun etmek için öğütte bulunan kişidir; ve o dünya ehlinin koltuğunu kabartmakla, koltuk kabartıcılığının sonucu olarak ruhunu mahveder. Ah, bundan dolayı niceleri helak olup gitmiştir!»

O zaman (bunu) yazan karşılık verdi «Kişi Allah'ın kelâmını nasıl dinlemeli; ve kişi
Allah sevgisi için va'z vereni nasıl bilmeli?»
İsa cevap verdi: «Va'z veren, iyi akideyi va'z ederken Allah konuşuyormuş gibi dinlenilmelidir; çünkü, Allah onun ağzıyla konuşmaktadır. Fakat, kişilere saygı gösterip,

belli insanların koltuklarını kabartarak, günahlara günah demeyenden yılandan kaçar gibi kaçmalıdır, çünkü, gerçekte o insanın duyduğunu zehirler.»
«Anlıyor musunuz? Bakın, size diyorum ki, nasıl ki yaralı bir adamın yaralarını sarmak için güzel bir sargıya değil de, iyi bir merheme ihtiyacı varsa, aynı şekilde, bir günahkârın da, günah işlemeyi bırakması için güzel sözlere değil, güzel uyarı ve sakındırmalara ihtiyacı vardır.»
134. Cehennem'dekilerin Durumları
Sonra, Petrus dedi: «Ey muallim, bize, kaybedenlerin nasıl azap göreceğini ve
Cehennem'de ne kadar kalacaklarım anlatın ki, insan günahtan kaçabilsin.»
îsa cevap verdi: «Ey Petrus, sorduğun güzel bir şey, ben de inşallah sana cevap vereceğim. Bu bakımdan bilin ki, Cehennem birdir. Ama, birbiri altında yedi katı vardır.
Dolayısıyla nasıl yedi türlü günah varsa, şeytan'ın neden olduğu bu (günahlar) için
Cehennem'in yedi kapısı ve orada yedi tane de ceza vardır.»
«Kalben en mağrur olan, üstteki tüm katlardan geçerek ve bunlardaki tüm acıları çekerek en alt kata fırlatılacaktır. Burada, Allah'ın emrettiğinin aksine, istediğini yapmak arzusuyla Allah'tan daha yüce olmanın peşinde koşup, kendi üstünde kimseyi tanımak istemiyor idiyse, aynı şekilde orada şeytan ve şeytancıklarının ayakları altına konacak.
Bunlar kendisini üzümün şarap yapılırken ezildiği gibi ezecekler ve bundan sonra hep
şeytanların eğlencesi ve maskarası olacaktır.»
«Komşusunun iyiliğinden tedirgin olup, başına gelenlere sevinen haset, altıncı kata gidecek ve çok sayıda Cehennem yılanlarının dişleri tarafından tedirgin edilecektir.»
«Ve, Cehennem'deki tüm şeyler gördüğü azaba seviniyor ve yedinci kata gitmediğine

üzülüyormuş gibi gelecektir kendisine. Her ne kadar lânetliler hiç bir şeye sevinemezlerse de, yine de Allah'ın adaleti, kötü, haset adamı insan rüyasında biri tarafından tekmeleniyor ve bu yüzden azap duyuyormuş hissi veren bir duruma sokacaktır. Kötü haset adamın önüne konan durum aynen böyle olacaktır işte. Asla hiç bir mutluluğun olmadığı bir yerde, ona, öyle gelecektir ki, sanki herkes, başına gelenlere sevinmekte ve daha kötüsünü tatmadığına üzülmektedir.»
«Tamahkâr beşinci kata gidecek (ve) orada zengin ziyafetçinin çektiği gibi aşırı derecede yoksulluk çekecektir. Ve, cinler daha çok azap (vermek) için, arzuladığı şeyi kendisine sunacaklar ve onu eline aldığında, diğer cinler, «Hatırla ki, Allah sevgisi için vermiyordun. Allah da şimdi almanı istemiyor» diyerek, elinden zorla çekip alacaklardır.»
«Ey mutsuz insan! Şimdi, eski zenginliğini hatırlayıp, şu andaki dehşetli yoksulluğunu görünce kendini bu durumda bulacak (işte) 'Ve, o zaman sahip olamayacağı mallarla sonsuz zevkleri kazanabilirdi! (Ama, heyhat!.)
135.
«Dördüncü kata şehvet düşkünü gidecek. Orada, kendilerine Allah tarafından verilen yolu değiştirenler, şeytan'ın yanan tersinde pişmiş ekin gibi olacaklar. Ve, orada korkunç
Cehennem yılanlarınca kucaklanacaklar. Ve, fahişelerle günah işleyenler (in) bütün bu pis hareketleri, kendileri için Cehennemi ateş ve öfkelere dönüştürecek; bunlar, saçı yılan, gözleri alevli kükürt, ağzı zehirli, dili yalan dolan, vücudu tümüyle ahmak balıkları

yakalamada kullandıklarına benzer dikenli çengellerle kaplı kuşak, pençeleri ejderha pençeleri gibi, tırnakları ustura, (ve) üretim organlan da ateş gibi olan kadına benzer
şeytanlardır. Şimdi, bütün bunlarla birlikte, tüm şehvet düşkünleri, yatakları olacak olan
Cehennem'in közlerinden (de) yararlanacaklardır!
«Üçüncü kata, şimdi çalışmak istemeyen tembeller gidecektir. Burada, tek bir taş gereken yere konmadığı için, biter bitmez yıkılıveren şehirler ve büyük büyük saraylar yapılır.
Ve, bu koca koca taşlar tembellerin omuzlarına konur. Bunlar, yürürken bedenlerini serinletmek ve yükü kolaylaştırmak için ellerini kullanmazlar. Çünkü, tembellik kollarının gücünü gidermiştir ve bacakları Cehennem'in yılanlarıyla kucaklaşmaktadır.

Ve, daha kötüsü ardında cinler vardır, kendisini iter ve yükün altında defalarca yere düşürürler; yükü kaldırması için yardım da etmezler; kaldırılamıyacak derecede ağırdır o, bir iki katı daha konur üzerine.

«İkinci kata boğaz düşkünleri gider. Şimdi, burada yiyecek kıtlığı vardır, o derecede ki, canlı akreplerle, canlı yılanlardan başka yenecek hiç bir şey yoktur. Bu öyle bir azap verir ki, hiç doğmamış olmak bu tür yemekleri yemekten daha iyidir. Görünüşte şüphesiz, kendilerine cinler tarafından nefis etler sunulur; fakat elleri ve ayakları ateşten zincirlerle bağlı olduğundan, kendilerine et göründüğü durumlarda el uzatamazlar. Ama, daha da kötüsü, yediği akrepler karnını kemirir. Hızlıca dışarı çıkamadıklarından oburun gizli yerlerini parçalarlar. Ve, zaten kirli olup, pis ve tiksindirici biçimde dışarı çıktıkları zaman tekrar tekrar yenirler.»

«Öfkeli olan, birinci kata gider. Orada, tüm cinlerden ve kendinden aşağılara giden o kadar lânetli kişilerden hakaret görür. Kendisini tekmelerler, tokatlarlar, geçtikleri yola yatırırlar ve ayaklarıyla boğazına basarlar. O, yine de kendisini koruyamaz. Çünkü elleri ve ayakları bağlanmıştır. Ve daha kötüsü, başkalarına hakaret ederek öfkesinin çıkacağı bir yol da bulamaz. Çünkü dili, balık satanın kullandığına benzer bir kancayla bağlanır.»

«Bu lânetli yerde, tüm katlarda görülen, ekmek yapmak için çeşitli ekin tanelerinin karıştırılması gibi, genel bir cezalandırma olacaktır. Ateş, buz, yıldırımlar, şimşek, kükürt, sıcak, soğuk, rüzgâr, çılgınlık, şiddet hepsi Allah'ın adaletince birleştirilecek. O şekilde ki, ne soğuk sıcağı yumuşatacak, ne de ateş buzu.. Her biri sefil günahkâra azap verecektir.»

136.

«Bu lânetli bölgede kâfirler ebediyyen kalacaktır,-o kadar ki, dünya mısır taneleriyle dolsa ve tek bir kuş, dünyayı boşaltmak için yüz yılda bir kez, tek bir taneyi götürecek olsa —eğer bu şekilde boşalıp— kâfirler de Cennet'e girecek olsalar, sevinip rahat ederler. Ama, böyle bir ümit yoktur. Çünkü, günahlarına Allah sevgisiyle bir son vermedikleri için çektikleri azap da sona ermeyecektir.»

«Fakat, mü'minler rahat edecekler, çünkü çektikleri azabın sonu gelecektir.»

Havariler bunu duyunca korkup dediler: «Müminlerin de Cehennem'e girmeleri gerekiyor mu?»

İsa cevap verdi: «Kim olursa olsun, herkesin Cehennem'e girmesi gerek. Ama, buna rağmen, Allah'ın kutsal (kul) ları ve peygamberlerinin, herhangi

bir ceza çekmek için değil de, görmek için oraya gidecekleri doğrudur; ve korkanlar yalnızca takvalı olanlardır. Ne diyebilirim ki ben? Size söylüyorum ki, buraya, Allah'ın adaletini görmek
üzere Allah'ın Elçisi (bile) gelecektir. O zaman, O'nun varlığından Cehennem

titreyecektir. Ve, O da bir insan bedenine sahip olduğundan, tüm insan bedenine sahip olup da cezaya konulanlar, Allah'ın Elçisi'nin Cehennemi görmek için kaldığı sürece cezasız kalacaklardır. Fakat, O orada (yalnızca) göz açıp kapayıncaya kadar geçen süre içinde kalacaktır.»
«Ve, Allah bunu, her yaratık Allah'ın Elçisi'nden yarar gördüğünü bilsin diye yapacaktır.»
«O, oraya geleceği zaman, tüm şeytanlar titreyecek ve birbirlerine «kaçın kaçın, çünkü düşmanımız Muhammed buraya geliyor» diyerek, yanan közlerin altına gizlenmeye
çalışacaklardır. Bunu duyan şeytan, her iki elleriyle yüzüne vuracak ve haykırarak diyecektir: «Sen, bana rağmen benden daha soylusun, adaletsizce yapılmış (bir iş) bu!»
137.
«Yetmiş iki derecede olan mü'minlere gelince: —biri salih amellere üzülüp, diğeri de kötülüklere sevinerek— salih amelleri olmadan (yalnızca) imanı bulunan son iki derecedekiler Cehennem'de yetmiş bin yıl kalacaklar.»
«Bu yıllardan sonra melek Cebrail Cehennem'e gelecek ve onların «Ey Muhammed, sana inananların Cehennem'de ebediyyen kalmayacaklarını söyleyerek, bize edilmiş va'dlerin nerede?» dediklerini duyacak.»
«O zaman, melek Cebrail geri Cennet'e dönüp, saygıyla Allah'ın Elçisi'ne yaklaşacak, duyduklarını O'na anlatacak.»
O zaman Elçi'si Allah ile konuşup, diyecek: «Allah'ım Rabb, benim inancımı kabul edenlerle ilgili olarak, onların Cehennem'de ebediyyen kalmayacakları (şeklinde) ben kuluna edilmiş va'di hatırla.»
Allah karşılık verecek: «Ne diliyorsan iste, ey dostum, çünkü, istediğin her şeyi sana vereceğim.»
O zaman Allah'ın Elçisi diyecek: «Ey Rabb, müminlerden yetmiş bin yıldır Cehennem'de kalanlar var. Merhametin nerede ey Rabb? Sana, Rabb, onlan acı cezalardan kurtarman için dua ediyorum.»
«O zaman Allah, dört gözde meleğine Cehennem'e giderek, Elçisi'ne inanan herkesi

çıkarıp, Cennet'e götürmelerini emredecek. Ve, onlar da bunu yapacaklar.»
«Ve, Allah'ın Elçisi'ne inanmanın yararı böyle olacaktır işte. O'na inananlar, hiç bir salih amel işlemeseler de, inançları içinde ölürlerse, sözünü ettiğim cezadan sonra Cennet'e gireceklerdir.»

138.

Sabah olunca erkenden, şehrin tüm insanları kadın ve çocuklarla birlikte, îsa'nın havarileriyle kaldığı eve gelerek, O'na yalvanp dediler: «Rab, bize merhamet et. Çünkü, bu yıl kurtlar ekinleri yediler ve biz de bu yıl toprağımızdan hiç bir şey alamıyacağız.»

îsa karşılık verdi: «Sizinki de ne korku! Bilmez misiniz ki, Allah'ın kulu îlya, Allah'ın azabının sürdüğü üç yıl içinde, yalnızca otlarla ve yabanî meyvelerle beslenerek, ekmek
(yüzü) görmedi. Allah'ın peygamberi babamız Davud, Seul'un zulmü altında iki yıl yabanî meyve ve ot yedi. O kadar ki, yalnızca iki kez ekmek yedi.»

Adamlar karşılık verdiler: «Rab, onlar manevî nimetlerle beslenen ve dolayısıyla iyi sabır gösteren Allah'ın peygamberleridirler; ama bu küçükler nasıl yemek bulacaklar?» Ve,

O'na çocukların oluşturduğu kalabalığı gösterdiler.
O zaman İsa, onlann perişanlıklarına merhamet ederek dedi: «Hasada ne kadar var?»
Cevap verdiler: «Yirmi gün.»
O zaman İsa dedi: «Bakın, bu yirmi gün süreyle kendimizi oruca ve namaza veririz; böylece Allah size, merhamet edecektir. Bakın, size diyorum ki, burada, benim Allah veya Allah'ın oğlu olduğumu söylediklerinde îsraililer'in günahı ve insanların deliliği başladığı için, Allah bu kıtlığı vermiştir.»
On dokuz gün oruç tutup da, yirminci günün sabahı olduğu zaman, tarlaların ve tepelerin olgun ekinlerle kaplı olduğunu gördüler. Bunun üzerine, Isa'ya koşup, her şeyi anlattılar.
Ve, bunu işitince îsa, Allah'a şükürler etti ve dedi: «Gidin kardeşler, Allah'ın size verdiği yemeği toplayın.»
Adamlar o kadar çok ekin topladılar ki, nereye koyacaklarını bilemediler; ve bu şey
İsrail'deki bolluğun sebebi oldu.
Şehirliler, İsa'yı başlarına kral yapmak için danışıp görüştüler; o, bunu öğrenince kendilerinden kaçtı. Bu nedenle, havariler on beş gün kendisini bulmak için uğraştılar.
139.
îsa, bu (satırlar) ı yazanla, Yakup ve Yuhanna tarafından bulundu. Ve, onlar ağlayarak dediler: «Ey üstad, bizden neden kaçtın? Yana yakıla seni aradık; tüm havariler de ağlaya ağlaya seni arıyorlar.»
İsa cevap verdi: «Kaçtım. Çünkü, biliyordum ki, şeytanların bir yol göstericisi, kısa bir zaman sonra göreceğiniz bir şey hazırlıyor benim için. İleri derecedeki kâhinlerle halkın
önde gelenleri bana karşı ayaklanacak ve Romalı validen beni öldürmek için yetki koparacaklar. Çünkü, benim İsrail krallığını gasbetmek istediğimden korkuyorlar. Hattâ,
Yusuf'un Mısır'a satıldığı gibi, ben de havarilerimden biri tarafından ihanete uğrayacak ve satılacağım. Ama, peygamber Davud'un, «O, çukura, komşusuna tuzak kuranı düşürecektir.» dediği gibi, adaletli Allah, kendisini düşürecek. Allah, beni onların elinden kurtarıp, dünyadan çekip alacak.»
Üç havari korktular; ama îsa, «Korkmayın, çünkü sizden hiç biriniz bana ihanet etmeyecektir» diyerek kendilerini rahatlattı.

Ertesi gün olunca, İsa'nın şakirtlerinden otuz altısı ikişer ikişer geldi; ve (İsa) diğerlerini bekleyerek Şam'da kaldı. Ve, herkese dert yanıyorlardı. Çünkü, İsa'nın dünyadan ayrılması gerektiğini biliyorlardı. Bunun üzerine ağzını açtı ve dedi: «Kesinlikle mutsuz odur ki, nereye gideceğini bilmeden yürür; ama (bundan) daha mutsuz olan ise, gücü yettiği ve iyi bir hana nasıl varılacağını bildiği halde, yağmur altında, eşkiya tehlikesine karşı batak yolda kalmak diler ve arzu eder. Söyleyin bana kardeşler, bu dünya bizim ana vatanımız mıdır? Hiç de değil. Çünkü, ilk insan dünyaya sürgüne gönderildi; ve burada hatasının cezasını çekiyor. Yoksulluk içinde olduğunu görürken, kendi zengin ülkesine dönme özlemini duymayan bir sürgün bulunur mu acaba? Akıl bunu kesinlikle reddeder, ama tecrübe doğruluyor, çünkü, dünyayı sevenler ölümü düşünemezler; hem de, biri kendilerine ondan söz etti mi, konuşmasına kulak vermezler.»

140.

«İnanın ki ey insanlar, ben dünyaya, hiç kimsenin, hattâ Allah'ın Elçisi'nin bile sahip olmadığı bir ayrıcalıkla geldim (Bu ayrıcalık Isa Peygamberin kıyamete yakın bir zamana kadar yükseltildiği yerde yaşamasıdır); çünkü, Allah'ımız insanı dünyada yerleştirmek için değil, gerçekte Cennet'e koymak için yarattı.»

«Emin olun ki, kendisine yabancı bir kanuna bağlı olduklarından, Romalılar'dan herhangi bir şey almak ümidi olmayan kişi, sahip olduğu tüm şeylerle birlikte kendi ülkesini terketmek ve asla dönüp de, gidip Roma'da yaşamak istemez. Ve, kendisinin Kayser'e karşı geldiğini gördüğü zaman, çok daha az (ihtimalle) böyle bir şey yapar. îşte, ben de size diyorum ki bakın, Allah'ın peygamberi Süleyman da benimle birlikte ağlıyor, «Ey
ölüm, seni hatırlamak, zenginlikleri içinde rahat rahat oturanlara ne kadar da acı gelir!»

Bunu, şimdi öleceğim için demiyorum; çünkü, dünyanın sonuna kadar yaşayacağımdan eminim.

«Fakat, ölmeyi öğrenesiniz diye size bundan söz edeceğim.»

«Allah sağ ve diridir ki, bir kez bile olsa yanlış yapılan her şey gösterir ki, bir şeyi iyi yapmak için, o şeyde alıştırma yapmak gereklidir.»

«Askerleri gördünüz mü, barış zamanında sanki savaştalarmış gibi nasıl da birbirleriyle kendilerini eğitirler. Ya iyi ölmesini bilmeyen insan, iyi bir ölümle nasıl ölecektir?»

«Rabb'ın gözünde kutsal (kul) un ölmesi çok kıymetlidir» demişti Peygamber Davud.
Neden biliyor musunuz? Söyleyeceğim size: Şundan ki, nasıl, tüm az bulunan şeyler kıymetliyse, iyi ölenlerin ölümü de, az bulunduklarından Yaratıcımız Allah'ın gözünde kıymetlidir.
«Cidden, bir insan ne zaman bir şeye başlasa, aynı şeyi bitirmek istemekle kalmaz, bunun yanı sıra, plânı iyi bir sonuca varsın diye sancılanır.»
«Ey, donuna kendinden daha çok değer veren zavallı insan; kumaşı keseceği zaman, kesmeden önce dikkatle ölçer; kesilince de özenle diker. Ya, hayatını, —ölmek için doğan, o kadar ki, yalnızca doğmayan ölmez— neden insanlar hayatlarını ölümle
ölçmezler?»
«Yapı yapanları gördünüz mü; koydukları her taşta duvar yıkılmasın diye, tam yerinde olup olmadığını ölçerek temeli nasıl da göz önünde bulundururlar? Ey sefil insan, hayat yapısı en büyük yıkımla yıkılacak, çünkü ölüm temeline bakmıyor!»
141. Akli Dengesizlik..
«Söyleyin bana, bir insan doğarken nasıl doğar? Mutlaka çıplak doğar. Ve, ölü olarak toprağın altına konurken, ettiği kâr nedir? îçine sarıldığı basit bir keten bezi; ve budur dünyanın kendisine verdiği ödül.»
«Şimdi, işin iyi bir sona varması için, her işte (kullanılan) araçların başlangıç ve sonla uyum içinde olması gerekirken, ya dünyanın zenginliğini isteyen insanın varacağı son nedir? Allah'ın peygamberi Davud Peygamber'in «Günahkâr en kötü bir ölümle
ölecektir» dediği biçimde öl(üp gid)ecektir.»
«Bir insan elbise dikerken, iğneye iplik yerine kiriş geçirirse, iş(i) nasıl (bir sona) varır?
Mutlaka boşa çalışmış olur ve komşuları tarafından küçümsenir Şimdi, insan dünyalık malları toplarken sürekli bu (işi) yaptığını görmüyor. Çünkü, Ölüm iğnedir, dünyalık malların kirişleri ondan geçmez. Yine de o, delicesine işi başarmak için uğraşır durur, ama nafile.»
«Ve, benim bu sözüme kim (inanmıyorsa) kabirlere baksın. Çünkü, orada gerçeği

bulacaktır. Allah korkusuyla başka her şeyin ötesinde akıllı olmak isteyen mezarın kitabesini incelesin. Çünkü, orada, kurtuluşu için gerçek akideyi bulacaktır. Çünkü, insan bedeninin kurtçukların yiyeceği haline

dönüştüğünü gördüğü zaman, dünyadan, bedenden ve nefsten sakınmayı öğrenecektir.
-Söyleyin bana, insanın ortasından yürüdüğünde emniyetle gidebileceği, kıyılardan yürüdüğünde ise başını kıracağı bir yol olsa; birbirlerine karşı çıkan ve kıyıya en yakın olmak gayretiyle kavga eden ve kendilerini öldüren insanlar görürseniz ne dersiniz? Nasıl da şaşırırsınız! Mutlaka dersiniz ki, «Deli ve çılgındır onlar. Eğer çılgın değillerse aklî dengesizlik içindedirler.»
«Doğru, aynen öyledir» (diye) karşılık verdi havariler.
O zaman îsa ağladı ve dedi: «îşte, dünyayı sevenler de tıpkı böyledirler. Çünkü, insanda orta bir yer tutan akla göre yaşasalardı, Allah'ın kanununa uyarlar ve sonsuz ölümden kurtulurlardı. Fakat, bedene ve dünyaya uyduklarından, biri diğerinden daha bir gurur ve
şehvetle yaşamak için didinen çılgınlar ve kendi benliklerinin acımasız düşmanlarıdırlar.»
142. Hain Yahuda ve Tahrifçi Din Adamlarının Mantığı
Hain Yehuda İsa'nın kaçtığını görünce, dünyada güçlü olma ümidini yitirmişti. Çünkü, içinde Allah sevgisi için kendisine verilen tüm şeylerin bulunduğu İsa'nın kesesini taşıyordu. îsa'nın İsrail kralı, kendişinin de güçlü bir insan olacağını ümit ediyordu. Bu bakımdan, ümidini yitirince kendi kendine dedi: «Eğer bu adam bir peygamberse, parasını çaldığımı bilir; ve böylece sabrını yitirip, kendisine inanmadığımı bilerek beni hizmetinden kovar. Eğer akıllı bir adam olsaydı, Allah'ın kendisine vermek istediği
şereften kaçmazdı? Bu bakımdan, Ferisîler, yazıcılar ve önde gelen kâhinleriyle bir düzen kurup, onu ellerine nasıl teslim edeceğime bakmam daha iyi olacak, çünkü böylece iyi bir
şeyler elde edebilirim.» Bunun üzerine, kararını verip, meselenin Nain'de nasıl geçtiğini yazıcılar ve Ferisîler'e duyurdu. Onlar da başkâhinle istişare edip, dediler: «Bu adam kral olursa ne yaparız? Kesinkes geçimimiz kötü olur; çünkü o, eskiden olduğu gibi Allah'a ibadeti geri getirmek isteyecektir. Çünkü, bizim geleneklerimizi alıp kabul edemez.
Şimdi, böyle bir adamın egemenliği altında nasıl geçiniriz? Kesinlikle, çocuklarımızla birlikte helak oluruz; çünkü memuriyetimizden atılırsak, ekmeğimizi dilenmek zorunda kalırız.
«Şimdi, Allah'a şükür, bizim kendilerininkiyle ilgilenmediğimiz gibi bizim kanunumuzla ilgilenmeyen, kanunumuza yabancı bir kral ve bir valimiz

var. Ve, böylece listeye ne alırsak yapabiliyoruz; bu şekilde her ne kadar günah işliyorsak da, Allah'ımız öylesine merhametlidir ki, kurban ve oruçla yumuşayıverir. Fakat, eğer, bu adam kral olursa,
Musa'nın kitabına göre Allah'a ibadet edildiğini görmedikçe yumuşamıyacaktır; ve daha da kötüsü, (önde gelen havarilerinden birinin bize dediği gibi) Mesih, Davud soyundan gelmeyecek demekte, ama, İsmail'in soyundan geleceğini ve va'din îshak'a değil, îsmail'e yapıldığını söylemektedir.»
«O halde, bu adam yaşamaya katlanacak olursa, sonuç ne olacaktır? Mutlaka îsmaililer
Romalılarla anlaşmaya varıp, ülkemizi ellerine verecekler ve böylece İsrail, eskiden olduğu gibi yine köleleştirilecektir.» Bunun üzerine, teklifi duyan başkâhin Hirodes ve valiyle görüşmesi gerektiği şeklinde cevap verdi, «Çünkü, halk O'na öylesine eğilim göstermektedir ki, asker olmadan herhangi bir şey yapamayız; ve inşallah askerle bu işi belki başarabiliriz.»

Bu nedenle, aralarında istişare edip, vali ve Hirodes olur dedikleri zaman, onu geceleyin yakalamak için plân kurdular.
143.
Sonra, tüm havariler Allah'ın dilemesiyle Şam'a geldiler. Ve, o gün hain Yehuda herkesten daha çok İsa'nın yokluğuna üzülüyor göründü. Bunun üzerine İsa dedi:
«Herkes, hiç yeri yokken sizi seviyor gösterisinde bulunan kişiden sakınsın.»
Ve Allah anlayışımızı giderdi de, onun bunu ne amaçla dediğini bilemedik. Şakirtlerin tümü geldikten sonra İsa dedi: «Galile'ye dönelim, çünkü Allah'ın meleği bana oraya gitmem gerektiğini söyledi.» Bunun üzerine, bir sebt günü sabahı îsa Nasıra'ya geldi. Şehirliler îsa'yi tanıyınca herkes kendisini görmek istedi. Bu arada, Zakkay adlı kısa boylu bir vergi mültezimi büyük kalabalık nedeniyle İsa'yı göremediğinden yabani bir incir ağacına tırmanıp, İsa havraya giderken oradan geçeceği zamanı bekledi. Sonra
İsa o yere gelince gözlerini kaldırıp dedi: «İn Zakkay çünkü bugün senin evinde kalacağım.»
Adam inip O'nu memnunlukla kabul etti ve mükemmel bir ziyafet hazırladı. Ferisîler mırıldanıp İsa'nın havarilerine dediler: «Mualliminiz neden vergi mültezimleri ve günahkârlarla yemeğe gider?»

îsa cevap verdi: «Doktor bir eve neden girer? Söyleyin bana ve ben de size neden buraya geldiğimi söyleyeceğim.»
Cevap verdiler: «Hastaları iyileştirmek için.» «Doğru Söylüyorsunuz.» dedi îsa, «Çünkü hastalardan başka kimsenin ilâca ihtiyacı yoktur.»
144.
Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, Allah peygamberlerini ve kullarını dünyaya, günahkârlar tevbe etsin diye gönderir, takva sahipleri uğruna göndermez,
çünkü, nasıl temiz olanın banyoya ihtiyacı yoksa, onların da tevbeye ihtiyacı yoktur. Ama size diyorum ki bakın, eğer sizler gerçek Ferisîlerseniz benim kurtuluşları için günahkârlarla uğraşmam gerektiğinden memnun olmalısınız.
«Söyleyin bana, kaynağını» ve dünyanın Ferisileri neden çekmeye başladığını biliyor musunuz? Mutlaka anlatacağım size, çünkü, bilmiyorsunuz, öyleyse sözlerime kulak verin.
«Dünyaya hiç değer vermeden, gerçekten Allah'ın yolunda yürüyen bir Allah dostu Enoh
(İdris Peygamber) Cennet'e alındi; ve, mahkemeye kadar orada kalacak (çünkü, dünya sonuna yaklaştığı zaman o, îlya ve bir başkasıyla birlikte dünyaya dönecektir). Ve böylece, bunu bilen insanlar Cennet arzusuyla Yaratıcıları Allah'ı aramaya başladılar. Şu
«Ferisi», Kenan dilinde tam anlamıyla «Allah'ı arayan» demektir. Çünkü Kenaniler insanın ellerine tapınma denen putperestliğe bağlı olduklarından, bu ad orada iyi insanlarla alay etmek suretiyle başladı.
«Bu şekilde, halkımızdan Allah'a kulluk için dünyadan ayrılanları gören Kenanîler, böyle birini gördüklerinde «Ferisi», yani 'Allah'ı arıyor' derlerdi. Şöyle demek istiyorlardı: «Ey deli yoldaş, senin heykelden putların yok ve rüzgâra tapmıyorsun; bu bakımdan, kaderine bak da, gel ve bizim tanrılarımıza kulluk et.»
«Bakın, size diyorum ki», dedi îsa, «Tüm velîler ve Allah'ın peygamberleri sizin gibi

ismen değil, ama amelde Ferisi olmuşlardır. Çünkü, tüm hareketlerinde yaratıcıları
Allah'ı aramışlar ve Allah sevgisiyle şehirleri terketmişler ve mallarını Allah sevgisi uğruna (Allah'a) satmışlar ve yoksullara vermişlerdir.»
145. Ilya (İlyas) Peygamberin Kitabı

«Allah sağ ve diridir ki, Allah'ın peygamberi ve dostu İlya zamanında onyedi bin
Ferisî'nin oturduğu on iki dağ vardı. Ve öyleydi ki, bu kadar büyük bir sayının içinde tek bir fasık/facir yoktu; ve hepsi Allah'ın seçkin (kul)Iarıydı. Ama şimdi, israil'de yüzbinden fazla Ferisî'nin olduğu bir zamanda, bin kişide bir tane seçkin (kul) vardır inşallah!»
Ferisîler kızarak karşılık verdiler: «Öyleyse, biz hep fasık/faciriz. Ve sen bizim dinimizi fısk/fücur içinde görüyorsun.»
îsa cevap verdi: «Gerçek Ferisîler'in dinini fısk/ fücur içinde değil, beğenilecek bir şey olarak görüyorum. Ve bunun için ölmeye de hazırım. Ama gelin siz Ferisi misiniz, değil misiniz bakalım. Allah'ın dostu îlya havarisi Elişa'nın ricası üzerine küçük bir kitap yazıp, içinde Rabb'ımız Allah'ın kanunuyla birlikte tüm insanî hikmetlere de yer verdi.»
Ferisîler îlya'ın kitabının adını duyunca şaşırdılar, çünkü geleneklerinde kimsenin böyle bir akideye uyduğunu bilmiyorlardı. Bu bakımdan yapılacak işleri olduğu bahanesiyle ayrılıp gitmek istediler. O zaman İsa dedi: «Eğer siz Ferisîlerseniz başka her işi bırakırsınız; çünkü, Ferisi yalnızca Allah'ı arar. Bunun üzerine şaşkınlık içinde İsa'yı dinlemek için kaldılar, o da dedi: «Allah'ın kulu İlya» (çünkü, küçük kitap böyle başlıyor), «Yaratıcısı Allah'la birlikte yürümek isteyen herkes için bunu yazıyor. Kim çok
şey öğrenmek isterse, o Allah'tan az korkar (metinden aynen), çünkü Allah'tan korkan yalnızca Allah'ın dilediğini öğrenmekle yetinir. Güzel sözler isteyenler, başka değil, yalnızca günahlarımızı reddeden Allah'ı istemezler.
«Allah'ı anmak arzu edenler, hemen evlerinin kapı ve pencerelerini kapasınlar. Çünkü, mal sahibi evinin dışında, sevilmediği (bir yerde) bulunmaya katlanamaz. Bu bakımdan, nefislerinizi koruyun, kalbinizi koruyun, çünkü Allah, dışınızda, nefret edildiği bu dünyada bulunmaz.»
«Salih amel işlemek isteyenler kendi benliklerine yönelsinler, çünkü tüm dünyayı kazanıp da kendi ruhunu yitirmek hiç bir işe yaramaz.»
«Başkalarına öğretmek isteyenler, başkalanndan daha iyi yaşasınlar; çünkü kendinizden daha az bilenden hiç bir şey öğrenilemez. O halde, günahkâr kendine öğretenden daha kötü birini duyduğu zaman hayatını nasıl düzeltecek?
«Allah'ı arayanlar insanların (metinden aynen) sohbetinden kaçsınlar, çünkü Musa Sina dağında yalnızken kendini buldu ve bir dostun bir dostla

konuştuğu gibi Allah'la konuştu.
«Allah'ı arayanlar, otuz günde yalnızca bir kez dünyalık insanların bulundukları yere
çıksınlar; çünkü, Allah'ı arayanın iki yıllık işi bir günde yapılabilir.»
«Yürüdüğü zaman, yalnızca kendi ayaklarına baksın.»
«Konuştuğu zaman, yalnızca gerekli olan şeyi konuşsun.»
«Yedikleri zaman, sofradan doymadan kalksınlar. Her gün bir ertesi güne çıkmayacaklarını düşünüp, vakitlerini (son) nefesi yaklaşan biri gibi harcasınlar.»
«Elbise olarak hayvan derisi yeter.»
«Toprak yığını, çıplak yer üstünde uyusun; her gece iki saatlik uyku da yeter.»
«Kendinden başka kimseden nefret etmesin, kendinden başka kimseyi ayıplamasın.»
İbadet ederlerken, gelecek olan mahkemedelermiş gibi bir korku içinde ayakta

dursunlar.»
«Şimdi, Allah'a kulluk için Allah'ın Musa kanalıyla sana verdiği kanuna göre bunları yap, çünkü bu şekilde Allah'ı bulacak, her zaman ve her yerde sen Allah'ta, Allah da sendeymiş hissini duyacaksın.»
«İlya'nın küçük kitabı budur ey Ferisîler. Bu nedenle size yine diyorum ki, eğer siz Ferisîlerseniz benim buraya girmeme sevinmiş olmalısınız, çünkü Allah günahkârlara merhamet eder.»
146.
Sonra Zakkay dedi: «Rab, Allah sevgisi için tehditle aldığım tüm şeylerin dört katını vereceğim.»
O zaman îsa dedi: «Bugün kurtuluş bu eve gelmiş bulunuyor. Bakın, bakın pek çok vergi mültezimleri, fahişeler ve günahkârlar Allah'ın melekûtuna girecekler ve kendilerini takva sahibi sayanlar sonsuz ateşlere gireceklerdir.»<
Bunu duyan Ferisîler öfkeyle ayrıldılar. O zaman İsa tevbeye gelenlere ve havarilerine dedi: «Bir adamın iki oğlu vardı, küçük olanı dedi: «Baba bana düşen malları ver,» Ve babası verdi ve kendi payını alan (oğul) ayrıldı ve uzak bir ülkeye gitti; orada tüm varlığını lüks içinde yaşayarak fahişelerle harcayıp bitirdi. Bundan sonra, bu ülkede şiddetli bir kıtlık oldu, o kadar ki, bu sefil adam bir vatandaşa hizmet etmeye gitti, o da kendisini malları arasında bulunan domuzların başına verdi. Ve domuzlara bakarken, onlarla birlikte palamut yiyerek açlığını ne de olsa gideriyordu. Ama kendine geldiği zaman (şöyle) dedi: «Ah babamın evinde ne bol yiyecekler vardı. Bense burada açlıktan kırılıyorum! Bu nedenle, kalkıp babama gidecek ve kendisine diyeceğim: Baba, gökte sana karşı günah işledim; bana hizmetçilerinden birine davrandığın gibi davran.»
«Zavallı adam gitti ve öyle oldu ki, babası onun uzaklardan geldiğini görüp kendisine karşı merhamete geldi. Bunun üzerine onu karşılamaya çıktı ve yanına varıp kendisini kucakladı ve öptü.»
Oğul, baş eğip dedi: «Baba, gökte sana karşı günah işledim, bana hizmetçilerinden birine davrandığın gibi davran. Çünkü ben, senin oğlun denecek değerde değilim.»
Baba karşılık verdi: «Oğul, böyle deme, çünkü sen benim oğlumsun ve seni

kölem durumunda görmeye dayanamam.» Ve hizmetçilerini çağırıp dedi: «Buraya yeni elbiseler getirip bu oğlumu giydirin ve kendisine yeni don verin. Parmağına yüzüğünü takın ve hemen yağlı danayı kesin, şenlik yapacağız. Çünkü bu benim oğlum ölmüştü. Şimdi ise yeniden hayata gelmiş bulunuyor. Kayıptı da şimdi bulundu.»

147.

«Evde şenlik yaparlarken bakın ki, büyük oğul eve geldi. Ve içerde şenlik yaptıklarını duyup şaşırdı ve hizmetçilerden birini çağırıp niye böyle şenlik yapmakta olduklarını sordu.»

Hizmetçi ona cevap verdi: «Kardeşin geldi, baban da yağlı danayı kesti, yiyorlar.» Büyük oğul bunu duyunca çok kızdı ve eve girmedi.

Bunun üzerine, babası dışarı çıkıp kendisine dedi: «Oğul, kardeşin geldi, sen de gel ve onunla birlikte sevin.»

Oğul kızarak cevap verdi: «Sana hep iyi bir şekilde hizmet ettim; ve sen bana hiç bir

zaman arkadaşlarımla yemek için bir kuzu vermedin. Fakat, seni terkedip giden ve tüm payına düşeni fahişelerle yiyip bitiren bu değersiz herife gelince şimdi yağlı danayı kesiyorsun.»

Baba cevap verdi: «Oğul, sen hep benimlesin ve her şey senindir. Ama bu ölmüştü, şimdi yine hayattadır, kayıptı, şimdi bulunmuştur, bu bakımdan sevinmeliyiz.»

Büyük oğul daha çok kızdı ve dedi: «Sen git ve neşelen, ben zina edenlerin sofrasında yemek yemeyeceğim.» Ve tek bir kuruş bile almadan babasını bırakıp gitti.

«Allah sağ ve diridir ki» dedi Isa, «tevbe eden günahkârlar için Allah'ın melekleri arasındaki sevinç işte böyledir.»

Ve yemeği yedikleri zaman ayrıldı, çünkü Yahudiye'ye gitmek istiyordu. Bunun üzerine havariler dediler: «Muallim, Yahudiye'ye gitme, çünkü Ferisiler'in başkâhin (ve kâhin) lerle senin aleyhinde görüştüklerini biliyoruz.»

Isa karşılık verdi: «Ben, onlar bunu yapmadan önce de biliyordum, fakat korkmuyorum. Çünkü onlar Allah'ın iradesine aykırı hiç bir şey yapamazlar, bu bakımdan bırakın istedikleri her şeyi yapsınlar; çünku ben onlardan değil, Allah'tan korkuyorum.»

148. Gerçek Ferisi

«Şimdi söyleyin bana: Bu günün Ferisîleri Ferisi midirler? Allah'ın kulları

mıdır onlar?
Hiç de değil. Evet, ve bakın size diyorum ki, burada yeryüzünde bir insanın melanetlerini
örtmek için din mesleği ve kılığına bürünmesinden daha kötü bir şey yoktur. Şimdikileri bilirsiniz diye eski zamanların Ferisîlerinden tek bir örnek vereceğim size. İlya'nın, putatapıcıların büyük zulümleri sonucu ayrılmasından sonra Ferisîler'in kutlu cemaati dağıldı. Çünkü, daha hemen İlya zamanında, bir yılda gerçek Ferisi olan on binden fazla peygamber öldürülmüştü.»
«İki Ferisi yerleşmek üzere dağlara gittiler ve birbirlerinden yalnızca bir saatlik mesafede bulunuyor idiyseler de, biri komşusundan on beş yıl hiç bir haber alamadı. Bakın ki, bunlar meraklı kişilerdi de! Gel zaman git zaman bu dağlarda bir kuraklık oldu ve bunun
üzerine her ikisi de su aramaya koyuldular ve birbirlerini buldular. O zaman daha yaşlı olanı dedi (çünkü en büyüğün herkesten önce konuşması adetleriydi ve genç bir adamın yaşlı birinden önce konuşmasını büyük bir günah sayarlardı.) Bu bakımdan, yaşlı olanı dedi: «Nerede oturuyorsun kardeş?»
«Oturduğu yeri parmağıyla işaret ederek cevap verdi: «Şurada oturuyorum.» Çünkü, genç olanın oturma yerinin yakınındaydılar.»
Yaşlı olanı dedi: «Kardeş ne zamandır burada oturuyorsun?»
Genç olanı cevap verdi: «Onbeş yıldır.»
Yaşlı olanı dedi: «Belki de, Ahab Allah'ın kullarını öldürdüğü zaman geldin?»
«Evet öyle» diye cevap yerdi genç olanı Yaşlı olanı dedi: «Ey kardeş, şimdi îsrail kralı kimdir, bilir misin?»
Genç olanı cevap verdi: «İsrail'in kralı Allah'tır, çünkü putatapıcılar kral değil, İsrail'in cellâtlarıdır.»
«Doğru» dedi yaşlı olanı. «Ama, ben şimdi israil'in cellâtı kimdir demek istemiştim.»
Genç olanı cevap verdi: «İsrail'in günahları İsrail'in cellâtlarıdır. Çünkü, günah işlememiş olsalardı, (Allah) İsrail'e karşı putatapıcı reisleri ayaklandırmıyacaktı.»
O zaman yaşlı olanı dedi: «Allah'ın İsrail'i cezalandırmak için gönderdiği şu kâfir reis

kimdir?»
Genç olanı cevap verdi: «Şimdi ne bileyim, onbeş yıldır senden başka kimseyi görmemişim ve okumak da bilmiyorum ki, bana herhangi bir mektup gönderilmiş olsun.»
Yaşlı olanı dedi: «Ama, koyun derilerin ne kadar da yeni! Madem, hiç bir kimseyi görmedin de, onları sana kim verdi?»
149.
Genç olanı cevap verdi: «îsrail halkının, üstünü başını çölde kırk yıl eskitmekten koruyan, benim derilerimi de korudu.»
O zaman yaşlı olanı sezdi ki, genç olan kendinden daha tamdır, çünkü kendisinin her yıl insanlarla ilişkisi oluyordu. Bu yüzden, sohbetinden yararlanmak için dedi: «Kardeş, sen okumak bilmezsin, bense bilirim, benim evimde Davud'un Mezmurlar'ı vardır. O halde, gel ben her gün sana biraz okuyayım, ve Davud'un ne dediğini açıklayayım.»
Genç olanı cevap verdi: «Haydi gidelim.» Yaşlı olanı dedi: «Ey kardeş, iki gün oldu ki, su içmiyorum. Bu bakımdan biraz su araştıralım dedi.» Genç olanı dedi: «Ey kardeş, ben iki aydır su içmiyorum. O halde haydi gidelim de, Allah'ın peygamberi Davud aracılığıyla ne dediğine bakalım; Rabb bize su vermeye kadirdir.»
Bunun üzerine dönüp, yaşlı olanın mekânına vardılar. Ve kapıda bir taze su kaynağı buldular.
Yaşlı olanı dedi: «Ey kardeş, sen Allah'ın kutsal bir kulusun; bak Allah bu kaynağı senin uğruna verdi.»
Genç olanı dedi: «Ey kardeş, alçak gönüllülüğünden diyorsun,bunu. Ama belli ki, Allah eğer bunu benim uğruma yapmış olsaydı (onu aramak için) ayrılmayayım diye, benim mekânımın yakınında bir kaynak verirdi. Ben sana karşı günah işlediğimi itiraf etmeliyim. Sen iki gündür içmediğinden su aradığını söyleyince, ben iki aydır içeceksiz olduğumdan, sanki senden daha iyiymişim gibi içimde bir yükseklik duydum.»
O zaman yaşlı olanı dedi: «Ey kardeş, gerçeği söyledin, dolayısıyla günah işlemiş değilsin.»
Genç olanı dedi: «Ey kardeş, babamız Ilya'nın «Allah'ı arayan yalnızca kendini ayıplasın.» dediğini unutuyorsun. O, biz bunu bilelim diye değil, buna uyalım diye yazdı onu mutlaka.»
Daha yaşlı olanı yoldaşının doğruluğunu ve takvasını sezerek dedi: «Doğru; ve
Allah'ımız seni bağışlamıştır.»

Ve bunu deyip, Mezmurlar'i aldı ve babamız Davud'un dediklerini okudu: «Dilimin, günahıma bahane bulup göz yumarak kötü sözlere dalmaması için ağzımın
üzerine bir gözetleyici yerleştireceğim.» Ve burada yaşlı adam bir konuşma yaptı ve genç olanı ayrıldı. Bundan sonra, buluşmalarından önce onbeş yıl daha geçti. Çünkü genç olanı yerini değiştirmişti. İşte böyle, yaşlı olan onu bulunca dedi: «Ey kardeş, kaldığın yere neden geri (bir daha) gelmedin?»
Genç olanı cevap verdi: «Çünkü, bana söylediklerini henüz öğrenmiş değilim.»
O zaman yaşlı olanı dedi: «Onbeş yıl geçmişken nasıl olabilir bu?»
Genç olanı cevap verdi: «Sözlere gelince, onları tek bir saatte öğrendim ve hiç unutmadım; fakat, henüz onlara uyamadım. Uymayacak olduktan sonra, çok fazla şey
öğrenmenin amacı nedir ki? Allah'ımız zihnimizin değil de, daha çok kalbimizin iyi

olmasını bekler, bu bakımdan, Hüküm Günü'nde bize ne öğrendiğimizi değil, ne yaptığımızı soracaktır.»
150.
Yaşlı olanı karşılık verdi: «Ey kardeş, böyle deme, çünkü, Allah'ımızın değer verilmesini istediği ilmi hor görmüş oluyorsun.» Genç olanı cevapladı: «Şimdi, günaha düşmemek için nasıl söylemeliyim ki, çünkü senin sözün doğru, benimki de öyle. Öyleyse, diyorum ki, Allah'ın kanununda yazılı olan emirlerini bilenler, eğer ardından daha çok şey öğreneceklerse, (önce) bunlara uymalıdırlar. Ve, insan öğrendiği her şeye, bırakın uysun,
(yalnızca) onu bilmekle kalmasın).»
Yaşlı olanı dedi: «Ey kardeş, söyle bana, kiminle konuştun ki, benim söylediklerimin tümünü öğrenmediğini bilirsin?»
Genç olanı cevap verdi: «Ey kardeş, kendimle konuşurum. Her gün hesabımı vermek için kendimi Allah'ın mahkemesinin önüne korum. Ve, her zaman için de günahlarıma göz yuman bir şey duyarım.»
Yaşlı adam dedi: «Ey kardeş, sen tamken, hataların nedir ki?»
Genç olanı cevap verdi: «Ey kardeş, böyle deme, çünkü ben iki büyük hatanın ortasında duruyorum: Biri, kendimi günahkârların en büyüğü olarak bilmemem, diğeri ise, başkalarından daha çok (günahıma) pişman olmak istemememdir.»

Yaşlı olanı karşılık verdi: «Şimdi, sen (insanların) en olmuşu iken, kendini nasıl günahkârların en büyüğü olarak bilebilirsin?»
Genç olanı cevapladı: «Bir Ferisi'nin alışkanlığını edindiğim zaman, üstadımın bana söylediği ilk söz şuydu: «Başkalarının iyiliklerine, kendimin ise kötülüklerime bakmalıyım. Çünkü böyle yaparsam eğer, kendimi günahkârların en büyüğü olarak algılayabilirim.»
Yaşlı adam dedi: «Ey kardeş, bu dağlarda kimin iyiliğine, kimin hatalarına bakarsın, görüyorsun ki, burada hiç kimse yoktur.»
Genç olanı cevap verdi: «Güneşin ve gezegenlerin itaatına bakmalıyım. Çünkü onlar
Yaratıcı'larına benden daha iyi kulluk ediyorlar. Ama, ya arzuladığım gibi ışık vermediklerinden, ya sıcaklıklarının çok fazla olduğundan, ya da yerde çok fazla veya
çok az yağış olduğundan ben onları ayıplıyorum.»
O zaman, yaşlı adam bunu duyunca dedi: «Kardeş, sen bu akideyi nereden öğrendin.
Çünkü, ben şimdi doksan yaşmdayım ve yetmiş yıldır bir Ferisi'yim.»
Genç olanı cevap verdi: «Ey kardeş, sen bunu alçak gönüllülüğünden söylersin, çünkü sen, Allah'ın kutsal bir (kul) usun. Yine de ben sana cevap vereyim ki, Yaratıcı'mız Allah zamana bakmaz. Ama kalbe bakar. Bundandır ki, Davud onbeş yaşında, öbür altı kardeşinden daha genç iken îsrail kralı seçildi ve Rabbımız Allah'ın bir peygamberi oldu.»
151.
«Bu adam gerçek bir Ferisî'ydi» dedi îsa havarilerine. Ve, inşallah Hüküm Günü'nde onu arkadaşımız olarak buluruz.»
îsa sonra bir gemiye bindi ve havariler ekmek getirmeyi unuttuklarından dolayı
üzgündüler. îsa kendilerini azarlayıp dedi: «Günümüz Ferisi1 lerinin mayalarından

sakının. Çünkü küçük bir maya bir yığın yemeği bozar.»
O zaman havariler birbirlerine dediler: «Şimdi, ekmeğimiz bile yokken, nasıl mayamız olsun ki?»
O zaman İsa dedi: «Ey az inancı olan adamlar, Allah'ın, hiç bir ürün işareti olmayan
Nain'de yaptıklarını unuttunuz mu? Ve, beş ekmek ve iki balığı kaç kişi yemiş ve doymuştu? Allah'a imandan yoksun olan Ferisi'nin mayası ve ben

düşüncesi, yalnızca bugünün Ferisî'lerini bozmakla kalmamış, îsraili'leri de bozmuştur. Çünkü, okumak bilmeyen basit bir halk, kutsal kişiler olarak tanıdıklarından Ferisi'lerde gördüğü şeyleri yapar.
«Gerçek Ferisi nedir bilir misiniz? O, insan tabiatının yağıdır. Nasıl ki, yağ her sıvının
üstünde durursa, gerçek Ferisî'nin iyiliği de tüm insanî iyiliklerin üstünde durur. O,
Allah'ın dünyaya verdiği yaşayan bir kitaptır; çünkü, söylediği ve yaptığı her şey Allah'ın kanununa uygundur. Bu bakımdan, kim onun yaptığını yaparsa. Allah'ın kanununa uymuş olur. Gerçek Ferisi, günahla insan bedenini çürütmeyen tuzdur; çünkü, onu gören herkes tevbeye gelir. Hacıların yolunu aydınlatan bir ışıktır o, çünkü, onun pişmanlığıyla birlikte yoksulluğunu gören herkes, bu dünyada kalbimizi kapamamamız gerektiğini idrak eder.
«Ama, yağı ekşiten, kitabı tahrif eden, tuzu çürüten, ışığı söndüren bu insan sahte bir
Ferisî'dir. Bu bakımdan, eğer helak olmayacaksanız, bugünkü Ferisîlerin yaptıklarını yapmamaya dikkat edin.»
152.
îsa Kudüs'e gelip de, bir sebt günü mabede girdiğinde, askerler onu kışkırtmak ve alıp
(götürmek) için yaklaşıp dediler: «Muallim, savaş açmak meşru mudur?»
îsa cevap verdi: «İnancımız bize, hayatımızın yeryüzü üzerinde sürekli bir savaş halinde olduğunu söyler.»
Askerler dediler: «Öyleyse, bizi kendi inancına döndürmek ve bizim yığınla tanrıyı bırakıp, (çünkü, yalnızca Roma'da görülen yirmi sekiz bin tann vardır) senin tek olan ve görülemediği için nerede olduğu bilinmeyen, belki de bir hayal olan Allah'ına uymamızı ister misin?»
İsa cevap verdi: «Eğer sizi Allah'ımızın yarattığı gibi, sizi ben yaratmış olsaydım, sizi hidayete erdirmek isterdim.»
Karşılık verdiler: «Şimdi, nerede olduğu bilinmediği halde, senin Allah'ın bizi nasıl yaratmış olabilir? Bize Allah'ını göster, o zaman yahudi olacağız.»
O zaman İsa dedi: «Eğer sizin O'nu görecek gözleriniz olsa, ben size O'nu gösteririm, fakat kör olduğunuz için, O'nu size gösteremiyorum.»
Askerler karşılık verdiler: «Bu insanların sana verdiği onur mutlaka senin anlayışını götürmüş olmalı. Çünkü, hepimizin başında iki gözü varken, sen

bizim kör olduğumuzu söylersin.»
İsa cevap verdi: «Bedenî gözler, yalnızca cismi olan ve dıştaki şeyleri görebilir. Bu bakımdan, siz yalnızca, hiç bir şey yapamayan altından, gümüşten ve tahtadan tanrılarınızı görebilirsiniz. Ama, biz Yahudiyelilerin Allah'ımıza karşı korku ve iman
şeklinde manevi gözlerimiz vardır, bu yüzden de, biz Allah'ımızı her yerde görebiliriz.»
Askerler karşılık verdiler: «Konuşmana dikkat et, çünkü, eğer tanrılarımıza nefret yağdıracak olursan, seni Hirodes'in ellerine veririz, o da her şeye gücü yeten tanrılarımızın öcünü alır.»

İsa cevap verdi: «Eğer dediğiniz gibi, onların her şeye gücü yetiyorsa, beni bağışlayın, artık onlara tapacağım.»
Askerler bunu duyunca sevindiler ve putlarını yüceltmeye başladılar. O zaman îsa dedi:
«Burada işlerinize ihtiyaç vardır, sözlerinize değil, madem öyle, tanrılarınıza bir sineği yarattırın, ve ben onlara tapacağım.»
Askerler bunu duyunca yılıp, diyecek şey bulamadılar, bunun üzerine İsa dedi: «Asla, onların tek bir sineği (bile) yeniden yaratmadıklarını gördüğümden, kendileri için, tek bir sözle her şeyi yaratmış olan Allah'ı bırakmıyacağım, O'nun adı tek başına orduları korkutur.»
Askerler karşılık verdiler: «Şimdi şuna bakalım; çünkü biz seni al (ip götür) mek istiyoruz.» Ve ellerini Isa'ya karşı uzatmak istediler.»
O zaman îsa dedi: «Adonai Sabaoth!»(Ey Orduların Rabbi!) Bunun üzerine, bir kişinin, yıkanıp yeniden şarapla doldurulacakları zaman tahta fıçılan yuvarladığı gibi, askerler de hemen mabedten yuvarlanıp gittiler; o kadar ki, kendilerine dokunan kimse olmadığı halde, başları ve ayakları yere çarpıyordu.
Ve, o kadar korktular ve öyle bir şekilde kaçtılar ki, Yahudiye'de bir daha görünmediler.
153.
Kâhinler ve Ferisi'Ier kendi aralarında mırıldanıp dediler.- «O'nda Ba'al ve Eşterot'un bilgeliği var, ve bundan dolayı, şeytan'ın gücüyle yaptı bunu.»
Isa ağzını açtı ve dedi: «Allah'ımız komşumuzun mallarını çalmamamızı emretti. Fakat, bu tek hüküm öylesine aşıldı ve kötüye kullanıldı ki, dünyayı günahla doldurdu ve bu
(günah) diğer günahların bağışlandığı gibi bağışlanmıyacaktır; çünkü, başka her günah için insan ağlar ve onu bir daha işlemez, namaz ve zekâtla birlikte oruç da tutarsa, Kadir ve Rahim olan Allah'ımız affeder. Fakat, bu günah o türdendir ki, zulmen alınan geri verilmedikçe, asla bağışlanmayacaktır.»
O zaman, bir yazıcı dedi: «Ey muallim, hırsızlık tüm dünyayı günahla nasıl doldurmuştur? Şimdi, Allah'ın lûtfuyla, yalnızca bir kaç hırsızın bulunduğu ortadadır, onlar da kendilerini gösteremezler, çünkü hemen askerler tarafından asılırlar.»
îsa karşılık verdi.- «Malları bilmeyen (metinden aynen) hırsızları da bilmez, hem, bakın size diyorum ki, pek çokları ne yaptığını bilmeden çalar, bu

yüzden de, günahları başkalarınınkinden daha büyüktür, çünkü bilinmeyen hastalık iyileşmez.»
O zaman Ferisîler Isa'ya yaklaşıp dediler: «Ey muallim, İsrail'de gerçeği tek sen bildiğin için bize öğret.»
İsa karşılık verdi: «israil'de gerçeği tek benim bildiğimi söylemiyorum, çünkü bu «tek» kelimesi başkalarına değil, yalnızca Allah'a ait. Çünkü, O Hakk'tır, hakkı (gerçeği) da yalnızca O bilir. Bu bakımdan, eğer ben böyle dersem, büyük bir hırsız olurum. Çünkü,
Allah'ın şanını çalmış olurum. Ve, Allah'ı tek ben biliyorum demekle de, herkesten daha
çok cehaletin içine düşerim. Bu nedenle siz, tek benim gerçeği bildiğimi söylemekle ağır bir günah işlediniz. Ve, size diyorum ki, eğer bunu teşvik etmek için dediyseniz, günahınız daha da büyük olacaktır.»
Sonra İsa, herkesin sustuğunu görünce yeniden dedi: «Her ne kadar ben İsrail'de gerçeği bilen tek kişi değilsem de, tek ben konuşacağım; bu bakımdan, madem bana sordunuz, (o halde) bana kulak verin.»
«Yaratılan her şey Yaratıcı'ya aittir, o şekilde ki, hiç bir şey herhangi bir şey için iddiada

bulunamaz. Öyle de, ruh, nefs, beden, zaman, mal ve şan hep Allah'ın mülkiyetindedir.
Eğer bir insan onları Allah'ın istediği biçimde almazsa, bir hırsız olmuş olur. Ve, aynı
şekilde, eğer onları Allah'ın isteğinin aksine harcarsa, yine bir hırsız olmuş olur. Bu bakımdan diyorum ki size, ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, siz zamanı «yarın şöyle yapacağım, şöyle bir şey söyleyeceğim, şöyle bir yere gideceğim» diyerek ele alırsanız ve «inşallah (Allah izin verirse)» demezseniz, hırsız olursunuz ve zamanınızın daha iyi bölümünü Allah'ı memnun etmek için değil de, kendinizi memnun etmek için harcadığınızda daha büyük hırsız olursunuz ve daha kötü bölümünü Allah'a kulluk için harcadığınızda, o zaman da kuşkusuz hırsız olursunuz.
«Kim günah işlerse, hangi şekilde olursa olsun bir hırsızdır; çünkü o Allah'a kulluk etmesi gereken zamanı, ruhu ve kendi hayatını çalıp Allah'ın düşmanı şeytan'a vermiş olur.»
154.
«Bu bakımdan, onuru, canı ve malı olan insanın malı mülkü çalındığı zaman hırsız asılacaktır; canı alındığı zaman, katilin başı kesilecektir ve

adaletli olan budur, çünkü
Allah böyle buyurmuştur. Ama, bir komşunun onuru alındığı zaman, neden hırsız
çarmıha gerilmez? Mal onurdan, gerçekten daha mı iyidir? Allah gerçekten, malı alanın cezalandırılacağını, malla birlikte canı alanın cezalandırılacağını, ama onuru alanın serbest kalacağını mı buyurmuştur? Hiç de değil, çünkü mırıldanmaları nedeniyle babalarımız va'd edilen ülkeye girmediler de, yalnızca çocukları (girdi). Ve, bu günah nedeniyle, yılanlar halkımızdan yetmiş bin kadarını öldürdü.
«Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, onuru çalan, bir insanı malından ve canından edenden daha büyük cezayı hak eder. Ve, mınldayana kulak veren de aynı
şekilde suçludur. Çünkü, biri şeytan'ı diline, diğeri ise kulaklarına alır.»
Ferisîler bunları duyunca (öfkeden) patlıyorlardı, çünkü konuşmasına karşı çıkamıyorlardı.
Sonra İsa'nın yanına bir fakih yanaştı ve ona dedi : «Sayın muallim, bana anlat ki Allah, babalarımıza neden ekin ve meyve bahşetmedi? Düşeceklerini bildiğinden, mutlaka kendilerine vermeli veya insanlara onu görme eziyetini çektirmemeliydi.»
İsa cevap verdi: «Adam, sen bana iyi dersin, fakat hata edersin, çünkü yalnızca Allah iyidir. Ve, Allah'ın neden senin beynine göre iş yapmadığını sormakla daha çok hata edersin. Yine de sana cevap vereceğim. O halde sana diyorum ki, Yaratıcımız Allah işinde kendisini bize uydurmaz, bu bakımdan meşrû olan, yaratılmışın O'nun yöntemini ve uygunluğunu değil de, bunun yerine, Yaratanın yaratılmışa değil, yaratılmışın
Yaratan'a bağlı kalması için Yaratıcısı Allah'ın şanını araştırmasıdır. Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, eğer Allah insana her şeyi vermiş olsaydı, insan, kendisinin Allah'ın kulu olduğunu bilmeyecekti; ve böylece de kendini Cennet'in efendisi sayacaktı. Bu bakımdan, her zaman Azîm ve Sübhan olan Yaratıcı, Kendine bağlı kalsın diye insanı yemekten men etti.
«Ve, bakın size diyorum ki, kimin gözünde ışık varsa her şeyi açık görür ve bizzat karanlıktan bile ışık çıkarır; fakat kör böyle yapmaz. Bu nedenle diyorum ki, eğer insan günah işlememiş olsaydı, ne ben ne de sen Allah'ın merhametini ve adaletini bilmeyecektik. Ve, eğer Allah, insanı günah işleme istidadında yaratmamış olsaydı, bu konuda o, Allah'a eşit olacaktı.. Bundan dolayı, Sübhan Allah insanı iyi ve adaietli

yarattı,- ama kendi hayatı, kurtuluşu ve batışıyla ilgili olarak istediğini yapmakta serbest bıraktı.»
Fakih bunları işitince dondu kaldı ve şaşkınlık içinde ayrılıp gitti.
155.
Sonra, başkahin iki yaşlı kâhini gizlice çağırarak mabedten çıkıp, öğle namazını kılmak için Süleyman verandasında oturup beklemekte olan îsa'ya gönderdi. Ve, (İsa'nın) yanında halktan büyük bir kalabalıkla birlikte havarileri de bulunuyordu.
Kâhinler Isa'ya yaklaşıp dediler: «Muallim, insan ekini ve meyveyi neden yedi? Allah onu yemesini istedi mi, istemedi mi?» Ve, onlar bunu îsa'yı yanıltmak için dediler;
çünkü, «Allah istedi» dese, «(öyleyse) niçin yasakladı?» karşılığını verecekler, «Allah istemedi» dese, «o halde, Allah'ın istediğinin aksini yapabildiğine göre, insan Allah'tan daha büyük bir güce sahip» diyeceklerdi.
İsa cevap verdi: «Sizin sorunuz, dağın üstünden geçen ve sağ ve solunda uçurum bulunan bir yol gibi, ama ben ortadan yürüyeceğim.»
Bunu duyunca, kâhinler İsa'nın kalplerini bildiğini sezerek şaşırdılar.
Sonra îsa dedi: «Her insan ihtiyacı olduğundan, her şeyi kendi yararı için yapar. Ama, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan Allah, kendi hak arzusuna göre yaptı, Bu bakımdan, insanı yaratırken onu, Allah'ın kendine ihtiyacı olmadığını bilsin diye hür yarattı. Verbigratîa
(=misal olarak), kendi zenginliğini sergilemek için ve köleleri kendini daha çok sevsin diye, kölelerine hürriyet veren bir kralın yaptığı gibi.
«O halde, Allah insanı, Yaratıcı'sını çok daha fazla sevsin ve nimetini bilsin diye hür yarattı. Çünkü, Allah her ne kadar Kadiri Mutlak olup, insana ihtiyacı yok ve onu kudretiyle de yaratmışsa da, hayır işleyip, şerre karşı koyabilecek şekilde onu serbest bırakmıştır. Çünkü, her ne kadar Allah'ın günaha engel olma gücü var idiyse de, kudret ve nimeti insanda görüldüğünden, insanda günaha karşı çıkmamak için, yani, insanda Allah'ın rahmeti ve adaleti yürüsün diye O, kendi nimetiyle çelişmiyecekti (çünkü,
Allah'ta çelişme yoktur). Ve, gerçeği konuştuğuma işaret olarak, sizi başkâhinin beni aldatmak için gönderdiğini ve bunun da kâhinliğin meyvesi olduğunu size söylüyorum.»
Yaşlı adamlar ayrılıp gittiler ve her şeyi başkâhine anlattılar, o da dedi: «Bu herifin sırtında her şeyi kendisine söyleyen cin var; çünkü o İsrail krallığını

arzular, ama Allah bunun da gereğine bakacaktır.»
156.
îsa öğle namazını kılıp da mabedten çıkarken, annesinin rahminden kör doğan birini gördü. Havarileri kendisine sorup dediler: «Muallim, bu adamda kimin günahı var, babasının mı, yoksa annesinin mi ki. (böyle) kör doğmuş?»
îsa cevap verdi: «Ne babasının, ne de annesinin günahı var onda, ama Allah, İncil'e bir
şahit olsun diye onu böyle yarattı.» Ve, kör adamı yanına çağırıp, yere tükürerek çamur yaptı ve onu kör adamın gözlerine sürdü ve ona dedi: «Siloam gölüne git ve yıkan!»
Kör adam gitti ve yıkanıp, ışığa kavuştu, ardından, eve dönerken, kendisine rastlayan pek
çokları dediler: «Bu adam körse, kesinlikle derim ki, mabedin güzel kapısında oturup duran adamdı.» Başkaları dediler; «Odur, fakat ışığa nasıl kavuştu?» Ve, yanına yaklaşıp dediler: «Sen mabedin güzel kapısında oturup duran kör adam değil misin?»

Cevap verdi: «Oyum, neden (soruyorsunuz)?» -Dediler: «Öyleyse, görme gücüne nasıl kavuştun?» Cevap verdi: «Bir adam toprağa tükürerek çamur yaptı ve bu çamuru gözlerimin üzerine koyup, bana dedi: «Git Siloam gölünde yıkan.» Gidip yıkandım ve
şimdi görüyorum. İsrail'in Allah'ını tesbih ederim!»
Kör doğmuş olan adam mabedin güzel kapısına yeniden geldiği zaman, tüm Kudüs meseleyi duymuştu. Bunun üzerine, îsa aleyhinde kâhinler ve Ferisilerle konuşmakta olan kâhinlerin reisine getirildi.
Başkâhin kendisine sorup, dedi: «Adam, sen doğuştan kör değil miydin?»
«Ya, evet» (diye) cevap verdi.
«Şimdi Allah'ın şanı üzerine», dedi başkâhin «anlat bize, hangi peygamber sana rüyada göründü de ışık verdi. Babamız İbrahim miydi, yoksa Allah'ın kulu Musa mı, veya bir başka peygamber miydi? Çünkü, başkaları böyle bir şeyi yapamaz.»
Kör doğmuş olan adam cevap verdi: «Ben rüyada ne İbrahim'i, ne Musa'yı, ne de bir başka peygamberi görüp iyileştirilmedim. Ben mabedin kapısında otururken bir adam beni yanına getirtti, tükrüğüyle topraktan çamur yaparak, bu çamurun bir kısmını gözlerime sürdü ve beni yıkanmam için Siloam gölüne gönderdi; ben de oraya gidip yıkandım ve gözlerimin

ışığıyla geri döndüm.»
Başkâhin kendisine o adamın adını sordu. Kör doğmuş olan adam cevap verdi: «Bana adını söylemedi, ama onu gören biri beni çağırarak dedi: «Git ve bu adamın sana söylediği gibi yıkan, çünkü o Nasıralı İsa'dır, Israililerin Allah'ının bir peygamberi ve kutsal bir (kul)udur.»
O zaman başkâhin dedi: «O seni belki de bugün, yani sebt günü iyileştirdi?»
Kör adam cevap verdi: «Bu gün iyileştirdi beni.»
Başkâhin dedi: «Bakın şimdi, bu herif nasıl da günahkârın biridir, görüyorsunuz ki sebt gününe riayet etmez!»
Kör adam karşılık verdi: «O bir günahkâr mıdır, değil midir bilmem; ama şunu bilirim ki, ben kör iken o beni ışığa kavuşturdu.»
Ferisiler buna inanmadılar bu nedenle de başkâhine dediler: «Anne ve babasını çağırtın, bize gerçeği söyler onlar.» Bunun üzerine kör adamın anne ve babasını çağırttılar ve onlar gelince başkâhin kendilerine şöyle sordu: «Bu adam sizin oğlunuz mudur?»
Cevap verdiler: «O bizim oğlumuzun ta kendisidir.»
O zaman başkâhin dedi: «O, kör doğduğunu ve şimdi de gördüğünü söylüyor; nasıl olmuştur bu iş?»
Kör olarak doğan adamın baba ve annesi cevap verdi: «Evet, o kör doğmuştu, ama, ışığı nasıl aldığını bilmiyoruz; onun yaşı başı yerindedir, kendisine sorun, size gerçeği söyler.»
Bunun üzerine onlara yol verildi ve başkâhin yeniden, kör doğmuş olan adama dedi:
«Allah'ın şanı üzerine doğruyu söyle.»
(Kör adamın baba ve annesi konuşmaktan korkmuşlardı; çünkü, Roma Senatosu'ndan,
ölüm acısına çarptırılmak (istemiyen) kimsenin, Yahudiler'in peygamberi İsa hakkında
çekişmemesi için bir ferman çıkmıştı. Bu ferman valinin de eline ulaşmıştı, bu nedenle,
«Onun yaşı başı yerindedir, kendisine sorun» dediler.)
Sonra, başkâhin kör adama dedi: «Allah'ın şanı üzerine doğruyu söyle, çünkü biz, senin kendini iyileştirdiğini söylediğin bu adamın bir günahkâr olduğunu biliyoruz.»
Kör doğmuş olan adam cevap verdi: «O bir günahkâr mıdır, değil midir bilmem. Ama
şunu bilirim ki, ben görmüyordum, o beni ışığa kavuşturdu. Dünyanın

başlangıcından bu saate kadar, kesinkes, kör doğup da ışığa kavuşturulan kimse olmamıştır. Ve Allah

günahkârlara kulak asmaz.»
Ferisiler dediler: «Seni ışığa kavuştururken ne yaptı?»
O zaman kör doğmuş olan bunların inançsızlığına şaştı kaldı ve dedi: «Söyledim ya, neden bir daha soruyorsunuz bana? Siz de O'nun şakirtleri olmaz mısınız?»
O zaman, başkâhin kendisine küfredip dedi: «Sen zaten günah içinde doğmuşsun,
öyleyken bize öğretmeye mi kalkıyorsun? Defol ve böyle bir adamın sen şakirdi ol!
Çünkü, biz Musa'nın şakirtleriyiz ve biliyoruz ki, Allah Musa ile konuşmuştur; bu adama gelince, onun neci olduğunu bilmiyoruz.» Ve, onu havra ve mabedten atıp, Israililer arasındaki temizlerle birlikte ibadet etmesini yasakladılar.
157.-158.
Kör doğmuş olan adam gidip îsa'yı buldu. O da kendisini şöyle teselli etti: «Hiç bir zaman şimdiki kadar kutsanmamıştın, çünkü, peygamberi ve babamız Davud kanalıyla dünyanın dostlarına karşı, «Onlar lanetlerler, ben kutsarım» diyen Allah'ımız tarafından kutsandın; ve O, peygamber Mika aracılığıyla da dedi : «Ben sizin kutsamanızı lanetlerim. Çünkü, Allah'ın dilemesinin dünyanın dilemesine zıt olduğu kadar yer göğe, su ateşe, ışık karanlığa, soğuk sıcağa veya sevgi nefrete zıt değildir.»
Havariler ardından kendisine şöyle sordular: «Rab,sözlerin pek güzel; bu nedenle anlam
(ların) ı bize söyle, çünkü henüz anlamış değiliz.»
îsa cevap verdi: «Dünyayı tanıdığınız zaman göreceksiniz ki, ben gerçeği konuştum ve böylece her peygamberdeki gerçeği de tanıyacaksınız.»
«O halde bilin ki, tek bir adda birleşmiş üç türlü dünya vardır: Biri, su, hava ve ateşle birlikte gökleri ve yeri ve insanın altında olan tüm şeyleri temsil eder. Şimdi, bu dünya her şeyiyle, Allah'ın peygamberi Davud'un, «Allah onlar için çiğnemedikleri bir kural koymuştur» dediği gibi, Allah'ın iradesine uyar.»
İkincisi, nasıl «bunlardan birinin evi» -duvarları değil de, aileyi temsil ediyorsa, bunun gibi tüm insanları temsil eder, şimdi bu dünya yine Allah'ı sever; çünkü fıtratları gereği

Allah'ı özlerler. O kadar ki, fıtrata göre herkes, Allah'ı aramada yanılgıya düşse de,
Allah'ı özler. Ve, biliyor musunuz, hepsi Allah'ı neden özler? Çünkü, onlar, herkes hiç bir kötülüğü olmayan sonsuz bir iyiliğin özlemini duyar, bu ise yalnızca Allah'tır. Bu bakımdan, Rahman olan Allah, bu dünyaya kurtuluşu için peygamberlerini göndermiştir.
«Üçüncü dünya, insanların, dünyanın yaratıcısı Allah'a aykırı bir kanuna dönüşmüş olan günaha batmış durumudur. Bu, insanı Allah'ın düşmanları olan cinlere benzetir. Ve,
Allah'ımız bu dünyadan öylesine şiddetle nefret eder ki, eğer peygamberler bu dünyayı sevmiş olsalardı, ne düşünürsünüz? mutlaka Allah kendilerinden peygamberliklerini alırdı. Ve nasıl söyliyeyim ki ben? Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki,
Allah'ın Elçisi dünyaya gelince eğer bu şerli dünyaya karşı bir sevgi duyacak olsa, mutlaka Allah ondan, kendisini yarattığı zaman vermiş olduğu tüm şeyleri alır ve, onu ebediyyen cezalandırır; Allah bu dünyaya işte bu derecede zıttır.»
159.
Havariler karşılık verdiler: «Ey muallim, sözlerin öylesine güzel, bu bakımdan bize merhamet et, çünkü onları anlamıyoruz.»
îsa dedi: «Sanır mısınız ki, Allah Elçisi'ni kendisini Allah'la eşit tutmak isteyecek bir

rakip olarak yaratmıştır? Kesinlikle hayır, aksine, efendisinin istemediğini istemeyecek olan itaatkâr kölesi olarak (yaratmıştır.) Siz bunu anlayamazsınız, çünkü neyin günah olduğunu bilmiyorsunuz. Bu nedenle, sözlerime kulak yerin. Bakın, dikkat edin, diyorum ki size, günah insanda Allah'a aykırı bir şey olmadıkça ortaya çıkmaz; çünkü, yalnızca Allah'ın dilemediği şey günahtır; o kadar ki, Allah'ın dilediği her şey günaha yabancıların yabancısıdır. Bu durumda, eğer Ferisîlerle bizim başkâhinlerimiz ve kâhinlerimiz, İsrail halkı bana Allah dediği için bana işkence etseler, Allah'ı razı eden bir şey yapmış olurlar ve Allah da kendilerini ödüllendirir. Fakat, benim gerçeği, gelenekleriyle Allah'ın peygamberleri ve dostları olan Musa ve Davud'un kitaplarını tahrif ettiklerini söylememi istemiyerek, tersi bir nedenle bana işkence ettiklerinden ve bu yüzden benden nefret edip,
ölümümü arzuladıklarından, işte bundan dolayı Allah kendilerini tiksinti ve nefretle kabul eder.
«Söyleyin bana, Musa insan öldürdü, Ahab da insan öldürdü, bu, her iki durumda da katl(öldürme) değil midir? Kesinlikle değil; çünkü Musa, putatapıcılığı yok etmek ve
Hakk olan Allah'a ibadet etmeyi koruyup sürdürmek için insan öldürdü; ama Ahab ise, insanları Hakk olan Allah'a ibadeti yok etmek ve putatapıcılığı koruyup sürdürmek için
öldürdü, bu nedenle, Musa için insan öldürmek kurbana dönüşürken, Ahab için (dine karşı) saygısızlığa dönüştü; o kadar ki, bir ve aynı iş bu iki zıt etkiyi ortaya çıkardı.»
Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, eğer şeytan meleklerle onların
Allah'ı nasıl sevdiklerini görmek için konuşmuş olsaydı, Allah'ın reddine uğramıyacakti; ama, onları Allah'tan yüz çevirtmenin yollarını aradı, bu yüzden de ebedi azaptadır.»
O zaman, bu (satırlar)ı yazan karşılık verdi: «O halde, îsrail krallarının kitabında yazılı olduğu gibi, Allah'ın yalancı peygamberlerin ağzıyla söylenmesini takdir buyurduğu yalanla ilgili olarak, peygamber Mikaya'da söylenen şey nasıl anlaşılmalıdır?»
îsa karşılık verdi: «Ey Barnabas, olanları kısaca anlat ki, gerçeği açıkça görelim.»
160.

O zaman, yazan dedi: «Peygamber Danyal, îsrail krallarının ve tiranlarının tarihini anlatırken şöyle yazar: «îsrail kralı, Ammoniler olan Belial oğullarına (yani, fasık/facirlere) karşı savaşmak için Yahuda kralıyla birleşti. Şimdi, Yehuda kralı
Yehoşafat ve İsrail kralı Ahab ikisi birlikte Samiriyede bir tahtta otururlarken, önlerine dört yüz yalancı peygamber gelip, îsrail kralına dediler: «Ammonîlere karşı çık, çünkü
Allah onları senin ellerine verecek. Ve sen Ammon'u parçalayacaksın.»
O zaman Yehoşafat dedi: «Burada babalarımızın Allah'ının herhangi bir peygamberi var mıdır?»
Ahab cevap verdi: «Yalnızca bir tane var, o da şerlidir, çünkü benimle ilgili olarak her zaman şer haber verir durur; ve ben de onu hapiste tutuyorum.» Böyle, yani «yalnızca bir tane var», çünkü Ahab'ın fermanıyla o kadar çok peygamber öldürülmüştü ki, peygamberler sizin de dediğiniz gibi ey muallim» insanların bulunmadığı dağ tepelerine kaçmışlardı.»
O zaman Yehoşafat dedi: «Onu buraya çağırt bakalım, ne der.».
Bunun üzerine Ahab Mikaya'nın oraya çağırılmasını emretti. O da ayağında bukağılarla ve hayatla ölüm arasında bulunan bir insan gibi, şaşırmış bir yüzle geldi.
Ahab kendisine sorup dedi: «Allah adına konuş Mikaya, biz Ammoniler'e karşı çıkacak mıyız? Allah, onların şehirlerini bizim ellerimize verecek mi?»

Mikaya cevap verdi: «Çık, çık, çünkü başarılı bir gekilde çıkacak ve yine daha başarılı bir
şekilde ineceksin!»
O zaman, yalancı peygamberler Mikaya'yı Allah'ın gerçek bir peygamberi olarak övüp, ayaklarındaki bukağıları kırıp çıkardılar.
«Allah'ımızdan korkan ve hiçbir zaman putlar önünde diz çökmemiş olan Yehoşafat
Mikaya'ya sorup, dedi: «Bu savaş işini nasıl görüyorsun, babalarımızın Allah'ı aşkına doğruyu konuş.»
Mikaya cevap verdi: «Ey Yehoşafat, senin yüzün için korkuyorum. Bu nedenle diyorum ki sana, îsrail kavmini çobansız koyun gibi görüyorum.»
O zaman Ahab gülümseyerek, Yehoşafat'a dedi: «Sana bu herifin yalnızca şerri haber verdiğini söylemiştim de, sen inanmamıştın.»
Sonra ikisi de dediler: «Şimdi, bunu nerden bilirsin ey Mikaya?»

Mikaya cevap verdi: «Herhalde Allah'ın huzurunda bir melekler heyeti toplandı ve ben
Allah'ın şöyle gediğini işittim: «Ahab'ı Ammon'a karşı çıkıp, öldürülmesi için kim kandıracak?» Bunun üzerine, biri bir şey dedi, öbürü bir başka şey dedi. Sonra, bir melek gelip dedi: «Rabb, ben Ahab'a karşı savaşacak ve yalancı peygamberlere gidip, yalanı onların diline koyacağım ve böylece o da karşı çıkıp, öldürülecek.» Ve Allah bunu duyunca dedi: «Şimdi git ve öyle yap, çünkü sen başaracaksın.»
O zaman yalancı peygamberler kızdı ve reisleri Mikaya'nın yanağına tokat atıp, dedi: «Ey
Allah'ın fasığı, gerçeğin meleği ne zaman bizi bıraktı da sana geldi. Söyle bize, yalanı getiren melek bize ne zaman geldi?»
Mikaya cevap verdi: «Kralınızı aldattığınız için, öldürülmek korkusuyla evden eve kaçtığınız zaman öğreneceksiniz.»
O zaman Ahab gazaba gelip dedi: «Mikaya'yı yakalayın, ayaklarındaki bukağıları yanağına vurun ve ben dönünceye kadar kendisine arpa ekmeği ve su verin, çünkü şu anda, ona nasıl bir ölüm biçeceğimi bilmiyorum.»
Sonra gittiler ve her şey Mikaya'nın dediği gibi oldu. Çünkü, Ammoniler'in kralı kullarına dedi: «Bakın, ne Yehuda kralına, ne de israil reislerine karşı savaşıyorsunuz, ama, düşmanım olan İsrail kralı Ahab'ı öldürün.»
O zaman îsa dedi: «Burada kal Barnabas çünkü amacımız açısından bu kadarı yeterli.»
«Hepsini işittiniz mi?» dedi îsa.
Havariler cevap verdiler: «Evet Rab.»
Bunun üzerine îsa dedi: «Yalan söylemek bir günahtır,-ama katl(öldürmek) daha büyük bir günahtır; çünkü, yalan, söyleyene ait bir günahken, katl, işleyene ait ise de, Allah'ın burada, yeryüzündeki en kıymetli şeyini, yani insanı da yok eder. Ve, yalan söylemeye, söylenen şeyin aksini söylemekle çare bulunabilir; halbuki katlin çaresi yoktur. Çünkü,
ölüye yeniden hayat vermek mümkün değildir. O halde söyleyin bana, Allah'ın kulu
Musa öldürdüklerinin hepsini öldürmekle günah mı işledi?»
Havariler cevap verdiler: «Haşa, haşa ki, Musa kendisine emreden Allah'a itaat etmekle günah işlemiş olsun!»
O zaman İsa dedi: «Ben de diyorum, haşa ki, Ahab'ın yalancı peygamberlerini yalanla kandıran şu melek, günah işlemiş olsun; çünkü, Allah nasıl insanların boğazlanışını kurban diye kabul etmişse, bu yalanı

överek kabul etmiştir. Bakın, bakın, diyorum ki size, nasıl, ayakkabılarını bir devin ölçüsüne göre yaptıran çocuk hata ederse, aynen öyle de, insanın kendisi kanuna tabi iken Allah'ı kanuna tabi kılan da hata eder. Bu bakımdan, yalnızca Allah'ın dilemediği şeyin günah olduğuna inandığınız zaman, size söylediğim

gibi, doğruyu bulmuş olacaksınız. Bu nedenle, çünkü Allah bileşik değildir ve değişemez,
öyleyse aynı zamanda farklı şey dileyemez ve dilemez; çünkü, böyle olsaydı, kendinde
çelişki ve neticede dert barındıracaktı ve sonsuz derecede Kudsi ve Sübhan olmayacaktı.»
Filipus karşılık verdi: «Öyleyse, peygamber Amos'un şu sözü nasıl anlaşılmalıdır?
Şehirde Allah'ın yapmadığından başka kötülük yoktur.»
İsa cevap verdi: «Şimdi bak buraya Filipus, Ferisiler'in yaptığı gibi harflerde çakılıp kalmanın tehlikesi ne kadar büyüktür; onlar, kendileri için, «seçilenler de Allah'ın takdirini» icat ettiler, öyle ki, gerçekte, Allah'ın haksız, kandırıcı, yalancı ve (üzerlerine gelecek) hükümden nefret edici olduğunu demeye getiriyorlar.»
Bu bakımdan diyorum ki, burada Allah'ın peygamberi Amos, dünyanın kötülük dediği kötülükten söz etmektedir; çünkü, eğer müttakilerin dilini kullanmış olsaydı, dünyadakiler tarafından anlaşılmayacaktı. Çünkü, bütün dertler iyidir; ister yaptığımız kötülükleri temizledikleri için olsun, ister bizi kötülük yapmaktan alıkoydukları için iyi olmuş olsun, isterse ebedî hayatı sevip, özleyelim diye, insana bu hayatın durumunu
öğrettikleri için, iyi olmuş olsun. îşte, eğer Amos, «Allah'ın yaptığından başka şehirde hiç bir iyilik yoktur» demiş olsaydı, zenginlik içinde yaşayan günahkârlara ve kendilerini belâ içinde gören dertlilere ümitsizlik için fırsat tanımış olacaktı. Ve daha kötüsü,
şeytan'ın insan üzerinde böyle bir egemenliği olduğuna inanan pek çokları, dert
çekmemek için şeytan'dan korkacaklar ve ona kulluk edeceklerdi. Bu nedenle Amos, başkâhinin huzurunda konuşurken onun sözlerine bakmayıp, îbranî dilini konuşmayı bilmeyen Yahudi'nin iş ve dileğini dikkate alan Romalı tercümanın yaptığını yapmıştır.
161.-162.

Eğer Amos, «Şehirde Allah'ın yaptığından başka iyilik yoktur» demiş olsaydı, ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, ağır bir hata işlemiş olacaktı; çünkü, dünya kendini beğenme yoluyla işlenen kötülük ve günahların dışında hiç bir iyilik barındırmaz.
Böyle olunca da, insanlar kendinden yerin titrediği (böyle bir sözü) duymakla, «Allah'ın yapmadığı» herhangi bir günah ve kötülük olmadığına inanarak daha çok kötülük işleyeceklerdi.» Ve îsa bunu demişti ki, hemen büyük bir deprem oldu. O kadar ki, herkes
ölü gibi yere düştü. Isa onları kaldırıp, dedi: «Şimdi, benim size doğruyu söyleyip söylemediğimi görün işte. O halde, Amos'un, dünyadakilerle konuşurken «Allah şehirde kötülük yapmıştır» derken, sadece günahkârların kötülük dediği dert ve belâlardan söz ettiği (konusunda) bu kadarı yetsin.»
Şimdi, bilmek istediğiniz takdire gelelim ve size bundan inşallah yarın öte tarafta, Erden kıyısında söz edeceğim.
163. Takdirin Açıkça Bilineceği Kişi: Hz. Muhammed
İsa havarileriyle Erden'in ötesindeki çöle gitti ve öğle namazı kılınınca bir palmiye ağacının yanına oturdu. Palmiye ağacının gölgesine de havarileri oturdular.
Sonra İsa dedi: «Takdir öylesine gizlidir ki ey kardeşler, size diyorum ki bakın, o yalnızca bir kişiye açıkça bilinecektir. O, milletlerin aradığı, Allah'ın gizliliklerinin kendisine öylesine açık olacağı kimsedir; o dünyaya geldiği zaman, onun sözlerini dinleyecek olanlar kutsanacaktır.. Çünkü bu palmiye ağacının bizi gölgelendirdiği gibi,
Allah da onları rahmetiyle gölgelendirecektir. Yaa, nasıl bu ağaç bizi güneşin yakıcı

ısısından koruyorsa, Allah'ın rahmeti de, o kişiye inananları şeytan'dan öyle koruyacaktır.»
Havariler karşılık verdiler: «Ey muallim, sözünü ettiğiniz bu dünyaya gelecek kişi kim olacak?»
İsa kalb coşkusuyla cevap verdi: «O, Allah'ın Elçisi Muhammed'dir. Ve o dünyaya geldiği zaman, yağmurun, uzun bir süre yağmur almadıktan sonra yere meyve verdirmesi gibi, o da getireceği bol rahmetle insanlar arasında salih ameller için bir fırsat olacak.
Çünkü, O, Allah'ın rahmetiyle yüklü beyaz bir buluttur. Bu rahmeti Allah, mürşidler

üzerine yağmur gibi fışkırtacaktır.»
164.
îşte şimdi size, Allah'ın bu aynı takdirle ilgili olarak bilmem için bana bahşettiği azıcık
şeyi anlatacağım. Ferisîler derler ki, «her şey önceden o şekilde takdir edilmiştir ki, seçilmiş olan fasık/facir olamaz, fasık/facir olan da, ne olursa olsun seçilmiş olamaz; ve nasıl Allah salih ameli, üzerinde seçilmişlerin kurtuluşa doğru yürüdüğü yol olarak
önceden takdir etmişse, aynı şekilde günahı da, üzerinde fasık/facirlerin helake yürüdüğü yol olarak önceden takdir etmiştir.» Bunu yazan elle birlikte, diyen dile de lanet olsun.
Çünkü bu, şeytan'ın inancıdır. Buradan kişi günümüz Ferisîlerinin durumunu bilebilir.
Çünkü onlar, şeytan'ın inanmış kullarıdır.
«Takdir, kişinin elinde araç olarak bulundurduğu şeye son veren mutlak bir iradeden başka ne anlama gelebilir? O halde, yalnızca harcayacak taş ve para değil, aynı zamanda,
üzerine bir ayak koyacak kadar arsası da olmayan bir kişi evi nasıl takdir edecektir?
(Böyle bir şeyi) asla kimse (yapamaz). Öyleyse size diyorum ki, takdir, Allah'ın insana kendi pak nimeti, kendi kanunundan verdiği hür iradeyi çekip almaktan öte bir şey değildir. Yerleştirmekte olduğumuz, kesinlikle takdir değil, sadece kötülük aracıdır.
«Musa'nın kitabı gösteriyor ki, şu insan hürdür. Allah'ımız kanunu Sina dağında verdiği zaman şöyle konuşmuştur: «Benim buyruğum gökte değil ki.» şimdi kim Allah'ın buyruğunu gidip bize getirecek ve acaba kim ona uyma gücünü bize verecek?» diye kendine mazeret arayasın. Ama, benim buyruğum senin kalbinin yanındadır, ki dilediğin zaman ona uyabilesin.»
Söyleyin bana, eğer kral Hirodes yaşlı bir adama gençleşmesini ve hasta bir adama düzelmesini emretse, onlar bunu yapmayınca kendilerini öldürtse, bu adalet olur mu?»
Havariler cevap verdiler: «Eğer Hirodes böyle bir emir verse, en zalim ve dinsiz (kişi) olur.»
O zaman Isa iç çekerek, dedi: «Bunlar insanî geleneklerin meyveleridir kardeşler; çünkü,
Allah fasık/ faciri (bir daha) seçilmiş olamayacak şekilde önceden takdir etmiştir demekle, onlar Allah'ı en dinsiz ve zalim yaparak küfrediyorlar. O,

günahkâra günah işlememeyi, işlediği zaman da tevbe etmeyi emreder; halbuki, bu tür bir takdir günahkârdan günah işlememe gücünü çekip alır ve tevbeden tümüyle yoksun bırakır.»

165.

Allah'ın peygamber Yoel aracılığıyla ne dediğini de duyun: «Sağ ve diriyim ki, (der)
Allah'ımız, günahkârın ölümünü dilemem, ama onun tevbeye gelmesini ararım.» O halde,
Allah dilemediği şeyi önceden takdir mi edecektir? Bir, Allah'ın dediğine bakın, bir de bu

zaman Ferisîlerinin dediğine.

«Dahası var, Allah peygamber îşaya aracılığıyla der: «Ben çağırdım, sizse beni dinlemediniz.» Ve, Allah ne kadar çağırmış, aynı peygamber aracılığıyla dediğini duyun;

«Bütün gün ellerimi bana inanmayan bir kavme yaydım da, bana karşı geldiler.» Ve, bizim Ferisî'lerimiz fasık/facirin seçilmiş olamıyacağını söylerken, Allah'ın, beyaz bir şey gösterip kör bir adamla alay etmek gibi, veya sağır bir adamla kulaklarına konuşarak alay etmek gibi insanlarla alay ettiğinden başka bir şey mi söylemiş oluyorlar? Ve, seçilmişin fasık/facir olamıyacağı konusunda, bakın Allah'ımız Hezekiel peygamber aracılığıyla ne diyor: «Sağ ve diriyim ki» der Allah «eğer takva sahibi takvasını bırakır da, kirli işler yaparsa helak olur. Artık onun takvasından da hiç bir şey hatırlamaz olurum; çünkü takvasına güvenirse, takvası onu Benim önümde terk eder ve onu kurtarmaz.»

Ve, fasık/faciri çağırma konusunda, Allah peygamber Hoşea aracılığıyla şundan başka bir
şey mi der: «Ben seçilmiş olmayan bir kavmi çağıracağım, onlara seçilmiş diyeceğim.»

Allah doğrudur ve yalan söylemez; çünkü doğru olan Allah doğruyu söyler. Ama, bu zamanın Ferisîleri akideleriyle Allah'a tümüyle karşı çıkarlar.»

166.

Andreas karşılık verdi: «Ama, Allah'ın Musa'ya dediği şu, merhamet etmek dilediğine merhamet edeceği, katılaştırmak dilediğini katılaştıracağı (sözü) nasıl anlaşılmalıdır?»

îsa cevap verdi: «Allah bunu, insanın kendi faziletiyle kurtulacağına inanmaması, bunun yerine, hayatın ve Allah'ın merhametinin kendisine

Allah tarafından nimeti olarak bahsedildiğini idrak etmesi için der, Ve bunu insanların Kendinden başka tanrılar bulunduğu düşüncesinden kaçınmaları için der.
«Bu bakımdan, eğer Allah Firavun'u katılaştırdıysa, o, kavmimize işkence edip, onu
İsrail'deki tüm erkek çocukları yok etmekle hiçe indirmeye kalkıştığı için yapmıştır. O zaman Musa da hayatını kaybedeyazmıştı.
«Aynı şekilde, bakın size diyorum ki, takdir kendisine temel olarak Allah'ın kanununu ve insanın hür iradesini alır. Evet, ve eğer Allah kimse helak olmasın diye tüm dünyayı kurtaracak olsa, ruhun tepeden baktığı bu çamur (yığını), ruh gibi günah işlese bile, tevbe etme gücüne sahip olsun ve ruhun fırlatılıp atıldığı o yerde oturmaya gelsin diye, şeytan'a garaz olarak kendisine sakladığı hürriyetten insanı yoksun bırakmamak için bunu yapmaz. Allah'ımız, diyorum ki, rahmetiyle insanın hür iradesini izlemek diler, yaratığı kudretiyle terketmek dilemez. Ve, bu nedenle hüküm gününde kimse, günahları için herhangi bir mazerette bulunamıyacaktır. Çünkü, Allah'ın doğru yola gelmeleri için neler neler yaptığı ve ne kadar sık kendilerini tevbe etmeye çağırdığı o zaman herkes için apaçık ortada olacaktır.
167.
«İşte böyle, eğer zihniniz bununla da yetinip durulmadıysa ve yine «neden böyle?» demek istiyorsanız, size bir «neden»i daha açıklayacağım. O da şudur : Söyleyin bana, neden (tek) bir taş suyun üstünde duramaz da, tüm yer yüzü suyun üstünde durur?
Söyleyin bana, su ateşi söndürür ve yer havadan kaçarken ve kimse toprak, hava, su ve ateşi uyum içinde bir araya getiremezken, yine de bunlar insanda bir araya geliyor ve uyum içinde kalıp gidiyorlar, neden?

«O halde bunu bilmiyorsanız —hem, tüm insanlar da insan olarak bunu bilmezler—
Allah'ın kâinatı hiç yoktan tek bir sözle yarattığını nasıl anlıyacaklar; Allah'ın sonsuzluğunu nasıl anlıyacaklar? Ne olursa olsun bunu asla anlıyamayacaklardır. Çünkü insan, sonlu ve peygamber Süleyman'ın dediği gibi vücutla bileşim içinde olup, bozulabilir ve ruhu da baskı altında tutarken ve Allah'ın işleri de Allah'a göreyken onları nasıl anlıyabilecekler?
«Allah'ın peygamberi îşaya (bunun) böyle (olduğunu) gördüğünden, haykırıp, dedi:
«Gerçekten sen gizli bir Allah'sın!» Ve, Allah'ın Elçisi hakkında, Allah O'nu nasıl yarattı, o der: «Onun doğuşu, kim anlatacak?» Ve, Allah'ın işlemesi hakkında der: «Onun danışmanı kim?» Bu bakımdan, Allah insan tabiatına der: «Nasıl gök yerin üstünde yükseltilmişse, benim yöntemlerim, sizin yöntemleriniz üzerinde ve benim emrim sizin emriniz üzerinde yükseltilmiştir.»
Bu nedenle size diyorum ki, takdirin niteliği, durum benim size anlattığım gibiyse de, insanlara açık değildir.
Öyleyse insan, yöntemi bulamadığı için gerçeği inkâr mı etmelidir? Ben, nasıl olduğu anlaşılmadığı halde sıhhati reddeden bir kimseyi henüz görmüş değilim. Hem, Allah'ın benim dilimle hastaları nasıl iyileştirdiğini bile bilmiyorum.»
O zaman havariler dediler: «Gerçekten sende Allah konuşuyor, çünkü insan senin konuştuğun gibi asla konuşmamıştır.»
İsa karşılık verdi: «Ben inanın ki, Allah beni îsrail ailesine göndermek için seçtiği zaman, bana apaçık bir aynaya benzeyen bir kitap verdi; o, benim kalbime o şekilde indi ki, konuştuğum şeylerin hepsi bu kitaptan geliyor. Ve, bu kitabın benim ağzımdan çıkması sona erdiği zaman, ben dünyadan yukarı alınacağım.»
Petrus karşılık verdi: «Ey muallim, senin şimdi söylediğin bu kitabta yazılı mıdır?»
îsa cevapladı: «Allah'ın ilmi ve Allah'a kulluk hakkında, insan bilgisi ve insanlığın kurtuluşu hakkında söylediğim her şey, hepsi benim încil'im olan bu kitabtan çıkar.»
Petrus dedi: «Onda Cennet'in ihtişamı (da) yazılı mıdır?»
İsa cevap verdi: «Dinleyin ve ben Cennet'in ne tür olduğunu ve kutsal kişilerle mü'minlerin orada nasıl sonsuz olarak kalacaklarını size

anlatacağım; çünkü, bu Cennet'in en büyük nimetlerinden biridir; görüyorsunuz ki, her şeyin ne kadar büyük olursa olsun, madem ki bir sonu var, o halde küçüktür, hatta hiçtir.
«Cennet, Allah'ın nimetlerini depo ettiği yurttur; burada kutlu ve kutsanmışların ayaklarının bastığı yer öylesine kıymetlidir ki, bir dirhemi bin dünyadan daha değerlidir.
«Bu nimetler Allah'ın peygamberi babamız Davud tarafından görülmüştür, çünkü, Allah,
Cennet'in ihtişamına baksın diye bunları kendisine göstermiştir. O, ardından kendine gelince, iki elleriyle gözlerini kapamış ve ağlıyarak demiştir: «Bu dünyaya daha fazla bakmayın ey benim gözlerim, çünkü her şey boş ve hiç bir iyi şey yok!»
«Bu nimetler hakkında îşaya peygamber demiştir: «Allah'ın sevdikleri için hazırladığı
şeyleri insanın gözleri görmemiştir, kulakları işitmemiştir. însan kalbi de tasavvur etmiş değildir.» Neden bu tür nimetleri görmemişler, işitmemişler ve tasavvur etmemişlerdir biliyor musunuz? Şundan ki, burada aşağıda yaşarken, bu tür şeyleri müşahade edecek değerde değillerdir. Bu bakımdan, babamız Davud, onları gerçekten görmüşse de, size diyorum ki, onları insan gözüyle görmüş değildir; Allah ruhunu kendisine almış ve böylece Allah'la bir olarak, onları ilâhi ışıkla görmüştür. Ruhumun huzurunda durduğu
Allah sağ ve diridir ki, Cennet'in nimetleri sonsuz, insan ise sonlu olduğundan, küçük bir

toprak kavanozun denizi içine alamayacağı gibi, insan da onları içine sığdıramaz.
«Öyleyse bakın ki, dünya her şeyin meyve verdiği yaz vakti ne kadar da güzeldir! Vakti gelen hasat nedeniyle sarhoş olan şu köylü, emeklerini son derecede sevdiği için vadileri ve dağları türküleriyle çınlatır. Şimdi, onları yapana yakışan meyvelerle her şeyin yüklü olduğu Cennet'e yükselt bakalım aynı şekilde kalbini.
«Allah sağ ve diridir ki, Cenneti bilmek bakımından bu kadarı yeterlidir. Öyle ki, Allah,
Cennet'i kendi nimetlerinin yurdu olarak yaratmıştır. Şimdi ölçüsuz derecedeki iyiliğin,
ölçüsüz derecede iyi şeyleri olmayacağını mı düşünüyorsunuz? Veya,

ölçüsüz derecedeki güzelliğin ölçüsüz derecede güzel şeyleri olmayacağını mı? Sakının ki, eğer olmayacağını düşünürseniz, büyük hata işlersiniz.»
169.-170.
Allah, kendine inanarak kulluk edecek olan insana şöyle der: «Senin yaptıklarını biliyorum, sen Benim için çalışıyorsun. Ebediyyen sağ ve diriyimdir ki, senin sevgin
Benim nimetimi aşmayacaktır. Madem kendini Benim eserim bilip, Bana yaratıcın
Allah olarak kulluk edersin, ve madem, Bana inanarak kulluk etmek için Ben'den rıza ve merhametten başka bir şey istemezsin; madem, Bana sonsuza değin kulluk etmek arzusuyla Bana kulluğa bir son vermezsin, ben de işte aynen böyle yapacak ve seni,
Allah'mışsın, benim dengimmişsin gibi ödüllendireceğim. Ellerine yalnızca Cennet'in bol nimetlerini koymakla kalmayacak, aynı zamanda sana kendim de bir hediye vereceğim;
şöyle ki, nasıl sen ebediyyen Benim kulum olmak istiyorsan, ben de senin ücretini ebedî yapacağım.»
171.
«Cennet hakkında ne düşünürsünüz?» dedi İsa havarilerine. Böylesi zenginlik ve nimetleri kavrıyabilecek bir akıl var mıdır? İnsanın Allah'ınki kadar geniş bilgisi olmalı ki, Allah'ın kullarına vermek istediği şeyleri bilebilsin.
«Hirodes gözde baronlarından birine bir hediye verirken, hangi türde hediye verir, hiç gördünüz mü?
Yuhanna karşılık verdi: «İki kez gördüm; emin olun ki, onun verdiği şeyin onda biri yoksul bir adama yetecektir.»
İsa dedi: «Ya yoksul bir adam Hirodes'e hediye verecek olsa, ne verir ona?»
Yuhanna cevap yerdi: «Bir veya iki metelik.» «Şimdi, bu sizin cennet hakkındaki bilgiyi
~etüd edeceğiniz kitabınız olsun» (dedi İsa) «çünkü, Allah'ın insana bedeni için bu dünyada verdiği şeylerin hepsi, sanki Hirodes'e yoksul bir adamın bir metelik vermesi gibidir ama, Allah'ın bedene ve ruha Cennet'te vereceği şeyler, Hirodes'in sahip olduğu herşeyi, hatta hayatını hizmetçilerinden birine vermesi gibidir.»
172.
«Allah, kendisini sevene ve inanarak kulluk edene şöyle der: «Git ve denizin kumlarına bak ey kulum, ne kadardır? Öyleyken, eğer deniz sana

tek bir kum taneciği verecek olsa, bu sâna az gelmez mi? Mutlaka, öyle. Ben, Yaratıcın sağ ve diriyimdir ki, bu dünyada

yeryüzünün tüm reislerine ve krallarına verdiğim şeylerin tümü, sana Cennetimde vereceğim şeylere oranla, denizin sana verdiği bir kum taneciğinden daha azdır.»

173. "Bedenimiz Cennete Girecek mi?"

«O halde» dedi Isa, «Cennetin bolluğunu siz gözönüne getirin. Çünkü eğer Allah bu dünyada insana bir kaç gramlık mal vermişse. Cennette on yüz bin yük verecektir. Bu dünyadaki meyvelerin miktarını; yiyeceklerin miktarını, içeceklerin miktarını ve insana verilen şeylerin miktarını düşünün. Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, insan bir kum taneciği aldıktan sonra, denizde nasıl halâ daha ne kadar kum kalıyorsa, aynen bu şekilde (Cennet'teki) yemişlerin miktarı ve niteliği, burada yediğimiz yemişlerin türünü aşacaktır. Ve, Cennet'teki diğer şeyler de böyledir. Olmadı, hattâ, bakın size diyorum ki, bir dağ altın ve inci, bir karıncanın gölgesinden ne kadar kıymetliyse,
Cennet'in nimetleri de, dünyadaki reislerin sahip oldukları ve dünyanın sona ereceği
Allah'ın mahkemesine kadar sahip olacakları nimetlerin tümünden aynı şekilde kıymetlidir.»

Petrus karşılık verdi: «Öyle de, şimdi bizim sahip olduğumuz bedenimiz Cennet'e girecek mi?»

îsa cevap verdi: «Dikkat et ki Petrus, aman bir sadukî olmayasm; çünkü sadukiler, bedenin yeniden dirilmeyeceğini ve meleklerin olmadığını söylerler. Bu bakımdan, onların bedeni ve ruhu Cennet'e girmekten yoksundur ve onlar bu dünyada meleklerin hizmetinden de yoksundurlar. Belki de, Allah'ın peygamberi ve dostu Eyüb'ü, onun ne dediğini unutmuşsunuzdur: «Biliyorum ki, Allah'ım sağ ve diridir; ve Son Gün yeniden bedenimle birlikte kalkacak ve Kurtarıcı'm Allah'ı gözlerimle göreceğim.»

«Ama inanın bana, bizim bu bedenimiz öylesine paklanacaktır ki, şimdi sahip olduğu
şeylerden tek bir mala bile sahip olmayacaktır; çünkü bütün kötü arzulardan arınacak ve
Allah onu, Adem'in günah işlemeden önceki durumuna getirecektir.»

«îki insan bir efendiye tek ve aynı işte hizmet eder. Biri yalnızca işi

seyreder ve ikinciye emirler verir, ikinci de birincinin emrettiği herşeyi yerine getirir. Size adaletli gelir mi diyorum, efendinin, yalnızca seyredip emirler vereni ödüllendirmesi ve kendini çalışarak yoranı evinden çıkarıp atması? Mutlaka hayır.»
«Öyleyse, Allah'ın adaleti bunu nasıl götürecektir? Ruh ve beden insanın nefsiyle birlikte
Allah'a hizmet eder; yalnızca ruh seyreder ve hizmet emri verir. Çünkü, ruh yemek yemez, oruç tutmaz, yürümez, soğuğu ve sıcağı duymaz, hasta olmaz ve öldürülmez,
çünkü ruh ölümsüzdür; o, bedenin her bir uzvunda çektiği bu bedeni acıların hiç birini
çekmez. O halde, hak mıdır ki, kendini Allah'a hizmet ederek bu kadar yoran beden değil de, yalnızca ruh Cennet'e girsin?»
Petrus karşılık verdi: «Ey muallim, beden ruha günah işlettiğinden Cennet'e konmamalıdır.»
îsa cevap verdi: «Şimdi, beden ruh olmadan nasıl günah işler ki? Bu kesinlikle imkânsızdır. Bu nedenle, Allah'ın rahmetini bedenden çekmekle sen ruhu Cehennem'e mahkûm ediyorsun.»
174.

«Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, Allah'ımız rahmetini günahkâra va'd ederek der: «Günahkârın günahına ağlayacağı şu saatte, Kendi üzerime yemin ederim ki, onun kötülüklerini artık hiç hatırlamayacağım.»
«Şimdi, eğer beden oraya gitmeyecekse, Cennet'in yiyeceklerini kim yiyecektir? Ruh mu? Emin olun ki değil. Çünkü o manevîdir.»
Petrus karşılık verdi: «O halde, kutsananlar Cennet'te yiyecekler, ama pislik olmayacaksa, yemekler nasıl boşaltılacaktır?»
İsa cevap verdi: «Şimdi eğer yemez içmezse insan nasıl nimetlendirilir? Yüceltilen şeye oranla yüceltmede bulunulmasının uygun olduğu açıktır. Fakat sen Petrus, böyle yemeğin pislik şeklinde boşaltılacağını düşünmekle yanılgıya düşüyorsun, çünkü bu beden şimdi bozulabilen yemekler yiyor ve bundan dolayı da kokuşma ve çürüme ortaya çıkıyor; ama
Cennet'te beden bozulmayacaktır, ölümsüz ve her türlü dertten kurtulmuş olacaktır; ve hiç bir kusurlu yanı olmayan yemekler herhangi bir kokuşma veya çürüme hasıl etmeyecektir.»
175.

«Allah, fasık/facir üzerine nefret yağdırarak İşaya Peygamber'e şöyle der: «Kullarım
Benim evimde Benim soframda oturacaklar, neşeyle, mutluluk içinde ve harp ve org sesleriyle yiyip içecekler ve onlara hiç bir ihtiyaç hissettirmeyeceğim. Fakat, siz Benim düşmanım olanlar, Benden uzağa atılacaksınız ve orada, Benim kullarımın hepsi sizi hor görürken, sefillik içinde helak olacaksınız.»

176.

«Onlar yiyip içecekler» sözü ne demeye gelir? dedi îsa havarilerine. «Emin olun ki, Allah açık konuşuyor. Fakat, bu kadar meyve ile birlikte, Cennet'teki dört kıymetli şarap
(içecek) ırmağı hangi amaca (yöneliktir)? Kesinlikle Allah yemez, melekler yemez, ruh yemez, nefis yemez, ama bizim vücudumuz olan beden (yer). Bu bakımdan, Cennet'in ihtişamı içinde yemekler beden içindir; Allah, meleklerin konuşması ve kutsanmış ruhlar da nefs ve ruh için. Bu ihtişam, (Allah her şeyi Kendi sevgisi için yarattığından) her şeyi herhangi bir diğer yaratıktan daha iyi bilen Allah'ın Elçisi tarafından açıklanacaktır.»
Bartalemus dedi: «Ey muallim, Cennet'in ihtişamı herkes için eşit mi olacak? Eğer eşitse, bu adaletli olmayacaktır; eşit değilse daha az olan daha çok olanı kıskanacaktır.»
İsa cevap verdi: «Eşit olmayacaktır, çünkü Allah adildir; ve herkes de razı olacaktır.
Çünkü, orada kıskançlık yoktur. Söyle bana Bartalemus: Pek çok hizmetçileri olan bir efendi var ve hizmetçilerin hepsini aynı elbiseyle giydiriyor. O zaman, kendilerine çocuk elbisesi giydirilen çocuklar, yetişkinlerin kıyafetinde olmadıkları için üzülürler mi? Emin ol ki tam tersine, eğer büyüklerin geniş elbiselerini giymiş olsalardı öfkelenirlerdi, çünkü, elbiseler kendi bedenleri ölçüsünde olmadığından, kendileriyle alay edildiğini düşünürlerdi.
«Şimdi Bartalemus, kalbini Cennet'te Allah'a yükselt ve bütün bir ihtişamın bîrine daha
çok, diğerine daha az da olsa, hiç bir kıskançlık doğurmayacağını göreceksin.»

177.

O zaman bu, (satırlar) ı yazan dedi: «Ey muallim, bu dünyanın aldığı gibi, Cennet'te güneş'ten ışık alır mı?»

îsa cevap verdi: «Allah bana şöyle dedi ey Barnabas: «Siz günahkâr insanların oturduğu dünyanın, sizin yararınız ve mutluluğunuz için güneşi, ayı ve kendisini süsleyen yıldızları vardır; çünkü bunu Ben yarattım.»
«Düşünün o halde, benim mü'min kullarımın oturduğu ev daha iyi olmayacak mıdır?
Böyle düşünmekle mutlaka hata ediyorsunuz; çünkü Ben, sizin Allah'ınız Cennet'in güneşiyim ve benim Elçim her şeyi benden alan aydır; ve yıldızlar, size irademi tebliğ eden peygamberlerimdir. Bu bakımdan, benim mü'min kullarım (burada) benim sözümü peygamberlerimden almış oldukları gibi, nimetlerimin Cennet'inde de, mutluluk ve sevinci aynı şekilde yine onların aracılığıyla alacaklardır.»
178.
«
Cennet'i bilmeniz için bu kadarı size yetsin.» dedi İsa. Bunun üzerine, Bartalemus yeniden dedi: «Ey muallim, size bir kelime daha sorsam; bana sabr edin.»
îsa karşılık verdi: «Ne arzu ediyorsun, söyle.»
Bartalemus dedi: «Cennet mutlaka büyüktür; çünkü, içinde böylesine büyük iyilikler var, o halde büyük olmalı.»
îsa cevap verdi: «Cennet öylesine büyüktür ki, kimse onu ölçemez. Bakın, size diyorum ki, gökler dokuzdur, aralarına, birbirlerinden bir insanın beş yüz yıllık yolculuğu kadar uzak olan gezegenler yerleştirilmiştir; ve yeryüzü de aynı şekilde birinci gökten beşyüz yıllık yolculuk kadar uzaktır.
«Ama, birinci göğü ölçerken durun daha, o yeryüzünden, tüm yeryüzünün bir kum taneciğinden büyük olduğu oranda büyüktür. îkinci gök birinciden bu şekilde büyük,
üçüncü ikinciden ve son göğe kadar biri diğerinden aynı şekilde büyük ola ola gider. Ve, bakın size diyorum ki, tüm yeryüzü bir kum taneciğinden nasıl büyükse, Cennet'te tüm yeryüzü ve tüm göklerin (toplamından) o şekilde büyüktür.»
O zaman Petrus dedi: «Ey muallim, Cennet Allah'tan büyük olmalı, çünkü Allah onun içinde görünecektir.»
îsa karşılık verdi: «Ağzını kapa Petrus, çünkü farkında olmadan küfre gidiyorsun.»
179.
O zaman melek Cebrail Isa'ya gelerek, ona güneş gibi parlayan ve içinde şu

sözlerin yazılı olduğu görülen bir ayna gösterdi: «Ebediyyen sağ ve diriyimdir ki, nasıl Cennet tüm göklerden ve yeryüzünden ne kadar daha büyükse, ve nasıl tüm yeryüzü bir, kum taneciğinden ne kadar daha büyükse, ben de aynı şekilde Cennet'ten o kadar büyüğüm; ve denizin sahip olduğu kum tanecikleri kadar, denizdeki su damlaları kadar, yerdeki otlar kadar, ağaçlardaki yapraklar kadar, hayvanlardaki deriler kadar; gökleri ve Cennet1eri ve daha (başka şeyleri) dolduracak kum taneciklerinin sayısı kadar (Cennet'ten büyüğüm).»

Sonra îsa dedi: «Ebediyyen Aziz ve Sübhan olan Allah'ımıza ta'zimde bulunalım.» Bunun

üzerine yüz kez rükûya vardılar ve dua ederek secdeye kapandılar.

Bu şekilde ibadet eda edilince, İsa Petrus' u çağırıp, O'na ve tüm havarilere görmüş

olduğu şeyleri söyledi ve Petrus'a dedi: «Tüm yeryüzünden daha büyük olan senin ruhun, bir, gözle tüm yeryüzünden bin kez daha büyük olan güneşi görüyor.»
«Doğru» dedi Petrus.
O zaman İsa dedi: «Aynen böyle. Cennet (gözüy) le Yaratıcımız Allah'ı göreceksin.» Ve
îsa bunu deyip, İsrail ailesi ve kutsal şehir için dua ederek, Rabbunız Allah'a şükretti. Ve, herkes karşılık verdi: «Amin, Rabb.»
180.
Bir gün, îsa Süleyman (mabedi) verandasında otururken, yanına yazıcılar geldi ve içlerinden halka hitap eden birisi kendisine dedi: «Ey muallim, ben bu insanlara defalarca hitap ettim, aklımda kitaptan anlayamadığım bir bölüm var.»
İsa karşılık verdi: «Nedir o?»
Yazıcı dedi: «Allah'ın babamız İbrahim'e söylediği şu, «Ben senin büyük ödülün olacağım» (sözü). Şimdi, insan (böyle bir ödülü) nasıl hak edebilir?»
O zaman îsa ruhen sevindi ve dedi: «Eminim ki sen Allah'ın melekûtundan uzak değilsin.
Beni dinle, bu öğretinin anlamını sana anlatacağım. Allah, sonsuz, insan sonlu olduğundan, insan Allah'ı hak edemez ve senin kuşkun bu mudur kardeş?»
Yazıcı ağlayarak cevap verdi: «Rab, sen benim kalbimi biliyorsun; o halde konuş, çünkü benim ruhum senin sesini duymak arzu ediyor.»
O zaman îsa dedi: «Allah sağ ve diridir ki, insan her an aldığı küçük bir nefesi de hak edemez.»
Bunu duyan yazıcı kendinden geçti ve havariler de aynı şekilde hayrete düştüler, çünkü
îsa'nın, Allah sevgisi için ne verirlerse, onun yüz katını alacaklarını söylediğini hatırlıyorlardı.
Sonra İsa dedi: «Eğer biri size yüz altın kuruş ödünç verse ve siz de bu kuruşları harcasanız, sonra bu adama, «ben sana kurumuş bir bağ yaprağı veriyorum; bu nedenle bana evini ver, çünkü onu hak etmiş oluyorum» diyebilir misiniz?»
Yazıcı cevap verdi: «Asla Rab, çünkü o önce borcunu ödemeli ve sonra da, herhangi bir

şey isteyecekse iyi şeyler vermelidir, ya bozulmuş bir yaprak ne işe yarar ki?»
181.
Isa karşılık verdi: «İyi söyledin ey kardeş; o halde söyle bana, insanı hiç yoktan yaratan kimdir? Mutlaka Allah'tır, aynı zamanda ona yararlanması için tüm dünyayı da vermiştir.
Ama insan, günah işleyerek bunu tümüyle harcamıştır, çünkü, günahtan dolayı tüm dünya insanın aleyhine döndü ve insanın sefilliği içinde, Allah'a günahla bozulmuş amellerinden başka verecek hiç bir şeyi yoktur. Çünkü, her gün günah işlemekle, kendi amelini bozmaktadır, bu nedenle îşaya peygamber der: «Bizim takvamız bir aybaşı bezi gibidir.»
«O hâlde, tatmin etmekten uzak olan insan nasıl hak sahibi olabilir? Olur ya, insan günah işlemiyor mu diyelim? Allah'ımızın peygamber Davud aracılığıyla söyledikleri açık seçiktir.- «Muttaki bir günde yedi kez düşer» öyleyse, muttaki olmayan ne kadar düşer?
Ve, eğer bizim takvamız lekeliyse, takvasızlığımız ne kadar da iğrençtir! Allah sağ ve diridir ki, bir insanın, «hak ederim» sözünden daha çok kaçınması gereken başka bir şey yoktur. Bir insan, elinin yaptıklarını bilsin, kardeş, o zaman hakkını hemen görecektir.
İnsandan çıkan her iyi şeyi, gerçekten insan yapıyor değildir, ama onu kendisinde yapan

Allah'tır; çünkü varlığı kendisini yaratmış olan Allah'ındır. însanın yaptığı, yaratıcısı
Allah'a karşı çıkmak ve günah işlemektir, böylece de o, ödülü değil, azabı hak eder.»
182.
«Dediğim gibi, Allah insanı yalnızca yaratmakla kalmamış, aynı zamanda onu tastamam yaratmıştır. Ona tüm dünyayı vermiştir. Cennet'ten ayrıldıktan sonra kendisine korumak için iki melek vermiş, ona peygamberler göndermiş, ona kanunu bahşetmiş, imanı bahşetmiş, her an onu şeytandan korumakta, ona Cennet vermek istemektedir; hattâ insana Kendisi'ni vermek istemektedir. O halde borcun büyüklüğünü düşünün! Hiç yoktan kendiniz gibi insanlar yaratmak, bir dünya ve Cennet'le birlikte, hatta Allah'ımız gibi, büyük ve iyi bir Allah'la birlikte, Allah'ın gönderdikleri kadar peygamberler yaratmak ve her şeyi Allah'a vermek borcu tehir edilmekte ve size yalnızca Allah'a

şükretme zorunluluğu kalmaktadır. Fakat tek bir sinek yaratamadığınız için ve her şeyin
Rabb'ı olan Allah'tan başka (tanrı olmadığından), borcunuzu nasıl tehir edebileceksiniz?
Emin olun ki, eğer bir insan size yüz altın kuruş ödünç verecek olsa, geri yüz altın kuruş vermek zorunda olursunuz.
«İşte kardeş, bunun anlamı şudur ki, Cennet'in ve her şeyin Rabb'ı olan Allah istediğini diyebilir; ve her ne isterse verebilir. Bu bakımdan, O İbrahim'e «Ben senin büyük ödülün olacağım» dediği zaman, İbrahim, Allah benim ödülümdür» değil, «Allah benim hediyem ve borcumdur» diyebildi: Sen de insanlara hitap ederken ey kardeş, bu bölümü işte böyle açıklamalısın; yani, eğer insan iyi çalışırsa, Allah şu şu şeyleri insana verecektir
(demelisin).
Ey insan, Allah'ın sana konuşacağı ve «Ey benim kulum, benim sevgim için iyi işler yaptın; ben Allah'ından nasıl ödül istersin?» diyeceği zaman, sen cevap ver: «Rabb, ben
Senin ellerinin eseri olduğumdan, bende şeytan'ın sevdiği günahın bulunması yakışık almaz. Bu nedenle Rabb, kendi azametin için, ellerinin eserlerine merhamet et.»
Ve Allah, «Seni bağışladım, şimdi de seni ödüllendirmek istiyorum» derse cevap ver:
«Rabb, yaptıklarım için ben ceza hak ettim, ve Sen ise yaptıkların için ululanmayı hak ettin. Rabb, bende yapmış olduğum şeyleri cezalandır ve Kendi yaptığın şeyleri ise kurtar.»
Ve eğer Allah, «Günahın için kendine hangi ceza uygun görünüyor?» derse, sen cevap ver: «Ey Rabb, tüm fa sık/facirlerin çekeceği kadar.»
Ve eğer Allah, «Neden bu kadar büyük bir ceza istersin, ey benim mü'min kulum?» derse, cevap ver: -Çünkü, onların hepsi senden benim aldığım kadar çok şey almış olsalardı, sana benden daha çok inançla kulluk ederlerdi.»
Ve eğer Allah, «Bu cezayı ne zaman ve ne kadar süreyle almak istersin?» derse, cevap ver: «Şimdi ve sonsuza değin.»
Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, böyle bir insan Allah'ı tüm kutsal meleklerinden daha çok hoşnut edecektir. Çünkü, Allah gerçek alçak gönüllülüğü sever ve gururdan nefret eder.»
Sonra, yazıcı Isa'ya teşekkür etti ve dedi: «Rab, haydi hizmetçinin evine

gidelim. Çünkü, hizmetçin sana ve havarilerine yemek verecektir.»
İsa karşılık verdi: «Bana 'Rab' değil de, «kardeş» diyeceğine söz verdiğin zaman oraya gelecek ve sen hizmetçim değil, kardeşimsin diyeceğim.»
Adam söz verdi ve İsa da onun evine gitti.

183. "Gerçek Alçakgönüllü Nasıl Olunur?"
Yemekte otururlarken yazıcı dedi: «Ey muallim, Allah'ın gerçek alçak gönüllülüğü sevdiğini söyledim. Bu bakımdan, bize alçak gönüllülüğünü ve onun nasıl gerçek, nasıl sahte, olabileceğini anlatın.»
İsa cevap verdi: «Bakın size diyorum ki, küçük bir çocuk gibi olmayan göklerin melekûtuna girmeyecektir.»
Herkes bunu duyunca şaşırdı ve birbirlerine dediler ; «Şimdi, otuz ya da kırk yaşında olan biri nasıl küçük bir çocuk gibi olacak?»
îsa cevap verdi: «Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, sözlerim doğrudur. Size, «(bir insanın) çocuk gibi olması gerektiğini söyledim; çünkü bu, gerçek alçak gönüllülüktür. Eğer küçük bir çocuğa, «Senin elbiselerini kim yaptı?» diye sorsanız, «babam» (diye) cevap verecektir. Eğer ona, oturduğu evin kimin olduğunu sorsanız, «babamın» diyecektir. Eğer «sana kim yiyecek veriyor?» deseniz, «babam»
(diye) karşılık verecektir. Eğer, «sana yürümek ve konuşmayı kim öğretti?» deseniz,
«babam» (diye) cevap verecektir. Ama deseniz ki, «alnını kim yardı, alnını böyle sardırmışsın» diyecek olsanız, «düştüm ve başımı yardım» (diye) cevap verir. Eğer,
«neden düştün?» derseniz, «görmüyor musunuz küçüğüm, yetişkin bir insan gibi yürüme ve koşma gücüm yok ki! Bu bakımdan babam, sağlam yürümem için benim elimden tutmadı. Fakat iyi yürümeyi öğrenmem için babam beni bir an bıraktı ve ben de koşmak isteyince düştüm.» (diye) cevap verir. Eğer, «o zaman baban ne dedi?» derseniz, «niye
şimdi oldukça yavaş yürümedin? Bak, ileride benim yanımdan ayrılmayacaksın» dedi
(diye) cevap verir.»
184.
«Söyleyin bana, doğru değil mi bu?» dedi İsa.
Havariler ve yazıcı cevap verdiler: «Doğruların doğrusu!»
O zaman İsa dedi: «Kalbinden Allah'ı tüm iyiliklerin yazarı, kendini de günahların, yazarı olarak tanıyan gerçekten alçak gönüllü olur. Ama, dille

çocuk gibi konuşup, hareketle zıtlarını ortaya koyan, emin olun ki, sahte alçak gönüllülük ve gerçek gurur sahibidir.
Çünkü, gurur bu şekilde, insanlar tarafından azarlanıp tekmelenmedikçe, alçak gönüllü
şeyleri kullandığı zaman zirvesine varır.
Gerçek alçak gönüllülük insana kendini gerçekten bildiren bir ruh alçak gönüllülüğüdür; ama sahte alçak gönüllülük Cehennem'den bir duman olup, ruhun anlayışını öylesine karartır ki, insan kendinde bulması gerekeni Allah'ta bulup, Allah'ta bulması gerekeni kendinde bulur. Bu şekilde, sahte alçak gönüllü insan kendisinin ağır bir günahkâr olduğunu söyler, fakat biri kendisine günahkâr olduğunu söylediği zaman, hemen ona karşı gazaba gelir ve ona eziyet eder.
«Sahte alçak gönüllü insan, sahip olduğu her şeyi kendisine Allah'ın verdiğini söyler, ama kendi başına kalınca uymaz ve salih ameller yapmış olur. Ve, bu zamanın bu
Ferisîleri kardeşler, söyleyin bana, nasıl yürürler?»
Yazıcı ağlayarak cevap verdi: «Ey muallim, bu zamanın Ferisîleri Ferisi cübbesi ve adını taşırlar, ama kalben ve amel bakımından Kenanîdirler. Ve, Allah'a karşı böyle bir adı gasbetmekle kalmıyorlar, bu şekilde basit insanları da aldatıyorlar! Ey eski zaman, ne kadar zalimce dayrandın bize. Gerçek Ferisileri bizden aldın ve bize sahtelerini bıraktın!»

185.
İsa karşılık verdi: «Kardeş, bunu yapan zaman değil, gerçekte şerli dünyadır, çünkü her zaman içinde Allah'a gerçekten kulluk etmek mümkündür; ama dünyâ ile bir olunca, yani her zaman kötü tavırlarla insanlar kötüleşir. Elişa peygamberin hizmetçisi Gehazi'nin yalan söyleyip efendisini utandırdığını, para ve Suriyeli Naaman'ın elbiselerini aldığını biliyor musunuz? Ama, Elişa'nın da Allah'ın onu kendilerine peygamber yaptığı çok sayıda Ferisî'si vardı.
«Bakın, size diyorum ki, İnsanlar kötü işlere öylesine meyillidir ve dünya da onları bu işlere öylesine çeker ve şeytan da kendilerini şerre sürükler ki, bu zamanın Ferisi'leri her salih amelden ve her kutsal örnekten kaçınmaktadırlar; ve Gehazi örneği, Allah tarafından lanetlenmeleri için kendilerine yeter.»
Yazıcı karşılık verdi: «Doğruların doğrusu.» Bunun üzerine İsa dedi: «Gerçek Ferisîleri görebilmemiz için, bize Allah'ın iki peygamberi olan

Haggay ve Hoşea örneğini anlatsana.»
Yazıcı karşılık verdi: «Ey muallim, nasıl diyeyim ki? Danyal peygamber tarafından yazılmış olmasına rağmen, pek çokları kesinlikle buna inanmıyor; ama sana itaat ederek, ben gerçeği nakledeceğim.»
Haggay, babadan kalma mirasını satarak, yoksullara verip de, Obadya peygambere hizmet etmek için Anatos'tan ayrıldığında onbeş yaşındaydı. Haggay'ın alçak gönüllülüğünü bilen yaşlı Obadya onu, şakirtlerine öğretmede bir kitap olarak kullandı.
Bu nedenle, o sık sık kendisine elbise ve güzel yemekler gönderir, fakat Haggay her seferinde elçiyi geri gönderip, derdi: «Git, evine dön, çünkü bir yanlışlık yaptın. Obadya bana böyle şeyler mi gönderecek? Asla; çünkü o benim hiç bir işe yaramadığımı ve yalnızca günah işlediğimi bilir.»
«Ve, Obadya kötü bir şeyi olduğunda, görmesi için onu Haggay'ın yanında bulunan birine verirdi. O zaman Haggay bunu görünce kendi kendine derdi: «Bak. şimdi, Obadya mutlaka seni unuttu, çünkü bu, herkesten kötü olduğundan yalnızca bana uygundur. Ve bunun kadar pis bir şey yoktur. Allah'ın Obadya'nm elleriyle bana bahşettiği bu şeyi ondan alsam, bir hazine olurdu.»
186.
«Obadya birine dua etmeği öğretmek istediğinde. Haggay'ı çağırır ve derdi: «Duanı burada yap ki, herkes sözlerini işitsin.» O zaman Haggay derdi: «İsrail'in Allah'ı Rabb,
Seni çağıran kuluna merhametle bak, çünkü onu Sen yarattın. Adaletli Rabb Allah, adaletini hatırla ve kulunun günahlarını cezalandır ki, senin eserini kirletmiyeyim.
Allah'ım Rabb, ben senden mü'min kullarına bahşettiğin nimetleri isteyemem, çünkü benim günahtan başka bir şey yaptığım yok. Bu bakımdan Rabb, kullarından birine bir hastalık vereceğin zaman kendi şanın için ben kulunu hatırla.»
«Ve Haggay, böyle davranınca» dedi yazıcı, «Allah onu öylesine sevdi ki, zamanında yanında bulunan herkese Allah peygamberlik (hediyesini) verdi. Ve, Haggay dua ederken hiç bir şey istemedi ki, Allah vermemiş olsun.»
187.

Salih yazıcı bunları söylerken, gemisi parçalanan bir denizcinin ağladığı gibi ağladı.

Ve, dedi: «Hoşea, Allah'a kulluk etmek için gittiği zaman, Naftali kabilesinin reisiydi ve ondört yaşındaydı. Ve, o da babadan kalan mirasını satarak, yoksullara verip Haggay'ın
şakirdi olmak üzere gitti.
«Hoşea sadakaya öylesine tutulmuştu ki, kendinden istenen her şey için derdi: «Bunu
Allah bana senin için verdi ey kardeş, bu nedenle onu kabul et!»
- «Böyle yaptığından, az sonra iki elbiseyle kalakaldı, bunlar da çuval bezinden uzun bir gömlekle, bir deri cübbeydi. Babadan kalma mirasını satarak yoksullara verdi diyorum,
çünkü, başka türlü kimsenin Ferisi olarak çağırılmasına izin verilmezdi.
«Hoşea'da Musa'nın kitabı vardı, onu en büyük ciddiyetle okurdu. Bir gün Haggay kendisine dedi: «Hoşea, varını yoğunu senden kim çekip aldı?»
Karşılık verdi: «Musa'nın kitabı.»
Komşu bir peygamberin şakirdlerinden biri bir gün Kudüs'e gitmek istedi, ama cübbesi yoktu. Bunun üzerine, Hoşea'nın iyilik severliğini duymuş olduğundan varıp onu buldu ve dedi: «Kardeş, Allah'ımıza kurban kesmek için Kudüs'e gitmek istiyorum ama cübbem yok, bu nedenle ne yapacağımı bilmiyorum.»
Hoşea bunu duyunca dedi: «Bağışla beni kardeş, çünkü sâna karşı büyük bir günah işledim; Allah bana, sana vereyim diye bir cübbe verdi de, ben unutmuştum. Bu bakımdan şimdi onu kabul et ve Allah'a benim için dua et.» Buna inanan adam Hoşea'nın cübbesini kabul edip, gitti. Ve Hoşea Haggay'ın evine varınca, Haggay dedi: «Cübbeni kim alıp gitti?»
Hoşea cevap verdi: «Musa'nın kitabı.»
Haggay bunu duyunca çok sevindi, çünkü Hoşea'nın iyiliğini anlamıştı.
«Bir gün bir yoksul adam hırsızlar tarafından soyuldu ve çıplak kaldı. Bunun üzerine, onu gören Hoşea kendi uzun gömleğini çıkanp, çıplak olana verdi; kendisi ise, gizli yerleri
üzerindeki bir keçi derisi parçasıyla kalakaldı. Bu nedenle, Haggay'ı görmeye gidemeyince, salih Haggay Hoşea'nın hasta olduğunu sandı. Bunun üzerine, iki şakirtle birlikte onu görmeye gitti. Ve onu palmiye yapraklarına sarılmış olarak buldular. O zaman Haggay dedi: «Şimdi söyle bana, neden beni ziyarete gelmedin?»
Hoşea cevap verdi: «Musa'nın kitabı uzun gömleğimi aldı ve oraya gömleksiz gelmekten korktum.» Bunun üzerine Haggay kendisine bir başka gömlek verdi.

«Bir gün, genç bir adam Hoşea'yı Musa'nın kitabını okurken görüp, ağlayarak dedi: «Bir kitabım olsa, ben de okumayı öğrenirim.» Bunu duyan Hoşea ona kitabı verip, dedi:
«Kardeş, bu kitap senindir; Allah onu bana, ağlayarak kitap isteyen birine vermem için verdi.»
Adam ona inandı ve kitabı kabul etti.
188.
Haggay'ın, Hoşea'nın yakınında bir şakirdi vardı; ve kitabının iyi yazılmış olup olmadığını görmek arzusuyla Hoşea'yı ziyarete gitti ve ona dedi
«Kardeş, kitabımı al ve benimki gibi olup olmadığına bakalım.»
Hoşea karşılık verdi: «O benden alındı.»
«Kim aldı onu senden?» dedi şakirt.
Hoşea cevap verdi: «Musa'nın kitabı.» Bunu duyan diğeri Haggay'a vardı ve dedi:
«Hoşea delirmiş, Musa'nın kitabının kendinden Musa'nın kitabını aldığını söylüyor.»

Haggay karşılık verdi: «Bende Înşallah aynı şekilde deli olsam ey kardeş ve tüm deliler
Hoşea gibi olsa!»
Yahudiye ülkesine akın eden Suriyeli soyguncular, peygamberlerin ve Ferisilerin oturduğu Karmel dağı yanında zar zor yaşayıp giden yaşlı bir dulun oğlunu ele geçirdiler,
öyle denk geldi ki, odun kesmeye gitmiş olan Hoşea, ağlamakta olan kadına karşı geldi.
Bunun üzerine, hemen ağlamaya başladı, çünkü ne zaman gülen birini görse güler ve ne zaman ağlayan birini görse ağlardı. Sonra Hoşea, ağlamasının nedeniyle ilgili olarak kadına sordu; ve o da her şeyi anlattı.
O zaman Hoşea dedi: «Gel kardeş, çünkü Allah sana oğlunu vermek diliyor.»
Ve, ikisi birlikte Hebran'a gittiler, Hoşea burada kendisini satıp, parayı dul kadına verdi, o da Hoşea'-nın parayı nasıl elde ettiğini bilmeyerek kabul etti. Ve oğlunu kurtardı.
Hoşea'yı satın almış olan onu Kudüs'e getirdi, burada oturacak bir yeri vardı, Hoşea'yı da tanımıyordu. Hoşea'nın bulunmadığını gören Haggay, üzüntüye kapıldı. Bunun üzerine
Allah'ın meleği, onun bir köle olarak Kudüs'e nasıl getirildiğini anlattı.
Salih Haggay bunu duyunca, oğlunun yokluğuna ağlayan bir anne gibi Hoşea'nın yokluğuna ağladı. Ve iki şakirt çağırıp Kudüs'e gitti. Ve Allah'ın dilemesiyle, şehrin girişinde, efendisinin bağ tarlasındaki işçilere götürdüğü ekmeği yüklenmiş olan
Hoşea'yla karşılaştı.
Haggay onu tanıyıp dedi: «Oğul, nasıl oldu da, yana yakıla seni arayan yaşlı babanı bıraktın?» Hoşea cevap verdi: «Baba, ben satıldım.» O zaman Haggay öfkeyle dedi:
«Seni satan bu kötü herif kimdir?»
Hoşea cevap verdi: «Allah seni affetsin ey babam; çünkü, beni satan o kadar iyidir ki, eğer o dünyada olmamış olsaydı, kimse kutsal olmayacaktı.»
«O halde kimdir o?» dedi Haggay. Hoşea cevap verdi: «Ey benim babam, o Musa'nın kitabıydı.»
O zaman, Haggay kendinden geçip, olduğu yerde kaldı ve dedi: «Seni sattığı gibi oğlum,

Musa'nın kitabı tüm çocuklarımla birlikte inşallah beni de satsa!»
Ve, Haggay Hoşea ile birlikte efendisinin evine gitti, o Haggay'ı görünce dedi:
«Peygamberini benim evime gönderen Allah'ı tesbih ederim»; ve elini öpmeye koştu. O zaman Haggay dedi: «Kardeş, satın aldığın kölenin elini öp, çünkü o benden daha iyidir.»
Ve, olup bitenlerin hepsini ona anlattı; bunun üzerine, efendi Hoşea'ya hürriyetini verdi.
«Ve, istediğin tam bu kadar, ey muallim» (dedi yazıcı).
189.
Sonra İsa dedi: «Bu gerçektir. Çünkü, Allah bunu bana kesinlikle bildirdi. O halde, herkesin bunun gerçek olduğunu bilmesi için, Allah adıyla güneş olduğu yerde kalsın ve oniki saat hareket etmesin!» Ve, Kudüs ve Yahudiye'nin dehşeti karşısında böyle oldu.
Ve İsa yazıcıya dedi: «Ey kardeş, böyle bir ilmin varken, benden ne öğrenmek istersin?
Allah sağ ve diridir ki, bu, insanın kurtuluşu için yeterlidir. Öyle ki, Hoşea'nın iyilik severliğiyle Haggay'ın alçak gönûllülüğü tüm kanunun ve tüm peygamberlerin istediğidir.»«Söyle bana kardeş, bana mabette soru sormak için geldiğin zaman, Allah'ın beni belki de kanunu ve peygamberleri yok etmek için göndermiş olabileceğini düşündün mü?»
«Bellidir ki, Allah bunu istemez. Çünkü O değişmez ve bu nedenle de, insanın kurtuluş yolu olarak takdir ettiği şeyi tüm peygamberlere söyletmiştir. Ruhumun huzurunda

durduğu Allah sağ ve diridir ki, eğer Musa'nın kitabı babamız Davud'un kitabıyla birlikte sahte Ferisi ve fakihlerin insani gelenekleriyle tahrif edilmemiş olsaydı, Allah bana
Kelâmı'nı vermeyecekti. Ve, neden ben Musa'nın kitabından ve Davut'un kitabından söz ediyorum? Her peygamberliği tahrif ettiler. O kadar ki, bugün, Allah'ın emrettiği hiç bir
şeye bakılmıyor, ama insanlar, sanki Allah yanılgı içinde de, insanlar hata etmezmiş gibi fakihler ne diyor, Ferisîler ne yapıyor, ona bakıyorlar.»
«Bu bakımdan, yazıklar olsun bu imansız nesle, çünkü üzerlerine mabedle mihrap arasında öldürdükleri Berekya'nın oğlu Zekeriyya'nın kanıyla birlikte, her peygamberin ve takvalı insanın kanı dökülecektir!»
«Hangi peygamberi öldürmediler ki? Hangi takvalı insanı tabii bir ölümle

ölüme bıraktılar? Olsa olsa bir tane: Ve, şimdi de beni öldürmenin yollarını arıyorlar. İbrahim'in
çocukları olmakla ve güzel mabedleri bulunmakla övünürler. Allah sağ ve diridir ki onlar
şeytan'ın çocuklarıdır ve onun dilediğini yaparlar; bu, yüzdendir, kutsal şehirle birlikte mabed yıkılacak, o kadar ki, mabedte taş üstünde taş kalmayacaktır.»
190. Va'd İsmail için Yapıldı..
«Söyle bana kardeş, sen kanunu öğrenmiş bir alimsin. Babamız İbrahim'e yapılan mesih va'di kim içindir? îshak için mi, İsmail için mi?»
Bilgin cevap verdi: «Ey muallim, ölüm cezasından ötürü bunu sana söylemekten korkuyorum.»
O zaman İsa dedi: «Kardeş, evinde yemek yemeye geldiğim için üzgünüm, çünkü sen bu hayatı Yaratıcın Allah'tan daha çok seviyorsun; ve bu nedenle de, hayatını yitirmekten korkuyor ve dil Allah'ın kanunuyla ilgili olarak kalbin bildiğinin aksini söylediği zaman yok olan sonsuz hayatı ve imanı yitirmekten korkmuyorsun.»
O zaman salih yazıcı ağladı ve dedi: «Ey muallim, nasıl sonuç vereceğini bilmiş olsaydım, insanlar arasında fitne çıkmasın diye söylenmeden bıraktığım pek çok şeyi anlatırdım.»
İsa cevap verdi: «Ne insanlara, ne tüm dünyaya, ne tüm kutsal kişilere, ne de tüm meleklere, Allah'a karşı gelmeyi gerektirdiğinde saygı duymamalısın. Bu bakımdan, yaratıcın Allah'a karşı gelineceğine, bırak bütün (dünya) helak olsun. Ve günahlarla birlikte ortada kalmasın. Çünkü günah yıkar, korumaz ve Allah denizdeki kumlar kadar, hatta daha çok dünyalar yaratmaya kadirdir.»
191.
Sonra, yazıcı dedi: «Bağışla beni muallim, günaha girdim.»
îsa dedi.- «Allah bağışlasın seni; çünkü günahı O'na karşı işledin.»
Bunun üzerine yazıcı dedi: Allah'ın kulları ve peygamberleri Musa ve (senin yaptığın gibi güneşi yerinde durduran) Yuşa'nın eliyle yazılmış eski bir kitap gördüm. Bu kitap
Musa'nın gerçek kitabıdır. İçinde, İsmail'in Mesih'in babası, İshak'ın da Mesih'in habercisinin babası olduğu yazılıdır. Ve, kitap şöyle der ki: «Musa dedi: «Kadir ve
Rahim olan İsmail'in Allah'ı Rabb, azametinin nurunu kuluna göster.» Bunun üzerine,

Allah ona Elçisi'ni İsmail'in kucağında gösterdi ve İsmail de İbrahim'in kücağındaydı.
İsmail'in yanında İshak duruyordu, kucağında bir çocuk vardı. Parmağıyla Allah'ın
Elçisi'ni gösterip diyordu: «Bu, Allah'ın tüm şeyleri kendisi için yarattığı kişidir.»

Bunun üzerine Musa sevinçle haykırdı: «Ey İsmail, sen kucağında tüm dünyayı ve
Cennet'i tutuyorsun; ben Allah'ın kulunu unutma ki, Allah'ın her şeyi kendisi için yarattığı oğlunun sayesinde Allah'ın gözünde bir lutfa erebiliyorum.»
192.
Bu kitapta, Allah'ın koyun ve sığır eti yediği bulunmaz; bu kitapta Allah'ın rahmetini yalnızca İsrail için tuttuğu değil, bilakis Allah'ın, gerçekten yaratıcısı Allah'ı arayan her insan için rahmet sahibi olduğu yazılıdır.
«Ben bu kitabın tamamını okuyamadım, çünkü ben kitaplığımda iken başkâhin onu bir
Ismaili'nin yazmış olduğunu söyleyerek beni men etti.»
O zaman İsa dedi: «Artık tekrar bir daha gerçeği saklamamaya bak. Çünkü Mesih'e inanmakla Allah insanlara kurtuluş verecek ve O'nsuz kimse kurtulamayacak»
Ve, İsa konuşmasını burada bitirdi. Bunun üzerine, yemeye oturuyorlardı ki, bir de ne görelim, İsa'nın ayaklan dibinde ağlayan Meryem Nikodemus'un (yazıcının adı böyleydi,) evine girip, ağlıyarak kendini İsa'nın ayaklannın dibine bıraktı ve dedi: «Rab, senin sayende Allah'ın rahmetini gören kulunun bir kız kardeşi ve bir erkek kardeşi şimdi ölüm tehlikesiyle hasta yatıyor.»
İsa karşılık verdi; «Evin nerededir? Söyle bana, çünkü onun sıhhati için Allah'a dua etmeye geleceğim.»
Meryem cevap verdi: «Betani erkek ve kız kardeşimin (memleketi) dir. Benim kendi memleketim Magdala'dır; erkek kardeşim Betani'dedir.»
İsa kadına dedi: «Hemen doğru erkek kardeşinin evine git ve orada beni bekle. Onu iyileştirmeye geleceğim. Ve korkma, çünkü o ölmeyecek.»
Kadın ayrıldı ve Betani'ye vardığında erkek kardeşinin o gün ölmüş olduğunu gördü.
Bunun üzerine onu babalarının kabrine koydular.

193. Lazarus'un Dirilmesi..
İsa Nikodemus'un evinde iki gün kaldı ve üçüncü gün Beytanya'ya gitmek üzere ayrıldı; ve kasabaya yaklaştığında, Meryem'e gelmekte olduğunu söylemeleri için havarilerinden ikisini önden gönderdi. Kadın koşarak kasaba dışına çıktı ve İsa'yı bulunca ağlayarak dedi: «Rab, kardeşimin ölmeyeceğini söylemiştin; şimdi ise dört gündür gömülü bulunuyor. Allah için, ben seni çağırmadan önce gelmiş olsaydın, o zaman ölmezdi!»
İsa karşılık verdi: «Kardeşin ölmüş değil, uyuyor. Bu bakımdan, ben onu uyandırmak için geliyorum.»
Meryem ağlayarak cevap verdi «Rab, böyle bir uykudan o Hüküm Günü'nde Allah'ın meleğinin surunun sesiyle uyanacaktır.»
îsa karşılık verdi: «Meryem, bana inan ki, o (o günden) önce kalkacak. Çünkü, Allah bana uyku üzerine güç vermiştir; ve bak sana diyorum ki, o ölmüş değildir. Çünkü yalnızca, Allah'ın rahmetini bulmadan ölenler ölüdür.»
Meryem, kızkardeşi Marta'ya İsa'nın gelişini bildirmek için çabucak geri döndü.
Şimdi, Lazarus'un ölümünde Kudüs'ten gelmiş bir hayli Yahudi ve pek çok yazıcı ve
Ferisi toplanmış bulunuyorlardı. Kız kardeşinden İsa'nın gelmekte olduğunu duyan Marta aceleyle kalktı ve dışarı koştu; bunun üzerine yahudi, yazıcı ve Ferisîler'den oluşan kalabalık onu teselli etmek için peşinden gittiler. Çünkü kardeşine ağlamak için kabre

gittiğini sanıyorlardı, îsa'nın Meryem'le konuştuğu yere varınca Marta ağlayarak dedi:
«Rab, Allah için burada olmuş olsaydın, çünkü o zaman kardeşim ölmezdi!»
Meryem o zaman ağlamaya başladı; bunun üzerine İsa da göz yaşı döktü ve iç çekerek dedi: «Onu nereye yatırdınız?» Cevap verdiler, «Gel bak.»
Ferisîler kendi aralarında diyorlardı: «Şimdi Nain'deki dulun oğlunu dirilten bu adam,
ölmeyeceğini söylediği halde neden bu adamı ölüme bıraktı?»
İsa, herkesin ağlamakta olduğu kabre varıp dedi: «Ağlamayın, çünkü Lazarus uyuyor, ve ben onu uyandırmaya geldim.»
Ferisîler kendi aralarında dediler: «Allah için, sen böyle mi uyursun!»
O zaman îsa dedi: «Benim saatim henüz gelmedi; geldiği zaman aynı

şekilde uyuyacak ve süratle uyandırılacağım.» Sonra İsa yine dedi: «Kabrin üzerinden taşı çekin.»
Marta dedi: «Rab, o kokmuştur. Çünkü öleli dört gün oluyor.»
İsa dedi: «Öyleyse ben niye geldim buraya Marta? Sen benim onu uyandıracağıma inanmıyor musun?»
Marta cevap verdi: «Senin, Allah'ın bu dünyaya gönderdiği bir mukaddesi olduğunu biliyorum.»
O zaman, İsa ellerini göğe kaldırdı ve dedi: «İbrahim'in Allah'ı, İsmail ve îshak'ın Allah'ı, babalarımızın Allah'ı Rabb, bu kadınların başına gelenlere merhamet et ve kutsal adına
şan ver.» Ve, herkes «Amin» diye karşılık verince, îsa yüksek bir sesle dedi: «Lazarus, beri gel!»
Bunun üzerine, ölmüş olan kalktı; ve îsa havarilerine dedi: «Onu çözün.» Çünkü, babalarımızın (ölülerini) gömegeldikleri şekilde, o da yüzünün üzerindeki peşkirle birlikte kefene sarılmış bulunuyordu.
Yahudilerden büyük bir kalabalık ve Ferisî'lerin bir kısmı Isa'ya iman ettiler. Çünkü mucize büyüktü.
Küfürlerinde kalanlar ise ayrıldılar ve Kudüs'e gidip Lazarus'un dirilişini ve pek çok kişinin nasıl Nasara olduğunu başkâhine reislerine anlattılar.
İsa'nın tebliğ ettiği Allah'ın kelâmıyla tevbeye gelenlere böyle (Nasara Nasırîler) derlerdi.
194.
Yazıcılar ve ferisiler Lazarus'u öldürmek için başkâhinle istişarede bulundular; çünkü, pek çokları, Lazarus'un insanlarla konuştuğunu, yiyip içtiğini gördüklerinden, Lazarus mucizesinin büyüklüğü dolayısıyla kendilerinin geleneklerini bırakıp, îsa'ya iman ediyorlardı. Fakat, Kudüs'te taraftarları olduğundan ve kizkardeşiyle Magdala ve
Beytanya'yı da elinde bulunduran Lazarus güçlü de olduğundan ne yapacaklarını bilmiyorlardı.
îsa Beytanya'ya, Meryem'le birlikte Marta ve Lazarus'un evine vardı. Kendisine hizmet ettiler.
Bir gün İsa'nın ayaklan dibinde oturan Meryem onun sözlerini dinliyordu. Bu sırada
Marta îsa'ya dedi : «Rab, görmüyor musun kızkardeşim sana gereken bakımı yapmıyor ve senin ve havarilerinin yiyeceklerini getirmiyor.»
İsa cevap verdi.- «Marta, Marta, sen yapman gereken şeyin düşüncesine kapılıyorsun,

çünkü Meryem kendinden ebediyen ayrılmayacak bir pay seçti.»
Kendine iman eden büyük bir kalabalıkla birlikte sofrada otururken îsa, konuşup dedi:
«Kardeşler, sizinle kalacak pek az zamanım var. Çünkü, vakit gelmiş demektir ve benim

dünyadan ayrılmam gerekiyor. Bu nedenle, size Allah'ın Hezekiel Peygambere söylediği sözü hatırlatıyorum: «Ben, senin Allah'ın ebediyen sağ ve diriyimdir ki, günah işleyen ruh ölecektir, ama eğer günahkâr, tevbe edecek olursa ölmeyecek, yaşayacaktır.»
Bu bakımdan, şimdiki ölüm, ölüm değil, gerçekte uzun bir ölümün sonudur; nasıl bedenin bir baygınlık anında içinde ruh varken, candan ayrıldığı zaman, ölenler ve gömülenler üzerinde bayılmak dışında başka hiç bir avantajı olmuyorsa, gömülen (vücut) da Allah'ın kendisini yeniden diriltmesini bekler.
«O halde dikkat edin, Allah'ı idraktan yoksun olan bir hayat ölüdür.»
195. "Bana İnananlar Ebediyyen Ölmeyeceklerdir."
Bana inananlar ebediyen ölmeyeceklerdir. Çünkü, benim sözüm sayesinde Allah'ı içlerinde idrâk edecekler ve bu nedenle de kurtuluşlarını gerçekleştireceklerdir.
«Ölüm, Allah'ın buyruğuyla tabiatın yaptığı bir hareketten başka nedir? Şöyle ki, biri bir kuşu tutup, ipini de eline aldığı zaman, baş kuşun uçmasını dilediğinde ne yapar? Tabii ki, mutlaka ele açılmasını emreder ve böylece kuş hemencecik uçup gider. «Ruhumuz», peygamber Davud'un dediği gibi, kişi Allah'ın koruması altında bulunduğu zaman, «kuş avcısının tuzağından kurtulmuş bir serçe gibidir.» Ve hayatımız, tabiatın kendisiyle ruhu insanın bedenine ve canına bağlı tuttuğu bir ip gibidir. Ve, bu bakımdan, Allah dilediği ve tabiata açılmasını emrettiği zaman, hayat kopar ve ruh, Allah'ın ruhları almakla görevlendirdiği meleklerin elinde kurtulur.
O halde, dostlar, dostları öldüğü zaman ağlamasınlar, çünkü Allah'ımız böyle dilemiştir.
Ama, günah işledikleri zaman, bırakın durmaksızın ağlasınlar. Çünkü, (günah işlemekle) ruh, Allah'tan, -gerçek hayattan- koptuğundan ölür.
Eğer beden ruhla birleşmeyince çirkinleşiyorsa, ruh, rahmet ve lûtfuyla kendini güzelleştiren ve dirilten Allah'la birleşmeyince çok daha fazla korkunçlaşır.»

Ve, îsa bunu deyip Allah'a şükretti; sonra Lazarus dedi ki: «Rab, bu ev bana geçimim için verdiği tüm şeylerle birlikte, yoksullara bakılması için Yaratıcım olan Allah'a aittir. Bu nedenle, sen de yoksul olduğuna ve pek çok şakirdin de bulunduğuna göre, istediğin zaman istediğin kadar kalmak için buraya gel. Çünkü, Allah'ın kulu, Allah sevgisi için gerektiği kadar size hizmet edeceğim.»

196.

îsa bunu duyunca sevindi ve dedi: «ölmek ne kadar iyi bir şeymiş görün! Lazarus yalnızca bir kere öldü ve dünyanın, kitaplar arasında büyüyen en akıllı adamlarının bilmediği böyle bir akideyi öğrendi! Allah için, her insan Lazarus gibi, insanlar yaşamayı
öğrensinler diye yalnızca bir kez için olsun ölmeli.»

Yuhanna karşılık verdi: «Ey muallim, bir söz söylememe izin var mı?»

«Bin tane söyle» (diye) karşılık verdi îsa, «Çünkü, nasıl bir insan Allah'a kulluk için mallarını dağıtmaya hazırsa, o akideyi dağıtmaya da hazırdır. Ve, o (böyle yapmaya) ne kadar hazır olursa, mal ölüye yeniden hayat veremezken, sözün o kadar çok bir ruhu tevbeye getirme gücü olur. Bu bakımdan, yoksul bir insana yardım etme gücü olan adam, yardım etmeyip de, yoksul açlıktan öldüğü zaman bir katil olmuş olur. Ama daha kötü katil, Allah'ın Kelâmı'yla günahkârı tevbeye getirebilen, ama getirmeyip, Allah'ın dediği gibi «dilsiz bir köpek» örneği oturup duran kişidir. Böylelerine karşı Allah der:

«Kelâmımı gizlediğinden dolayı günahkârın helak olacak olan ruhunu senin ellerinden isteyeceğim, ey benim imansız kulum.»
«Bu durumda anahtarı olup da sonsuz hayata girmeyen, hatta girmek isteyenlere engel olan yazıcıların ve Ferisîler'in durumu ne olmaktadır şimdi?»
«Ey Yuhanna, benim yüzbin sözümü dinledikten sonra bir söz söylemek için benden izin istersin. Bak sana diyorum ki, beni dinlediğin her bir sözün on katını senden dinlemeye hazırım. Ve, bir diğerini dinleyecek olan, konuştuğu her defada günah işler. Çünkü, kendimiz için istediğimizi başkalarına da yapmalı, kendi görmek istemediğimizi başkalarına da yapmamalıyız.»
O zaman Yuhanna dedi: «Ey muallim, neden Allah bunu, yani, kendilerini ve
Yaratıcılarını bilmeleri için, Lazarus'un yaptığı gibi bir kez ölüp geri dönmeği insanlara bahşetmedi?»
197.
îsa cevap verdi: «Söyle bana Yuhanna; ev sahibinin biri bir hizmetçisine, evinin manzarasını kapayan ağacı kesmesi için mükemmel bir balta verdi. Ama işçi baltayı unuttu ve dedi: «Eğer efendi bana eski bir balta vermiş olsaydı ağacı kolayca keserdim» Söyle bana Yuhanna, ev sahibi ne dedi? Mutlaka kızdı ve eski baltayı alıp adamın başına çarptı ve dedi:
«Aptal hilekâr! Sana ağacı zahmetsizce kesebileceğin bir balta verdim, sense büyük zahmetlerle çalışman gerekecek ve gidip, hiç bir şey elde edemeyeceğin bu baltayı mı istersin? Ben senin ağacı, çalışman işe yarasın diye kesmeni isterim. Doğru değil mi bu?»
Yuhanna cevap verdi: «Doğruların doğrusu.» (O zaman îsa dedi) : - Ebediyen sağ ve diriyimdir ki» der Allah, «Ben herkese iyi bir balta verdim, bu da bir ölünün gömüldüğünü görmektir. Kim bu baltayı iyi kullanırsa, kalbindeki günah ağacını sancısız
çıkarır; böylece lütuf ve rahmetimi kazanır. Onlara salih amellerinden dolayı sonsuz yaşama hakkı veririm. Ama, gün be gün başkalarının ölüp durduğunu gördüğü halde
ölümlü olduğunu unutan ve «eğer öbür hayatı görsem, iyi işler yaparım» diyenin üzerine olacaktır öfkem, ve onu ölümle öylesine çarparım ki, bir daha hiç iyilik bulamaz.»
«Ey Yuhanna» dedi îsa, «Başkalarının düşüşünden ayakları üzerinde

durmayı öğrenenin avantajı ne büyüktür!»
198.
Sonra, Lazarus dedi: «Muallim, bakın size diyorum ki, günbegün ölenlerin mezara, götürüldüğünü görüp de Yaratıcımız Allah'tan korkmayanın hak edeceği cezayı tasavvur edemiyorum. Böyle biri, tümüyle vazgeçmesi gereken dünyadaki şeyler için kendisine nesi varsa veren Yaratıcısı'na karşı gelir.»
O zaman îsa havarilerine dedi: «Bana muallim diyorsunuz ve iyi ediyorsunuz, çünkü
Allah benim ağzımla size öğretiyor. Ama, Lazarus'a ne diyeceksiniz? Gerçekten o burada, bu dünyada akideyi öğreten tüm muallimlerin muallimidir. Ben şüphesiz size nasıl iyi yaşanacağını öğrettim, ama Lazarus size nasıl iyi ölüneceğini öğretecektir. Allah sağ ve diridir ki, o peygamberlik hediyesini almıştır; bu bakımdan onun doğru sözlerini dinleyin. Ve, insan kötü ölürse, iyi yaşama boşuna olacağından onun sözlerini o derece fazla dinlemelisiniz.»

Lazarus dedi: «Ey muallim, sana teşekkür ederim ki, gerçeğin değerini veriyorsun; bu nedenle Allah sana büyük hak verecektir.»
O zaman, (bu satırlar)ı yazan dedi: «Ey muallim, Lazarus sana, «hak alacaksın» demekle, nasıl gerçeği söylemiş oluyor? Halbuki, sen Nikodemus'a insanın cezadan başka bir şeye hakkı olmadığını söylemiştin. Sen de bu durumda Allah'ın cezasına mı uğrayacaksın?»
îsa cevap verdi: «Înşallah bu dünyada Allah'ın cezasına uğrarım, çünkü, yapmam gerektiği kadar imanla ona kulluk etmedim.»
«Ama, Allah rahmetinden dolayı beni öylesine sevdi ki, her ceza benden geri alındı. O kadar ki, ben yalnızca bir başka kişide azap göreceğim. Ceza benim için yerindedir.
Çünkü insanlar bana Allah dediler. Ama ben gerçek olarak, yalnızca Allah olmadığımı değil aynı zamanda, Mesih de olmadığımı itiraf ettiğimden Allah benden cezayı çekti ve utanç benim olsun diye, onu şerli birine çektirecektir. Bu bakımdan, sana diyorum ki benim Barnabas'ım, bir insan Allah'ın komşusuna ne vereceğinden söz ederken
'komşusunun onu hak ettiğini de söylesin. Ama dikkat etsin ki, Allah kendine vereceği
şeyden söz ederken «Allah bana verecek» desin. Ve, «benim hakkım var» dememeye dikkat etsin; çünkü Allah kullarına günahları nedeniyle

Cehennem'i hak ettikleri zaman rahmetini bahşetmekten memnunluk duyar.
199.
Allah rahmette o kadar zengindir ki, bin denizin suyu, eğer bu kadarı bulunabilirse,
Cehennem alevlerinin bir kıvılcımını söndüremezken, Allah'a karşı suç işlediğine ağlayan kişinin bir damla göz yaşı, Allah'ın imdadına yetiştiği büyük rahmetiyle tüm Cehennem'i söndürür. Bu nedenle, Allah şeytan'ı kahretmek ve kendi nimetini göstermek için, mü'min kulunun her iyi amelini rahmetinin varlığıyla hak diye isimlendirmek diler ve onun komşusu hakkında böyle konuşmasını ister. Yine de, bir insan kendisi hakkında «hakkım var» demekten kaçınmalıdır, çünkü kınanır.»
200.
îsa sonra Lazarus'a döndü ve dedi: «Kardeş, benim dünyada kısa bir zaman kalmam gerekiyor. Bu bakımdan, senin evine yakın olduğum zaman, hiç başka yere gitmeyeceğim, çünkü sen bana, benim sevgim için değil, Allah sevgisi için hizmet edersin.»
Yahudi'lerin Fısıh bayramı yaklaştı, bu nedenle İsa havarilerine dedi: «Kudüs'e fısıh kuzusu yemeye gidelim.» Ve, Petrus'la Yuhanna'yı şehre gönderip, dedi : «Şehrin kapısının yanında bir sıpayla birlikte bir eşek bulacaksınız, onu çözüp buraya getirin;
çünkü, Kudüs'e kadar ona binmem gerekiyor. Ve, eğer biri size, «onu niye çözüyorsunuz» diye sorarsa «muallimin ona ihtiyacı var» deyin, onu getirmenize izin verirler.» Havarileri gittiler. İsa'nın kendilerine söylediklerinin hepsini gördüler ve aynı
şekilde eşeği ve sıpayı getirdiler. Havariler cübbesini sıpanın üstüne koydular ve İsa ona bindi. Ve, öyle oldu ki, Kudüs halkı Nasıra'lı İsa'nın gelmekte olduğunu duyunca, ellerinde palmiye ve zeytin dalları «Allah Rabb adına bize gelen kutlu olsun; şükürler
Davud'un oğlu!» diye çocuklarıyla birlikte İsa'yı görmek için şehrin dışına çıktılar. İsa
şehre girince, halk, «Allah Rabb adına bize gelen kutlu olsun; şükürler Davud'un oğlu!» diye diye elbiselerini eşeğin ayaklan altına yazdılar.

Ferisiler İsa'yı azarlayıp dediler: «Görmüyor musun ne diyorlar? Sustur onlan!»
O zaman İsa dedi: «Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir kî, eğer insanlar susacak olsa, habis günahkârların küfrüne karşı taşlar

haykıracaktır.» Ve, İsa bunu deyince, Kudüs'ün bütün taşları büyük bir gürültüyle haykırdılar. «Allah Rabb adına bize gelen kutlu olsun!»
Yine de Ferisiler küfürlerine devam ettiler ve bir araya toplanıp, onu konuşurken yakalamak için istişarede bulundular.
201. "İlk Taşı Günahsız Olanınız Atsın!"
İsa mabede girince, yazıcılar ve Ferisiler kendisine zina suçu işlemiş bir kadın getirdiler.
Aralarında dediler: «Eğer onu kurtarırsa, bu Musa'nın kanununa aykırıdır ve böylece onu suçlarız; eğer mahkûm ederse, bu kendi akidesine aykırıdır, çünkü o merhameti tebliğ etmektedir. Bu şekilde Isa'ya varıp, dediler: «Muallim, bu kadını zina ederken bulduk.
Musa, böylesinin recm edilmesini emretmişti; buna sen ne dersin?»
Bunun üzerine îsa eğilip, parmağıyla yerde bir ayna yaptı ve içinde herkes kendi kötülüklerini gördü. Cevap için sıkıştırırlarken, İsa doğrulup parmağıyla aynayı gösterdi ve dedi: «Aranızda günahsız olan ona ilk taşı atsın.» Ve, yeniden eğilip, aynayı çizdi.
Bunu gören insanlar, en yaşlısından başlayarak bir bir çıktılar, çünkü kirli işlerini görünce utanıyorlardı.
İsa yeniden doğrulup, kadından başka kimseyi göremeyince dedi: «Kadın, seni ayıplayanlar nerede?»
Kadın ağlıyarak cevap verdi, «Rab, gittiler; eğer beni bağışlarsan, Allah sağ ve diridir ki, bir daha günah işlemiyeceğim.»
O zaman îsa dedi: «Allah'ı tesbih ederim! Huzurla yoluna git ve bir daha günah işleme,
çünkü Allah beni seni mahkûm etmek için göndermedi.»
Sonra, yazıcılar ve Ferisiler toplanınca, îsa kendilerine dedi: «Söyleyin bana; eğer sizden birinizin yüz koyunu olsa ve onlardan birini yitirse doksandokuzunu bırakıp, onu aramaya gitmez misiniz? Ve, onu bulunca, onu omuzlarınıza atıp, komşularınızı
çağırarak, onlara demez misiniz? «Benimle birlikte sevinin, çünkü, yitirdiğim koyunu buldum.» Mutlaka böyle yaparsınız.
«Şimdi söyleyin bana, Allah'ımız, dünyayı kendisi için yarattığı insanı daha mı az sever?
Allah sağ ve diridir ki, tevbe eden günahkâr üzerine Allah'ın meleklerinde böylesine bir sevinç meydana gelir; çünkü, günahkârlar Allah'ın rahmetini bildirirler.»
202.

«Söyleyin bana, doktor en çok kimin tarafından sevilir, hiç hastalık görmemiş olanlar tarafından mı, yoksa doktorun ağır hastalıklarını iyileştirdiği kişiler tarafından mı?»
Ferisiler ona dedi: «Sağlam adam doktoru nasıl sevsin ki? O mutlaka onu, yalnızca hasta olmadığı için sevecektir; ve hastalığı bilmediği için de çok az sevecektir.»
O zaman ruhî bir şiddetle îsa konuşup dedi: «Allah sağ ve diridir ki, sizin kendi diliniz kendi gururunuzu mahkûm ediyor, o kadar ki, Allah'ımız müttakî olandan çok, Allah'ın
üzerindeki büyük rahmetini bilen tevbekâr günahkâr tarafından sevilir. Çünkü, muttaki
Allah'ın rahmetini bilmez. Bu bakımdan, Allah'ın meleklerinin yanında, tevbe eden bir günahkâr için duyulan sevinç, doksan dokuz muttaki kişiye (duyulandan) daha çoktur.

«Zamanımızda müttakîler nerede? Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, takvasız müttakîlerin sayısı çoktur; onların durumu şeytanınki gibidir.»
Yazıcılar ve Ferisiler karşılık verdiler: «Biz günahkârlarız, bu nedenle Allah bize merhamet edecektir» Ve, onlar bunu İsa'yı kışkırtmak için dediler; çünkü, yazıcılar ve
Ferisîler, kendilerine günahkâr denmesini büyük bir hakaret sayarlardı.
O zaman İsa dedi: «Korkarım ki siz, takvasız müttakîlersinizdir. Çünkü, günah işleyip de günahınızı inkâr eder ve kendinize muttaki derseniz, takvasız olursunuz; ve eğer kalbinizden kendinizi muttaki kabul ediyor ve dilinizle günahkâr olduğunuzu söylüyorsanız, o zaman bir kat daha takvasız müttakilersiniz demek olur.»
Yazıcılar ve Ferisîler bunu duyunca, İsa'yı havarileriyle birlikte huzur içinde bırakıp başları önünde çekip gittiler ve cüzzamı temizlenmiş olan cüzzamlı Simun'un evine vardılar. Şehir halkı hastalarını Simun'-un evinde toplamış bulunuyorlardı; Isa'ya hastaların iyileştirilmesi için ricada bulundular.
O zaman, saatinin yakın olduğunu bilen İsa dedi: «Ne kadar hasta varsa çağırın, çünkü
Allah onları iyileştirecek kudrette ve merhamettedir.»
Karşılık verdiler: «Burada, Kudüs'te başka hasta bulunduğunu bilmiyoruz.»
Isa ağlayarak karşılık verdi: «Ey Kudüs, ey İsrail, senin için ağlıyorum. Sen sana olan ziyareti bilmiyorsun; çünkü, bir tavuğun civcivlerini kanatları

altına topladığı gibi, ben de seni yaratıcınız Allah sevgisinde toplamak istedim, ama sen istemedin! Bu nedenle, Allah size şöyle diyor:

203. İlahi Gazaba Uğrayacaklar..

«Ey sert yürekli, sapık fikirli şehir, sana, seni kalbine çevirmesi için ve sen de tevbe edesin diye kulumu gönderdim; ama sen ey bozuk şehir, senin için, ey İsrail, Mısır'a ve
Firavun'a yaptıklarımın hepsini unuttum. Kulum hasta vücudunu iyileştirsin diye defalarca ağlarsın; ama, senin günahkâr ruhunu iyileştirmeye çalıştığı için, kulumu
öldürmenin yollarını ararsın.»

«Cezama uğramayan yalnızca sen mi kalacaksın şimdi? Sen ebediyyen yaşayacak mısın?
Ve, senin gururun seni benim ellerimden kurtaracak mı? Kasinlikle hayır, çünkü, bir orduyla birlikte karşına reisler çıkaracağım ve onlar seni kuvvetle saracaklar ve seni onların ellerine öylesine teslim edeceğim ki, gururun doğru Cehennem'e düşecek.»

«Yaşlıları ve dulları bağışlamıyacağım, çocukları bağışlamıyacağım, seni tümden kıtlığa, kılıca ve hakarete terk edeceğim ve üzerine rahmetle baktığım mabedi şehirle birlikte
ıssız bırakacağım; o kadar ki, uluslar arasında bir efsane, bir alay konusu ve bir darb-ı mesel olacaksın. Gazabım üzerinde böyle kalacak ve benim öfkem uyumaz.»

204.

Bunları söyledikten sonra İsa yeniden dedi: «Başka hastalar bulunduğunu bilmiyor musunuz? Allah sağ ve diridir ki, Kudüs'te ruhları sağlam olanlar vücutça hasta olanlardan daha azdır. Ve, gerçeği bilmeniz için, size diyorum ki ey hasta olanlar,
Allah'ın adına hastalığınız sizden ayrılsın!»

Ve, o bunu söylediği zaman, derhal iyileştiler. -Allah'ın Kudüs üzerindeki gazabını duyunca insanlar ağladılar ve merhamet için yalvardılar. O zaman îsa dedi: «Eğer Kudüs günahları için ağlayacak ve pişman olup, yolumda yürüyecek olursa» der Allah, «bir daha

onun kötülüklerini hatırlamıyacak ve söylediğim belâlardan hiç birini ona vermeyeceğim.
Ama Kudüs, uluslar arasında adıma küfretmekle şanımı lekelediğine değil

de, kendi yıkımına ağlar. Bu yüzden öfkem daha çok tutuştu. Ebediyyen sağ ve dîriyimdir ki, eğer
Musa ile birlikte kullarım Eyub, İbrahim, Samuel, Davud ve Danyal kavimleri için dua etseler, Kudüs'e olan öfkem yatışmayacaktır.» Ve, İsa bunu dedikten sonra, herkes endişe içinde evine çekildi.
205. Hain Yahuda'nın İhaneti
îsa cüzzamlı Simun'un evinde akşam yemeği yerken, bakın ki, Lazarus'un kızkardeşi
Meryem eve girdi ve bir kabı kırıp, İsa'nın başına ve elbisesine yağ merhemi döktü. Bunu gören hain Yehuda, Meryem'i böyle bir işi yapmaktan alıkoymaya çalışıp, dedi: -Gidip merhemi sat ve parayı getir de onu yoksullara vereyim.»
îsa dedi: «Ona neden engel olursun? Bırak yapsın, çünkü sizin bulacağınız yoksullar hep sizinledir. Ama beni her zaman bulamıyacaksınız.»
Yehuda karşılık verdi: «Ey muallim; bu yağ merhemi üç yüz kuruşa satılabilir; kaç yoksulun yardım göreceğine bakın şimdi.»
îsa cevap verdi: «Ey Yehuda, ben senin kalbini biliyorum; sabr et bakalım, sana her şeyi vereceğim.»
Herkes korkuyla yemek yedi. Havariler ise üzgündü. Çünkü îsa'nm kendilerinden ayrılması gerektiğini biliyorlardı. Ama, Yehuda kızgındı, çünkü, îsa'ya verilen bütün
şeylerin onda birini çaldığından, yağ satılmadığı için otuz kuruşu yitirdiğini biliyordu.
Başkâhini bulmaya gitti; o, kâhinleri, yazıcıları ve Ferisîleri bir heyet halinde toplamış bulunuyordu; kendisine Yehuda dedi: «Bana ne vereceksin? Ben kendisini İsrail kralı yapmak isteyen îsa'yı elinize teslim edeceğim.»
Cevap verdiler: «Şimdi, onu elimize nasıl vereceksin?»
Yehuda dedi: «Şehir dışına ibadet etmeye gittiğini öğrendiğim zaman size söyleyecek ve sizi onun bulunduğu yere ileteceğim; çünkü, onu şehrin içinde fitne çıkmadan yakalamak imkânsız olacaktır.»
Başkâhin karşılık verdi: «Eğer onu bizim elimize verirsen, sana otuz altın vereceğiz ve sana nasıl iyi davranacağımızı göreceksin.»
206.
Gün olunca, İsa halktan büyük bir kalabalıkla birlikte mabede vardı. Bu sırada başkâhin yaklaşıp dedi: «Söyle bana ey İsa, Allah olmadığını, Allah'ın oğlu veya Mesih bile olmadığını itiraf etmiştin, unuttun mu hep

bunları?»
îsa cevap verdi: «Hayır, asla unutmadım; çünkü bu, Hüküm Günü'nde, Allah'ın mahkemesi önünde yapacak olduğum itirafımdır. Musa'nın kitabında yazılı olan her şey doğruların doğrusudur. Öyle ki, Yaratıcımız Allah bir tek (Allah) tır, ve ben Allah'ın kuluyum ve sizin Mesih dediğiniz Allah'ın Elçisi'ne hizmet etmek arzu ediyorum.»
Başkâhin dedi: «Öyleyse, mabede halktan bu kadar büyük bir kalabalıkla gelmenin yararı ne? Yoksa, kendini îsrail'in kralı mı yapmak istersin? Sakın ki, başına bir tehlike gelmesin!»
îsa cevap verdi: «Eğer ben kendi ün ve şanım için çalışsam ve kendi payımı bu dünyada istemiş olsaydım, Nain halkı beni kral yapmak istediği zaman kaçmazdım. Bana

gerçekten inan ki, bu dünyada hiç bir şeyin peşinde değilim.»
O zaman, başkâhin dedi: «Mesih'le ilgili olarak bir şeyi bilmek istiyoruz.»
Ve, hemen kâhinler, yazıcılar ve Ferisiler İsa'nın çevresinde bir halka oluşturdular.
îsa karşılık verdi: «Mesih hakkında bilmek istediğiniz bu şey nedir? Ne belli, yalan olmasın bu? Emin olun ki, size yalan söylemiyeceğim. Çünkü, yalan söylemiş olsaydım, tüm îsrail'le birlikte siz, yazıcılar (ve) Ferisîler tarafından göklere çıkarılacaktım; ama, size gerçeği söylediğim için benden nefret ediyor ve beni öldürmenin yollarını arıyorsunuz?»
Başkâhin dedi: -Şimdi biliyoruz ki, senin sırtında, cinin var; çünkü sen bir Samirîsin ve
Allah'ın kâhinine saygı duymazsın.»
207.
îsa cevap verdi: «Allah sağ ve diridir ki, benim sırtımda cinim yok, bilakis ben cini fırlatıp atmaya çalışıyorum, dolayısıyla, bu sebepten cin dünyayı bana karşı ayaklandırıyor. Çünkü, ben bu dünyadan değilim. Ben, beni dünyaya gönderen Allah'ın yüceltilmesi için çalışıyorum. Bu bakımdan, bana kulak verin, size kimin sırtında cini bulunduğunu söyliyeceğim. Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, cinin iradesiyle çalışanın sırtında cin vardır, o kendisine iradesinin yularını takmış, onu istediği gibi yönetip, her kötülüğe koşturuyor.
Bir elbise nasıl sahibini değiştirince, aynı kumaş olduğu halde, adını da değiştirirse, insanlar da tek bir maddeden olmalarına rağmen, insanın içinde çalışanın yaptıkları nedeniyle farklılaşırlar.
Eğer ben (bildiğim kadarıyla) günah işlemişsem, bir düşman olarak benden nefret etmek yerine, niye bir kardeş olarak beni uyarmazsınız? Gerçekten, bir bedenin azaları başla birleştikleri zaman birbirlerinin imdadına koşarlar ve baştan kopuk olanlar ise ona hiç yardım etmezler. Çünkü, bir vücudun elleri bir başka vücudun değil, birlikte oldukları vücudun ayaklarının acısını duyarlar, Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, Yaratıcı'sı Allah'ı seven ve O'ndan korkan, başının merhamet duyduğu kişiye karşı merhamet duygusu besler. Allah'ın günahkârın ölmesini dilemeyip, her birinin tevbe etmesini beklediğini görerek, eğer siz benim de birlikte olduğum şu bedendenseniz, Allah sağ ve diridir ki, kendi başıma göre hareket etmem için bana yardım edersiniz.
208.

«Eğer kötülük yaparsam, beni uyarın, Allah da sizi sevsin, çünkü O'nun istediğini yapmış olursunuz. Ama, kimse günahtan dolayı beni uyarmazsa, bu, sizin dediğiniz gibi
İbrahim'in çocukları olmadığınızın ve İbrahim'in bulunduğu başla bir arada bulunmadığınızın işaretidir. Allah sağ ve diridir ki, İbrahim Allah'ı o kadar çok severdi ki, sahte putları parçalayıp, anne ve babasını terketmekle kalmamış, aynı zamanda Allah'a itaat etmek için kendi oğlunu da öldürmek istemiştir.»
Başkahin karşılık verdi: «Sana sorduğum bu; ve seni öldürmenin yollarını aramıyorum, o halde söyle bize: İbrahim'in bu oğlu kimdi?»
İsa cevap verdi: «Senin şanının ateşi ey Allah, beni tutuşturuyor ve konuşmadan edemiyorum. Bakın diyorum, İbrahim'in oğlu İsmail'di. Ondan, kendisiyle yeryüzünün tüm kabilelerinin kutsanacağı İbrahim'e, va'd edilen Mesih gelecektir.»

Ö zaman, bunu duyan başkahin kızdı ve bağırdı: «Şu dinsiz herifi gelin taşlayalım.
Çünkü o bir îsmaili'-dir. Musa'ya karşı, Allah'ın kanununa karşı küfretmiştir.»
Bunun üzerine, her yazıcı ve Ferisi halkın önde gelenleriyle birlikte İsa'yı taşlamak için taş kaptılar. İsa ise gözlerinden kaybolup mabetten çıktı. Ve o zaman, İsa'yı öldürmek için duydukları dehşetli arzuyla, öfke ve nefretten gözleri dönmüş şekilde birbirlerine
öylesine vurdular ki, orada bin kişi öldü ve kutsal mabedi kirlettiler. İsa'nın mabetten
çıktığını gören havariler ve mü'minler (çünkü o kendilerinden gizli değildi) kendisini
Simun'un evine kadar izlediler.
Bu arada Nikodemus oraya geldi ve Isa'ya, Kudüs'ten çıkıp, Sidrun çayı ötesine gitmesini tavsiye ederek dedi: «Rab, benim Sidrun çayı gerisinde evle birlikte bahçem var, bu bakımdan sana rica ediyorum, şakirtlerinden bazılarıyla oraya git ve kâhinlerimizin bu nefreti geçinceye kadar orada kal. Sana gerekli olan her şeyi sağlıyacağım. Ve, şakirtlerin
çoğunu burada Simun'un evinde ve benim evimde bırak, Allah bize her şeyi verecektir.»
Ve, İsa yanına, ilk olarak havariler denilen yalnızca on iki kişiyi almak arzu ederek, böyle yaptı.

209.
Bu sırada, İsa'nın annesi bakire Meryem ibadet ediyordu ki, melek Cebrail kendisini ziyaret edip, oğluna yapılan eziyeti naklederek, dedi: «Korkma Meryem, çünkü Allah
O'nu dünya (dakiler) den koruyacaktır. Bunun üzerine, Meryem ağlayarak Nasıra'dan ayrıldı ve oğlunu aramak için Kudüs'e, kız kardeşi Meryem Selâme'nin evine geldi.
Fakat, İsa gizlice Sidrun çayının ötesine çekilmiş olduğundan, onu bu dünyada bir daha göremedi; ancak utanç işinden sonra melek Cebrail, Mikâil, (İs)rafil ve Uriel'le birlikte
Allah'ın emriyle onu kendisine getirdiler.
210.
Mabeddeki karışıklık îsa'nin ayrılmasıyla dinince, başkâhin yüksek bir yere çıkıp, elleriyle sus işareti yaparak dedi: «Kardeşler! Biz ne yapıyoruz? O'nun şeytan'ca san'atıyla tüm dünyayı aldattığını görmüyor musunuz? Şimdi, eğer o bir büyücü değil ise, nasıl oldu da kaybolup gitti? Emin olun ki, o kutsal biri ve bir peygamber olmuş olsaydı,
Allah'a karşı, kul(u) Musa'ya karşı ve İsrail'in ümidi Mesih'e karşı küfürde bulunmazdı!
Ve, ne diyeyim ben? O, tüm kâhinlerimize küfretti. Bu bakımdan, bakın size diyorum ki, eğer o dünyadan ayrılmazsa, İsrail kirlenecek ve Allah'ımız bizi milletlere teslim edecektir. Dikkat edin şimdi, onun yüzünden bu kutsal mabed nasıl da kirlenmiş bulunuyor!»
Ve, başkâhin o şekilde konuştu ki, pek çokları İsa'yı terketti. Bunun üzerine, gizli tutulan
öldürme işi açığa vuruldu. O kadar ki, başkâhin bizzat Hirodes'e ve Roma valisine gidip,
İsa'yı, kendisini İsrail'e kral yapmak arzusunda olmakla suçladı ve bu konuda yalancı
şahitler de buldular.
Sonra, İsa aleyhinde genel bir toplantı yapıldı. Çünkü Romalıların fermanı herkesi korkutuyordu. Öyle ki, Roma senatosu İsa ile ilgili olarak iki kez ferman yayınlamıştı.
Fermanın birinde, Yahudiler'in peygamberi Nasıralı Isa'ya Allah veya Allah'ın oğlu denilmesi ölüm cezasıyla men ediliyor; diğerinde ise, Yahudiler'in peygamberi Nasıralı

İsa hakkında tartışmak para cezasıyla yasaklanıyordu. Bu nedenle, aralarında büyük bir

ayrılık vardı. Bazıları, İsa aleyhinde Roma'ya yeniden yazı yazılmasını istiyordu; bazıları, bir serserinin sözleriymişçesine ne derse desin, İsa'nın kendi başına bırakılması gerektiğini söylüyor; diğerleri ise, gösterdiği büyük mucizeleri delil olarak ileri sürüyorlardı.
Bu yüzden başkâhin, afaroz acısını göze almadan kimsenin İsa'yı savunur bir tek kelime bile konuşmamasını söyledi ve Herod ve valiyle konuşup dedi: -Her halûkârda elimizde kötü bir risk var. Çünkü, bu günahkârı öldürsek, Kayser'in fermanına karşı davranmış olacağız, yok yaşamasına ve kendisini İsrail'e kral yapmasına izin versek, o zaman durum ne olacaktır?»
Bunun üzerine Hirodes kalktı ve valiyi tehdit ederek dedi: «Sakın ki, bu adamı tutman yüzünden bu ülke ayaklanmaya kalkmasın; o zaman seni Kayser'in önünde bir asi olarak suçlarım.» Bu durum karşısında vali, senatodan korkup, Hirodesle dost oldu. (Çünkü önceden birbirlerinden öldüresiye nefret ederlerdi). Ve İsa'nın öldürülmesi
üzerinde anlaşıp, başkâhine dediler: «Ne zaman bu suçlu adamın nerede olduğunu
öğrenirsen, kendini bize gönder, biz sana asker vereceğiz.» Bu, «yeryüzünün reisleri ve kralları İsrail'in mukaddesine karşı birleşirler. Çünkü o, dünyanın kurtuluş yolunu ilân eder» diyerek, İsrail'in peygamberi İsa'yı önceden haber veren Davud'un peygamberî sözünün gerçekleşmesi için oldu.
Bunun üzerine, o gün Kudüs'ün her yanında İsa için genel bir arama yapıldı.
211.
Sidrun çayı ötesinde, Nikodemus'un evinde bulunan İsa havarilerini rahatlatıp, dedi:
«Dünyadan ayrılma vaktim yaklaşmış bulunuyor; kendinizi teselli edin ve üzülmeyin,
çünkü ben gittiğim yerde hiç bir ızdırap duymayacağım.
«Şimdi, benim hayrıma üzülürseniz, benim dostlarım olmuş olur musunuz? Emin olun ki hayır, bilakis düşmanlar (ım olmuş olursunuz). Dünya neşeleneceği zaman siz üzülün,
çünkü, dünyanın neşelenmesi ağlamaya dönüşür; ama sizin üzüntünüz sevince dönüşür ve sizin sevincinizi kimse sizden alamaz; çünkü, kalbin, yaratıcısı Allah'ta duyduğu sevinci tüm dünya çekip alamaz. Allah'ın

benim ağzımla size söylediği sözleri unutmamaya bakın. Dünyaya karşı ve dünyayı sevenlere karşı incil'imle yaptığım
şahitliği tahrif edecek herkese karşı, benim şahitlerim olun.»
212.
Sonra, ellerini Rabb'e kaldırıp, dua ederek dedi: «İbrahim'in Allah'ı, İsmail ve İshak'ın
Allah'ı, babalarımızın Allah'ı, Allah'ımız Rabb, bana verdiklerine merhamet et ve onları dünyadan koru. Onları dünyadan al demiyorum, çünkü, benim İncil'imi tahrif edeceklere karşı onların şahitlik etmesi gerekiyor. Bunun yerine, onları şerden koruman için dua ediyorum, ki, Senin Hüküm Günü'nde, benimle birlikte, senin ahdini bozan İsrail ailesine karşı ve dünyaya karşı şahitlik etmek için gelsinler. Putatapıcı babaların oğullarına karşı, tam dördüncü soya kadar putatapıcılıktan intikam alan kadir ve gayyûr Rabb Allah, benim Senin oğlun olduğumu yazdıkları zaman, bana verdiğin İncil'imi tahrif edecek olan herkesi Sen ebediyyen lanetle. Çünkü, çamur ve toprak olan ben, Senin kullarının hizmetçisiyim ve hiç bir zaman kendimi senin iyi bir kulun olarak düşünmedim; şundan ki, ben Sana, bana verdiklerin karşısında hiç bir şey veremem. Çünkü, her şey Senindir.
Bin nesilde Sen'den korkanlar üzerinde merhametini gösteren Rahim Rabb Allah, bana

verdiğin Kelâmı'na inananlara merhamet et. Çünkü, nasıl Sen gerçek Allah'san, benim söylediğim söz de öyle gerçektir. Çünkü, o Senindir. Görüyorsun ki, okuduğu kitapla yazılı olandan başkasını okuyamıyan bir okuyucu gibi konuştum; bana verdiğini işte bu
şekilde anlattım.
Koruyucu Rabb Allah, şeytan'ın kendilerine karşı hiç bir şey yapmaması için bana verdiklerini koru; yalnız onları değil, onlara inanacak her şeyi koru.
«Merhameti bol ve zengin Rabb, Hüküm Günü'nde Elçi'nin cemaati içinde bulunmasını kuluna bahşet; yalnızca bana değil, bana verdiğin herkese, onlarla birlikte, tebliğleri sonucu bana inanacak herkese. Ve, Kendin için bunu yap ki Rabb, şeytan Sen Rabb'e karşı böbürlenmesin.»
«Nimetinden kavmim îsrail için gerekli olan her şeyi sağlayan Rabb Allah, dünyayı kendisi için yarattığını Elçi'nle kutsamayı va'd ettiğin yeryüzünün tüm kabilelerini hatırdan çıkarma. Dünyaya merhamet et ve Elçi'ni çabucak gönder ki, düşmanın olan

şeytan, imparatorluğunu yitirsin.» Ve, İsa bunu söyledikten sonra üç kez, «Amin, yüce ve rahîm olan Rabb!» dedi.
Ve, ağlayarak karşılık verdiler. «Amin!»; Yehuda hariç, çünkü o hiç bir şeye inanmıyordu.
213. "O, başkaları için hazırladığı çukura düşecektir"
Kuzuyu yeme günü gelince, Nikodemus kuzuyu îsa ve şakirtleri için gizlice bahçeye gönderdi ve vali ve başkâhinle birlikte Hirodes'in ferman ettiği her şeyi bilirdi.
Bunun üzerine Isa ruhen sevinip dedi: «Kutsal adını tesbih ve takdis ederim ey Rabb,
çünkü beni, dünyanın işkence edip öldürdüğü kullarının sayısından ayırdın. Şükürler olsun sana Allah'ım, çünkü Senin işini yerine getirdim.» Ve, Yehuda'ya dönerek, ona dedi : «Arkadaş, neye beklersin? Benim vaktim yakın, o halde git de, yapman gerekeni yap.»
Şakirtler, İsa'nın Yehuda'yı Fısıh günü için bir şeyler almaya gönderdiğini sandılar; ama
îsa, -Yehuda'nın kendisine ihanet edeceğini biliyordu; bu nedenle, dünyadan ayrılmak arzusuyla böyle konuştu.
Yehuda karşılık verdi: «Rab, yememe izin ver, sonra giderim:»
«Yiyelim« dedi İsa, «çünkü sizden ayrılmadan bu kuzuyu yemeği çok arzu ettim.» Ve, kalkıp, bir havlu aldı ve beline doladı, sonra bir leğene su koyup, şakirtlerinin ayaklarını yıkamaya başladı. Yehuda'dan başlayıp, Petrus'a geldi. Petrus dedi: «Rab, benim ayaklarımı yıkamıyacak mısın?» îsa cevap verdi: «Benim ne yaptığımı sen şimdi bilmiyorsun, ama daha sonra bileceksin.»
Petrus karşılık verdi: «Benim ayaklarımı hiç yıkamıyacaksın.»
O zaman, İsa kalktı ve dedi: «Sen de Hüküm Günü'nde benim bölüğüme katılmayacaksın.»
Petrus karşılık verdi: «Yalnız ayaklarımı değil Rab, ellerimi ve başımı da yıka.»
Şakirtler yıkanıp da, yemek için sofraya oturduklarında îsa dedi: «Ben sizi yıkadım, yine de tamamen temiz değilsiniz; öyle ki, denizin tüm suyu bana inanmayanı yıkamıyacaktır.» îsa bunu, kendisine kimin ihanet etmekte olduğunu bildiği için dedi.
Şakirtler bu sözlere üzülmüşlerdi ki, İsa yine dedi: «Bakın size diyorum ki, sizden biriniz bana ihanet edecek, öyle ki, bir koyun gibi satılacağım; ama

yazıklar olsun ona, çünkü, babamız Davut'un böyle biri hakkında söylediği, «O, başkaları için hazırladığı çukura

düşecektir» sözünü tümüyle yerine getirecek.»
Bunun üzerine şakirtler birbirlerine bakıp, üzüntü içinde dediler: «Hain kim olacak?»
Sonra Yehuda dedi: «Ben mi olacağım o, ey muallim?»
İsa cevap verdi: «Bana ihanet edecek olanın kim olduğunu söyledim.» Ve, on bir havari bunu duymadı.
Kuzu yenilince, cin Yehuda'nın sırtına bindi ve o da evden çıkarken, İsa kendisine yeniden dedi: «Yapman gereken şeyi çabuk yap.»
214.
İsa evden çıkıp, ibadet etme adeti üzere, yüz kez dizlerini büküp, secdeye vararak ibadet etmek için bahçeye çekildi. Bu sırada, İsa'nın şakirtleriyle birlikte bulunduğu yeri bilen
Yehuda başkâhine vardı ve dedi: «Bana va'd olunanı verirseniz, bu gece aradığınız İsa'yı elinize vereceğim; çünkü o onbir ashabıyla birlikte yalnızcadır.»
Başkâhin karşılık verdi: «Ne kadar istersin?» Yehuda dedi: «Otuz altın.»
O zaman, başkâhin hemen kendisine parayı saydı ye asker getirmesi için vali ve
Hirodes'e bir Ferisi gönderdi ve bir lejyon asker verdiler, çünkü halktan korkuyorlardı; bu nedenle, silahlarını alarak değnekler üzerindeki meş'ale ve fenerlerle Kudüs'ten çıktılar.
215.
Askerler Yehuda'yla birlikte îsa'nın bulunduğu yere yaklaştıklarında, Isa çok sayıda kişinin yaklaştıklarını işitip, korkuyla geri eve çekildi. Ve, on bir (havari) uyumakta idiler.
O zaman kuluna gelen tehlikeyi gören Allah, elçileri Cebrail, Mikâil, (İs)rafil ve Uriel'e
İsa'yı dünyadan almalarını emretti.
Kutsal melekler gelip, İsa'yı güneye bakan pencereden çıkardılar. Onu götürüp, üçüncü göğe, daima Allah'ı tesbih ve takdis etmekte olan meleklerin yanına bıraktılar.
216.Yahudi İskariyot Mucize ile İsa'ya Benzetiliyor
Yehuda herkesin önünden hızlı hızlı îsa'nın yukarı alındığı odaya daldı. Ve, şakirtler uyuyorlardı. Bunun üzerine, mucizeler yaratan Allah yeni bir

mucize daha yarattı. Öyle ki, Yehuda konuşma ve yüz bakımından Isa'ya o şekilde benzetildi ki, O'nun İsa olduğuna inandık. Ve, o bizi uyandırdı. Muallim'in bulunduğu yeri arıyordu. Bunun üzerine, biz hayret ettik ve cevap verdik : «Sen Rab, bizim muallimimizsin; bizi unuttun mu?»
O, gülümseyerek dedi: «Şimdi, benim Yehuda îskariyot olduğumu bilmeyecek kadar budalalaştınız!»
Ve, o bunu derken askerler girdiler, ellerini Yehuda'nın üzerine koydular, çünkü o, her bakımdan îsa'ya benziyordu.
Biz, Yehuda'nın dediklerini duyup, yığınla askeri de görünce, delirmiş gibi kaçtık.
Ve, keten beze dolanmış olan Yuhanna da uyanıp kaçtı ve askerin biri kendisini keten bezden yakalayınca, keten bezi bırakıp, çıplak olarak kaçtı. Çünkü Allah, İsa'nın duasını duymuş ve on bir (havariyi) şerden korumuştu.
217. Hain Yahuda Çarmıha Geriliyor

Askerler Yehuda'yı tutup, alay ede ede bağladılar. Çünkü o, gerçekten îsa olduğunu inkâr ediyordu; askerler kendisiyle alay edip dediler: «Efendi, korkma, çünkü biz seni İsrail kralı yapmaya geldik ve senin krallığı reddedeceğini bildiğimiz için de seni bağladık.»
Yehuda karşılık verdi: «Siz aklınızı mı yitirdiniz? Siz, bir soyguncuya (karşı gelir gibi) silâh ve fenerlerle Nasıra'lı îsa'yı almaya geldiniz ve size yol gösteren beni, kral yapmak için bağladınız!»
O zaman askerler sabırlarını yitirip, yumruk ve tekmelerle Yehuda'ya vurmaya başladılar ve onu öfkeyle Kudüs'e getirdiler.
Yuhanna ve Petrus uzaktan askerleri izliyorlardı; ve, İsa'yı idam etmek için toplanmış bulunan Ferisîler heyeti ve başkâhin tarafından Yehuda'ya yapılan tüm sorgulamayı gördüklerine dair bu (satırları) yazanı ikna ettiler. Bu arada Yehuda pek çok deli sözleri söyledi, o kadar ki, herkes katıla katıla gülüp, onun gerçekten İsa olduğuna ve ölüm korkusuyla deli numaraları yaptığına inandılar. Bunun üzerine, yazıcılar, gözlerini bir sargıyla bağlayıp, alay ederek dediler: «Nasıralılar'ın (Isa'ya inananlara böyle derlerdi) peygamberi İsa, söyle bize, yüzüne vuran kimdir?» Ve, onu yuınruklayıp, yüzünü tokatladılar.
Sabah olunca, halkın ileri gelenleri ve Ferisîlerden oluşan büyük bir heyet toplandı; ve, başkâhin Ferisîlerle birlikte Yehuda'ya karşı, İsa olduğuna inandıklarından yalancı şahit, aradılar; ve aradıklarını bulamadılar. Ve, önde gelen kâhinlerin Yehuda'nın Isa olduğuna inandıklarını neden söylüyorum? Hattâ, bunu yazanla birlikte tüm şakirtler buna inanıyordu; ve hatta, İsa'nın zavallı bakire annesi yakınları ve dostlarıyla birlikte buna inanıyordu. Öyle ki, herkesin üzüntüsü inanılmaz derecedeydi. Allah sağ ve diridir ki, yazan, İsa'nın söylemiş olduğu her şeyi, dünyadan nasıl çekilip alınacağını, üçüncü bir kişide nasıl işkence çekeceğini ve dünyanın sonuna kadar ölmeyeceğini unutmuştu. Bu nedenle, İsa'nın annesi ve Yuhanna ile birlikte çarmıhın yanına gitti.
Başkâhin Yehuda'yı bağlı olarak önüne getirtti ve ona şakirtlerini ve akidesini sordu.
Bunun üzerine Yehuda, kendinde değilmiş gibi konuyla ilgili hiç bir cevap vermedi.
Başkâhin, İsrail'in yaşayan Allah'ı üzerine, gerçeği söylemesini ondan rica etti.
Yehuda cevap verdi: «Benim Nasıra'lı İsa'yı elinize vermeği va'd eden

Yehuda İskariyot olduğumu söyledim size; ve siz, hangi san'atladır bilmiyorum, çıldırmışsınız, çünkü, her bakımdan benim İsa olduğumu kabul ediyorsunuz.»
Başkâhin karşılık verdi: «Ey sapık fitneci, akidenle ve sahte mucizelerinle Galile'den başlayarak, buraya, Kudüs'e kadar tüm İsrail'i aldattın; ve şimdi de, deli numarası yapmakla sana yakışacak olan hak ettiğin cezadan kaçmayı mı düşünüyorsun? Allah sağ ve diridir ki, ondan kurtulamıyacaksın!» Ve, bunu dedikten sonra, hizmetçilerine, anlayışı geri başına gelsin diye yumruk ve tekmelerle ona vurmalarını emretti. Sonra, başkâhinin hizmetçilerinin elinde gördüğü alay inanılmayacak biçimdeydi. Çünkü, heyete zevk vermek için aşkla ve şevkle yeni yeni yöntemler kullanıyorlardı. Bir hokkabaz gibi giydiriyorlar ve el ve ayaklarla o şekilde davranıyorlardı ki, Kenanileri bile bu manzarayı gördüklerinde merhamete getirebilirdi.
Ama, önde gelen kâhinler, Ferisîler ve halkın ileri gelenleri, Isa'ya karşı öylesine çileden
çıkmış kalblere sahiptiler ki, Yehuda'nıngerçekten İsa olduğuna inanarak, ona bu şekilde davranıîdığını görmekten zevk duyuyorlardı.
Ardından, onu bağlı olarak İsa'yı gizliden gizliye seven valiye götürdüler. Bunun üzerine o, Yehuda'nın îsa olduğunu sanıp, kendisini odasına aldı ve onunla konuşarak, hangi nedenle önde gelen kâhinlerin ve halkın onu eline verdiklerini sordu.

Yehuda cevap verdi: «Sana gerçeği söylesem de bana inanmazsın; çünkü, belki sen de
(önde gelen) kâhinler ve Ferisîler'in aldatıldığı gibi aldatılmışsındir.»
Vali, (onun kanunla ilgili olarak konuşmak arzusunda olduğunu düşünerek) karşılık verdi: «Şimdi sen benim bir Yahudi olmadığımı bilmiyor musun? (Önde gelen) kâhinler ve halkının ileri gelenleri seni benim elime verdiler; bu nedenle, bana gerçeği söyle de, adaletli olanı yapayım. Çünkü, benim seni serbest bırakacak veya seni idam edecek gücüm vardır.»
Yehuda karşılık verdi: «Efendi (m), inan bana eğer beni idam edersen büyük bir yanlışlık yapmış olacaksın; çünkü suçsuz bir kişiyi öldüreceksin; ben Yehuda îskoriyot'um, bir büyücü olan ve san'atıyla beni bu şekle çeviren İsa değilim.»
Vali, bunu duyunca şaştı kaldı, öyle ki, onu serbest bırakmak istedi. Bu nedenle de dışarı

çıkıp, gülümseyerek, «Hiç olmazsa bir konuda bu adam ölümü değil, bilakis merhameti hak etmektedir» dedi ve ilâve etti: «Bu adam İsa olmadığını, aksine, îsa'yı yakalamaları için askerlere yol gösteren bilinen bir Yehuda olduğunu söylüyor ve Galile'li İsa'nın büyücü san'atıyla kendisini bu şekle koyduğunu belirtiyor. Bu nedenle, eğer bu doğruysa, onu öldürmek, suçsuz olduğundan büyük bir haksızlık olacaktır. Ama, eğer İsa ise ve kendisini inkâr ediyorsa, o zaman mutlaka anlayışını yitirmiştir. Ve, bir deliyi öldürmek de dinsizce bir davranış olur.»

O zaman, önde gelen kâhinler ve halkın ileri gelenleri, yazıcı ve Ferisîlerle birlikte bağıra
çağıra dediler: «O Nasıra'lı İsa'dır, biz onu tanırız; çünkü, eğer suçlu olmamış olsaydı onu senin eline vermezdik. O deli de değildir, bilakis habistir. Çünkü bu yolla elimizden kurtulmaya çalışıyor. Ve onun karıştırdığı fitne, kurtulacak olursa öncekinden daha kötü olacaktır.»

Pilatus (valinin adı böyleydi), böyle bir durumdan kendisini sıyırmak için dedi. «O
Galile'lidir ve Hirodes Galile kralıdır; bu nedenle böyle bir davaya bakmak bana düşmez, bu yüzden onu Hirodes'e götürün.»

Bunun üzerine, Yehuda'yı Hirodes'e götürdüler. O, uzun bir süre İsa'nın evine gitmesini arzulamıştı. Ama, îsa onun evine gitmeği hiç istememişti. Çünkü Hirodes, bir Centilî olup, sahte ve yalancı tanrılara tapar, necis Centilîlerin usulü üzere yaşardı. Şimdi,
Yehuda oraya getirilince, Hirodes, kendisine pek çok sorular sordu; Yehuda, İsa olduğunu inkâr ederek bunlara, amaca uymayan cevaplar verdi.

O zaman, Hirodes, tüm sarayıyla birlikte onunla alay etti ve, soytarılara giydirildiği gibi ona da beyazlar giydirip, geri Pilatus'a gönderdi ve dedi: «İsrail kavmine adalette başarısızlığa düşme!»

Ve, Hirodes bunu yazdı, çünkü, önde gelen kâhinler, yazıcılar ve Ferisîler kendisine çok miktarda para vermişlerdi. Vali, bunu Hirodes'in bir hizmetçisinden duyunca, o da biraz para elde edebilmek için Yehuda'yı serbest bırakmak istermiş gibi yaptı. Bunun üzerine, kamçılayarak öldürmeleri için kendilerine yazıcıların ödemede bulunduğu kölelerine onu kamçılattı. Ama, bu konuda fermanını vermiş bulunan Allah, bir başkasını sattığı bu korkunç ölümü çekmesi için, Yehuda'yı çarmıha saklıyordu. Her ne kadar askerler onu, vücudu kan revan içinde kalıncaya kadar kırbaçlamışlarsa da, Yehuda'nın kırbaç altında
ölmesine izin vermedi. Sonra, alay ederek, üzerine eski mor bir elbise

giydirip, dediler:
«Yeni kralımızı giydirmek ve taçlandırmak gerek.» Böyle deyip, dikenler topladılar ve kralların başlarına giydikleri altın ve kıymetli taşlardan oluşan taçlar gibi bir taç yaptılar ve bu dikenli tacı Yehuda'nın başına koydular. Asa yerine eline bir kamış verdiler ve yüksek bir yere oturttular. Ve, askerler önüne gelip, alaylı alaylı baş eğerek, onu

Yahudiler'in kralı olarak selâmladılar. Ve, yeni kralların vermeye alışık oldukları hediyeleri almak için ellerini açtılar; ve hiç bir şey almayınca da Yehuda'yı tokatlayıp dediler: «Askerlerine ve hizmetçilerine ödemede bulunmayacaktın da, ne diye taç giydin aptal kral?»
Yazıcılar ve Ferisilerle birlikte önde gelen kâhinler, Yehuda'nın kırbaçlarla ölmemiş olduğunu görünce, Pilatus'un onu serbest bırakmasından korkarak, valiye para hediyesinde bulundular. O da bunu alıp. Yehuda'yı ölüm suçlusu olarak yazıcılara ve
Ferisî'lere verdi. Bunun üzerine, onun yanısıra iki hırsızı da çarmıhta ölüm cezasına
çarptırdılar.
Sonra onu, suçluları astıkları Kalveri dağına götürdüler ve orada, daha çok rezil olsun diye çıplak olarak çarmıha gerdiler.
Yehuda, bağırmaktan başka gerçekte bir şey yapmadı : «Allah, suçlunun kurtulup gittiğini ve benim de haksız yere öldüğümü göre göre, beni neden terkettin?»
Cidden diyorum ki, Yehuda'nın sesi, yüzü ve şekli Isa'ya o kadar benziyordu ki, şakirtleri ve mü'minleri onun îsa olduğuna tamamen inandılar; bu yüzden bazıları, İsa'nın sahte bir peygamber olduğuna ve gösterdiği mucizeleri büyü san'atıyla gerçekleştirdiğine inanarak,
İsa'nın doktrininden ayrıldılar; çünkü, İsa dünyanın sonunun yaklaştığı zamana kadar
ölmeyeceğini söylemişti. Çünkü, o zaman dünyadan alınmalıydı.
Öte yandan, İsa'nın akidesinde sapasağlam devam edenler, ölenin tümüyle Isa'ya benzediğini görüp, îsa'-nın demiş olduğu şeyleri de hatırlamadıklarından üzüntüye kapıldılar. Ve, İsa'nın annesinin eşliğinde Kalveri dağına gidip, İsa'nın ölümünde sürekli ağlıyarak bulunmakla kalmadılar, aynı zamanda Nikademus ve Aberimetya'lı Yusuf'un aracılığıyla İsa'nın vücudunu, gömmek için validen aldılar. Ve, kesinlikle kimsenin inanmayacağı ağlamalarda onu çarmıhtan indirip, yüz liralık çok

kıymetli merhemlerle sararak, Yusuf'un yeni mezarına gömdüler.
218.
Sonra, herkes kendi evine döndü. Bunu yazan Yuhanna ve kardeşi Yakup'la birlikte,
İsa'nın annesiyle beraber Nasıra'ya gitti.
Allah'tan korkmayan şakirtler geceleyin gidip, Yehuda'nın cesedini çalarak sakladılar ve
İsa'nın yeniden dirildiğini yaydılar; bu yüzden büyük karışıklık doğdu. O zaman, başkâhin, afaroz cezasını göze almadan, kimsenin Nasıra'lı İsa'dan söz etmemesini emretti. Ve, büyük bir işkence başladı; pek çokları taşlandı, pek çokları dövüldü ve pek
çokları ülkeden sürüldü; çünkü, bu konuda ağızlarını tutamıyorlardı.
Nasıra'ya, çarmıhta ölmüş bulunan hemşehrileri İsa'nın yeniden dirildiği haberi geldi.
Bunun üzerine, bu (satırlar) ı yazan İsa'nın annesinden ağlamayı bırakıp, sevinmesini rica etti. Çünkü, oğlu yeniden dirilmisti. Bunu duyan bakire Meryem ağlayarak dedi:
«Kudüs'e gidip oğlumu bulalım. Onu gördüğüm zaman rahat ölebilirim.»
219. İsa Gelerek İnananlarla 3 Gün Kalıyor
Bakire, başkâhinin fermanının çıktığı gün, bu (satırlar) ı yazan, Yakup ve Yuhanna'yla birlikte Kudüs'e döndü.
Burada, Allah'tan korkan bakire, başkâhinin fermanının haksız olduğunu bilmesine rağmen, yanında kalanlara oğlunu unutmalarını emretti. O zaman, herkes ne kadar da

müteessir oldu! — İnsanların kalbini gözleyen Allah biliyor ki, muallimimiz İsa olduğuna inandığımız Yehuda'nın ölümünün üzüntüsüyle, onu yeniden dirilmiş görmenin arzusu arasında, İsa'nın annesiyle birlikte bitip tükeniyorduk.
Bu yüzden, Meryem'in koruyucuları olan melekler, İsa'nın meleklerin eşliğinde kaldığı
üçüncü göğe çıkıp, her şeyi İsa'ya anlattılar.
Bunun üzerine îsa, kendisine annesini ve şakirtlerini görme gücü vermesi için Allah'a dua etti. O zaman rahim olan Allah, dört gözde meleği Cebrail, Mikâil, Rafail ve Uriel'e İsa'yı annesinin evine götürüp, yalnızca akidesine inananlarca görülmesine izin vererek, üç gün sürekli olarak kendisini gözetmelerini emretti.

İsa nurla çevrilmiş olarak, bakire Meryem'in, iki kızkardeşi ve Marta ve Meryem
Magdalen, Lazarus, bu (satırlar) ı yazan, Yuhanna, Yakup ve Petrus'la birlikte kalmakta olduğu odaya geldi. Bunun üzerine, herkes korkudan ölü gibi düştü. Ve, İsa annesini ve diğerlerini yerden kaldırıp dedi: «Korkmayın, çünkü ben İsa'yım; ve ağlamayın, çünkü ben diriyim, ölmüş değilim.» Herkes uzun bir süre İsa'nın karşısında kendinden geçmiş gibi kaldı; çünkü, İsa'nın öldüğüne artık inanmış bulunuyorlardı. Sonra, Bakire ağlayarak dedi: -Söyle bana oğlum, sana ölüleri diriltme gücü veren Allah neden yakınlarının ve dostlarının utancına rağmen ve akidenin (düştüğü) utanca rağmen senin ölmene, izin verdi? Çünkü seni seven herkes adeta ölmüş durumda.»
220."Neden İsa'nın Öldüğüne İnandırıldılar?"
îsa annesini kucaklayıp cevap verdi: «İnan bana anne, çünkü sana gerçekten diyorum ki, ben hiç ölmedim; Allah beni dünyanın sonuna kadar saklamış bulunuyor.» Ve, bunu deyip, dört meleğe görünmelerini ve meselenin nasıl geçtiği konusunda şahitlik etmelerini rica etti.
Bunun üzerine, melekler dört parlak güneş gibi göründüler, öyle ki, herkes korkudan yine
ölü gibi (yere) düştü.
O zaman îsa meleklere, görünebilsinler ve konuştukları annesiyle ashabı tarafından duyulabilsin diye, giymeleri için dört keten bezi verdi. Ve, her bir kimseyi (yerden) kaldırıp, rahatlatarak dedi: «Bunlar Allah'ın elçileridir; Allah'ın gizliliklerini bildiren
Cebrail, Allah'ın düşmanlarına karşı savaşan Mikâil, ölenlerin ruhlarını alan Rafail
(Azrail) ve herkesi Son Gün'de Allah'ın mahkemesine çağıracak olan Uriel (İsrafil).»
O zaman dört melek, Allah'ın İsa'yı nasıl çağırdığını ve bir başkasını sattığı cezayı
çekmesi için Yehuda'yı nasıl değiştirdiğini Bakire'ye naklettiler.
Sonra, bu (satırlar) ı yazan dedi: «Ey muallim, sen bizimle birlikte kalırken benim için meşru olduğu gibi, şimdi de sana soru sormak benim için meşru mudur?»
îsa cevap verdi: «Ne istersen sor Barnabas, sana cevap vereceğim.»
O zaman bu (satırlar) ı yazan dedi: «Ey muallim, Allah rahim olduğu halde, neden senin

öldüğüne inandırarak bize eziyet etti? Ve, annen senin için o kadar ağladı ki, nerdeyse
ölecekti. Ve Allah'ın bir mukaddesi olan sen, Allah neden üzerine, Kalveri dağında hırsızlar arasında öldürüldüğün iftirasının atılmasına izin verdi?»
îsa cevap verdi: «înan bana Barnabas, her günahı, ne kadar küçük de olsa, Allah'a karşı günahla suç işlendiğinden, Allah büyük ceza ile cezalandırır. Bu nedenle, annem ve benimle birlikte olan imanlı şakirtlerin beni birazcık da dünya sevgisiyle sevdiklerinden, adaletli olan Allah, Cehennem alevleriyle cezalanmaması için bu sevgiyi şu andaki
üzüntüyle cezalandırdı ve, her ne kadar ben dünyada suçsuz idiysem de, insanlar bana

«Allah» ve «Allah'ın oğlu» dediklerinden, Hüküm Günü'nde şeytanların alayına uğramıyayım diye, Allah, herkesi benim çarmıhta öldüğüme inandırarak, bu dünyada
Yahuda'nın ölümüyle insanların alayına uğramamı diledi. Ve bu alay, geldiği zaman bu aldanmayı Allah'ın kanununa inananlara açıklayacak olan Allah'ın elçisi Muhammed'in gelişine kadar sürecektir.»
Bu şekilde konuştuktan sonra İsa dedi: «Sen adilsin ey Allah'ımız Rabb, çünkü sonsuz
şan ve şeref ancak Sana aittir.»
221.
Ve, İsa bu (satırlar) ı yazana dönüp dedi: «Bak Barnabas, benim dünyada kalışım süresince tüm olup bitenlerle ilgili olarak benim İncil'imi elbette yazmalısın. Ve, aynı
şekilde Yehuda'nın başına gelenleri de yaz ki, mü'minler aldanmasın ve herkes gerçeğe inansın.»
O zaman, yazan cevap verdi: «Înşallah her dileği yaparım ey muallim, ama Yehuda'nın başına gelenler nasıl oldu bilmiyorum, çünkü hepsini görmedim.»
İsa cevap verdi: «işte her şeyi gören Yuhanna ve Petrus, olup bitenlerin hepsini sana söylerler.»
Ve, sonra îsa kendisini görmeleri için bize, imanlı şakirtlerini çağırmamızı emretti. O zaman Yakup ve Yuhanna, Nikodemus ve Yusuf'la birlikte yedi havari ve yetmişikiden başka daha pek çoklarını topladılar ve hepsi İsa ile birlikte yemek yediler.
Üçüncü gün İsa dedi; «Annemle birlikte Zeytinlik Dağı'na gidin, çünkü,

oradan yeniden göğe çıkacağım, beni kimin götürdüğünü görürsünüz.»
Korkularından Şam'a kaçmış bulunan yetmişiki şakirdin yirmi beşi dışında herkes oraya gitti. Ve, hepsi ibadet halindeyken, îsa öğleyin Allah'a senada bulunan çok sayıda melekle geldi; ve, yüzünün nuru herkesi korkudan sararttı ve yüz üstü yere düştüler.
Ama, İsa kendilerini kaldırıp, rahatlatarak dedi: «Korkmayın, ben muallliminizim.»
Ve, kendisinin ölüp yeniden dirildiğine inananları uyararak dedi: «Şimdi siz beni ve
Allah'ı yalancılar yerine mi koyuyorsunuz? Çünkü Allah bana, size söylediğim gibi hemen hemen dünyanın sonuna kadar yaşamayı bahsetmiştir. «Bakın size diyorum ki, ben değil, hain Yehuda öldü. Dikkat edin, çünkü şeytan sizi aldatmak için her çabayı gösterecektir, ama siz tüm İsrail'de ve dünyanın her yanında duyduğunuz ve gördüğünüz bütün şeyler için benim şahitlerim olun.»
Ve îsa böyle konuşup, mü'minlerin kurtuluşu ve günahkârların hidayeti için Allah'a dua etti. Ve duası sona erdi, annesini kucaklayıp dedi: «Selam sana anneciğim, seni ve beni yaratan Allah'a dayan.» Ve, böyle söyleyip, şakirtlerine dönerek dedi: «Allah'ın lûtfu ve rahmeti sizinle olsun.»
Sonra, orada bulunanların gözleri Önünde dört melek onu göğe çıkardılar.
222.
İsa ayrıldıktan sonra, şakirtler İsrail'in ve dünyanın değişik bölgelerine dağıldılar ve
şeytan'ın nefret ettiği Hak, her zaman olduğu gibi, Batılın işkencelerine uğradı. Çünkü,
şakirtmiş gibi görünen birtakım şerli insanlar İsa'nın öldüğünü ve tekrar dirilmediğini yazdılar. Diğer bazıları, onun gerçekten öldüğünü, ama tekrar dirildiğini yazdılar. Bir diğerleri ise İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu yazdılar ve yazıyorlar; aralarında aldatılmış

olan Pavlus da vardır. Ama biz, yazabildiğimiz kadarını Allah'tan korkanlara anlatıyoruz ki, Allah'ın son Hüküm Günü'nde kurtulabilsinler.

İNCİLİN SONU